

Dansk udgave

Retsforskrifter

59. årgang

16. september 2016

Indhold

I Lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1627 af 14. september 2016 om en flerårig genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 302/2009 1
- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1628 af 14. september 2016 om krav vedrørende emissionsgrænser for forurenende luftarter og partikler for og typegodkendelse af forbrændingsmotorer til mobile ikkevejgående maskiner, om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 og (EU) nr. 167/2013 og om ændring og ophævelse af direktiv 97/68/EF⁽¹⁾ 53

DIREKTIVER

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/1629 af 14. september 2016 om fastsættelse af tekniske forskrifter for fartøjer til sejlads på indre vandveje, om ændring af direktiv 2009/100/EF og om ophævelse af direktiv 2006/87/EF 118

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2016/1627

af 14. september 2016

om en flerårig genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 302/2009

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Formålet med den fælles fiskeripolitik som fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 ⁽³⁾ er at sikre en udnyttelse af de levende akvatiske ressourcer, så der skabes økonomisk, miljømæssigt og socialt bæredygtige betingelser.
- (2) Unionen er part i den internationale konvention om bevarelse af tunfiskebestanden i Atlanterhavet ⁽⁴⁾ (»konventionen«).
- (3) Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (»ICCAT«), der er nedsat ved konventionen, vedtog på sit 15. ekstraordinære møde i 2006 henstilling 06-05 om indførelse af en flerårig genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, der ophører i 2022 (»genopretningsplanen«). Nævnte henstilling trådte i kraft den 13. juni 2007.
- (4) Genopretningsplanen tager hensyn til de forskellige redskabstypers særlige egenskaber og fangstmetoder. Ved gennemførelsen af genopretningsplanen bør Unionen og medlemsstaterne bestræbe sig på at fremme det kystnære fiskeri og anvendelsen af fiskeredskaber og fangstmetoder, der er selektive og medvirker til reduceret miljøbelastning, herunder redskaber og teknikker, der anvendes inden for traditionelt og ikkeindustrielt fiskeri, og derved bidrager til en rimelig levestandard for de lokale økonomier.

⁽¹⁾ EUT C 383 af 17.11.2015, s. 100.⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 23.6.2016 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 18.7.2016.⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22).⁽⁴⁾ International konvention om bevarelse af tunfiskebestanden i Atlanterhavet (EFT L 162 af 18.6.1986, s. 34).

- (5) ICCAT-henstilling 06-05 blev gennemført i EU-retten ved Rådets forordning (EF) nr. 1559/2007 ⁽¹⁾.
- (6) På sit 16. ekstraordinære møde i 2008 vedtog ICCAT henstilling 08-05 om ændring af henstilling 06-05. Henstilling 08-05 fastsatte med henblik på at genopbygge tunfiskebestanden bestemmelser om gradvis reduktion af de samlede tilladte fangstmængder i perioden 2007-2011, restriktioner for fiskeriet i visse områder og perioder, et nyt mindstemål for almindelig tun, foranstaltninger vedrørende sportsfiskeri og rekreativt fiskeri, foranstaltninger vedrørende opdræt og fiskerikapacitet samt bestemmelser om styrkelse af ICCAT-ordningen for fælles international inspektion.
- (7) ICCAT-henstilling 08-05 blev gennemført i EU-retten ved Rådets forordning (EF) nr. 302/2009 ⁽²⁾.
- (8) På sit 17. ekstraordinære møde i 2010 vedtog ICCAT henstilling 10-04 om ændring af henstilling 08-05. Med det formål at genopbygge tunfiskebestanden indeholder henstilling 10-04 bestemmelser om en yderligere reduktion af den samlede tilladte fangstmængde og fiskerikapaciteten og om styrkelse af kontrolforanstaltningerne, navnlig dem, der vedrører overførsel og anbringelse i bur. Henstillingen omfatter også bestemmelser om yderligere rådgivning i 2012 fra ICCAT's Stående Udvalg for Forskning og Statistik »SCRS« om identifikation af gydepladser og om oprettelse af reservater.
- (9) Forordning (EF) nr. 302/2009 blev ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 500/2012 ⁽³⁾ for i EU-retten at gennemføre de reviderede internationale bevarelsesforanstaltninger, der er fastsat i henstilling 10-04.
- (10) På sit 18. ekstraordinære møde i 2012 vedtog ICCAT henstilling 12-03 om ændring af henstilling 10-04. For at gøre genopretningsplanen mere effektiv blev der i henstilling 12-03 fastsat tekniske foranstaltninger vedrørende overførsel og anbringelse i bur af levende almindelig tun, nye fangstrapporteringskrav, bestemmelser om gennemførelsen af ICCAT's program for regionale observatører, og fangstperioderne blev ændret. Nævnte henstilling styrkede desuden SCRS' rolle med hensyn til vurdering af bestanden af almindelig tun.
- (11) På sit 23. ordinære møde i 2013 vedtog ICCAT henstilling 13-07 om ændring af henstilling 12-03, hvor der blev indført mindre ændringer af fangstperioderne, som ikke har nogen konsekvenser for EU-flåden. Ved samme lejlighed vedtog ICCAT desuden henstilling 13-08, som supplerer genopretningsplanen. Ved henstilling 13-08 blev der fastlagt fælles procedurer for anvendelsen af stereokamerasystemer til at foretage skøn over mængderne af almindelig tun under anbringelse i bur, og der blev indført en fleksibel startdato for stangfartøjer og dørgefartøjer, der fisker i det østlige Atlanterhav.
- (12) Forordning (EF) nr. 302/2009 blev yderligere ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 544/2014 ⁽⁴⁾ med henblik på gennemførelse i EU-retten af vigtige foranstaltninger i henstilling 12-03 og 13-08 om f.eks. fangstperioder.
- (13) På sit 19. ekstraordinære møde i 2014 vedtog ICCAT henstilling 14-04 om ændring af henstilling 13-07 og om ophævelse af henstilling 13-08. Herved blev nogle af de gældende kontrolbestemmelser forenklet, procedurerne for anvendelsen af stereokamera under anbringelse i bur blev yderligere specificeret, og der blev i genopretningsplanen indført særlige foranstaltninger vedrørende frisætning og håndtering af døde fisk.
- (14) Henstilling 14-04 er bindende for Unionen.
- (15) Samtlige ændringer af genopretningsplanen, som ICCAT vedtog i 2012, 2013 og 2014, og som endnu ikke er gennemført i EU-retten, bør gennemføres i EU-retten. Eftersom denne gennemførelse vedrører genopretningsplanen, hvis mål og foranstaltninger er fastlagt af ICCAT, omfatter nærværende forordning ikke alle de elementer vedrørende flerårige planer, som er anført i artikel 9 og 10 i forordning (EU) nr. 1380/2013.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1559/2007 af 17. december 2007 om en flerårig genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet og om ændring af forordning (EF) nr. 520/2007 (EUT L 340 af 22.12.2007, s. 8).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 302/2009 af 6. april 2009 om en flerårig genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, om ændring af forordning (EF) nr. 43/2009 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1559/2007 (EUT L 96 af 15.4.2009, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 500/2012 af 13. juni 2012 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 302/2009 om en flerårig genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet (EUT L 157 af 16.6.2012, s. 1).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 544/2014 af 15. maj 2014 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 302/2009 om en flerårig genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet (EUT L 163 af 29.5.2014, s. 7).

- (16) Forordning (EU) nr. 1380/2013 fastlægger begrebet bevarelsesmæssig mindstereferencetørrelse. For at sikre sammenhæng skal ICCAT-begrebet mindstetørrelse gennemføres i EU-retten som bevarelsesmæssig mindstereferencetørrelse. Henvisningerne i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/98 ⁽¹⁾ til mindstetørrelser for almindelig tun bør derfor læses som henvisninger til bevarelsesmæssige mindstereferencetørrelser i nærværende forordning.
- (17) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af bestemmelserne i nærværende forordning med hensyn til overførsel og anbringelse i bur samt registrering og rapportering af faststående tunfiskens og fartøjers aktiviteter bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽²⁾.
- (18) Visse bestemmelser i forordning (EF) nr. 302/2009 er forældede, navnlig fordi de nu er omfattet af andre EU-retsakter. Andre bestemmelser bør ajourføres for at afspejle ændringer i lovgivningen, navnlig som følge af vedtagelsen af forordning (EU) nr. 1380/2013.
- (19) Der er navnlig tale om Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 ⁽³⁾, hvorved der oprettes en EU-ordning for kontrol, inspektion og håndhævelse gennem en global og integreret strategi, så alle regler i den fælles fiskeripolitik overholdes, og Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 404/2011 ⁽⁴⁾ om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EF) nr. 1224/2009. Ved Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 ⁽⁵⁾ fastsættes der en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri. Disse retsakter omfatter nu visse af de elementer, der reguleres i forordning (EF) nr. 302/2009, og navnlig artikel 33 om håndhævelsesforanstaltninger og bilag VIII om fartøjsovervågningssystemmeddelelser (»FOS-meddelelser«). Disse bestemmelser bør derfor ikke gentages i nærværende forordning.
- (20) I henhold til gennemførelsesforordning (EU) nr. 404/2011 finder de omregningsfaktorer, der er vedtaget af SCRS, anvendelse til at beregne rundvægtsækvivalenten for forarbejdet almindelig tun, herunder i forbindelse med nærværende forordning.
- (21) Dertil kommer Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2014/156/EU ⁽⁶⁾, der er vedtaget i henhold til artikel 95 i forordning (EF) nr. 1224/2009. Nævnte gennemførelsesafgørelse fastsætter bl.a. målbenchmarks og mål for kontrollen med fiskeriet efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet.
- (22) I ICCAT-henstilling 06-07 fastsættes der krav om et prøveudtagningsprogram til bestemmelse af antal pr. størrelsesklasse i forbindelse med opdræt af almindelig tun. Nævnte bestemmelse blev gennemført ved artikel 10 i forordning (EF) nr. 302/2009. Det er ikke nødvendigt at fastsætte specifikke bestemmelser om nævnte prøveudtagningsprogram i nærværende forordning, eftersom programmet nu er fuldt ud omfattet af de programmer, der er indført ved punkt 83 i henstilling 14-04, som skal gennemføres ved nærværende forordning.
- (23) Forordning (EF) nr. 302/2009 bør af klarheds-, forenklings- og retssikkerhedsgrunde derfor ophæves.

⁽¹⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/98 af 18. november 2014 om gennemførelse af Unionens internationale forpligtelser som omhandlet i artikel 15, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 i henhold til den internationale konvention om bevarelse af tunfiskebestanden i Atlanterhavet og konventionen om det fremtidige multilaterale samarbejde vedrørende fiskeriet i det nordvestlige Atlanterhav (EUT L 16 af 23.1.2015, s. 23).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

⁽³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en kontrolordning for Unionen med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, om ændring af forordning (EF) nr. 847/96, (EF) nr. 2371/2002, (EF) nr. 811/2004, (EF) nr. 768/2005, (EF) nr. 2115/2005, (EF) nr. 2166/2005, (EF) nr. 388/2006, (EF) nr. 509/2007, (EF) nr. 676/2007, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 1300/2008, (EF) nr. 1342/2008 og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1627/94 og (EF) nr. 1966/2006 (EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1).

⁽⁴⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 404/2011 af 8. april 2011 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik (EUT L 112 af 30.4.2011, s. 1).

⁽⁵⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 af 29. september 2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri, om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1936/2001 og (EF) nr. 601/2004 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1093/94 og (EF) nr. 1447/1999 (EUT L 286 af 29.10.2008, s. 1).

⁽⁶⁾ Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2014/156/EU af 19. marts 2014 om et specifikt kontrol- og inspektionsprogram for fiskeri efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, sværdfisk i Middelhavet og sardin og ansjos i den nordlige del af Adriaterhavet (EUT L 85 af 21.3.2014, s. 15).

- (24) Med henblik på, at Unionen opfylder sine internationale forpligtelser i henhold til konventionen, fastsætter den delegerede forordning (EU) 2015/98 undtagelser fra landingsforpligtelsen for almindelig tun som fastlagt i artikel 15 i forordning (EU) nr. 1380/2013. Den delegerede forordning (EU) 2015/98 gennemfører visse bestemmelser i ICCAT-henstilling 13-07, der fastsætter en forpligtelse til udsmid og frigivelse for fartøjer og faststående tunfiskenet, der fisker efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet i visse tilfælde. Nærværende forordning behøver derfor ikke omfatte sådanne forpligtelser til udsmid og frigivelse og vil således ikke berøre de tilsvarende bestemmelser i den delegerede forordning (EU) 2015/98 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Ved denne forordning fastsættes der generelle bestemmelser om Unionens anvendelse af den genopretningsplan, der er defineret i artikel 3, nr. 1).
2. Denne forordning gælder for almindelig tun (*Thunnus thynnus*) i det østlige Atlanterhav og Middelhavet.

Artikel 2

Formål

Formålet med denne forordning er i overensstemmelse med den genopretningsplan, der er defineret i artikel 3, nr. 1), at nå frem til en biomasse for almindelig tun, der svarer til det maksimale bæredygtige udbytte i 2022, med mindst en 60 % sandsynlighed for at nå dette formål.

Artikel 3

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »genopretningsplan«: den flerårige genopretningsplan for almindelig tun, som gælder fra 2007 til 2022, og som ICCAT har anbefalet
- 2) »fiskerfartøj«: ethvert motordrevet fartøj, der anvendes til eller er beregnet til erhvervsmæssig udnyttelse af almindelig tun, herunder fangstfartøjer, fabriksskibe, støttefartøjer, bugserbåde, fartøjer, der deltager i omladning, transportskibe, der er udstyret til transport af tunfiskevarer, samt hjælpefartøjer, bortset fra containerskibe
- 3) »fangstfartøj«: et fartøj, der anvendes til erhvervsfiskeri efter almindelig tun
- 4) »fabriksskib«: et fartøj, om bord på hvilket fiskevarer underkastes én eller flere af følgende behandlinger inden pakning: filetering eller udskæring i skiver, frysning og/eller forarbejdning
- 5) »hjelpefartøj«: ethvert fartøj, der anvendes til transport af død almindelig tun (uforarbejdet) fra et transport-/opdrætsbur, et notfartøjs net eller et faststående tunfiskenet til en udpeget havn og/eller til et fabriksskib
- 6) »bugserfartøj«: ethvert fartøj, der anvendes til at slæbe bure
- 7) »støttefartøj«: ethvert andet fiskerfartøj som omhandlet i nr. 2)
- 8) »fiske aktivt«: et fangstfartøjs eller et faststående tunfiskenets målrettede fiskeri efter almindelig tun i en given fangstperiode

- 9) »fælles fiskeri«: ethvert fiskeri, der udøves af to eller flere notfartøjer i fællesskab, hvor ét notfartøjs fangst tildeles ét eller flere andre notfartøjer efter en fordelingsnøgle
- 10) »overførsel«:
 - i) enhver overførsel af levende almindelig tun fra et fangstfartøjs net til et transportbur
 - ii) enhver overførsel af levende almindelig tun fra ét transportbur til et andet transportbur
 - iii) enhver overførsel af et bur med almindelig tun fra én bugserbåd til en anden bugserbåd
 - iv) enhver overførsel af levende almindelig tun fra ét akvakulturbrug til et andet akvakulturbrug
 - v) enhver overførsel af levende almindelig tun fra et faststående tunfiskenet til et transportbur
- 11) »kontroloverførsel«: yderligere overførsel som følge af en anmodning fra en operatør/akvakulturbruger eller kontrolmyndighederne med henblik på at kontrollere antallet af fisk, der overføres
- 12) »faststående tunfiskenet«: et redskab, der er forankret til bunden, og som normalt er forsynet med et ledegarn, der leder almindelig tun ind i et aflukke eller en række aflukker, hvor fiskene befinder sig, indtil de høstes
- 13) »anbringelse i bur«: overførsel af levende almindelig tun fra et transportbur eller et faststående tunfiskenet til opdrætsbure
- 14) »opdræt«: anbringelse af almindelig tun i bur på et akvakulturbrug og efterfølgende fodring med henblik på opfodning og at øge deres samlede biomasse
- 15) »akvakulturbrug«: et brug, der anvendes til opdræt af almindelig tun fanget i faststående tunfiskenet og/eller af notfartøjer
- 16) »høst«: slagting af almindelig tun på akvakulturbrug eller i faststående tunfiskenet
- 17) »omladning«: overførsel af hele eller en del af fangsten om bord på et fiskerfartøj til et andet fiskerfartøj. Aflæsning af død almindelig tun fra et notfartøjs net eller en bugserbåd til et hjælpefartøj betragtes ikke som omladning
- 18) »sportsfiskeri«: ikkeerhvervsmæssigt fiskeri, hvor de fiskende er medlemmer af en national sportsfiskerforening eller har et nationalt sportsfiskertegn
- 19) »rekreativt fiskeri«: ikkeerhvervsmæssigt fiskeri, hvor de fiskende ikke er medlemmer af en national sportsfiskerforening og ikke har et nationalt sportsfiskertegn
- 20) »stereokamera«: et kamera med to eller flere linser med separat billedsensor eller filmrude til hver linse, som gør det muligt at tage tredimensionale billeder
- 21) »kontrollkamera«: et stereokamera og/eller konventionelt videokamera, der anvendes med henblik på den kontrol, der er fastsat i denne forordning
- 22) »BCD« eller »elektronisk BCD«: et fangstdokument for almindelig tun. Henvisningen til BCD erstattes, når det er relevant, med eBCD
- 23) »ansvarlig medlemsstat« eller »medlemsstat, der er ansvarlig«: den flagmedlemsstat eller medlemsstat, under hvis jurisdiktion det faststående tunfiskenet eller akvakulturbruget henhører, eller, hvis akvakulturbruget eller det faststående tunfiskenet er på åbent hav, den medlemsstat, hvor tunfiskenetoperatøren eller akvakulturbrugeren er etableret
- 24) »opgave II«: den opgave II, der er defineret af ICCAT i »Field manual for statistics and sampling Atlantic tunas and tuna-like fish« (tredje udgave, ICCAT 1990)
- 25) »CPC«: kontraherende parter i konventionen og samarbejdende ikkekontraherende parter, organisationer eller fiskeriorganisationer
- 26) »konventionsområdet«: det geografiske område, der er omfattet af ICCAT's foranstaltninger som fastsat i konventionens artikel 1.

*Artikel 4***Fartøjslængde**

Ved fartøjslængde forstås i denne forordning længde overalt.

KAPITEL II

FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER*Artikel 5***Betingelser for forvaltningsforanstaltninger**

1. Hver medlemsstat træffer de fornødne foranstaltninger til at sikre, at dens fangstfartøjers og faststående tunfiskeris fiskeindsats svarer til de fiskerimuligheder for almindelig tun, som medlemsstaten har til rådighed i det østlige Atlanterhav og Middelhavet.
2. Overførsel af eventuelle ubrugte kvoter er forbudt.
3. Befragtning af EU-fiskerifartøjer til fiskeri efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet er forbudt.

*Artikel 6***Forelæggelse af årlige fiskeriplaner, forvaltningsplaner for fiskerikapaciteten og forvaltningsplaner for opdræt**

1. Senest den 31. januar hvert år sender hver medlemsstat, der råder over en kvote for almindelig tun, Kommissionen:
 - a) en årlig fiskeriplan for de fangstfartøjer og faststående tunfiskerisnet, der benyttes til fiskeri efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet
 - b) en årlig forvaltningsplan for fiskerikapaciteten, som sikrer, at medlemsstatens fiskerikapacitet er i overensstemmelse med den kvote, den har fået tildelt.
2. Kommissionen indsamler de i stk. 1 omhandlede planer og indarbejder dem i Unionens fiskeri- og kapacitetsforvaltningsplan. Kommissionen sender denne plan til ICCAT's sekretariat senest den 15. februar hvert år, således at ICCAT kan drøfte og godkende den.
3. Senest den 15. april hvert år skal hver medlemsstat, der har til hensigt at ændre den gældende ICCAT-plan for opdrætskapacitet, sende en årlig forvaltningsplan for opdræt til Kommissionen, som videresender den til ICCAT's sekretariat.

*Artikel 7***Årlige fiskeriplaner**

1. Den årlige fiskeriplan, som hver medlemsstat, der råder over en kvote for almindelig tun, forelægger, skal indeholde oplysninger om de kvoter, der er tildelt hver af de redskabsgrupper, der er omhandlet i artikel 11 og 12, herunder oplysninger om:
 - a) for fangstfartøjer på over 24 m, der er opført på den i artikel 20, stk. 1, litra a), omhandlede fartøjsliste, den individuelle kvote de har fået tildelt, samt hvilke foranstaltninger der er truffet til at sikre, at de individuelle kvoter og bifangstbegrænsninger overholdes
 - b) for fangstfartøjer på under 24 meter og faststående tunfiskerisnet, som et minimum den kvote der er tildelt producentorganisationer eller grupper af fartøjer, der fisker med en lignende redskabstype.

2. Uanset stk. 1, litra a), kan den individuelle kvote, der er tildelt hvert fangstfartøj på over 24 meter, forelægges senest 30 dage inden starten af den fangstperiode, der gælder for hvert sådant fartøj.

3. De pågældende medlemsstater meddeler Kommissionen eventuelle senere ændringer af den årlige fiskeriplan eller de individuelle kvoter tildelt fangstfartøjer på over 24 meter, der er opført på den liste, der er omhandlet i artikel 20, stk. 1, litra a), mindst tre dage før udøvelsen af den aktivitet, som den pågældende ændring vedrører. Kommissionen meddeler sådanne ændringer til ICCAT's sekretariat mindst 48 timer før udøvelsen af den aktivitet, som den pågældende ændring vedrører.

Artikel 8

Tildeling af fiskerimuligheder

I overensstemmelse med artikel 17 i forordning (EU) nr. 1380/2013 anvender medlemsstaterne gennemsigtige og objektive kriterier, herunder af miljømæssig, social og økonomisk art, når de tildeler de fiskerimuligheder, de har til rådighed, og de bestræber sig endvidere på at fordele de nationale kvoter ligeligt blandt de forskellige fartøjskategorier under hensyntagen til traditionelt og ikkeindustrielt fiskeri og sørge for incitamenter for EU-fiskerfartøjer, der anvender selektive fiskeredskaber eller bruger fangstmetoder med reduceret miljøbelastning.

Artikel 9

Forvaltningsplaner for fiskerikapaciteten

1. Den årlige forvaltningsplan for fiskerikapaciteten, som hver medlemsstat, der råder over en kvote for almindelig tun, indsender, skal opfylde kravene i denne artikel.

2. Det maksimale antal faststående tunfiskenet, der er registreret i en medlemsstat, og det maksimale antal fiskerfartøjer, der fører en medlemsstats flag, og som må benyttes til at fiske efter, opbevare om bord, omlade, transportere eller lande almindelig tun, fastsættes i overensstemmelse med traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) og artikel 16 i forordning (EU) nr. 1380/2013.

3. Det maksimale antal fiskerfartøjer, og den dertil svarende bruttotonnage, der fører en medlemsstats flag, og som fisker efter almindelig tun, begrænses til det antal fartøjer og den dertil svarende samlede bruttotonnage, der førte den pågældende medlemsstats flag, og som fiskede efter, opbevarede om bord, omladede, transportererede eller landede almindelig tun fra den 1. januar 2007 til den 1. juli 2008. For fangstfartøjer gælder begrænsningen pr. redskabstype.

4. I bilag I er der fastsat yderligere betingelser for fastsættelsen af det maksimale antal fartøjer, der må få udstedt tilladelse til at fiske efter almindelig tun i henhold til den undtagelse, der er omhandlet i artikel 14, stk. 2.

5. Det maksimale antal faststående tunfiskenet, som en medlemsstat må benytte til fiskeri efter almindelig tun, begrænses til det antal faststående tunfiskenet, som den pågældende medlemsstat havde udstedt tilladelse til pr. 1. juli 2008.

6. Uanset denne artikels stk. 3 og 5 kan en medlemsstat, der godtgør, at den er nødt til at udvide sin fiskerikapacitet for at kunne udnytte sin kvote fuldt ud, for 2016 og 2017 beslutte at inkludere et højere antal fartøjer og faststående tunfiskenet i sine årlige fiskeriplaner som omhandlet i artikel 7.

7. Hver medlemsstat skal for 2016 og 2017 begrænse antallet af notfartøjer til det antal notfartøjer, den udstedte tilladelse til i 2013 eller 2014. Dette gælder ikke for notfartøjer, der fisker i medfør af undtagelsen i artikel 14, stk. 2, litra b).

8. Ved udarbejdelsen af forvaltningsplanerne for fiskerikapaciteten skal hver medlemsstat beregne sin fiskerikapacitet på grundlag af de højeste fangstrater pr. fartøj og pr. redskab som skønnet af SCRS i dets rapport fra 2009 og godkendt af ICCAT's gennemførelseskomité på det særlige møde i 2010⁽¹⁾. Hvis SCRS reviderer disse fangstrater, skal medlemsstaterne altid anvende de seneste fangstrater, der er godkendt af ICCAT.

⁽¹⁾ Rapport fra det særlige møde i ICCAT's gennemførelseskomité (Compliance Committee), afholdt i Madrid, Spanien, den 24.-26. februar 2010, punkt 5 og tillæg 3 til bilag 4.2.

*Artikel 10***Forvaltningsplaner for opdræt**

1. Den årlige forvaltningsplan for opdræt, som hver medlemsstat forelægger, skal opfylde betingelserne i denne artikel.
2. Den maksimale opdræts- og opfedningskapacitet for almindelig tun og det maksimale input af fanget vild almindelig tun, som hver medlemsstat må tildele, fastsættes i overensstemmelse med TEUF og artikel 16 i forordning (EU) nr. 1380/2013.
3. En medlemsstats maksimale opdræts- og opfedningskapacitet for almindelig tun begrænses til opdræts- og opfedningskapaciteten for almindelig tun på de akvakulturbrug i den pågældende medlemsstat, der var registreret i ICCAT's register over opdrætsfaciliteter eller godkendt og anmeldt til ICCAT pr. 1. juli 2008.
4. Det maksimale input af fanget vild almindelig tun til en medlemsstats akvakulturbrug begrænses til det input, som den pågældende medlemsstats akvakulturbrug har anmeldt til ICCAT i årene 2005, 2006, 2007 eller 2008.
5. Hver medlemsstat tildeler sine akvakulturbrug et maksimalt årligt input under overholdelse af det maksimale input af fanget vild almindelig tun, der er omhandlet i stk. 4.

KAPITEL III

TEKNISKE FORANSTALTNINGER

AFDELING 1

Fangstperioder*Artikel 11***Langlinefartøjer, notfartøjer, flydetrawlere og faststående tunfiskenet samt sportsfiskeri og rekreativt fiskeri**

1. Fiskeri efter almindelig tun med store pelagiske langlinefangstfartøjer på over 24 m er tilladt i det østlige Atlanterhav og Middelhavet fra den 1. januar til den 31. maj, undtagen i området vest for 10°V og nord for 42 °N og i Norges eksklusive økonomiske zone, hvor sådant fiskeri er tilladt fra den 1. august til den 31. januar.
2. Fiskeri efter almindelig tun med notfartøjer er tilladt i det østlige Atlanterhav og Middelhavet fra den 26. maj til den 24. juni, undtagen i Norges eksklusive økonomiske zone, hvor sådant fiskeri er tilladt fra den 25. juni til den 31. oktober.
3. Fiskeri efter almindelig tun med flydetrawlere er tilladt i det østlige Atlanterhav fra den 16. juni til den 14. oktober.
4. Sportsfiskeri og rekreativt fiskeri efter almindelig tun er tilladt i det østlige Atlanterhav og Middelhavet fra den 16. juni til den 14. oktober.
5. Fiskeri efter almindelig tun med andre redskaber end dem, der er omhandlet i denne artikels stk. 1-4 og artikel 12, herunder faststående tunfiskenet, er i overensstemmelse med ICCAT's bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger tilladt året rundt.

*Artikel 12***Stangfartøjer og dørgefartøjer**

1. Fiskeri efter almindelig tun med stangfartøjer og dørgefartøjer i det østlige Atlanterhav og Middelhavet er tilladt fra den 1. juli til den 31. oktober.

2. Forudsat at det ikke svækker beskyttelsen af gydepladser, og at fangstperiodens samlede varighed for disse fiskerier ikke overstiger fire måneder, kan hver medlemsstat fastsætte en anden startdato for stangfartøjer og dørgefartøjer, der fører dens flag, og som fisker i det østlige Atlanterhav.

3. Hver medlemsstat angiver i sin årlige fiskeriplan, jf. artikel 7, om startdatoen for disse fiskerier er ændret, og den oplyser koordinaterne for det pågældende område.

AFDELING 2

Bevarelsesmæssig mindstereferencetørrelse, utilsigtede fangster og bifangster

Artikel 13

Landingsforpligtelse

Bestemmelserne i denne afdeling gælder med forbehold af artikel 15 i forordning (EU) nr. 1380/2013, herunder eventuelle gældende undtagelser dertil.

Artikel 14

Bevarelsesmæssig mindstereferencetørrelse

1. Den bevarelsesmæssige mindstereferencetørrelse for almindelig tun, der er fanget i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, er 30 kg eller 115 cm (haledelingspunkt).

2. Uanset stk. 1 gælder der en bevarelsesmæssig mindstereferencetørrelse for almindelig tun på 8 kg eller 75 cm (haledelingspunkt) for følgende fiskerier:

- a) almindelig tun fanget i det østlige Atlanterhav af stangfartøjer og dørgefartøjer
- b) almindelig tun fanget i Adriaterhavet til opdræt
- c) almindelig tun fanget i Middelhavet af stangfartøjer, langlinefartøjer og håndlinefartøjer, der udøver kystnært, ikkeindustrielt fiskeri efter fersk fisk.

3. De særlige betingelser, der gælder for undtagelsen i stk. 2, er anført i bilag I.

4. De berørte medlemsstater udsteder særlige tilladelser til fartøjer, der fisker i medfør af undtagelsen i denne artikels stk. 2. De berørte fartøjer angives på den i artikel 20, stk. 1, litra a), nævnte liste over fangstfartøjer. I denne forbindelse finder bestemmelserne i artikel 20 og 21 anvendelse.

Artikel 15

Utilsigtede fangster

1. Med forbehold af artikel 14, stk. 1, tillades for alle fangstfartøjer og faststående tunfiskenet, der fisker aktivt efter almindelig tun, en utilsigtet bifangst på højst 5 % almindelig tun på mellem 8 og 30 kg eller 75 og 115 cm (haledelingspunkt).

2. Den maksimale bifangst på 5 %, der er omhandlet i stk. 1, beregnes på grundlag af de samlede fangster af almindelig tun, der opbevares om bord på fartøjet eller befinder sig i det faststående tunfiskenet på et hvilket som helst tidspunkt efter hvert fiskeri.

3. Utilsigtede fangster trækkes fra den kvote, som tilhører den medlemsstat, der er ansvarlig for fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet.

4. Utsigtede fangster af almindelig tun er omfattet af artikel 25, 30, 31 og 32.

Artikel 16

Bifangster

1. Hver medlemsstat skaber mulighed for bifangster af almindelig tun inden for sin kvote og underretter Kommissionen herom i forbindelse med fremsendelsen af sin fiskeriplan. En sådan mulighed skal sikre, at alle døde fisk fratrækkes kvoten.
2. EU-fiskerfartøjer, der ikke fisker aktivt efter almindelig tun, skal undgå bifangster af almindelig tun, der på noget tidspunkt efter et fiskeri udgør mere end 5 % af den samlede fangst om bord i vægt eller antal fisk. Beregningen af procentsatsen i antal fisk foretages kun for tun og tunlignende arter, der forvaltes af ICCAT. Hver medlemsstat trækker alle døde fisk i bifangster fra sin kvote.
3. For medlemsstater, der ikke har en kvote til almindelig tun, trækkes de pågældende bifangster fra den særlige EU-kvote for bifangster af almindelig tun, der er fastsat i overensstemmelse med TEUF og artikel 16 i forordning (EU) nr. 1380/2013.
4. Hvis den kvote, der er tildelt det berørte fiskerfartøjs eller faststående tunfiskerets medlemsstat, allerede er opbrugt, undgås det at fange almindelig tun. Døde almindelige tun landes hele og uforarbejdede og konfiskeres, og der træffes passende opfølgende foranstaltninger. Hver medlemsstat skal i overensstemmelse med artikel 29 årligt forelægge oplysninger om mængden af sådanne døde almindelige tun for Kommissionen, som videregiver oplysningerne til ICCAT's sekretariat.
5. Procedurerne i artikel 27, 30, 31, 32 og 56 finder anvendelse på bifangster.

AFDELING 3

Anvendelse af luftbåret udstyr

Artikel 17

Anvendelse af luftbåret udstyr

Det er forbudt at anvende luftbåret udstyr, herunder fly, helikoptere eller ubemandede luftfartøjer til sporing af almindelig tun.

KAPITEL IV

SPORTSFISKERI OG REKREATIVT FISKERI

Artikel 18

Særlig kvote til sportsfiskeri og rekreativt fiskeri

Hver medlemsstat, der råder over en kvote for almindelig tun, regulerer sportsfiskeri og rekreativt fiskeri ved at tildele disse former for fiskeri en særlig kvote og underretter Kommissionen herom i forbindelse med fremsendelsen af dens fiskeriplaner.

Artikel 19

Sportsfiskeri og rekreativt fiskeri

1. Hver medlemsstat, der råder over en kvote for almindelig tun, regulerer sportsfiskeri og rekreativt fiskeri ved at udstede fiskeritilladelser til fartøjer med henblik på sportsfiskeri og rekreativt fiskeri.

2. I sportsfiskeri og rekreativt fiskeri må der ikke fanges mere end én almindelig tun pr. fartøj pr. dag.
3. Almindelig tun, der landes, skal være hel, uden gæller og/eller rensat. Hver medlemsstat træffer de fornødne foranstaltninger til i videst muligt omfang at sikre, at almindelig tun, især ungfisk, der fanges levende ved sportsfiskeri og rekreativt fiskeri, slippes fri igen.
4. Afsætning af almindelig tun fanget i sportsfiskeri og rekreativt fiskeri er forbudt.
5. Hver medlemsstat registrerer fangstdata, herunder vægt og længde af hver almindelig tun, der er fanget i forbindelse med sportsfiskeri og rekreativt fiskeri, og meddeler Kommissionen dataene for det foregående år senest den 30. juni hvert år. Kommissionen videregiver disse oplysninger til SCRS.
6. Hver medlemsstat modregner antallet af døde tun fanget ved sportsfiskeri og rekreativt fiskeri i den kvote, den har tildelt i overensstemmelse med artikel 7, stk. 1, og artikel 18.

KAPITEL V

KONTROLFORANSTALTNINGER

AFDELING 1

Lister over fartøjer og faststående tunfiskenet

Artikel 20

Fartøjsliste

1. Hver medlemsstat sender hvert år Kommissionen en måned før begyndelsen af de fangstperioder, der er fastsat i artikel 11 og 12, eller i givet fald en måned før begyndelsen af tilladelsens gyldighedsperiode følgende oplysninger elektronisk:
 - a) en liste over alle fangstfartøjer, der fører dens flag, og som har tilladelse til at fiske aktivt efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet ved udstedelse af en fiskeritilladelse
 - b) en liste over alle andre fiskerfartøjer bortset fra fangstfartøjer, der fører dens flag, og som har tilladelse til at deltage i fiskeriet efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet.
2. Begge lister opstilles i overensstemmelse med det format, der er fastsat i ICCAT's retningslinjer for indsendelse af de påkrævede data og oplysninger.
3. Et fiskerfartøj kan i løbet af et kalenderår være opført på begge de lister, der er omhandlet i stk. 1, forudsat at det ikke er opført på begge lister samtidig.
4. Listerne i denne artikels stk. 1 skal indeholde fartøjets navn og EU-fiskerflåderejsternummer (CFR) som defineret i bilag I til Kommissionens forordning (EF) nr. 26/2004 ⁽¹⁾.
5. Indsendelser foretaget efter fristen afvises. Senere ændringer i løbet af et kalenderår af de lister, der er omhandlet i stk. 1, godkendes kun, såfremt et anmeldt fartøj af legitime driftsmæssige årsager eller på grund af force majeure er forhindret i at deltage i fiskeriet. I sådanne tilfælde underretter den berørte medlemsstat straks Kommissionen herom og fremsender:
 - a) alle oplysninger om det eller de fartøjer, som efter planen skal erstatte et fartøj, der er opført på de i stk. 1 omhandlede lister, og
 - b) en udførlig redegørelse for årsagerne til udskiftningen, herunder eventuel relevant dokumentation eller relevante henvisninger.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 26/2004 af 30. december 2003 om et EF-fiskerflåderejsternummer (EUT L 5 af 9.1.2004, s. 25).

6. Kommissionen sender de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1 og 2, til ICCAT's sekretariat, således at de pågældende fartøjer kan opføres i ICCAT's register over fangstfartøjer med tilladelse til at fiske aktivt efter almindelig tun eller i ICCAT's register over andre fiskerfartøjer (bortset fra fangstfartøjer) med tilladelse til at deltage i fiskeriet efter almindelig tun.

7. Artikel 8a, stk. 2, 6, 7 og 8, i Rådets forordning (EF) nr. 1936/2001 ⁽¹⁾ finder anvendelse med de nødvendige tilpasninger.

Artikel 21

Sammenhæng med forordning (EF) nr. 1224/2009

Kontrolforanstaltningerne i dette kapitel finder anvendelse som supplement til foranstaltningerne i forordning (EF) nr. 1224/2009, medmindre andet er fastsat i dette kapitels bestemmelser.

Artikel 22

Fiskeritilladelser til fartøjer

1. EU-fiskerfartøjer, der ikke er opført i ICCAT's registre som omhandlet i artikel 20, stk. 1, må ikke få udstedt tilladelse til at fiske efter, opbevare om bord, omlade, transportere, overføre, forarbejde eller lande almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, jf. dog artikel 16.

2. Flagmedlemsstaten inddrager tilladelsen til fiskeri af almindelig tun og kan kræve, at fartøjet øjeblikkeligt skal sejle til en havn, som den har udpeget, når den individuelle kvote skønnes opbrugt.

Artikel 23

Liste over faststående tunfiskenet med tilladelse til at fiske efter almindelig tun

1. Hvert år senest den 15. februar sender hver medlemsstat Kommissionen elektronisk en liste over alle faststående tunfiskenet, som har tilladelse, ved udstedelse af en fiskeritilladelse, til fiskeri efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet. Listen skal omfatte navnet på hvert enkelt faststående tunfiskenet og dets registernummer og skal opstilles i overensstemmelse med det format, der er fastsat i ICCAT's retningslinjer for indsendelse af data og information.

2. Kommissionen sender listen til ICCAT's sekretariat, således at de faststående tunfiskenet kan opføres i ICCAT's register over faststående tunfiskenet med tilladelse til fiskeri efter almindelig tun.

3. Faststående EU-tunfiskenet, der ikke er opført i ICCAT's register, må ikke få udstedt tilladelse til fiskeri efter, opbevaring, overførsel, anbringelse i bur eller landing af almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet.

4. Artikel 8a, stk. 2, 4, 6, 7 og 8, i forordning (EF) nr. 1936/2001 finder anvendelse med de nødvendige tilpasninger.

Artikel 24

Fælles fiskeri

1. Fælles fiskeri efter almindelig tun må kun udøves med tilladelse fra den eller de berørte flagstater. For at få tilladelse skal hvert notfartøj være udstyret til fiskeri efter almindelig tun og have en individuel kvote. Fælles fiskeri med andre CPC'er er ikke tilladt.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1936/2001 af 27. september 2001 om visse kontrolforanstaltninger for fiskeri efter visse bestande af stærkt vandrende fiskearter (EFT L 263 af 3.10.2001, s. 1).

2. Hver medlemsstat skal træffe de fornødne foranstaltninger til at indhente følgende oplysninger fra de af deres fiskerfartøjer, der ansøger om tilladelse til at deltage i fælles fiskeri:

- a) varigheden
- b) de deltagende operatørers identitet
- c) fartøjernes individuelle kvoter
- d) nøglen for fordeling af fangsterne mellem fiskerfartøjerne, og
- e) oplysninger om bestemmelsesakvakulturbedrugene.

3. Mindst 15 dage før påbegyndelsen af fælles fiskeri sender hver medlemsstat Kommissionen de i stk. 2 omhandlede oplysninger i det format, der er fastsat i bilag VI. Kommissionen sender ICCAT's sekretariat og flagstaten for andre fiskerfartøjer, der deltager i det fælles fiskeri, disse oplysninger, mindst 10 dage før fiskeriet påbegyndes.

4. I tilfælde af force majeure anvendes fristen i stk. 3 ikke på oplysningerne i stk. 2, litra e). I sådanne tilfælde skal medlemsstaterne sende Kommissionen nævnte oplysninger hurtigst muligt sammen med en beskrivelse af de hændelser, der udgør force majeure. Kommissionen videresender disse oplysninger til ICCAT's sekretariat.

AFDELING 2

Fangster

Artikel 25

Registreringskrav

1. Føreren af et EU-fangstfartøj skal foruden at overholde artikel 14, 15, 23 og 24 i forordning (EF) nr. 1224/2009 i givet fald også registrere de i bilag II, del A, til nærværende forordning omhandlede oplysninger i logbogen.

2. Førere af EU-bugserbåde, EU-hjælpefartøjer og EU-fabriksskibe skal registrere deres aktiviteter i overensstemmelse med kravene i bilag II, del B, C og D.

Artikel 26

Fartøjsførers og tunfiskenetoperatørens indsendelse af fangstopgørelser

1. Førere af fangstfartøjer, der fisker aktivt efter almindelig tun, sender dagligt flagmedlemsstatens myndigheder logbogsoplysninger, herunder ICCAT-registernummer, fartøjets navn, tilladelsens begyndelses- og slutdato, dato, klokkeslæt, position (bredde- og længdegrader) og mængderne af almindelig tun i vægt og antal, der er fanget i konventionsområdet. De sender oplysningerne elektronisk i det format, der er fastsat i bilag V, i hele den periode, hvor fartøjet har tilladelse til at fiske efter almindelig tun.

2. Førere af notfartøjer udfærdiger dagligt for hvert fiskeri de opgørelser, der er omhandlet i stk. 1, herunder også fiskeri, hvor fangsten er nul.

3. For notfartøjer og fartøjer på over 24 m sender operatøren dagligt de opgørelser, der er omhandlet i stk. 1 og 2, til flagmedlemsstatens myndigheder senest kl. 9.00 GMT for den foregående dag og for andre fangstfartøjer senest mandag kl. 24.00 midnat for den foregående uge, som slutter søndag kl. 24.00 midnat GMT.

4. Operatører af faststående tunfiskenet, der benyttes til at fiske aktivt efter almindelig tun, sender dagligt en fangstopgørelse med oplysninger om ICCAT-registernummer, dato, klokkeslæt og fangstmængder (i vægt og antal fisk), herunder nulfangst. De sender inden for en frist på 48 timer myndighederne i deres medlemsstat oplysningerne elektronisk i det format, der er fastsat i bilag V, i hele den periode, som de har tilladelse til at fiske efter almindelig tun i.

5. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, som fastlægger detaljerede regler for registrering og rapportering af fartøjers og faststående tunfisknets aktiviteter, jf. denne artikels stk. 1-4 og bilag V. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 59, stk. 2.

Artikel 27

Medlemsstaternes indsendelse af ugentlige og månedlige fangstopgørelser

1. Efter modtagelsen af de i artikel 26 omhandlede fangstopgørelser videresender hver medlemsstat straks disse til Kommissionen elektronisk og sender straks Kommissionen ugentlige fangstopgørelser for alle fangstfartøjer og faststående tunfiskenet i overensstemmelse med det format, der er fastsat i bilag V. Kommissionen sender disse oplysninger til ICCAT's sekretariat hver uge i det format, der er fastsat i ICCAT's retningslinjer for indsendelse af data og information.

2. Hver medlemsstat meddeler inden den 15. i hver måned Kommissionen, hvor store mængder almindelig tun fra det østlige Atlanterhav og Middelhavet, der er landet, omladet, fanget eller anbragt i bur i den foregående måned af fiskerfartøjer eller faststående tunfiskenet, der fører dens flag, eller er registreret i denne medlemsstat. Oplysningerne angives for hver redskabstype, herunder for bifangst, sportsfiskeri og rekreativt fiskeri, og der angives nulfangst. Kommissionen sender straks disse oplysninger til ICCAT's sekretariat.

Artikel 28

Oplysninger om opbrugt kvote

1. Ud over kravet i artikel 34 i forordning (EF) nr. 1224/2009 skal hver medlemsstat også meddele det til Kommissionen, når 80 % af den kvote, der er tildelt en redskabsgruppe som omhandlet i nærværende forordnings artikel 11 eller artikel 12, skønnes at være opbrugt.

2. Ud over kravet i artikel 35 i forordning (EF) nr. 1224/2009 skal hver medlemsstat også meddele det til Kommissionen, når den kvote, der er tildelt en redskabsgruppe som omhandlet i nærværende forordnings artikel 11 eller artikel 12 eller til fælles fiskeri eller til et notfartøj, skønnes at være opbrugt.

3. Oplysningerne i stk. 2 ledsages af officiel dokumentation for medlemsstatens lukning af fiskeriet eller tilbagekaldelse til havn gældende for flåden, redskabsgruppen, det fælles fiskeri eller fartøjer med en individuel kvote med tydelig angivelse af dato og tidspunkt for lukningen.

Artikel 29

Medlemsstaternes årlige rapportering af fangster

1. Senest den 15. marts hvert år sender hver medlemsstat Kommissionen detaljerede oplysninger om fangster af almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet i det foregående fangstår. Sådanne oplysninger skal omfatte:

- a) navn og ICCAT-nummer på hvert enkelt fangstfartøj
- b) tilladelsens/tilladelsernes gyldighedsperiode for hvert fangstfartøj
- c) hvert fangstfartøjs samlede fangster med angivelse af nulfangst, hvis der ikke er fanget noget i hele tilladelsens/tilladelsernes gyldighedsperiode

- d) det samlede antal dage, som hvert fangstfartøj har fisket i det østlige Atlanterhav og Middelhavet i hele tilladelsens/tilladelsernes gyldighedsperiode, og
 - e) hvert fangstfartøjs samlede fangster uden for tilladelsens gyldighedsperiode (bifangst) med angivelse af nulfangst, hvis dette var tilfældet.
2. For fartøjer, der ikke har tilladelse til at fiske aktivt efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, men som har fanget almindelig tun som bifangst, skal de oplysninger, som skal meddeles Kommissionen på den dato, der er omhandlet i stk. 1, omfatte følgende:
- a) fartøjets navn og ICCAT-nummer eller nationale registreringsnummer, hvis det ikke er opført i ICCAT's register, og
 - b) de samlede fangster af almindelig tun.
3. Hver medlemsstat meddeler Kommissionen alle oplysninger om fartøjer, der ikke er omfattet af stk. 1 og 2, men som vides eller formodes at have fisket efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet.
4. Kommissionen sender ICCAT's sekretariat de oplysninger, der modtages i medfør af stk. 1, 2 og 3.

AFDELING 3

Landing og omladninger

Artikel 30

Udpegede havne

1. Hver medlemsstat udpeger havne eller steder tæt på kysten (udpegede havne), hvor landing eller omladning af almindelig tun er tilladt.
2. For at en havn kan få status af udpeget havn, skal havnemedlemsstaten angive, i hvilke tidsrum og hvor landing og omladning er tilladt.
3. Senest den 15. februar hvert år sender hver medlemsstat en liste over udpegede havne til Kommissionen, som sender disse oplysninger til ICCAT's sekretariat.
4. Fiskerfartøjer må hverken lande eller omlade almindelig tun fanget i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, uanset mængde, andre steder end i de havne eller på de steder tæt på kysten, der er udpeget af CPC'erne og medlemsstaterne i overensstemmelse med stk. 1 og 2.

Artikel 31

Landing

1. Artikel 17 i forordning (EF) nr. 1224/2009 finder anvendelse på førere af EU-fiskerfartøjer med en længde overalt på 12 m eller derover, som er opført i det i nærværende forordnings artikel 20 omhandlede fartøjsregister. Den forhåndsmeddelelse, der er omhandlet i artikel 17 i forordning (EF) nr. 1224/2009, sendes til medlemsstatens kompetente myndighed (herunder flagmedlemsstaten) eller til den CPC, hvis havne- eller landingsfaciliteter der ønskes benyttet.
2. Førere af EU-fiskerfartøjer med en længde overalt på under 12 m, som er opført i det i artikel 20 omhandlede fartøjsregister, meddeler desuden mindst fire timer før forventet ankomst i havn de kompetente myndigheder i den medlemsstat (herunder flagmedlemsstaten) eller CPC, hvis havne eller landingsfaciliteter de ønsker at benytte, som et minimum følgende:
 - a) forventet ankomsttidspunkt
 - b) skønnet mængde almindelig tun om bord, og
 - c) oplysninger om det geografiske område, hvor fangsterne er taget.

3. Hvis medlemsstaterne i henhold til gældende EU-lovgivning må anvende en kortere meddelelsesfrist end den, der er omhandlet i stk. 1 og 2, kan de skønnede mængder almindelig tun, der opbevares om bord, meddeles inden for den således gældende meddelelsesfrist forud for ankomsten. Hvis fangstpladserne ligger mindre end fire timer fra havn, kan de skønnede mængder almindelig tun, der opbevares om bord, ændres når som helst forud for ankomsten.
4. Myndighederne i havnemedlemsstaten fører et register over alle forhåndsmeddelelser, der er indgivet i det pågældende år.
5. Alle landinger kontrolleres i overensstemmelse med artikel 55, stk. 2, af havnemedlemsstatens relevante kontrolmyndigheder, og der foretages på grundlag af et risikovurderingssystem baseret på kvote, flådestørrelse og fiskeriindsats en inspektion af en vis procentdel af landingerne. Hver medlemsstat angiver alle de nærmere detaljer om en sådan kontrolordning, som den har vedtaget, i den årlige inspektionsplan som omhandlet i artikel 53. Denne kontrolordning anvendes også på høst.
6. I tillæg til kravene i artikel 23, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1224/2009 skal føreren af et EU-fangstfartøj, uanset fartøjets længde, efter hver fangstrejse sende en landingsopgørelse til flagmedlemsstatens kompetente myndigheder og, hvis landingen har fundet sted i en anden medlemsstat eller CPC's havn, til de kompetente myndigheder i den pågældende havnemedlemsstat eller CPC.
7. Alle landede fangster vejes.

Artikel 32

Omladning

1. Det er under alle omstændigheder forbudt at omlade almindelig tun til havs i konventionsområdet.
2. Fiskerfartøjer må kun omlade fangster af almindelig tun i udpegede havne og på de betingelser, der er fastsat i artikel 30.
3. Havnemedlemsstaten sikrer fuld inspektionsdækning i alle de tidsrum og på alle de steder, hvor der må omlades.
4. Føreren af modtagerfiskerfartøjet eller dennes repræsentant meddeler mindst 48 timer før forventet ankomst i havn de kompetente myndigheder i den medlemsstat eller CPC, hvis havn der ønskes benyttet, følgende:
 - a) forventet ankomstdato, -tidspunkt og -havn
 - b) anslået mængde almindelig tun om bord og oplysninger om det geografiske område, hvor fangsten er taget
 - c) det omladende fiskerfartøjs navn og dets nummer i ICCAT's register over fangstfartøjer med tilladelse til at fiske aktivt efter almindelig tun eller dets nummer i ICCAT's register over andre fiskerfartøjer med tilladelse til at deltage i fiskeriet efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet
 - d) modtagerfiskerfartøjets navn og nummer i ICCAT's register over fangstfartøjer med tilladelse til at fiske aktivt efter almindelig tun eller dets nummer i ICCAT's register over andre fiskerfartøjer med tilladelse til at deltage i fiskeriet efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, og
 - e) mængden af den almindelige tun, der skal omlades, og det geografiske område, hvor fangsten er taget.
5. Fiskerfartøjer må ikke omlade, medmindre de fra deres flagstat har indhentet en forhåndstilladelse til omladning.
6. Før omladningen påbegyndes, meddeler føreren af det omladende fiskerfartøj flagstaten følgende:
 - a) de mængder almindelig tun, der skal omlades
 - b) omladningsdato og -havn

- c) modtagerfiskerfartøjets navn, registreringsnummer, flag og nummer i ICCAT's register over fangstfartøjer med tilladelse til at fiske aktivt efter almindelig tun eller dets nummer i ICCAT's register over andre fiskerfartøjer med tilladelse til at deltage i fiskeriet efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, og
 - d) det geografiske område, hvor fangsten af almindelig tun er taget.
7. Alle omladninger inspiceres af medlemsstatens kompetente myndigheder i den udpegede havn. Disse myndigheder:
- a) inspicerer modtagerfiskerfartøjet ved ankomst og kontrollerer lasten og papirerne vedrørende omladningen
 - b) sender en omladningsopgørelse til myndighederne i det omladende fiskerfartøjs flagstat senest fem dage efter afsluttet omladning.
8. Uanset artikel 21 og 22 i forordning (EF) nr. 1224/2009 skal føreren af et EU-fiskerfartøj, uanset fartøjets længde, udfylde og sende en ICCAT-omladningsopgørelse til de kompetente myndigheder i det pågældende fiskerfartøjs flagmedlemsstat. Opgørelsen sendes senest 48 timer efter datoen for omladning i havn i overensstemmelse med det format, der er fastsat i nærværende forordnings bilag III.

AFDELING 4

Overførsler

Artikel 33

Overførselstilladelse

1. Inden påbegyndelse af enhver overførsel sender føreren af et fangstfartøj eller en bugserbåd eller akvakulturbrugerens eller operatøren af det faststående tunfiskenet, som overførslen skal finde sted fra, de kompetente myndigheder i den relevante medlemsstat en forhåndsmeddelelse om overførsel med oplysninger om:
- a) fangstfartøjets, bugserbådens, akvakulturbrugets eller det faststående tunfiskenet's navn og ICCAT-registernummer
 - b) det forventede overførselstidspunkt
 - c) den anslåede mængde almindelig tun, der skal overføres
 - d) position (længdegrad/breddegrad), hvor overførslen skal finde sted, samt identificerbare burnumre
 - e) modtagerbugserbådens navn, antal trukne bure og eventuelt ICCAT-registernummer
 - f) den havn, det akvakulturbrug eller det bur, som tunene skal overføres til.
2. Med henblik på stk. 1 gives hvert bur et entydigt nummer. Nummeret sammensættes efter et system med entydig nummerering, der som et minimum består af tre alfa-kode-bogstaver, der svarer til det flag, som bugserbåden fører, efterfulgt af tre tal.
3. Fangstfartøjer, bugserbåde, akvakulturbrug eller faststående tunfiskenet må ikke foretage overførsel, medmindre de fra den relevante medlemsstat har indhentet en forhåndstilladelse hertil. Myndighederne i den nævnte medlemsstat afgør for hver overførsel, om der skal udstedes en tilladelse. Med henblik herpå tildeles og meddeles der for hver overførsel et unikt identifikationsnummer til fiskerfartøjets fører, det faststående tunfiskenet's operatør eller akvakulturbrugerens alt efter tilfældet. Hvis der gives tilladelse, skal dette nummer indeholde medlemsstatens kode på tre bogstaver, de fire tal, der angiver året, og de tre bogstaver »AUT« (tilladelse) efterfulgt af et løbenummer. Hvis tilladelse nægtes, skal nummeret indeholde medlemsstatens kode på tre bogstaver, de fire tal, der angiver året, og de tre bogstaver »NEG« (tilladelse nægtet) efterfulgt af et løbenummer.

4. Hvis der er fisk, der dør under overførslen, skal den relevante medlemsstat og den operatør eller akvakulturbruger, der deltager i overførslen, følge bilag XII.
5. Tilladelsen til overførsel gives eller nægtes af den medlemsstat, der er ansvarlig for fangstfartøjet, bugserbåden, akvakulturbruget eller det faststående tunfiskenet alt efter tilfældet, senest 48 timer efter fremsendelse af forhåndsmeddelelsen om overførsel.
6. Tilladelsen fra den relevante medlemsstat til overførsel foregriber ikke tilladelsen til anbringelse i bur.

Artikel 34

Nægtet tilladelse til overførsel

1. Den medlemsstat, der er ansvarlig for fartøjet, det faststående tunfiskenet eller akvakulturbruget, giver ikke tilladelse til overførsel, hvis den efter modtagelse af forhåndsmeddelelsen om overførsel vurderer:
 - a) at det fangstfartøj eller det faststående tunfiskenet, der angives at have fanget de pågældende fisk, ikke har tilstrækkelig kvote til rådighed
 - b) at mængden af fisk ikke er blevet behørigt rapporteret af fangstfartøjet eller operatøren af det faststående tunfiskenet, eller at der ikke er givet tilladelse til overførsel til bur af den pågældende mængde, eller at der ikke er blevet taget hensyn til denne mængde i udnyttelsen af en eventuel kvote
 - c) at det fangstfartøj eller faststående tunfiskenet, der angives at have fanget fiskene, ikke har tilladelse til at fiske efter almindelig tun, eller
 - d) at den bugserbåd, der angives som modtager af fiskeoverførslen, ikke er opført i ICCAT's register over andre fiskerfartøjer (ekskl. fangstfartøjer) med tilladelse til at deltage i fiskeriet efter almindelig tun, jf. artikel 20, stk. 1, litra b), eller ikke er udstyret med et FOS.
2. Hvis der ikke gives tilladelse til overførsel:
 - a) udsteder den medlemsstat, der er ansvarlig for fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet, en ordre til føreren af fangstfartøjet, operatøren af det faststående tunfiskenet eller akvakulturbrugeren alt efter tilfældet om at slippe fiskene fri i havet, og meddeler dem, at tilladelse til overførsel er nægtet
 - b) slipper fangstfartøjets fører, akvakulturbrugeren eller i givet fald operatøren af det faststående tunfiskenet fiskene fri
 - c) slippes tunene fri efter proceduren i bilag XI.

Artikel 35

Videokameraovervågning

1. Førere af fangstfartøjer, bugserbåde, akvakulturbrugere eller operatører af faststående tunfiskenet, der overfører almindelig tun, sørger for, at overførsler overvåges med videokamera i vandet for at kontrollere, hvor mange fisk der overføres. Mindstenormerne og procedurerne for videooptagelse skal være i overensstemmelse med bilag IX.
2. Hver medlemsstat, der er ansvarlig for et fartøj, et faststående tunfiskenet eller et akvakulturbrug, sikrer, at de videooptagelser, der er omhandlet i stk. 1, stilles til rådighed for ICCAT-kontrollørerne og de regionale observatører.
3. Hver medlemsstat, der er ansvarlig for et fartøj, et faststående tunfiskenet eller et akvakulturbrug, sikrer, at de videooptagelser, der er omhandlet i stk. 1, stilles til rådighed for EU-kontrollørerne og de nationale observatører.
4. Hver medlemsstat, der er ansvarlig for et fartøj, et faststående tunfiskenet eller et akvakulturbrug, træffer de fornødne foranstaltninger til at undgå, at de originale videooptagelser byttes ud, redigeres eller manipuleres.

*Artikel 36***De regionale ICCAT-observatørers kontrol og iværksættelse og gennemførelse af undersøgelser**

1. Regionale ICCAT-observatører, der befinder sig om bord på et fangstfartøj eller er til stede ved et faststående tunfiskenet, jf. artikel 51 og bilag VII, registrerer og indberetter de foretagne overførsler, observerer og anslår de overførte fangster og kontrollerer de oplysninger, der er registreret i forhåndstilladelsen til overførsel, jf. artikel 33, og i ICCAT-overførselsopgørelsen, jf. artikel 38.
2. Er der mellem de skøn over fangsterne, der er foretaget af henholdsvis den regionale ICCAT-observatør, de relevante kontrolmyndigheder og/eller føreren af fangstfartøjet henholdsvis repræsentanten for det faststående tunfiskenet, en forskel på over 10 % med hensyn til antal fisk, eller er videooptagelsen ikke tilstrækkeligt klar og tydelig til at foretage sådanne skøn, iværksætter den medlemsstat, der er ansvarlig for fangstfartøjet, akvakulturbruget eller det faststående tunfiskenet, en undersøgelse, som skal være afsluttet inden anbringelsen i bur på bruget eller under alle omstændigheder senest 96 timer efter iværksættelsen. Så længe resultatet af en sådan undersøgelse ikke foreligger, kan der ikke gives tilladelse til anbringelse i bur, ligesom afsnittet om fangst i fangstdokumentet for almindelig tun (»BCD«) ikke kan attesteres.
3. Hvis videooptagelsen er af så dårlig en kvalitet eller så uklar, at det ikke er muligt at skønne antallet af fisk, kan operatøren anmode fartøjets, det faststående tunfiskenets eller akvakulturbrugets flagstatsmyndigheder om tilladelse til at foretage en ny overførsel og sende videooptagelsen af denne overførsel til den regionale ICCAT-observatør.
4. Med forbehold af den kontrol, der foretages af en kontrollør, underskriver de regionale ICCAT-observatører først ICCAT-overførselsopgørelsen, når deres observationer er i overensstemmelse med ICCAT's bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, og når oplysningerne i overførselsopgørelsen stemmer overens med deres observationer og den videooptagelse, der kræves i henhold til artikel 35, stk. 1. De skal forsyne opgørelsen med tydeligt navn og ICCAT-nummer.
5. De regionale ICCAT-observatører kontrollerer også, at ICCAT-overførselsopgørelsen sendes til føreren af bugserbåden eller til repræsentanten for akvakulturbruget eller for det faststående tunfiskenet.

*Artikel 37***Foranstaltninger med henblik på skøn over antallet og vægten af almindelig tun, som skal anbringes i bur**

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger og initiativer til at undersøge, hvilke andre metoder der kan anvendes til at forbedre skønnene over såvel antal som vægt af almindelig tun på tidspunktet for fangst og anbringelse i bur. Senest den 22. august hvert år meddeler hver medlemsstat Kommissionen, som videreformidler oplysningerne til SCRS, hvilke foranstaltninger medlemsstaten har truffet.

*Artikel 38***Overførselsopgørelse**

1. Fangstfartøjets eller bugserbådens fører, operatøren af det faststående tunfiskenet eller akvakulturbrugeren udfylder ved afsluttet overførsel en ICCAT-overførselsopgørelse og sender den til sin medlemsstats kompetente myndigheder i det format, der er fastsat i bilag IV.
2. Overførselsopgørelsen nummereres af de kompetente myndigheder i den medlemsstat, der er ansvarlig for de fartøjer, akvakulturbrug eller faststående tunfiskenet, som overførslen stammer fra. Nummersystemet består af medlemsstatens kode på tre bogstaver efterfulgt af de fire tal, der angiver året, og et trecifret løbenummer efterfulgt af de tre bogstaver »ITD« (MS-20**/xxx/ITD).
3. Den originale overførselsopgørelse skal ledsage overførslen af fiskene. En kopi af opgørelsen opbevares af fangstfartøjets fører, det faststående tunfiskenets operatør, bugserbådens fører eller akvakulturbrugeren.
4. Førere af fartøjer, der overfører tun (herunder bugserbåde), indberetter deres aktiviteter i overensstemmelse med kravene i bilag II.

*Artikel 39***Gennemførelsesretsakter**

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, som fastlægger detaljerede regler for overførsler som omhandlet i artikel 33-38 og de bilag, der er nævnt i disse artikler. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 59, stk. 2.

*AFDELING 5***Anbringelse i bur***Artikel 40***Tilladelse til anbringelse i bur**

1. Det er forbudt at forankre transportbure inden for en radius på 0,5 sømil fra et akvakulturbrug forud for anbringelse af fisk i bur.
2. Forud for enhver anbringelse i bur underretter de kompetente myndigheder i den medlemsstat, der er ansvarlig for akvakulturbruget, den medlemsstat eller CPC, der er ansvarlig for fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet om, hvilke mængder der er fanget af det pågældende fartøj eller faststående tunfiskenet, og anmoder om tilladelse til anbringelse i bur.
3. Anbringelse i bur må ikke påbegyndes uden forhåndstilladelse fra:
 - a) den medlemsstat eller CPC, der er ansvarlig for fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet, eller
 - b) den medlemsstat eller CPC, der er ansvarlig for akvakulturbruget, hvis dette er aftalt mellem de involverede medlemsstater eller med den berørte flag-CPC.
4. Tilladelsen til anbringelse i bur gives eller nægtes af den medlemsstat eller CPC, der er ansvarlig for fangstfartøjet, det faststående tunfiskenet eller, hvis det er relevant, akvakulturbruget, senest en arbejdsdag efter indgivelsen af anmodningen og fremsendelse af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 2. Hvis der ikke er modtaget noget svar inden for en arbejdsdag fra den medlemsstat eller CPC, der er ansvarlig for fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet, må den medlemsstat eller CPC, der er ansvarlig for akvakulturbruget, give tilladelse til anbringelse i bur.
5. Almindelig tun skal anbringes i bur inden den 15. august, medmindre den medlemsstat eller CPC, der er ansvarlig for det akvakulturbrug, der modtager fiskene, fremfører gyldige grunde. Disse grunde meddeles sammen med rapporten om anbringelse i bur.

*Artikel 41***Nægtet tilladelse til anbringelse i bur**

1. Den medlemsstat, der er ansvarlig for fangstfartøjet, det faststående tunfiskenet eller, hvis det er relevant, akvakulturbruget, giver ikke tilladelse til anbringelse i bur, hvis den ved modtagelsen af de oplysninger, der er omhandlet i artikel 40, stk. 2, finder, at:
 - a) det fangstfartøj eller faststående tunfiskenet, der angives at have fanget fiskene, ikke havde tilstrækkelig kvote til den mængde almindelig tun, der blev anbragt i buret
 - b) fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet ikke har rapporteret mængden af fisk behørigt, og at der ikke er blevet taget hensyn til denne mængde ved kvoteberegningen, eller
 - c) det fangstfartøj eller faststående tunfiskenet, der angives at have fanget fiskene, ikke har tilladelse til at fiske efter almindelig tun.

2. Hvis der ikke gives tilladelse til anbringelse i bur, anmoder den medlemsstat eller CPC, der er ansvarlig for fangstfartøjet, den medlemsstat eller CPC, der er ansvarlig for akvakulturbruget, om at beslaglægge fangsterne og om at udstede ordre til at slippe fiskene fri.
3. Ved modtagelsen af ordren om at slippe fiskene fri slipper akvakulturbrugeren fiskene fri i overensstemmelse med bilag XI.

Artikel 42

Fangstdokumentation for almindelig tun

Medlemsstater, der er ansvarlige for akvakulturbrug, forbyder enhver anbringelse i bur af almindelig tun til opdræt, der ikke er ledsaget af den dokumentation, der kræves af ICCAT og i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 640/2010 ⁽¹⁾. Dokumentationen skal være nøjagtig, fuldstændig og bekræftet og attesteret af myndighederne i fangstfartøjets eller det faststående tunfiskekøbs medlemsstat eller CPC.

Artikel 43

Inspektioner

Medlemsstater, der er ansvarlige for akvakulturbrug, træffer de fornødne foranstaltninger til at inspicere hver anbringelse i bur på akvakulturbrug.

Artikel 44

Videokameraovervågning

1. Hver medlemsstat, der er ansvarlig for akvakulturbrug, sikrer, at anbringelse i bur overvåges ved hjælp af et videokamera i vandet. Der foretages en videooptagelse af hver enkelt anbringelse i bur i overensstemmelse med bilag IX.
2. Hver medlemsstat, der er ansvarlig for akvakulturbrug, sikrer, at de videooptagelser, der er omhandlet i stk. 1, stilles til rådighed for ICCAT-kontrollørerne og de regionale observatører.
3. Hver medlemsstat, der er ansvarlig for akvakulturbrug, sikrer, at de videooptagelser, der er omhandlet i stk. 1, stilles til rådighed for EU-kontrollørerne og de nationale observatører.
4. Hver medlemsstat, der er ansvarlig for akvakulturbrug, træffer de fornødne foranstaltninger til at undgå, at de originale videooptagelser byttes ud, redigeres eller manipuleres.

Artikel 45

Iværksættelse og gennemførelse af undersøgelser

1. Er der en forskel på over 10 % med hensyn til antal almindelig tun mellem de skøn, der er foretaget af henholdsvis den regionale ICCAT-observatør, den relevante medlemsstats kontrolmyndigheder eller akvakulturbrugeren, iværksætter den medlemsstat, der er ansvarlig for akvakulturbruget, en undersøgelse i samarbejde med den medlemsstat eller CPC, der er ansvarlig for fangstfartøjet eller det faststående tunfiskekøbs.
2. Så længe resultatet af en sådan undersøgelse ikke foreligger, må der ikke høstes, ligesom afsnittet om opdræt i BCD'et ikke kan attesteres.
3. De medlemsstater, der er ansvarlige for henholdsvis akvakulturbruget og fangstfartøjet eller det faststående tunfiskekøbs, og som foretager undersøgelsen, kan med henblik på undersøgelsens afslutning benytte andre oplysninger, der står til deres rådighed, herunder resultaterne af de programmer, der er omhandlet i artikel 46.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 640/2010 af 7. juli 2010 om et dokumentationsprogram for fangster af almindelig tun (*Thunnus thynnus*) og om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1984/2003 (EUT L 194 af 24.7.2010, s. 1).

*Artikel 46***Foranstaltninger og programmer med henblik på skøn over antallet og vægten af almindelig tun, som skal anbringes i bur**

1. Medlemsstaterne træffer de fornødne foranstaltninger og initiativer som omhandlet i artikel 37.
2. Samtlige anbringelser i bur skal være omfattet af et program, i henhold til hvilket der anvendes stereokamera-systemer eller alternative teknikker, der giver tilsvarende nøjagtighed, med henblik på en mere nøjagtig fastsættelse af antal og vægt af fisk ved hver anbringelse i bur.
3. Programmet gennemføres efter procedurerne i bilag X, del B.
4. Den medlemsstat, der er ansvarlig for akvakulturbruget, meddeler den medlemsstat eller CPC, der er ansvarlig for fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet, og Kommissionen resultaterne af programmet i overensstemmelse med bilag X, del B. Kommissionen videregiver dem til ICCAT's sekretariat med henblik på videreformidling til den regionale ICCAT-observatør.
5. Hvis resultaterne af programmet viser, at mængderne af almindelig tun, der anbringes i bur, afviger fra de fangstmængder og overførte mængder, der er indberettet, iværksætter den medlemsstat eller CPC, der er ansvarlig for akvakulturbruget, i samarbejde med den medlemsstat, der er ansvarlig for fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet, en undersøgelse. Hvis undersøgelsen ikke er afsluttet inden for en frist på 10 arbejdsdage efter meddelelsen af de oplysninger, der er omhandlet i denne artikels stk. 4, eller hvis resultatet af undersøgelsen viser, at antallet eller gennemsnitsvægten af almindelig tun er højere end de fangstmængder eller overførte mængder, der er indberettet, udsteder myndighederne i fangstfartøjets eller det faststående tunfiskenets flagmedlemsstat eller CPC ordre om, at det overskydende antal eller den overskydende vægt skal slippes fri efter procedurerne i bilag XI.
6. Efter at der i givet fald er sluppet fisk fri, anvendes resultaterne af programmet som omhandlet i bilag X, del B, punkt 3, til at:
 - a) bestemme de endelige fangstmængder, som skal trækkes fra den nationale kvote
 - b) udfylde meddelelsen om anbringelse i bur og de relevante afsnit i BCD'et.
7. Senest den 30. august hvert år aflægger hver medlemsstat, der er ansvarlig for akvakulturbrug, rapport om resultaterne af disse programmer til Kommissionen, som sender rapporterne til SCRS.
8. Overførsel af levende almindelig tun fra et opdrætsbur til et andet opdrætsbur må kun ske med tilladelse fra kontrolmyndighederne i akvakulturbrugets stat og i disse kontrolmyndigheders tilstedeværelse.
9. Er der en forskel på 10 % eller derover mellem de mængder almindelig tun, som fangstfartøjet/det faststående tunfiskenet har indberettet som fangster, og de mængder, der er fastsat ved hjælp af kontrolkameraer som omhandlet i denne artikels stk. 5 og artikel 45, anses det berørte fartøj/faststående tunfiskenet for at kunne have overtrådt reglerne, og medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre korrekt opfølgning.

*Artikel 47***Rapport om anbringelse i bur**

1. Senest en uge efter at have afsluttet anbringelsen i bur sender den medlemsstat, der er ansvarlig for akvakulturbruget, en rapport om anbringelsen i bur med de oplysninger, der er omhandlet i bilag X, del B, til den medlemsstat eller CPC, hvis fartøjer eller faststående tunfiskenet har fanget tunen, og til Kommissionen. Rapporten skal også indeholde oplysningerne fra meddelelsen om anbringelse i bur, jf. artikel 4b i og bilag Ia til forordning (EF) nr. 1936/2001. Kommissionen videregiver rapporten til ICCAT's sekretariat.
2. I forbindelse med stk. 1 anses en anbringelse i bur ikke for at være afsluttet, før en eventuel undersøgelse er tilendebragt, og i givet fald en ordre om at slippe fiskene fri er efterkommet.

Artikel 48

Gennemførelsesretsakter

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, som fastlægger detaljerede regler for overførsler som omhandlet i artikel 40-47 og de bilag, der er omhandlet i disse artikler. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 59, stk. 2.

AFDELING 6

Kontrol og overvågning

Artikel 49

Fartøjsovervågningssystem

1. Uanset artikel 9, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1224/2009 finder forpligtelsen vedrørende FOS anvendelse på alle bugserbåde, der er opført i ICCAT's fartøjsregister som omhandlet i nærværende forordnings artikel 20, stk. 6, uanset længde.
2. Fiskerfartøjer med en længde på over 15 meter, der er opført i det i artikel 20, stk. 1, litra a), omhandlede fartøjsregister eller det i artikel 20, stk. 1, litra b), omhandlede fartøjsregister skal begynde at sende FOS-data til ICCAT mindst 15 dage før fangstperiodens begyndelse og fortsætte med at sende disse data til mindst 15 dage efter fangstperiodens afslutning, medmindre der i forvejen sendes en anmodning til Kommissionen om at få det pågældende fartøj fjernet fra ICCAT-fartøjsregisteret.
3. Af kontrollensyn må transmissionen af FOS-data fra fangstfartøjer, der har tilladelse til at fiske aktivt efter almindelig tun, ikke afbrydes, når fartøjerne er i havn.
4. Medlemsstaterne sikrer, at deres fiskeriovervågningscentre i realtid og i formatet »https data feed« sender Kommissionen og et organ, som denne har udpeget, de FOS-meddelelser, som de har modtaget fra fiskerfartøjer, der fører deres flag. Kommissionen sender disse meddelelser elektronisk til ICCAT's sekretariat.
5. Medlemsstaterne sikrer, at:
 - a) der mindst hver anden time sendes FOS-meddelelser fra de fiskerfartøjer, der fører deres flag, til Kommissionen
 - b) deres fiskeriovervågningscentre, hvis der opstår tekniske fejl eller funktionssvigt i FOS'et, sender de alternative meddelelser, der er omhandlet i artikel 25, stk. 1, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 404/2011, og som de har modtaget fra fiskerfartøjer, der fører deres flag, til Kommissionen, senest 24 timer efter at de har modtaget dem
 - c) de meddelelser, der sendes til Kommissionen, er fortløbende nummereret (med en unik identifikator) for at undgå dubletter
 - d) de meddelelser, der sendes til Kommissionen, opfylder kravene i artikel 24, stk. 3, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 404/2011.
6. Hver medlemsstat træffer de fornødne foranstaltninger til at sikre, at alle de meddelelser, der stilles til rådighed for dens inspektionsfartøjer, behandles fortroligt og udelukkende anvendes i forbindelse med inspektion på havet.

Artikel 50

Nationalt observatørprogram

1. Medlemsstaterne sikrer, at der på fartøjer, der fisker efter almindelig tun, som et minimum sikres følgende niveauer af national observatørdækning:
 - a) 20 % af medlemsstatens flydetrawlere (over 15 meter)

- b) 20 % af medlemsstatens langlinefartøjer (over 15 meter)
 - c) 20 % af medlemsstatens stangfartøjer (over 15 meter)
 - d) 100 % af bugserbådene
 - e) 100 % af høstaktiviteterne ved faststående tunfiskenet.
2. Medlemsstaterne udfærdiger et officielt identitetskort til de nationale observatører.
3. Den nationale observatør har navnlig til opgave at:
- a) kontrollere, om fiskerfartøjerne og de faststående tunfiskenet overholder denne forordning
 - b) registrere og rapportere om fiskeriaktiviteterne, herunder:
 - i) fangstmængde (inkl. bifangst), herunder artsfordeling og om fangsten er beholdt om bord eller smidt ud død eller levende
 - ii) fangstområdets koordinater (længde/bredde)
 - iii) indsatsmåling (f.eks. antal sæt, antal kroge) som defineret i ICCAT's »Field Manual« for diverse redskaber
 - iv) fangstdato
 - c) observere og anslå fangsterne og kontrollere oplysningerne i logbogen
 - d) spotte og registrere fartøjer, der ser ud til at fiske i strid med ICCAT's bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger.
4. De nationale observatører skal desuden på ICCAT's anmodning og efter instrukser fra SCRS udføre videnskabeligt arbejde, som f.eks. indsamling af opgave II-data, som defineret af ICCAT.
5. Med henblik på stk. 1-4 sikrer hver medlemsstat også følgende:
- a) repræsentativ tids- og områdemæssig national observatørdækning på deres fartøjer og ved deres faststående tunfiskenet, så det sikres, at Kommissionen modtager fyldestgørende og relevante data og oplysninger om fangst, indsats og andre videnskabelige og forvaltningsmæssige aspekter under hensyntagen til flådernes og fiskeriernes karakteristika
 - b) pålidelige dataindsamlingsprotokoller
 - c) ordentligt uddannede observatører, der har opnået autorisation, inden de indsættes
 - d) mindst mulig afbrydelse af fiskeriet for de fartøjer og faststående tunfiskenet, der fisker i konventionsområdet, i det omfang det er muligt.
6. Data og oplysninger, der er indsamlet i henhold til hver medlemsstats observatørprogram, sendes til Kommissionen senest den 15. juli hvert år. Kommissionen videreformidler disse data og oplysninger til SCRS og ICCAT's sekretariat alt efter tilfældet.

Artikel 51

ICCAT's regionale observatørprogram

1. ICCAT's regionale observatørprogram som fastsat i stk. 2-6 og som yderligere specificeret i bilag VII finder anvendelse i Unionen.

2. Medlemsstaterne sikrer, at der er en regional ICCAT-observatør til stede:
 - a) på alle notfartøjer med tilladelse til at fiske efter almindelig tun
 - b) ved alle overførsler af almindelig tun fra notfartøjer
 - c) ved alle overførsler af almindelig tun fra faststående tunfiskenet til transportbure
 - d) ved alle flytninger fra ét akvakulturbrug til et andet
 - e) ved alle anbringelser i bur af almindelig tun på akvakulturbrug
 - f) ved al høst af almindelig tun på akvakulturbrug.
3. Notfartøjer, der ikke har en regional ICCAT-observatør om bord, har ikke tilladelse til at fiske efter almindelig tun eller deltage i sådant fiskeri.
4. Medlemsstater, der er ansvarlige for akvakulturbrug, sikrer, at der er en regional ICCAT-observatør til stede ved enhver anbringelse i bur og enhver høst af fisk fra brugene.
5. De regionale ICCAT-observatører har navnlig til opgave at:
 - a) observere og overvåge, at fiskeri- og opdrætsaktiviteterne er i overensstemmelse med ICCATS' relevante bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger
 - b) underskrive ICCAT-overførselsopgørelserne som omhandlet i artikel 38, rapporterne om anbringelse i bur som omhandlet i artikel 47 og BCD'erne, hvis de er enige i, at oplysningerne deri er i overensstemmelse med deres observationer
 - c) udføre videnskabeligt arbejde, som f.eks. at indsamle prøver på begæring af ICCAT efter instrukser fra SCRS.
6. Flagmedlemsstaten sikrer, at fartøjsførere, besætning, ejere af akvakulturbrug og faststående tunfiskenet og fartøjernes redere ikke hindrer, truer, forstyrrer, påvirker, bestikker eller forsøger at bestikke regionale ICCAT-observatører under disses arbejde.

AFDELING 7

Inspektion og krydskontrol

Artikel 52

ICCAT-ordningen for fælles international inspektion

1. ICCAT-ordningen for fælles international inspektion (»ICCAT-ordningen«) som fastsat i bilag VIII finder anvendelse i Unionen.
2. Medlemsstater, hvis fiskerfartøjer har tilladelse til at fiske efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, udpeger kontrollører og foretager inspektion på havet i henhold til ICCAT-ordningen.
3. Hvis en medlemsstat på noget tidspunkt har over 15 fiskerfartøjer, der fører dens flag, og som fisker efter almindelig tun i konventionsområdet, skal den pågældende medlemsstat udsende et inspektionsfartøj med henblik på inspektion og kontrol på havet i konventionsområdet i hele den periode, hvor fartøjerne befinder sig der. Denne forpligtelse betragtes som opfyldt, hvis flere medlemsstater samarbejder om at udsende et inspektionsfartøj, eller hvis et EU-inspektionsfartøj udsendes til konventionsområdet.
4. Kommissionen eller et organ udpeget af denne kan udpege EU-kontrollører til ICCAT-ordningen.
5. Kommissionen eller et organ udpeget af denne koordinerer overvågnings- og inspektionsarbejdet for Unionen. Kommissionen kan i samråd med de berørte medlemsstater opstille fælles inspektionsprogrammer med henblik på, at Unionen kan opfylde sine forpligtelser i henhold til ICCAT-ordningen. De medlemsstater, hvis fiskerfartøjer fisker efter almindelig tun, træffer de fornødne foranstaltninger til at lette gennemførelsen af sådanne programmer, især med hensyn til, hvilke menneskelige og materielle ressourcer der er behov for, og i hvilke perioder og geografiske områder disse ressourcer skal indsættes.

6. Medlemsstaterne giver senest den 1. april hvert år Kommissionen meddelelse om navnene på de kontrollører og inspektionsfartøjer, som de har til hensigt at stille til rådighed for ICCAT-ordningen i det pågældende år. På grundlag af disse oplysninger opstiller Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne hvert år en plan for Unionens deltagelse i ICCAT-ordningen, som den sender til ICCAT's sekretariat og medlemsstaterne.

Artikel 53

Fremsendelse af inspektionsplaner

1. Senest den 31. januar hvert år sender medlemsstaterne Kommissionen deres inspektionsplaner. Inspektionsplanerne opstilles i overensstemmelse med:

- a) de mål, prioriteringer og procedurer samt benchmarks for inspektionsaktiviteterne, der er fastsat i det specifikke kontrol- og inspektionsprogram for fiskeri efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, som er oprettet i henhold til artikel 95 i forordning (EF) nr. 1224/2009
- b) de nationale kontrolhandlingsprogrammer for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, som er oprettet i henhold til artikel 46 i forordning (EF) nr. 1224/2009.

2. Kommissionen samler de nationale inspektionsplaner og integrerer dem i Unionens inspektionsplan. Kommissionen sender denne plan sammen med de planer, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, til ICCAT's sekretariat med henblik på ICCAT's godkendelse.

Artikel 54

Inspektioner i tilfælde af overtrædelser

1. Flagmedlemsstaten træffer foranstaltninger i henhold til denne artikels stk. 2, hvis et fartøj, der fører dens flag, har:

- a) undladt at opfylde de rapporteringskrav, der er fastsat i artikel 25 og 26, eller
- b) overtrådt bestemmelserne i denne forordning, artikel 89-93 i forordning (EF) nr. 1224/2009 eller kapitel IX i forordning (EF) nr. 1005/2008.

2. Flagmedlemsstaten sikrer, at der under dens myndighed foretages fysisk inspektion i dens havne, eller at en anden person udpeget af flagmedlemsstaten foretager sådan fysisk inspektion, når fartøjet ikke befinder sig i en af dens havne.

Artikel 55

Krydskontrol

1. Hver medlemsstat kontrollerer i overensstemmelse med artikel 109 i forordning (EF) nr. 1224/2009, herunder på grundlag af inspektionsrapporter, observatørrapporter og FOS-data, de indsendte logbøger og de relevante oplysninger, der er registreret i BCD, i overførsels- eller omladningsopgørelsen og i fangstdokumenterne for almindelig tun.

2. Hver medlemsstat foretager i overensstemmelse med artikel 109 i forordning (EF) nr. 1224/2009 krydskontrol af landinger, omladninger og anbringelser i bur ved at sammenholde de mængder pr. art, der er registreret i fiskerfartøjets logbog, eller de mængder pr. art, der er anført i omladnings- eller overførselsopgørelsen, med de mængder, der er anført i landingsopgørelsen eller meddelelsen om anbringelse i bur og alle andre relevante dokumenter såsom en faktura og/eller salgsnotaer.

AFDELING 8

Markedsføring

Artikel 56

Markedsforanstaltninger

1. Med forbehold af forordning (EF) nr. 1224/2009 og (EF) nr. 1005/2008 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1379/2013 ⁽¹⁾ er det i Unionen forbudt at handle med, lande, importere, eksportere, anbringe i bur med henblik på opfedning eller opdræt, reeksportere og omlade almindelig tun, der ikke er ledsaget af nøjagtig, fuldstændig og attesteret dokumentation som fastsat i nærværende forordning, forordning (EU) nr. 640/2010 og artikel 4b i forordning (EF) nr. 1936/2001.
2. Handel med, landing, anbringelse i bur i og import til Unionen med henblik på opfedning eller opdræt, forarbejdning, eksport, reeksport og omladning af almindelig tun er forbudt, hvis:
 - a) den almindelige tun er fanget af fiskerfartøjer eller faststående tunfiskenet, hvis flagstat ikke har nogen kvote eller fangstbegrænsning eller ikke har fået tildelt en fiskeriindsats for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet i henhold til ICCAT's bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, eller
 - b) den almindelige tun er fanget af et fiskerfartøj eller et faststående tunfiskenet, hvis individuelle kvote eller hvis stats fiskerimuligheder er opbrugt på tidspunktet for fangsten.
3. Handel med, landing og forarbejdning i Unionen samt import til og eksport fra Unionen af almindelig tun fra opfednings- eller opdrætsbrug, der ikke overholder kravene i de forordninger, der er nævnt i stk. 1, er forbudt, jf. dog forordning (EF) nr. 1224/2009, (EF) nr. 1005/2008 og (EU) nr. 1379/2013.

KAPITEL VI

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 57

Evaluerings

Medlemsstaterne sender hvert år til Kommissionen senest den 15. september en detaljeret rapport om forordningens gennemførelse. Kommissionen sender senest den 15. oktober hvert år ICCAT's sekretariat en detaljeret rapport om gennemførelsen af ICCAT-henstilling 14-04, som den har udarbejdet på grundlag af de oplysninger, den har modtaget fra medlemsstaterne.

Artikel 58

Finansiering

I forbindelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 508/2014 ⁽²⁾ anses den flerårige genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet for at være en flerårig plan efter artikel 9 i forordning (EU) nr. 1380/2013.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1379/2013 af 11. december 2013 om den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1184/2006 og (EF) nr. 1224/2009 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 104/2000 (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 508/2014 af 15. maj 2014 om Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2328/2003, (EF) nr. 861/2006, (EF) nr. 1198/2006 og (EF) nr. 791/2007 samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1255/2011 (EUT L 149 af 20.5.2014, s. 1).

*Artikel 59***Gennemførelse**

1. Kommissionen bistås af Komitéen for Fiskeri og Akvakultur, der er nedsat ved artikel 47 i forordning (EU) nr. 1380/2013. Denne komité er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

*Artikel 60***Ophævelse**

1. Forordning (EF) nr. 302/2009 ophæves herved.
2. Henvisninger til den ophævede forordning betragtes som henvisninger til denne forordning og læses i overensstemmelse med sammenligningstabellen i bilag XIII.

*Artikel 61***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 14. september 2016.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

I. KORČOK

Formand

BILAG I

Særlige betingelser for det fiskeri, der er omhandlet i artikel 14, stk. 2

1. Foruden bestemmelserne i artikel 9, stk. 3, fastsættes det maksimale antal stangfartøjer og dørgefartøjer, der har tilladelse til at fiske efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav på de særlige betingelser, der gælder for undtagelsen i artikel 14, stk. 2, litra a), til det antal EU-fangstfartøjer, der deltog i målrettet fiskeri efter almindelig tun i 2006.
 2. Foruden bestemmelserne i artikel 9, stk. 3, fastsættes det maksimale antal fangstfartøjer, der har tilladelse til at fiske efter almindelig tun i Adriaterhavet med henblik på opdræt på de særlige betingelser, der gælder for undtagelsen i artikel 14, stk. 2, litra b), til det antal EU-fangstfartøjer, der deltog i målrettet fiskeri efter almindelig tun i 2008. I denne forbindelse tages der hensyn til antallet af kroatisk fangstfartøjer, der deltog i målrettet fiskeri efter almindelig tun i 2008.
 3. Foruden bestemmelserne i artikel 9, stk. 3, fastsættes det maksimale antal stangfartøjer, langlinefartøjer og håndlinefartøjer, der har tilladelse til at fiske efter almindelig tun i Middelhavet på de særlige betingelser, der gælder for undtagelsen i artikel 14, stk. 2, litra c), til det antal EU-fangstfartøjer, der deltog i målrettet fiskeri efter almindelig tun i 2008.
 4. Det maksimale antal fangstfartøjer, der fastsættes i henhold til dette bilags punkt 1, 2 og 3, fordeles på medlemsstaterne i overensstemmelse med TEUF og artikel 16 i forordning (EU) nr. 1380/2013.
 5. Højest 7 % af EU-kvoten for almindelig tun på mellem 8 kg eller 75 cm og 30 kg eller 115 cm fordeles på de fangstfartøjer med tilladelse, der er omhandlet i artikel 14, stk. 2, litra a), og dette bilags punkt 1. Denne kvote fordeles på medlemsstaterne i overensstemmelse med TEUF og artikel 16 i forordning (EU) nr. 1380/2013.
 6. Uanset artikel 14, stk. 2, litra a), må der inden for kvoten på 7 % omhandlet i dette bilags punkt 5 tildeles stangfartøjer på under 17 meter en kvote på op til 100 ton almindelig tun på mindst 6,4 kg eller 70 cm.
 7. Den maksimale andel af EU-kvoten, der må tildeles medlemsstaterne til fiskeri på de særlige betingelser, der gælder for undtagelsen i artikel 14, stk. 2, litra b), og som er omhandlet i dette bilags punkt 2, fastsættes i overensstemmelse med TEUF og artikel 16 i forordning (EU) nr. 1380/2013.
 8. Højest 2 % af EU-kvoten for almindelig tun på mellem 8 kg eller 75 cm og 30 kg eller 115 cm fordeles på de fangstfartøjer med tilladelse, der er omhandlet i artikel 14, stk. 2, litra c), og i dette bilags punkt 3. Denne kvote fordeles på medlemsstaterne i overensstemmelse med TEUF og artikel 16 i forordning (EU) nr. 1380/2013.
 9. Hver medlemsstat, hvis stangfartøjer, langlinefartøjer, håndlinefartøjer og dørgefartøjer har tilladelse til at fiske efter almindelig tun i henhold til artikel 14, stk. 2, og dette bilag, fastsætter følgende halemærkningskrav:
 - a) hver almindelig tun forsynes med et halemærke straks efter landing
 - b) hvert halemærke har et unikt identifikationsnummer, der indgår i statistisk materiale vedrørende almindelig tun, og som anføres på alle pakninger indeholdende tun.
-

BILAG II

Logbogskrav

A. FANGSTFARTØJER

Minimumsspecifikationer for fiskerilogbøger:

1. Logbogens sider skal være nummererede.
2. Logbogen skal føres hver dag (midnat) eller før ankomst i havn.
3. Logbogen skal føres ved inspektion på havet.
4. Logbogen skal altid indeholde én kopi af alle siderne.
5. Logbøger for det sidste års aktiviteter skal altid forefindes om bord.

Der registreres som et minimum følgende standardoplysninger i fiskerilogbogen:

1. Fartøjsførers navn og adresse.
2. Afsejlingsdato og -havn, ankomstdato og -havn.
3. Fartøjets navn, registreringsnummer, ICCAT-nummer, fartøjets internationale radiokaldesignal og IMO-nummer (hvis det foreligger).
4. Fiskeredskab:
 - a) type (FAO-kode)
 - b) dimensioner (f.eks. længde, maskestørrelse, antal kroge).
5. Aktiviteter til havs — mindst én linje pr. fangstrejsedag — med angivelse af:
 - a) aktivitet (f.eks. fiskeri, sejlads)
 - b) nøjagtige daglige positioner (i grader og minutter) med angivelse af positionen for hvert fiskeri eller kl. 12 middag på dage, hvor der ikke fiskes
 - c) fangstopgørelse, herunder:
 - 1) FAO-kode
 - 2) i rund vægt i kg pr. dag
 - 3) antal fisk pr. dag.

For notfartøjer bør dette anføres for hvert fiskeri, herunder også nulfangst.

6. Fartøjsførers underskrift.
7. Vægt bestemt ved: skøn, vejning om bord.
8. Vægten i logbogen skal angives omregnet til levende vægt, idet det skal oplyses, hvilke omregningskoefficienter der er anvendt ved beregningen.

Der registreres som et minimum følgende oplysninger i logbogen ved landing eller omladning:

1. Landingsdato og -havn/omladningsdato og -havn.
2. Varer:
 - a) art og FAO-præsentationskode
 - b) antal fisk eller kasser og mængde i kg.

3. Førerens eller fartøjsrepræsentantens underskrift.
4. Ved omladning: modtagerfartøjets navn, flag og ICCAT-nummer.

Der registreres som et minimum følgende oplysninger i logbogen ved overførsel til bur:

1. Dato, klokkeslæt og position (bredde- og længdegrad) for overførslen.
2. Varer:
 - a) art angivet med FAO-kode
 - b) antal fisk og mængde i kg, der er overført til bure.
3. Bugserbådens navn, flag og ICCAT-nummer.
4. Navn på bestemmelsesakvakulturbruget og dets ICCAT-nummer.
5. I tilfælde af et fælles fiskeri skal fartøjsføreren foruden de oplysninger, der er nævnt i punkt 1-4, registrere følgende oplysninger i logbogen:
 - a) for så vidt angår det fangstfartøj, der overfører fisk til bure:
 - fangstmængder taget om bord
 - fangstmængder modregnet i dets individuelle kvote
 - navnene på de øvrige fartøjer, der deltager i det fælles fiskeri
 - b) for så vidt angår de øvrige fangstfartøjer, der deltager i samme fælles fiskeri, men som ikke deltager i overførslen af fisk:
 - navnene på disse fartøjer, deres internationale radiokaldesignal og ICCAT-nummer
 - at der ikke er taget fangster om bord eller overført fangster til bure
 - fangstmængder modregnet i deres individuelle kvoter
 - navn og ICCAT-nummer på det fangstfartøj, der er omhandlet i litra a).

B. BUGSERBÅDE

1. Bugserbådsføreren skal i den daglige logbog registrere dato, klokkeslæt og position for overførslen, de overførte mængder (antal fisk og mængde i kg), burnummer og fangstfartøjets navn, flagstat og ICCAT-nummer, navnet på det eller de øvrige deltagende fartøjer og deres ICCAT-nummer, bestemmelsesakvakulturbruget og dets ICCAT-nummer og nummeret på ICCAT-overførselsopgørelsen.
2. Yderligere overførsler til hjælpefartøjer eller andre bugserbåde skal indberettes, idet der foruden de oplysninger, der er omhandlet i punkt 1, angives hjælpefartøjets eller bugserbådens navn, flag, ICCAT-nummer og nummeret på ICCAT-overførselsopgørelsen.
3. Den daglige logbog skal indeholde nærmere oplysninger om alle overførsler foretaget i fangstperioden. Den daglige logbog skal medføres om bord og altid være til rådighed for kontrol.

C. HJÆLPEFARTØJER

1. Hjælpesfartøjets fører skal i logbogen dagligt registrere fartøjets aktiviteter, herunder dato, klokkeslæt og positioner, mængder af almindelig tun taget om bord og navnet på det fiskerfartøj, akvakulturbrug eller faststående tunfiskenet, som vedkommende arbejder sammen med.
2. Den daglige logbog skal indeholde nærmere oplysninger om alle de aktiviteter, der er udført i fangstperioden. Den daglige logbog skal medføres om bord og altid være til rådighed for kontrol.

D. FABRIKSSKIBE

1. Føreren af et fabriksskib skal i den daglige logbog registrere dato, klokkeslæt og position for de udførte aktiviteter og de omladede mængder samt antal og vægt af almindelig tun modtaget fra akvakulturbrug, faststående tunfiskenet eller fangstfartøjer alt efter tilfældet. Føreren bør også registrere disse akvakulturbrugs, faststående tunfiskenet eller fangstfartøjers navn og ICCAT-nummer.

2. Føreren af et fabriksskib skal dagligt føre logbog over forarbejdningen af fisk med angivelse af rund vægt og antal fisk, der er overført eller omladet, den anvendte omregningsfaktor samt vægt og mængde for hver præsentationsform.
 3. Føreren af et fabriksskib udfærdiger og ajourfører en stuveplan, som viser de enkelte arters og præsentationsformers placering om bord angivet i kg.
 4. Den daglige logbog skal indeholde nærmere oplysninger om alle omladninger, der er udført i fangstperioden. Den daglige logbog, forarbejdningslogbogen, stuveplanen og de originale ICCAT-omladningsopgørelser skal medføres om bord og altid være til rådighed for kontrol.
-

ICCAT-omladningsopgørelse

Dokument nr.

Transportskib	Fiskerfartøj	Endeligt bestemmelsessted
Fartøjets navn og radiokaldesignal:	Fartøjets navn og radiokaldesignal:	Havn:
Flag:	Flag:	Land:
Flagstatens tilladelsesnummer:	Flagstatens tilladelsesnummer:	Stat:
Nationalt registreringsnummer:	Nationalt registreringsnummer:	
ICCAT-registernummer:	ICCAT-registernummer:	
IMO-nummer:	Havnekendingsnummer:	
	Sidenummer i fiskerilogbog:	

	Dag	Måned	Klokkeslet	År		Fiskerfartøjsførerens navn:	Transportskibsførerens navn:
Afsejling	__	__	__	Fra: 20__	_____		
Ankomst	__	__	__	Til: 20__	_____	Underskrift: _____	Underskrift: _____
Omladning	__	__	__	_____			

Ved omladning angives vægt i kg eller anvendt enhed (f.eks. kasse, kurv) og enhedens landede vægt i kg: ____ kg

OMLADNINGSSTED

Havn	Hav		Art	Antal enheder af fisk	Type vare levende	Type vare hel	Type vare rensset	Type vare, hoved-skåret	Type vare, fileteret	Type vare	Yderligere omladninger
	Bred-degrad:	Læng-de-grad:									
											Dato: _____ Sted/position: _____
											Den kontraherende parts tilladelsesnummer:
											Omladningsfartøjsførerens underskrift:
											Modtagerfartøjets navn:
											Flag:
											ICCAT-registernummer:
											IMO-nummer:
											Fartøjsførerens underskrift:
											Dato: _____ Sted/position: _____
											Den kontraherende parts tilladelsesnummer:
											Omladningsfartøjsførerens underskrift:
											Modtagerfartøjets navn:
											Flag:
											ICCAT-registernummer:
											IMO-nummer:
											Fartøjsførerens underskrift:

Forpligtelser i forbindelse med omladning:

1. Den originale omladningsopgørelse afleveres til modtagerfartøjet (fabriksskib/transportskib).
2. Kopien af omladningsopgørelsen opbevares om bord på det fangstfartøj eller af den operatør, hvis faststående tunfiskenet har taget fangsterne.
3. Yderligere omladning skal godkendes af den relevante CPC, som gav fartøjet tilladelse til at deltage i fiskeriet.
4. Den originale omladningsopgørelse opbevares om bord på modtagerfartøjet indtil ankomst til landingsstedet.
5. Alle fartøjer, som deltager i en omladning, skal registrere omladningen i logbogen.

BILAG IV

Dokument nr.	ICCAT-overførselsoppgørelse		
1. OVERFØRSEL AF LEVENDE ALMINDELIG TUN TIL OPDRÆT			
Fiskerfartøjets navn:	Det faststående tunfiskens navn:	Bugserbådens navn:	Navn på bestemmelsesakvakulturbuget
Kaldesignal:	ICCAT-registernummer:	Kaldesignal:	ICCAT-registernummer:
Flag:		Flag:	
Nummer på flagstatens overførselstilladelse:		ICCAT-registernummer:	
ICCAT-registernummer:		Havnekendingsnummer:	
Havnekendingsnummer:		Burnummer:	
Fiskerilogbogsnummer:			
Fælles fiskeri-nr.:			
2. OPLYSNINGER OM OVERFØRSEL			
Dato: __ / __ / ____	Sted/position:	Havn:	Breddegrad: Længdegrad:
Antal fisk:		Art:	Vægt:
Varetype:	Levende ☐ hel ☐ rensset ☐ andet (specificeres):		
Fiskerfartøjsførerens/tunfiskenetoperatørens/akvakulturbrikerens navn og underskrift:	Modtagerfartøjsførerens navn og underskrift (bugserbåd, fabriksskib, transportskib):		Observatørens navn, ICCAT-nummer og underskrift:
3. YDERLIGERE OVERFØRSLER			
Dato: __ / __ / ____	Sted/position:	Havn:	Breddegrad: Længdegrad:
Bugserbådens navn:	Kaldesignal:	Flag:	ICCAT-registernummer:
Nummer på akvakulturbriksstatens overførselstilladelse:	Havnekendingsnummer:	Modtagerfartøjsførerens navn og underskrift:	

Dato: __ / __ / ____	Sted/position: Havn: Breddegrad: Længdegrad:		
Bugserbådens navn:	Kaldesignal:	Flag:	ICCAT-registernummer:
Nummer på akvakulturbogsstatens overførselstilladelse:	Havnekendingsnummer:	Modtagerfartøjsførerens navn og underskrift:	
Dato: __ / __ / ____	Sted/position: Havn: Breddegrad: Længdegrad:		
Bugserbådens navn:	Kaldesignal:	Flag:	ICCAT-registernummer:
Nummer på akvakulturbogsstatens overførselstilladelse:	Havnekendingsnummer:	Modtagerfartøjsførerens navn og underskrift:	
4. OPDELTE BURE			
Donorburets nr.:	Kg:	Antal fisk:	
Donorbugserbådens navn:	Kaldesignal:	Flag:	ICCAT-registernummer:
Modtagerburets nr.:	Kg:	Antal fisk:	
Modtagerbugserbådens navn:	Kaldesignal:	Flag:	ICCAT-registernummer:
Modtagerburets nr.:	Kg:	Antal fisk:	
Modtagerbugserbådens navn:	Kaldesignal:	Flag:	ICCAT-registernummer:
Modtagerburets nr.:	Kg:	Antal fisk:	
Modtagerbugserbådens navn:	Kaldesignal:	Flag:	ICCAT-registernummer:

Fangstopgørelsesformular

Flag	ICCAT-nummer	Fartøjets navn	Startdato for fangstopgørelse	Slutdato for fangstopgørelse	Opgørelsesperiode (d)	Fangstdato	Fangststed		Fangst			Tildelt vægt ved et fælles fiskeri (kg)
							Breddegrad	Længdegrad	Vægt (kg)	Antal fisk	Gennemsnitsvægt (kg)	

BILAG VI

Fælles fiskeri								
Flagstat	Fartøjets navn	ICCAT-nummer	Fiskeriets varighed	Operatørernes identitet	Fartøjets individuelle kvote	Fordelingsnøgle pr. fartøj	Destinationsopfednings- og opdrætsbrug	
							CPC	ICCAT-nummer

Dato ...

Flagstatsattestering: ...

BILAG VII

Det regionale ICCAT-observatørprogram

UDPEGNING AF REGIONALE ICCAT-OBSERVATØRER

1. For at udføre deres opgaver skal de regionale ICCAT-observatører:

- a) have tilstrækkelig erfaring til at kunne identificere fiskearter og fiskeredskaber
- b) have tilstrækkeligt kendskab til ICCAT's bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, hvilket dokumenteres ved et bevis fra medlemsstaten baseret på ICCAT's retningslinjer for uddannelse
- c) være i stand til at observere og registrere korrekt
- d) have tilstrækkeligt kendskab til sproget i den flagstat eller stat, som det observerede fartøj eller akvakulturbrug henhører under.

DE REGIONALE ICCAT-OBSERVATØRERS FORPLIGTELSE

2. De regionale ICCAT-observatører:

- a) skal have gennemført den faglige uddannelse, der kræves ifølge ICCAT's retningslinjer
- b) skal være statsborgere i en af medlemsstaterne, men — hvis det er muligt — ikke i den stat, som akvakulturbruget eller det faststående tunfiske net hører under, eller i notfartøjets flagstat. Hvis der fra bure høstes almindelig tun, der sælges fersk, kan den regionale ICCAT-observatør, der overvåger høsten, være statsborger i den medlemsstat, der er ansvarlig for akvakulturbruget
- c) skal være i stand til at varetage de opgaver, der er fastsat i punkt 3
- d) skal være opført på ICCAT's liste over regionale ICCAT-observatører
- e) må ikke sideløbende have økonomiske interesser eller interesser af anden art i fiskeriet efter almindelig tun.

DE REGIONALE OBSERVATØRERS OPGAVER

3. De regionale ICCAT-observatørers opgaver går navnlig ud på følgende:

- a) når det drejer sig om observatører om bord på notfartøjer, at kontrollere, at notfartøjerne overholder de relevante bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, som ICCAT har vedtaget. De regionale observatører skal navnlig:
 - 1) i tilfælde hvor den regionale ICCAT-observatør observerer en aktivitet, der kan være ensbetydende med manglende overholdelse af ICCAT's henstillinger, straks sende disse oplysninger til det selskab, der skal gennemføre det regionale ICCAT-observatørprogram, som straks videreformidler oplysningerne til myndighederne i fangstfartøjets flagstat
 - 2) registrere og rapportere om fiskeriet
 - 3) observere og anslå fangsterne og kontrollere oplysningerne i logbogen
 - 4) udfærdige en daglig rapport om notfartøjernes overførsler
 - 5) spotte og registrere fartøjer, der ser ud til at fiske i strid med ICCAT's bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger
 - 6) registrere og rapportere om overførsler
 - 7) kontrollere fartøjets position, når det deltager i overførsel

- 8) observere og anslå mængderne af overførte varer, bl.a. ved at gennemse videooptagelser
 - 9) kontrollere og registrere det pågældende fiskerfartøjs navn og ICCAT-nummer
 - 10) udføre videnskabeligt arbejde såsom at indsamle opgave II-data på begæring af ICCAT-Kommissionen efter direktiver fra SCRS
- b) når det drejer sig om regionale ICCAT-observatører på akvakulturbrug og ved faststående tunfiskenet, at kontrollere, at disse overholder de relevante bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, som ICCAT har vedtaget. De regionale ICCAT-observatører skal navnlig:
- 1) kontrollere dataene i overførselsopgørelsen, meddelelsen om anbringelse i bur og BCD'et, herunder ved at gennemse videooptagelser
 - 2) bekræfte dataene i overførselsopgørelsen, meddelelsen om anbringelse i bur og BCD'erne
 - 3) udfærdige en daglig rapport om akvakulturbrugenes og de faststående tunfiskenets overførsler
 - 4) først kontrasignere overførselsopgørelsen, meddelelsen om anbringelse i bur og BCD'erne, når de er enige i, at oplysningerne i disse dokumenter er i overensstemmelse med deres observationer og den videooptagelse, der skal foreligge i henhold til artikel 35, stk. 1, og artikel 44, stk. 1
 - 5) udføre videnskabeligt arbejde såsom at indsamle prøver på begæring af Kommissionen efter direktiver fra SCRS
 - 6) registrere og kontrollere ethvert mærke, herunder naturlige mærker, og meddele eventuelle tegn på, at der for nylig er fjernet mærker
- c) udfærdige almindelige rapporter med oplysninger, der er indsamlet i henhold til dette punkt, og give fartøjsføreren og akvakulturbrugeren mulighed for at indføre relevante oplysninger deri
- d) forelægge sekretariatet den almindelige rapport omhandlet i litra c) senest 20 dage efter observationsperiodens udløb
- e) udøve andre funktioner, som ICCAT-Kommissionen har fastsat.
4. De regionale ICCAT-observatører skal behandle alle oplysninger om notfartøjers fiskeri og om notfartøjers og akvakulturbrugs overførsler fortroligt og acceptere dette krav skriftligt som betingelse for at blive udpeget som regional ICCAT-observatør.
5. De regionale ICCAT-observatører skal overholde de love og bestemmelser, der gælder i den flagstat eller stat, under hvis jurisdiktion det fartøj eller det akvakulturbrug, som den regionale ICCAT-observatør er udpeget til, hører.
6. De regionale ICCAT-observatører skal respektere hierarkiet og de generelle adfærdsregler, som gælder for fartøjets besætning og akvakulturbrugets personale, forudsat at disse regler hverken griber ind i ICCAT-observatørernes forpligtelser i henhold til dette program eller de forpligtelser, som fartøjets besætning og akvakulturbrugets personale har, jf. dette bilags punkt 7 og artikel 51, stk. 6.

FLAGMEDLEMSSTATERNES FORPLIGTELSE OVER FOR DE REGIONALE ICCAT-OBSERVATØRER

7. Medlemsstater, der er ansvarlige for notfartøjer, akvakulturbrug eller faststående tunfiskenet, skal sikre, at de regionale ICCAT-observatører:
- a) frit kan henvende sig til fartøjets besætning og akvakulturbrugets og de faststående tunfiskenets personale og gives adgang til redskaber, bure og udstyr
 - b) på anmodning gives adgang til følgende udstyr, hvis det findes på det fartøj, som de er udpeget til at observere, så de lettere kan udføre de opgaver, der er fastsat i dette bilags punkt 3:
 - 1) satellitnavigationsudstyr
 - 2) radarbilledskærme, når de er i brug
 - 3) elektroniske kommunikationsmidler

- c) får kost og logi og adgang til ordentlige sanitære faciliteter, idet standarden skal være den samme som for officerer
- d) får tilstrækkelig plads på broen eller i styrehuset til kontorarbejde og en plads på dækket, der gør det muligt for dem at udføre deres observationsopgaver.

UDGIFTER TIL ICCAT's REGIONALE OBSERVATØRPROGRAM

8. De enkelte akvakulturbrugere eller notfartøjsejere afholder alle udgifter, der er forbundet med gennemførelsen af ICCAT-observatørprogrammet.
-

BILAG VIII

ICCAT-ordningen for fælles international inspektion

ICCAT vedtog følgende på sit fjerde ordinære møde (Madrid, november 1975) og på sit årlige møde i Marrakesh i 2008:

I henhold til artikel IX, stk. 3, i konventionen henstiller ICCAT-Kommissionen til, at der vedtages følgende foranstaltninger for international kontrol uden for farvande under national jurisdiktion for at sikre anvendelsen af konventionen og de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til den:

I. ALVORLIGE OVERTRÆDELSE

1. Ved anvendelsen af disse procedurer betragtes følgende overtrædelser af de bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, som ICCAT-Kommissionen har vedtaget, som alvorlige overtrædelser:
 - a) at fiske uden en licens eller tilladelse udstedt af flag-CPC'en
 - b) at undlade at foretage behørig registrering af fangster og fangstrelaterede data i overensstemmelse med ICCAT-Kommissionens rapporteringskrav eller at foretage betydelig fejlrapportering af fangster og/eller fangstrelaterede data
 - c) at fiske i et lukket område
 - d) at fiske i en forbudsperiode
 - e) forsætligt at fange eller opbevare arter i strid med bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, som ICCAT har vedtaget
 - f) markant at overtræde fangstbegrænsninger eller kvoter, der gælder ifølge ICCAT's bestemmelser
 - g) at anvende forbudte fiskeredskaber
 - h) at forfalske eller forsætligt at tilsløre fiskerfartøjets mærkning, identitet eller registrering
 - i) at tilsløre, forfalske eller tilintetgøre bevismateriale, der vedrører undersøgelse af en overtrædelse
 - j) at begå flere overtrædelser, der tilsammen udgør en alvorlig tilsidesættelse af foranstaltninger, som gælder i henhold til ICCAT
 - k) at overfalde, modarbejde, intimidere, genere eller unødigt forstyrre eller forsinke en autoriseret kontrollør eller observatør eller udsætte vedkommende for sexchikane
 - l) forsætligt at manipulere med eller sætte FOS'et ud af drift
 - m) at begå andre overtrædelser, som ICCAT måtte specificere, når de er optaget og udsendt i en revideret udgave af disse procedurer
 - n) at fiske med bistand fra opsporingsluftfartøjer
 - o) at gribe forstyrrende ind i det satellitbaserede fartøjsovervågningssystem og/eller at fiske uden FOS
 - p) at foretage overførsel uden overførselsopgørelse
 - q) at omlade til havs.
2. Observerer de autoriserede kontrollører ved bording og inspektion af et fiskerfartøj en aktivitet eller tilstand, der må betragtes som en alvorlig overtrædelse, jf. punkt 1, underretter myndighederne i inspektionsfartøjernes flagstat straks myndighederne i fiskerfartøjets flagstat direkte og gennem ICCAT's sekretariat. I sådanne situationer underretter kontrolløren ligeledes eventuelle inspektionsfartøjer fra fiskerfartøjets flagstat, som vides at være i nærheden.
3. ICCAT-kontrolløren registrerer i fiskerfartøjets logbog de foretagne inspektioner og eventuelle overtrædelser.

4. Flagmedlemsstaten sikrer, at det pågældende fiskerfartøj efter den inspektion, der er nævnt i punkt 2, indstiller alt fiskeri. Flagmedlemsstaten skal beordre fiskerfartøjet til inden for 72 timer at sejle til den havn, som den har udpeget, hvor der skal indledes en undersøgelse.
5. Beordres fartøjet ikke til at anløbe havn, skal flagmedlemsstaten rettidigt fremlægge en behørig begrundelse for Europa-Kommissionen, der sender disse oplysninger til ICCAT's sekretariat, som på begæring videregiver dem til de øvrige kontraherende parter.

II. GENNEMFØRELSE AF INSPEKTIONER

6. Inspektioner gennemføres af kontrollører, der er udpeget af de kontraherende parter. De respektive stater meddeler ICCAT-Kommissionen navnene på de offentlige organer og kontrollører, der er bemyndiget og udpeget til at gennemføre inspektioner.
7. Skibe, der udfører internationale bording- og inspektionsopgaver i overensstemmelse med dette bilag, fører et særligt flag eller en særlig vimpel, der er godkendt af ICCAT-Kommissionen og tildelt af ICCAT's sekretariat. Navnene på de skibe, der anvendes i dette øjemed, meddeles til ICCAT's sekretariat i så god tid som praktisk muligt inden påbegyndelsen af inspektionsopgaverne. ICCAT's sekretariat stiller oplysninger om de udpegede inspektionsfartøjer til rådighed for alle CPC'er, bl.a. ved at lægge oplysningerne på sit passwordbeskyttede websted.
8. Hver kontrollør skal være i besiddelse af et passende ID-kort udstedt af flagstatens myndigheder i det format, der er vist i dette bilags punkt 21.
9. Med forbehold af de foranstaltninger, der aftales i henhold til punkt 16, skal et fartøj, der fører en kontraherende parts flag, og som fisker efter tun eller tunlignende fisk i konventionsområdet uden for farvande henhørende under den pågældende parts nationale jurisdiktion, standse, når et fartøj, der fører ICCAT's vimpel som beskrevet i punkt 7 og har en kontrollør om bord, sender det relevante signal i den internationale signalkode til det, medmindre det er i gang med at fiske, idet det i så fald skal standse, straks når det er færdigt med det pågældende fiskeri. Fartøjsføreren giver inspektionsholdet som omhandlet i punkt 10 lov til at borde og stiller en lejder til rådighed. Fartøjsføreren skal gøre det muligt for inspektionsholdet at undersøge udstyr, fangster, redskaber og alle relevante dokumenter i det omfang, kontrolløren skønner det nødvendigt for at kontrollere, om ICCAT-Kommissionens henstillinger gældende for det pågældende fartøjs flagstat er overholdt. Kontrolløren kan desuden udbede sig forklaringer i det omfang, det er nødvendigt.
10. Inspektionsfartøjets befalingshavende bestemmer størrelsen af inspektionsholdet under hensyntagen til de relevante omstændigheder. Inspektionsholdet skal være så lille som muligt, men dog kunne udføre de opgaver, der er fastsat i dette bilag, på en sikker og forsvarlig måde.
11. Ved bording af fartøjet skal kontrolløren fremvise det ID-kort, der er beskrevet i punkt 8. Kontrolløren efterlever almindeligt anerkendte internationale regler, procedurer og praksisser vedrørende sikkerheden om bord på det fartøj, der skal inspiceres, og besætningens sikkerhed, og sørger for mindst muligt at forstyrre fiskeriet eller stuvningen af varerne, hvis dette er praktisk muligt, og undgår aktiviteter, der går ud over kvaliteten af fangsten om bord.

Kontrolløren begrænser sine undersøgelser til udelukkende at fastslå, om ICCAT-Kommissionens henstillinger, der gælder for det pågældende fartøjs flagstat, er fulgt. Kontrolløren kan i nødvendigt omfang anmode fiskerfartøjsføreren om at bistå sig i udførelsen af inspektionen. Kontrolløren udarbejder en inspektionsrapport i et format godkendt af ICCAT-Kommissionen. Kontrolløren underskriver rapporten i nærværelse af fartøjsføreren, som har ret til at tilføje eller få tilføjet eventuelle relevante bemærkninger, som skal underskrives af fartøjsføreren.

12. Der udleveres en kopi af rapporten til fartøjsføreren og til inspektionsholdets myndigheder, som så sender en kopi til de relevante myndigheder i fartøjets flagstat og til ICCAT-Kommissionen. Konstateres der overtrædelser af ICCAT's henstillinger, bør kontrolløren ligeledes, hvis det er muligt, underrette eventuelle inspektionsfartøjer fra fiskerfartøjets flagstat, som vides at være i nærheden.
13. Hvis fartøjsføreren modarbejder en kontrollør eller vægrer sig ved at adlyde dennes ordrer, skal det inspicerede fartøjs flagstat behandle en sådan handling på samme måde, som hvis fartøjsføreren modarbejder en kontrollør fra den pågældende stat eller vægrer sig ved at adlyde dennes ordrer.
14. Kontrollørerne udfører deres opgaver i forbindelse med disse foranstaltninger efter bestemmelserne i denne forordning, men de forbliver under operativt tilsyn af deres nationale myndigheder og er ansvarlige over for disse myndigheder.

15. De kontraherende parter skal i forbindelse med disse foranstaltninger betragte inspektionsrapporter, observationsoplysninger som omhandlet i henstilling 94-09 og erklæringer fra dokumentbaserede inspektioner fra udenlandske kontrollører som havende samme beviskraft som nationale kontrollørers rapporter og følge dem på samme måde i overensstemmelse med deres nationale lovgivning. Bestemmelserne i dette punkt betyder på ingen måde, at en kontraherende part skal betragte en udenlandsk kontrollørers rapport som havende større beviskraft, end den ville have i kontrollørens eget land. De kontraherende parter samarbejder for at lette retlige eller andre procedurer, der følger af en kontrollørers rapport i forbindelse med disse foranstaltninger.
16. a) De kontraherende parter skal senest den 15. februar hvert år meddele ICCAT-Kommissionen deres foreløbige planer for gennemførelse af inspektioner i henhold til denne forordning i det pågældende år, og ICCAT-Kommissionen kan over for de kontraherende parter fremsætte forslag om samordning af nationale foranstaltninger på dette område, herunder forslag om antal kontrollører og inspektionsfartøjer.
- b) Foranstaltningerne i denne forordning og planerne for deltagelse gælder mellem de kontraherende parter, medmindre andet aftales, og ICCAT-Kommissionen skal i så fald underrettes. Ordningens gennemførelse suspenderes imidlertid mellem to kontraherende parter, hvis en af dem har meddelt ICCAT-Kommissionen dette, indtil der indgås en aftale.
17. a) Fiskeredskaberne skal inspiceres efter de gældende bestemmelser for det underområde, hvor inspektionen finder sted. Kontrolløren anfører i inspektionsrapporten, i hvilket underområde inspektionen fandt sted, og tilføjer en beskrivelse af eventuelle konstaterede overtrædelser.
- b) Kontrolløren har ret til at inspicere alle de fiskeredskaber, der anvendes eller findes om bord.
18. Kontrolløren fastgør et identifikationsmærke godkendt af ICCAT-Kommissionen på alle de inspicerede fiskeredskaber, der ser ud til at være i strid med ICCAT-Kommissionens henstillinger gældende for det pågældende fartøjs flagstat, og registrerer dette i inspektionsrapporten.
19. Kontrolløren kan fotografere redskaberne, udstyret, dokumentationen eller eventuelle andre elementer, som vedkommende finder nødvendige, på en sådan måde, at det af fotografierne fremgår, hvilke karakteristika der efter hans/hendes mening ikke er i overensstemmelse med de gældende bestemmelser; i så fald skal rapporten indeholde en liste over de fotograferede emner, og kopier af fotografierne skal vedlægges kopien af rapporten til flagstaten.
20. Kontrolløren skal om nødvendigt inspicere alle fangster om bord for at konstatere, om ICCAT's henstillinger er overholdt.
21. Forlæg til ID-kort til kontrollører:

INTERNATIONAL COMMISSION FOR THE CONSERVATION OF ATLANTIC TUNA ICCAT Inspector Identity Card Contracting Party: Inspector Name: Card n°: Issue Date: Valid five years Photograph	 ICCAT The holder of this document is an ICCAT Inspector duly appointed under the terms of the Scheme of Joint International Inspection and Surveillance of the International Commission for the Conservation of the Atlantic Tuna and has the authority to act under the provision of the ICCAT Control and Enforcement measures. ICCAT Executive Secretary Issuing Authority Inspector
---	--

BILAG IX

Minimumsstandarder for videooptagelse**Overførsel**

1. Det elektroniske medium med den originale videooptagelse skal hurtigst muligt efter afsluttet overførsel forelægges for den regionale ICCAT-observatør, som straks forsyner den med sine initialer for at hindre yderligere manipulation.
2. Den originale optagelse skal i hele tilladelsens gyldighedsperiode opbevares om bord på fangstfartøjet eller opbevares af akvakulturbrugeren eller tunfiskenetoperatøren.
3. Der produceres to identiske kopier af optagelsen. Den ene kopi sendes til den regionale ICCAT-observatør, der er ombord på notfartøjet, og den anden til den nationale observatør om bord på bugserbåden — sidstnævnte kopi skal ledsage overførselsopgørelsen og de dertil knyttede fangster. Denne procedure gælder kun for nationale observatører i de tilfælde, hvor der er tale om overførsel mellem bugserbåde.
4. I begyndelsen og/eller slutningen af hver videooptagelse skal nummeret på ICCAT-overførseltilladelsen være vist.
5. Klokkeslæt og dato for videooptagelsen skal vises kontinuerligt under hver videooptagelse.
6. Før overførslen påbegyndes, skal videoen vise åbning og lukning af nettet/døren, og om modtager- og donorburet allerede indeholder almindelig tun.
7. Videooptagelsen skal være kontinuerlig, uden afbrydelser og klip og vise hele overførslen.
8. Videooptagelsen skal være af tilstrækkeligt god kvalitet til, at man kan skønne antallet af almindelig tun, der overføres.
9. Hvis videooptagelsen ikke er af en tilstrækkeligt god kvalitet til, at man kan skønne antallet af almindelig tun, der overføres, skal kontrolmyndighederne anmode om, at overførslen foretages på ny. Den nye overførsel skal omfatte overførsel af alle almindelige tun fra modtagerburet til et andet tomt bur.

Anbringelse i bur

1. Det elektroniske medium med den originale videooptagelse skal hurtigst muligt efter afsluttet anbringelse i bur forelægges for den regionale ICCAT-observatør, som straks forsyner den med sine initialer for at hindre yderligere manipulation.
2. Den originale optagelse skal i hele tilladelsens gyldighedsperiode opbevares på akvakulturbruget.
3. Der produceres to identiske kopier af optagelsen. Den ene kopi sendes til den regionale ICCAT-observatør, der er udsendt til akvakulturbruget.
4. I begyndelsen og/eller slutningen af hver videooptagelse skal nummeret på ICCAT-tilladelsen til anbringelse i bur være vist.
5. Klokkeslæt og dato for videooptagelsen skal vises kontinuerligt under hver videooptagelse.
6. Før anbringelsen i bur påbegyndes, skal videoen vise åbning og lukning af nettet/døren, og om modtager- og donorburet allerede indeholder almindelig tun.
7. Videooptagelsen skal være kontinuerlig, uden afbrydelser og klip og vise hele anbringelsen i bur.
8. Videooptagelsen skal være af tilstrækkeligt god kvalitet til, at man kan skønne antallet af almindelig tun, der overføres.
9. Hvis videooptagelsen ikke er af en tilstrækkeligt god kvalitet til, at man kan skønne antallet af almindelig tun, der overføres, skal kontrolmyndighederne kræve, at anbringelsen i bur foretages på ny. Den nye anbringelse i bur skal omfatte overførsel af alle almindelige tun fra modtagerburet på akvakulturbruget til et andet tomt bur på bruget.

BILAG X

Normer og procedurer gældende for de programmer og rapporteringsforpligtelser, der er omhandlet i artikel 46, stk. 2-7, og artikel 47, stk. 1**A. Anvendelsen af stereokamerasystemer**

Anvendelsen af stereokamerasystemer i forbindelse med anbringelse i bur som krævet i artikel 46 skal ske i overensstemmelse med følgende:

1. Prøveudtagningsdensiteten for levende fisk må ikke udgøre mindre end 20 % af den mængde fisk, der anbringes i bur. Hvis det er teknisk muligt, skal prøveudtagningen af levende fisk foregå sekventielt ved at størrelsesbestemme ét ud af fem individer; en sådan prøveudtagning skal bestå af fisk, der måles inden for en afstand på mellem 2 og 8 m fra kameraet.
2. Den overførselssluse, som forbinder donorburet og modtagerburet, må højst være 10 m bred og 10 m høj.
3. Hvis målingerne af fiskenes længde viser en flertoppet fordeling (to eller flere kohorter af forskellige størrelser), er det muligt at anvende mere end én omregningsalgoritme for samme anbringelse af fisk i bur; de(n) mest aktuelle algoritme(r), der er udarbejdet af SCRS, skal anvendes til at omregne længden fra underkæbe til haledeling til den samlede vægt i henhold til størrelseskategorien for den fisk, der måles ved anbringelsen af fisk i bur.
4. Valideringen af de længdemål, der er foretaget ved hjælp af stereokamera, skal foretages forud for hver anbringelse af fisk i bur ved at anvende en målestoksskala i en afstand på mellem 2 og 8 meter.
5. Når resultaterne fra stereokamerakontrollen meddeles, skal oplysningerne vise den fejlmargen, der skyldes stereokamerasystemets tekniske specifikationer, og som ikke må overstige en margin på $\pm 5\%$.
6. Rapporten om resultaterne af stereokamerakontrollen skal omfatte oplysninger om alle ovennævnte tekniske specifikationer, herunder prøveudtagningsdensiteten, prøveudtagningsmetoden, afstanden fra kameraet, overførselsslusens dimensioner og algoritmerne (forholdet mellem længde og vægt). SCRS skal undersøge disse specifikationer og fremsætter om nødvendigt henstillinger med henblik på at ændre dem.
7. I de tilfælde, hvor de optagelser, der tages med stereokameraet, er af for dårlig en kvalitet til at kunne foretage et skøn over vægten af den almindelige tun, der anbringes i bur, udsteder myndighederne i den medlemsstat, der er ansvarlig for fangstfartøjet, det faststående tunfiskenet eller akvakulturbruget, ordre om at gentage anbringelsen i bur.

B. Præsentation og anvendelse af resultaterne af stereokamerakontrollen

1. Enhver afgørelse om eventuelle differencer mellem fangstopgørelsen og resultaterne af stereokamerakontrollen træffes enten i forbindelse med det pågældende fælles fiskeri eller for de samlede fangster taget i faststående tunfiskenet, hvis der er tale om fangster taget i fælles fiskeri og faststående tunfiskenet, som skal overføres til et brug, hvori der deltager én enkelt CPC og/eller medlemsstat. Enhver afgørelse om eventuelle differencer mellem fangstopgørelsen og resultaterne af stereokamerakontrollen træffes i forbindelse med anbringelsen i bur, hvis der er tale om fælles fiskeri med deltagelse af mere end én CPC og/eller medlemsstat, medmindre andet er aftalt mellem myndighederne i de CPC'er og/eller medlemsstater, hvis flag føres af de fangstfartøjer, der deltager i det fælles fiskeri.
2. Den medlemsstat, der er ansvarlig for akvakulturbruget, sender en rapport til den medlemsstat eller CPC, der er ansvarlig for fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet, og til Kommissionen, tillige med følgende dokumenter:
 - a) Den tekniske rapport om stereokamerakontrollen, herunder:
 - generelle oplysninger: art, sted, bur, dato og algoritme
 - statistiske oplysninger om størrelse: gennemsnitsvægt og -længde, minimumsvægt og -længde, maksimumsvægt og -længde, antal fisk, der er udtaget til kontrol, vægtfordeling og størrelsesfordeling.
 - b) De detaljerede resultater af stereokamerakontrollen med angivelse af størrelse og vægt af alle fisk, der er udtaget til kontrol.
 - c) Rapporten om anbringelse i bur, herunder:
 - nummeret på den pågældende anbringelse i bur, akvakulturbrugets navn, burets nummer, BCD-nummeret, ITD-nummeret, fangstfartøjets eller det faststående tunfiskenets navn og flagstat, bugserfartøjets navn og flagstat, dato for den kontrol, der er foretaget ved hjælp af stereokamerasystemet, og filnavnet på de pågældende optagelser

- den algoritme, der er anvendt til omregning af længde til vægt
 - en sammenligning mellem de mængder, der er registreret i BCD'et, og de mængder, der er konstateret ved hjælp af stereokamerakontrollen, angivet som antal fisk, gennemsnitsvægt og samlet vægt (idet der anvendes følgende formel til beregning af differencen: $(\text{stereokamerareultatene} - \text{BCD}) / \text{stereokamerareultatene} * 100$)
 - systemets fejlmargen
 - er der tale om rapporter om anbringelse i bur af fisk fanget i fælles fiskeri/faststående tunfiskenet, skal den sidste rapport om anbringelse i bur også omfatte et resumé af oplysningerne fra de foregående rapporter om anbringelse i bur.
3. Når fangstfartøjets eller det faststående tunfiskenet's flagstatsmyndigheder modtager rapporten om anbringelse i bur, træffer de alle de fornødne foranstaltninger som beskrevet nedenfor:
- a) Hvis den samlede vægt, som fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet har registreret i BCD'et, ligger inden for det interval, der er konstateret ved hjælp af stereokamerakontrollen:
- gives der ingen ordre om at slippe fisk fri
 - ændres BCD'et både med hensyn til antal fisk (på grundlag af det antal fisk, der er konstateret ved hjælp af kontrolkameraer eller alternative teknikker) og gennemsnitsvægt, uden dog at ændre den samlede vægt.
- b) Hvis den samlede vægt, som fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet har registreret i BCD'et, ligger under det laveste tal i det interval, der er konstateret ved hjælp af stereokamerakontrollen:
- gives der ordre om at slippe fisk fri på grundlag af det laveste tal, der er konstateret ved hjælp af stereokamerakontrollen
 - slippes fiskene fri efter procedurerne i artikel 34, stk. 2, og bilag XI
 - ændres BCD'et (efter at fiskene er sluppet fri) både med hensyn til antal fisk (på grundlag af det antal fisk, der er konstateret ved hjælp af kontrolkameraer minus det antal fisk, der er sluppet fri) og gennemsnitsvægt, uden dog at ændre den samlede vægt.
- c) Hvis den samlede vægt, som fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet har registreret i BCD'et, ligger over det højeste tal i det interval, der er konstateret ved hjælp af stereokamerakontrollen:
- gives der ingen ordre om at slippe fisk fri
 - ændres oplysningerne i BCD'et om den samlede vægt (på grundlag af det højeste tal i det interval, der er konstateret ved hjælp af stereokamerakontrollen), antallet af fisk (på grundlag af resultaterne af kontrollen ved hjælp af kontrolkameraer) og gennemsnitsvægten i overensstemmelse hermed.
4. Når der foretages relevante ændringer af BCD'et, skal de værdier (antal og vægt), der er registreret i afsnit 2, stemme overens med værdierne i afsnit 6, og værdierne i afsnit 3, 4 og 6 må ikke være højere end værdierne i afsnit 2.
5. Hvis der skal kompenseres for differencer, der er konstateret i individuelle rapporter om anbringelse i bur, ved at justere samtlige anbringelser i bur af fisk fanget i fælles fiskeri/faststående tunfiskenet, uanset om der skal slippes fisk fri eller ej, skal alle relevante BCD'er ændres på grundlag af det laveste interval, der er konstateret ved hjælp af stereokamerakontrollen. BCD'er, der vedrører mængder af almindelig tun, som skal slippes fri, skal også ændres, således at mængden (vægt/antal) af fisk, der er sluppet fri, fremgår. BCD'er, der vedrører almindelig tun, der ikke slippes fri, men hvis mængder i henhold til resultaterne af stereokamerakontrollen eller kontrollen ved hjælp af alternative teknikker afviger fra de mængder, der er rapporteret fanget og overført, skal også ændres, således at disse differencer fremgår.

BCD'er, der vedrører fangster af almindelig tun, hvoraf nogle slippes fri, skal også ændres, således at mængden (vægt/antal) af fisk, der er sluppet fri, fremgår.

BILAG XI

Protokol om frisætning af fisk

1. Når der slippes almindelig tun fri i havet fra opdrætsbure, skal dette optages ved hjælp af videokamera, og frisætningen skal overvåges af en regional ICCAT-observatør, der udarbejder en rapport, som sendes til ICCAT's sekretariat sammen med videooptagelsen.
2. Når der er udstedt ordre om at slippe fisk fri, skal akvakulturbrugeren anmode om udsendelse af en regional ICCAT-observatør.
3. Når der slippes almindelig tun fri i havet fra transportbure eller faststående tunfiskenet, skal dette overvåges af en national observatør fra den medlemsstat, der er ansvarlig for bugserbåden eller det faststående tunfiskenet, som udarbejder en rapport herom, som skal sendes til kontrolmyndighederne i den ansvarlige medlemsstat.
4. Før fiskene slippes fri, kan medlemsstatens kontrolmyndigheder udstede ordre om en kontroloverførsel under anvendelse af almindelige kameraer og/eller stereokameraer med henblik på at skønne mængden (antal og vægt) af almindelig tun, der skal slippes fri.
5. Medlemsstaternes myndigheder kan gennemføre yderligere foranstaltninger, som de finder nødvendige for at sikre, at frisætningen finder sted på det mest hensigtsmæssige tidspunkt og sted med henblik på at øge sandsynligheden for, at fiskene finder tilbage til bestanden. Operatøren er ansvarlig for fiskenes overlevelse, indtil de slippes fri. Fiskene skal slippes fri senest tre uger, efter at anbringelsen i bur er afsluttet.
6. Hvis der efter afsluttet høst fortsat er fisk tilbage på akvakulturbruget, som ikke er omfattet af et BCD, skal disse fisk slippes fri efter procedurerne i artikel 34, stk. 2, og dette bilag.

BILAG XII

Håndtering af døde fisk

Det skal i forbindelse med fiskeri fra notfartøjer registreres i fiskerfartøjets logbog, hvor store mængder døde fisk der er fundet i noten, og disse mængder skal trækkes fra medlemsstatens kvote.

Registrering/håndtering af døde fisk ved første overførsel

- 1) BCD'et overdrages til den operatør, der er ansvarlig for bugserbåden, idet afsnit 2 (Samlede fangster), afsnit 3 (Handelsoplysninger for levende fisk) og afsnit 4 (Overførsel — inkl. »døde« fisk) skal være udfyldt.

De samlede mængder, der er registreret i afsnit 3 og 4, skal stemme overens med de mængder, der er registreret i afsnit 2. BCD'et skal være ledsaget af den originale ICCAT-overførselsopgørelse (ITD'en), jf. bestemmelserne i denne forordning. De mængder, der er registreret i ITD'en (overført levende), skal stemme overens med de mængder, der er registreret i afsnit 3 i det dertil knyttede BCD.

- 2) Afsnit 8 i BCD'et (Handelsoplysninger) udfyldes og overdrages til den operatør, der er ansvarlig for det hjælpefartøj, der transporterer de døde almindelige tun til kysten (hvis de ikke opbevares på fangstfartøjet med henblik på direkte landing på kysten). De døde fisk og det dertil knyttede afsnit i BCD'et skal være ledsaget af en kopi af ITD.
 - 3) Mængden af døde fisk skal registreres i fangstfartøjets BCD eller, hvis der er tale om fælles fiskeri, i fangstfartøjernes BCD eller i BCD'et for et fartøj, der fører et andet flag, og som deltager i det fælles fiskeri.
-

BILAG XIII

Sammenligningstabel

Forordning (EF) nr. 302/2009	Nærværende forordning
Artikel 1	Artikel 1 og 2
Artikel 2	Artikel 3
Artikel 3	Artikel 4
Artikel 4, stk. 1	Artikel 5, stk. 1
Artikel 4, stk. 2	Artikel 6, stk. 1, litra a)
Artikel 4, stk. 3 og 5	Artikel 7
Artikel 4, stk. 4, andet afsnit	Artikel 6, stk. 1, litra a), og stk. 2
Artikel 4, stk. 6, litra a) og b), og andet afsnit	Artikel 54
Artikel 4, stk. 6, tredje afsnit	Artikel 20, stk. 2
Artikel 4, stk. 7-12	—
Artikel 4, stk. 13	Artikel 5, stk. 3
Artikel 4, stk. 15	Artikel 17
Artikel 5, stk. 1	Artikel 6, stk. 1, litra b)
Artikel 5, stk. 2-6	Artikel 9, stk. 1-6
Artikel 5, stk. 7 og 8, og stk. 9, første afsnit	—
Artikel 5, stk. 9, andet afsnit	Artikel 6, stk. 2
Artikel 6	Artikel 10
Artikel 7	Artikel 11 og 12
Artikel 8	Artikel 17
Artikel 9, stk. 1 og 2	Artikel 14, stk. 1 og 2
Artikel 9, stk. 3, 4, 5, og 7-10	Bilag I
Artikel 9, stk. 6	—
Artikel 9, stk. 11	Artikel 14, stk. 3
Artikel 9, stk. 12-15	Artikel 15
Artikel 10	—
Artikel 11	Artikel 16, stk. 2, 3 og 5
Artikel 12, stk. 1-4	Artikel 19
Artikel 12, stk. 5	—
Artikel 13, stk. 1, 2 og 3	Artikel 19
Artikel 13, stk. 4	—
Artikel 14, stk. 1, 2, 3 og 5	Artikel 20
Artikel 14, stk. 4	Artikel 22, stk. 1
Artikel 15	Artikel 23
Artikel 16	Artikel 29, stk. 1, 3 og 4
Artikel 17	Artikel 30

Forordning (EF) nr. 302/2009	Nærværende forordning
Artikel 18, stk. 1	Artikel 25
Artikel 18, stk. 2	Bilag II
Artikel 19	Artikel 24, stk. 1, 2 og 3
Artikel 20, stk. 1 og 2	Artikel 26, stk. 1, 2 og 3
Artikel 20, stk. 3 og 4	Artikel 27
Artikel 21	Artikel 31, stk. 1-4 og 6
Artikel 22, stk. 1, og stk. 2, første afsnit	Artikel 33, stk. 1, 3 og 5
Artikel 22, stk. 2, andet afsnit	Artikel 34, stk. 1
Artikel 22, stk. 3	Artikel 34, stk. 2
Artikel 22, stk. 4	Artikel 38, stk. 1, 2 og 3
Artikel 22, stk. 5	Bilag II
Artikel 22, stk. 6	Artikel 33, stk. 6
Artikel 22, stk. 7	Artikel 35, stk. 1, og bilag IX
Artikel 22, stk. 8, og stk. 9, første afsnit	Artikel 36
Artikel 22, stk. 9, andet afsnit	—
Artikel 22, stk. 10	Artikel 39
Artikel 23	Artikel 32
Artikel 24, stk. 1	Artikel 47, stk. 1
Artikel 24, stk. 2, 4 og 6	Artikel 40, stk. 2-5
Artikel 24, stk. 3	Artikel 41, stk. 1 og 2
Artikel 24, stk. 5	Artikel 42
Artikel 24, stk. 7	Artikel 44, stk. 1, og bilag IX
Artikel 24, stk. 8, første afsnit	Artikel 45, stk. 1 og 2
Artikel 24, stk. 9	—
Artikel 24, stk. 10	Artikel 48
Artikel 24a	Bilag X
Artikel 25	Artikel 49
Artikel 26, stk. 1	Artikel 26, stk. 4
Artikel 26, stk. 2	Artikel 27, stk. 1
Artikel 26, stk. 3	Artikel 26, stk. 5
Artikel 27, stk. 1	Artikel 31, stk. 5
Artikel 27, stk. 2	Artikel 41
Artikel 27, stk. 3	Artikel 3, nr. 24)
Artikel 28	Artikel 55
Artikel 29	Artikel 52
Artikel 30	Artikel 50
Artikel 31, stk. 1, og stk. 2, litra a), b), c) og h)	Artikel 51, stk. 2-6
Artikel 31, stk. 2, litra d)-g)	Bilag VII
Artikel 31, stk. 3 og 4	Bilag VII

Forordning (EF) nr. 302/2009	Nærværende forordning
Artikel 32	Artikel 35, stk. 2, 3 og 4 Artikel 44, stk. 2, 3 og 4
Artikel 33	—
Artikel 33a	Artikel 53
Artikel 34	Artikel 56
Artikel 35	—
Artikel 36	—
Artikel 37	Artikel 57
Artikel 38	Artikel 58
Artikel 38a	Artikel 59, stk. 1 og 2
Artikel 39	Artikel 60
Artikel 40	—
Artikel 41	Artikel 61

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2016/1628**af 14. september 2016****om krav vedrørende emissionsgrænser for forurenende luftarter og partikler for og typegodkendelse af forbrændingsmotorer til mobile ikkevejgående maskiner, om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 og (EU) nr. 167/2013 og om ændring og ophævelse af direktiv 97/68/EF****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det indre marked omfatter et område uden indre grænser, hvor der skal sikres fri bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital. I denne forbindelse blev der ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/68/EF ⁽³⁾ fastsat foranstaltninger til nedbringelse af luftforurening fra motorer til montering i mobile ikkevejgående maskiner. Bestræbelserne bør fortsættes med henblik på udviklingen og anvendelsen af Unionens indre marked.
- (2) Gennemskuelige, enkle og konsekvente bestemmelser, der skaber retssikkerhed og klarhed til fordel for både erhvervsliv og forbrugere, bør være fundamentet for det indre marked.
- (3) Der er blevet indført en ny reguleringsmæssig fremgangsmåde for Unionens typegodkendelseslovgivning, som har til formål at forenkle og fremskynde vedtagelsen af sådan lovgivning. I medfør af denne fremgangsmåde fastsætter lovgiveren de grundlæggende regler og principper og tillægger Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter vedrørende yderligere tekniske detaljer. For så vidt angår materielle krav bør denne forordning derfor kun fastlægge væsentlige bestemmelser om emission af forurenende luftarter og partikler og typegodkendelse af forbrændingsmotorer til mobile ikkevejgående maskiner og bør tillægge Kommissionen beføjelse til at fastlægge de tekniske specifikationer i delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter.
- (4) Der er med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 167/2013 ⁽⁴⁾ fastsat en reguleringsmæssig ramme for godkendelse og markedsovervågning af landbrugs- og skovbrugstraktorer. Henset til fællestrækkene mellem de berørte områder og de positive erfaringer med anvendelsen af forordning (EU) nr. 167/2013 bør mange af de rettigheder og forpligtelser, der er fastsat i nævnte forordning, tages i betragtning i forbindelse med mobile ikkevejgående maskiner. Det er imidlertid afgørende, at der vedtages et særskilt sæt regler for i fuld udstrækning at tage højde for de særlige krav for motorer til mobile ikkevejgående maskiner.

⁽¹⁾ Udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 18.2.2015 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 5.7.2016 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 18.7.2016.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/68/EF af 16. december 1997 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om foranstaltninger mod emission af forurenende luftarter og partikler fra forbrændingsmotorer til montering i mobile ikkevejgående maskiner (EFT L 59 af 27.2.1998, s. 1).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 167/2013 af 5. februar 2013 om godkendelse og markedsovervågning af landbrugs- og skovbrugstraktorer (EUT L 60 af 2.3.2013, s. 1).

- (5) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/42/EF ⁽¹⁾ fastlægger de væsentlige krav til sikkerhed og sundhed med hensyn til konstruktion og fremstilling for at forbedre sikkerheden ved de maskiner, der markedsføres. Nævnte direktiv fastlægger imidlertid ikke krav vedrørende emission af forurenende luftarter og partikler for motorer til mobile ikkevejgående maskiner. Der bør derfor fastlægges visse særlige forpligtelser for fabrikanter af mobile ikkevejgående maskiner med henblik på at sikre, at monteringen af motorer i sådanne maskiner udføres på en måde, der ikke forringer motorens præstation for så vidt angår emission af forurenende luftarter og partikler. Desuden er det nødvendigt med visse forpligtelser, hvad angår aspekter vedrørende emissionsgrænser for forurenende luftarter og partikler fra motorer til mobile ikkevejgående maskiner, med henblik på at sikre effektiviteten af de emissionsgrænser for motorer, der er fastsat i denne forordning.
- (6) Denne forordning bør indeholde væsentlige krav vedrørende emissionsgrænser og EU-typegodkendelsesprocedurer for motorer til mobile ikkevejgående maskiner. De vigtigste elementer i de relevante krav i denne forordning er baseret på resultaterne af den af Kommissionen gennemførte konsekvensanalyse af 20. november 2013, hvori de forskellige løsningsmuligheder blev analyseret ved opstilling af potentielle fordele og ulemper med hensyn til økonomiske, miljømæssige, sikkerheds- og samfundsmæssige aspekter og for så vidt angår sundhedsmæssige virkninger. Både kvalitative og kvantitative aspekter indgik i analysen.
- (7) Denne forordning bør med henblik på at sikre det indre markeds funktion fastlægge harmoniserede regler for EU-typegodkendelse af motorer til mobile ikkevejgående maskiner. Der bør til dette formål fastsættes og anvendes nye emissionsgrænseværdier for motorer til mobile ikkevejgående maskiner samt for landbrugs- og skovbrugsmaskiner, for at afspejle de teknologiske fremskridt og sikre konvergens med Unionens politikker i den vejgående sektor. Disse nye emissionsgrænseværdier bør fastsættes for at opfylde Unionens mål for luftkvalitet og nedbringe emissionerne fra mobile ikkevejgående maskiner og landbrugs- og skovbrugskøretøjer, hvilket således vil føre til en formindskelse af andelen af emissioner fra ikkevejgående maskiner i forhold til emissioner fra vejgående køretøjer. Anvendelsesområdet for EU-lovgivningen på dette område bør derfor udvides med henblik på at gøre markedet mere harmoniseret på EU-niveau og internationalt niveau samt minimere risikoen for markedsforvridninger og sundhedsskadelige virkninger.
- (8) Ud over at udvide EU-lovgivningens anvendelsesområde inden for markedsharmonisering og samtidig minimere risikoen for markedsforvridninger har denne forordning til formål at forenkle de nuværende retlige rammer, herunder ved at fastsætte foranstaltninger til forenkling af de administrative procedurer, og at forbedre de generelle vilkår for håndhævelse af sådan lovgivning, navnlig ved at styrke reglerne om markedsovervågning.
- (9) Kommissionen understreger i sin hvidbog af 28. marts 2011 med titlen »En køreplan for et fælles europæisk transportområde — mod et konkurrencedygtigt og ressourceeffektivt transportsystem« den særlige rolle, som jernbanerne og de indre vandveje skal spille med henblik på opfyldelsen af de klimapolitiske mål. I lyset af, at disse transportformer sammenlignet med andre sektorer ikke har gjort så store fremskridt med hensyn til forbedring af luftkvaliteten, bør Kommissionen og medlemsstaternes myndigheder på deres respektive kompetenceområder stille forskellige støttemuligheder for emissionsteknologisk innovation til rådighed, således at den fortsatte forøgelse af mængden af godstransport, der flyttes over på jernbane og indre vandveje, kan ledsages af en forbedring af luftkvaliteten i Europa.
- (10) Kravene vedrørende motorer til mobile ikkevejgående maskiner bør følge de principper, der er fastlagt i Kommissionens meddelelse af 5. juni 2002 med titlen »Handlingsplan om »bedre og enklere lovgivningsmæssige rammer«.
- (11) I Unionens syvende generelle miljøhandlingsprogram, som blev vedtaget ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1386/2013/EU ⁽²⁾, erindres der om, at Unionen har aftalt at nå luftkvalitetsniveauer, der ikke medfører væsentlige negative virkninger og risici for menneskers sundhed og miljøet. Der er i EU-lovgivningen

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/42/EF af 17. maj 2006 om maskiner og om ændring af direktiv 95/16/EF (EUT L 157 af 9.6.2006, s. 24).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1386/2013/EU af 20. november 2013 om et generelt EU-miljøhandlingsprogram frem til 2020 »Et godt liv i en ressourcebegrænset verden« (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 171).

fastsat hensigtsmæssige emissionsgrænser for luftkvaliteten med henblik på beskyttelse af menneskers og især udsatte personers sundhed samt for de nationale emissionslofter⁽¹⁾. I forlængelse af sin meddelelse af 4. maj 2001, i medfør af hvilken programmet »Ren luft i Europa« (»Clean Air For Europe — CAFE«) blev oprettet, vedtog Kommissionen den 21. september 2005 endnu en meddelelse med titlen »Temastrategi om luftforurening«. En af konklusionerne i temastrategien er, at der er behov for yderligere reduktioner af emissionerne fra transportsektoren (luft-, sø- og landtransport), fra husholdninger og fra energi-, landbrugs- og erhvervssektorerne for at opfylde målsætningerne om luftkvaliteten i Unionen. I denne forbindelse bør opgaven med at reducere emissioner fra motorer til mobile ikkevejgående maskiner gribes an som led i en samlet strategi. De nye emissionsgrænser, der benævnes »trin V«, er blandt de initiativer, der har til formål at nedbringe de nuværende emissioner af både luftforurenende stoffer, f.eks. luftforurenende partikler, og ozonprækursorer, f.eks. nitrogenoxid (NO_x) og carbonhydrid.

- (12) Den 12. juni 2012 omklassificerede Verdenssundhedsorganisationen gennem Det Internationale Kræftforskningscenter udstødningsemissioner fra dieselmotorer til at være »kræftfremkaldende for mennesker« (gruppe 1) på grundlag af tilstrækkelig dokumentation for, at eksponering for denne udstødningsgas er knyttet til en øget risiko for lungekræft.
- (13) For at forbedre luftkvaliteten i Unionen og opfylde dens målsætninger vedrørende luftbeskyttelse på bæredygtig vis fra nu og frem til 2020 samt i tiden derefter kræves det, at der ydes en konstant indsats for at begrænse emissionerne fra forskellige typer af motorer. Af denne grund bør fabrikkerne på forhånd forsynes med klare og omfattende oplysninger om fremtidige emissionsgrænser og indrømmes en passende frist for at overholde disse grænser og fortsætte den nødvendige tekniske udvikling.
- (14) Når der fastsættes emissionsgrænser, er det vigtigt at tage hensyn til, hvordan disse vil påvirke markedernes og fabrikanternes konkurrenceevne, hvilke direkte og indirekte omkostninger der påføres virksomhederne, og hvilke fordele der opstår i form af innovationsstimulering, forbedret luftkvalitet, nedbringelse af sundhedsudgifterne og forøgelse af den forventede levetid.
- (15) Reduktionen af emissioner fra motorer på bæredygtig vis kræver en konstant intensivering af det direkte samarbejde mellem på den ene side fabrikanter og relaterede brancher og på den anden side veletablerede videnskabelige forskningsinstitutioner. Et sådant samarbejde spiller en betydelig rolle for udviklingen af nye produkter og teknologier, der bidrager positivt til at forbedre luftkvaliteten.
- (16) Emissioner fra motorer til mobile ikkevejgående maskiner udgør en væsentlig del af den samlede menneskeskabte emission af visse skadelige luftforurenende stoffer. Motorer, der er årsag til en betydelig del af luftforureningen med NO_x og partikler, bør være omfattet af de nye emissionsgrænser.
- (17) For at kunne garantere et optimalt beskyttelsesniveau for personer, der arbejder i nærheden af maskiner, og for at holde den kumulative eksponering af personer, der arbejder i nærheden af flere forskellige former for mobile maskiner og mobilt udstyr, så lav som muligt bør teknologi, der er aktuelt tilgængelig, anvendes for at minimere emissionerne.
- (18) Kommissionen bør løbende undersøge emissioner, for hvilke der endnu ikke er fastlagt regler, og som opstår som følge af den mere udbredte anvendelse af nye alternative brændstoffer, motorteknologier og emissionskontrollsystemer. Kommissionen bør om nødvendigt forelægge Europa-Parlamentet og Rådet et forslag med henblik på regulering af sådanne emissioner.
- (19) Det er nødvendigt at fremme indførelsen af motorer drevet af alternativt brændstof med lave emissioner af NO_x og forurenende partikler. Grænseværdierne for den samlede masse carbonhydrider bør derfor tilpasses for at tage hensyn til andre carbonhydrider end methan samt methanemissioner.
- (20) Denne forordning berører ikke medlemsstaternes ret til, under overholdelse af traktaterne, at fastsætte krav, som de måtte finde nødvendige for at sikre, at offentligheden og arbejdstagerne er beskyttet, når som helst mobile ikkevejgående maskiner, der er omhandlet i denne forordning, er i brug, forudsat at disse krav ikke berører omsætningen af motorer til sådanne maskiner.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1600/2002/EF af 22. juli 2002 om fastlæggelse af Fællesskabets sjette miljøhandlingsprogram (EFT L 242 af 10.9.2002, s. 1), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/50/EF af 21. maj 2008 om luftkvaliteten og renere luft i Europa (EUT L 152 af 11.6.2008, s. 1).

- (21) For at sikre, at emissionen af ultrafine forurenende partikler (i størrelsen 0,1 µm og derunder) er reguleret, bør Kommissionen tillægges beføjelse til at indføre regler for partikelemission, der er baseret på partikelantal, som supplement til de nuværende regler, der er baseret på partikelmasse. De partikelantalsbaserede regler bør bygge på resultaterne af De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europas (FN/ECE) program for partikelmåling (Particulate Measurement Programme) og bør være i overensstemmelse med de eksisterende ambitiøse mål for miljøet.
- (22) For at nå disse miljøpolitiske mål er det hensigtsmæssigt, at partikelantalsgrænserne, der er fastsat i denne forordning, sandsynligvis vil afspejle de højeste præstationsniveauer, der i øjeblikket kan opnås med partikelfiltre under anvendelse af den bedste tilgængelige teknologi.
- (23) Eftersom mobile ikkevejgående maskiner har lang levetid, bør man overveje at eftermontere udstyr i de motorer, der allerede er i brug. Eftermonteringen bør navnlig finde sted i tætbefolkede byområder som et middel til at hjælpe medlemsstaterne med at overholde Unionens lovgivning om luftkvalitet. For at sikre et sammenligneligt og ambitiøst niveau for eftermontering af udstyr bør medlemsstaterne tage hensyn til principperne i FN/ECE-regulativ nr. 132.
- (24) Der bør i relevant omfang, og når teknologier er indbyrdes forbundne, søges opnået synergier mellem nedbringelse af emissionen af forurenende luftarter og partikler fra motorer til mobile ikkevejgående maskiner og de emissionsgrænser, der gælder for tunge køretøjer. Sådanne tiltag vil kunne forbedre stordriftsfordelene og forbedre luftkvaliteten.
- (25) Kommissionen bør anvende prøvningscykluser, der er harmoniseret på verdensplan, i de prøvningsprocedurer, der danner grundlag for EU-regulering om typegodkendelse med hensyn til emissioner. Anvendelsen af bærbare emissionsmålingssystemer til overvågningen af den faktiske emission ved brug bør også overvejes.
- (26) For at håndtere den faktiske emission ved brug og forberede proceduren for overensstemmelseskontrol efter ibrugtagning bør der inden for en passende frist fastsættes en prøvningsmetode til overvågning af overholdelse af emissionspræstationskrav baseret på anvendelse af bærbare emissionsmålingssystemer.
- (27) Et korrekt fungerende system til efterbehandling af udstødningen, især med hensyn til NO_x, er afgørende for overholdelse af de fastlagte emissionsgrænser. I den forbindelse bør der træffes foranstaltninger, der har til formål at sikre, at systemer til efterbehandling af udstødningen, der kræver anvendelse af ethvert reagens, som forbruges eller ikke kan genvindes, fungerer efter hensigten.
- (28) Bærbare brandpumper er af afgørende betydning i visse nødsituationer, hvor der ikke er adgang til vandforsyning via rørledninger. Monteringen af systemer til efterbehandling af udstødningen i motorer til sådanne maskiner ville imidlertid øge deres vægt og driftstemperaturer i et sådant omfang, at det ville være farligt for operatøren, og de ville være umulige at transportere manuelt. Bærbare brandpumper bør derfor ikke være omfattet af denne forordning.
- (29) Ændringer af en motor, såsom inaktivering af dens system til efterbehandling af udstødningen eller en forøgelse af dens effekt, kan få alvorlige konsekvenser for motorens emissionspræstation og -varighed. Juridiske personer, der udfører sådanne ændringer, bør derfor være ansvarlige for at sikre overensstemmelse med de gældende emissionsgrænser.
- (30) Det bør være tilladt at bringe motorer i omsætning i medlemsstaterne, når de er omfattet af og i overensstemmelse med de nye regler om emissionsgrænser og EU-typegodkendelse, der er fastsat i denne forordning. Sådanne motorer bør ikke være underkastet andre nationale emissionskrav for at kunne bringes i omsætning. Dette bør ikke være til hinder for, at medlemsstaterne kan fremme eller begrænse brugen af motorer, der allerede er bragt i omsætning, forudsat at de anvendte kriterier ikke er diskriminerende og er objektivt begrundede. Medlemsstater, der meddeler EU-typegodkendelse, bør træffe kontrolforanstaltninger for at sikre, at de motorer, der fremstilles under EU-typegodkendelse, kan identificeres.
- (31) Maskiner bestemt til eksport og til brug af væbnede styrker bør ikke være underlagt emissionsgrænserne i denne forordning. I visse tilfælde bør der dog stilles krav om mærkning, så sådanne motorer kan skelnes fra motorer, der er underlagt disse emissionsgrænser.

- (32) For at tage hensyn til logistiske forsyningsvanskeligheder og muliggøre »just in time«-produktionsflow og undgå unødvendige omkostninger og administrative byrder, bør en fabrikant med originaludstyrsfabrikantens samtykke kunne levere en motor adskilt fra dens system til efterbehandling af udstødningen.
- (33) Visse mobile ikkevejgående maskiner anvendes under ekstreme forhold med risici for liv eller helbred eller er underlagt yderst vanskelige tekniske krav. I betragtning af disse særlige omstændigheder og af det forholdsvis lille antal motorer til sådanne mobile ikkevejgående maskiner bør der indføres en række undtagelser fra de krav vedrørende emissionsgrænser, der er fastsat i denne forordning, for motorer, der skal anvendes i en potentielt eksplosiv atmosfære og i køretøjer til udsætning af redningsbåde.
- (34) For at fabrikanterne kan udføre de afprøvningsaktiviteter, der er en fast bestanddel af motorens udviklingsproces, bør det være tilladt at bringe de motorer, som på det pågældende tidspunkt ikke er blevet EU-typegodkendt, i midlertidig omsætning. Det bør også være muligt at indrømme undtagelser, der tillader midlertidigt at bringe motorer i omsætning med henblik på afprøvning af prototyper.
- (35) For at tage hensyn til langsigtede projekter i jernbanesektoren, der kræver store investeringer, bør der i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/57/EF ⁽¹⁾ fastsættes en undtagelse for motorer, der er omfattet af projekter, som blev iværksat før datoen for anvendelsen af denne forordning og befinder sig på et avanceret udviklingstrin.
- (36) Det er afgørende ikke at lægge hindringer i vejen for teknisk innovation for så vidt angår emissionspræstationen for motorer i mobile ikkevejgående maskiner med krav, der på nuværende tidspunkt ikke er fastsat i gældende administrative procedurer for typegodkendelse. Det er derfor nødvendigt at fastsætte visse undtagelser og regler vedrørende motorer, der inkorporerer nye teknologier eller nye koncepter.
- (37) Originaludstyrsfabrikanter, der fremstiller et begrænset antal enheder om året, står over for alvorlige udfordringer, når de skal tilpasse deres maskinpark inden for standardovergangsperioden. Disse fabrikanter er typisk små og mellemstore virksomheder (SMV'er), som har begrænset ingeniørmæssig kapacitet og ofte modtager information om motorer på fremtidige trin senere end andre originaludstyrsfabrikanter. Dette er navnlig tilfældet med fabrikanter af landbrugsmaskiner, der fremstiller et begrænset antal enheder om året, og som ville stå over for en alvorlig udfordring under overgangen til trin V-emissionsgrænserne. Det er derfor nødvendigt at fastsætte særlige regler vedrørende sådanne tilfælde.
- (38) Det bør være tilladt at bringe motorer i omsætning, når de er bestemt til udskiftning af motorer, som allerede er monteret i mobile ikkevejgående maskiner, og overholder mindre strenge emissionsgrænser end dem, der er fastlagt i denne forordning, for at give fabrikanter mulighed for at opfylde deres garantiforpligtelser og sikre tilstrækkelig tilgængelighed af sådanne maskiner på markedet.
- (39) Ifølge de nuværende skøn bliver det nødvendigt at udskifte en række bredsporede lokomotiver mellem 2016 og 2025. Lokomotiver med højeffektsmotor, der er egnede til jernbanenettet på 1 520 mm, er ikke tilgængelige på EU-markedet. Specialkonstruerede løsninger ville i betydelig grad øge omkostningerne ved et nyt lokomotiv og ville afholde jernbaneoperatørerne fra at forny deres park af lokomotiver. De tekniske og økonomiske begrænsninger på jernbanenettet på 1 520 mm bør tages i betragtning i EU-typegodkendelsesprocedurer. For at lette og fremskynde en grønnere jernbanesektor i de berørte medlemsstater og fremme anvendelsen af den bedste teknologi, der i øjeblikket er tilgængelig på markedet, bør der indrømmes en midlertidig undtagelse fra visse krav for disse lokomotiver på jernbanenettet. En sådan undtagelse kan gøre det muligt at reducere jernbanetraffikkens indvirkning på miljøet.
- (40) Bomuldsproduktion i Unionen er begrænset til meget få medlemsstater. På grund af de høje priser på nye bomuldsbøstmaskiner og for at undgå yderligere finansielle byrder for bomuldsproduktionssektoren, hvilket yderligere ville true dens økonomiske levedygtighed, bør aktørerne have adgang til en bred vifte af brugte bomuldsbøstmaskiner. Medlemsstaterne bør derfor have mulighed for i en begrænset periode at anvende national lovgivning på motorer, der er monteret i disse maskiner.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/57/EF af 17. juni 2008 om interoperabilitet i jernbanesystemet i Fællesskabet (EUT L 191 af 18.7.2008, s. 1).

- (41) Denne forordning bør fastsætte forpligtelser for nationale myndigheder vedrørende markedsovervågning, der er mere specifikke end de tilsvarende forpligtelser, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 ⁽¹⁾.
- (42) For at sikre, at proceduren for overvågning af produktionens overensstemmelse, som er en af hjørnestenene i EU-typegodkendelsessystemet, er blevet gennemført korrekt og fungerer korrekt, bør fabrikkerne kontrolleres regelmæssigt af den udpegede kompetent myndighed eller en passende kvalificeret teknisk tjeneste, der er udpeget til dette formål.
- (43) Unionen er kontraherende part i FN/ECE-overenskomsten om indførelse af ensartede tekniske forskrifter for hjulkøretøjer samt udstyr og dele, som kan monteres og/eller benyttes på hjulkøretøjer, samt vilkårene for gensidig anerkendelse af godkendelser, der er meddelt på grundlag af sådanne forskrifter («Overenskomst af 1958, som revideret»). Som følge heraf bør godkendelser meddelt i henhold til FN/ECE-regulativerne og ændringerne hertil, som Unionen har stemt for eller som Unionen har tiltrådt i medfør af Rådets afgørelse 97/836/EF ⁽²⁾, anerkendes som ligestillede med EU-typegodkendelser, der er meddelt i henhold til denne forordning. For at sikre konsekvens og samordning mellem EU- og FN/ECE-lovgivning bør Kommissionen derfor tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter med henblik på at fastsætte, hvilke FN/ECE-regulativer der skal finde anvendelse på EU-typegodkendelser.
- (44) For at supplere denne forordning med yderligere tekniske detaljer bør beføjelsen til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde delegeres til Kommissionen, for så vidt angår overvågning af emissionspræstation efter ibrugtagning, tekniske undersøgelser og målemetoder, produktionens overensstemmelse, særskilt levering af systemer til efterbehandling af udstødningen i motorer, motorer til driftsprøvning, motorer til brug i en eksplosiv atmosfære, ækvivalens af motorens EU-typegodkendelse, oplysninger til originaludstyrsfabrikanter og slutbrugere og standarder og vurdering af tekniske tjenester. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen foretager relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer foretages i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning ⁽³⁾. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter bør Europa-Parlamentet og Rådet navnlig modtage alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter bør have systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (45) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽⁴⁾.
- (46) Medlemsstaterne bør fastsætte regler om sanktioner for overtrædelse af denne forordning og sikre, at de anvendes. Disse sanktioner bør være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have en afskrækkende virkning.
- (47) For at kunne tage højde for den igangværende tekniske udvikling og de seneste resultater inden for forskning og innovation bør der identificeres yderligere potentielle nedbringelser i emissionen af forurenende stoffer fra motorer, der allerede er monteret i mobile ikkevejgående maskiner. Der bør i forbindelse med sådanne vurderinger lægges vægt på de kategorier af motorer, der for første gang er omfattet af anvendelsesområdet for denne forordning, og på dem, for hvilke emissionsgrænseværdierne forbliver uændret i henhold til denne forordning.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 339/93 (EUT L 218 af 13.8.2008, s. 30).

⁽²⁾ Rådets afgørelse 97/836/EF af 27. november 1997 om Det Europæiske Fællesskabs tiltrædelse af overenskomsten under FN's Økonomiske Kommission for Europa om indførelse af ensartede tekniske forskrifter for hjulkøretøjer samt udstyr og dele, som kan monteres og/eller benyttes på hjulkøretøjer, samt vilkårene for gensidig anerkendelse af godkendelser, der er meddelt på grundlag af sådanne forskrifter («Overenskomst af 1958 som revideret») (EFT L 346 af 17.12.1997, s. 78).

⁽³⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

- (48) De specifikke grænseværdier, prøvningsmetoder og krav til emissioner af forurenende stoffer, der er fastsat i denne forordning, bør også gælde for motorer til landbrugs- og skovbrugstraktorer, der er omfattet af forordning (EU) nr. 167/2013. Den kombinerede virkning af udsættelsen af trin IV for landbrugstraktorer i klasse T2, T4.1 og C2 og anvendelsesdatoerne for trin V indebærer, at trin IV for så vidt angår effektområdet 56-130 kW ville få en meget kort varighed. For at undgå ineffektivitet og en unødvendig byrde bør datoen for den obligatoriske EU-typegodkendelse for trin IV udskydes med et år, og fleksibilitetsmængden bør forøges i passende omfang. Desuden bør overgangsbestemmelserne i nærværende forordning med hensyn til anvendelseskravene for trin V også gælde for trin IIIB-motorer. Forordning (EU) nr. 167/2013 og Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/96 ⁽¹⁾ bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (49) Af hensyn til klarhed, forudsigelighed, rationalitet og forenkling og for at lette byrden for fabrikanten af motorer og mobile ikkevejgående maskiner bør denne forordning kun indeholde et begrænset antal gennemførelsesstadier for indførelsen af nye emissionsniveauer og EU-typegodkendelsesprocedurer. For at sikre, at fabrikanten har tilstrækkelig tid til at udvikle, afprøve og gennemføre tekniske løsninger på serieproducerede køretøjer, og at fabrikanten og godkendende myndigheder har tilstrækkelig tid til at indføre de nødvendige administrative systemer, er det af afgørende betydning, at kravene fastlægges i god tid.
- (50) Direktiv 97/68/EF er blevet ændret væsentligt flere gange. Af hensyn til klarhed, forudsigelighed, rationalitet og forenkling bør nævnte direktiv ophæves og erstattes af en forordning og et begrænset antal delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter. Vedtagelsen af en forordning sikrer, at dens bestemmelser gælder umiddelbart, navnlig for fabrikanten, godkendende myndigheder og tekniske tjenester, og at de kan ændres langt hurtigere og mere effektivt og tage bedre hensyn til den tekniske udvikling.
- (51) Direktiv 97/68/EF bør derfor ophæves med virkning fra en dato, der giver industrien tilstrækkelig tid til at tilpasse sig denne forordning og de tekniske specifikationer og administrative bestemmelser, der skal fastsættes i delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter vedtaget i henhold til denne forordning.
- (52) Direktiv 97/68/EF foreskriver ingen undtagelse for motorer til montering i mobile ikkevejgående maskiner, der skal anvendes i en potentielt eksplosiv atmosfære. For at tage hensyn til de strenge tekniske krav, der er væsentlige for disse maskiners driftssikkerhed, bør direktiv 97/68/EF ændres, så der kan indrømmes undtagelser for sådanne maskiner, indtil nævnte direktiv ophæves.
- (53) Udvekslingen af data og oplysninger om EU-typegodkendelser bør forbedres, så nærværende forordning kan anvendes effektivt og hurtigt. Derfor bør de nationale myndigheder pålægges at samarbejde effektivt med hinanden og med Kommissionen samt at udveksle data og oplysninger om EU-typegodkendelser ved hjælp af informationssystemet for det indre marked (IMI), som er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1024/2012 ⁽²⁾. Med henblik på at lette gennemførelsen af nærværende forordning bør der oprettes et modul i IMI, der er skræddersyet til mobile ikkevejgående maskiner. Det bør også være muligt for fabrikanten og tekniske tjenester at anvende IMI til udveksling af data og oplysninger om motorer til mobile ikkevejgående maskiner.
- (54) Målene for denne forordning, nemlig at fastsætte harmoniserede regler for de administrative og tekniske krav vedrørende emissionsgrænser og EU-typegodkendelsesprocedurer for motorer til mobile ikkevejgående maskiner, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af omfanget og virkningerne heraf bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål —

⁽¹⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/96 af 1. oktober 2014 om supplerende bestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 167/2013 for så vidt angår krav til landbrugs- og skovbrugskøretøjers miljøpræstationer og fremdriftsydelse (EUT L 16 af 23.1.2015, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1024/2012 af 25. oktober 2012 om administrativt samarbejde via informationssystemet for det indre marked og om ophævelse af Kommissionens beslutning 2008/49/EF («IMI-forordningen») (EUT L 316 af 14.11.2012, s. 1).

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

GENSTAND, ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Genstand

1. I denne forordning fastsættes emissionsgrænser for forurenende luftarter og partikler samt administrative og tekniske krav til EU-typegodkendelse for alle motorer, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1.

Denne forordning fastsætter også visse forpligtelser i forbindelse med de mobile ikkevejgående maskiner, hvori en motor som omhandlet i artikel 2, stk. 1, skal eller er blevet monteret, for så vidt angår emissionsgrænser for forurenende luftarter og partikler fra sådanne motorer.

2. I denne forordning fastsættes endvidere kravene til markedsovervågning af de i artikel 2, stk. 1, omhandlede motorer, som er monteret i eller er beregnet til montering i mobile ikkevejgående maskiner, og som er genstand for EU-typegodkendelse.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på alle motorer, der er omfattet af kategorierne i artikel 4, stk. 1, som er monteret i eller er beregnet til montering i mobile ikkevejgående maskiner, og, for så vidt angår emissionsgrænserne for forurenende luftarter og partikler fra disse motorer, på sådanne mobile ikkevejgående maskiner.

2. Denne forordning finder ikke anvendelse på motorer til:

- a) fremdrift af de køretøjer, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/46/EF ⁽¹⁾
- b) fremdrift af landbrugs- og skovbrugstraktorer som defineret i artikel 3, nr. 8), i forordning (EU) nr. 167/2013
- c) fremdrift af de køretøjer, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 168/2013 ⁽²⁾
- d) stationære maskiner
- e) søgående skibe, der kræver et gyldigt besigtigelses- eller sikkerhedscertifikat til søs
- f) fartøjer som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/1629 ⁽³⁾, og som ikke falder ind under dets anvendelsesområde
- g) fremdrift af eller hjælpefunktioner for fartøjer til transport ad indre vandveje med en nettoeffekt på under 19 kW
- h) vandfartøjer som defineret i artikel 3, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/53/EU ⁽⁴⁾

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/46/EF af 5. september 2007 om fastlæggelse af en ramme for godkendelse af motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil samt af systemer, komponenter og separate tekniske enheder til sådanne køretøjer («Rammedirektiv») (EUT L 263 af 9.10.2007, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 168/2013 af 15. januar 2013 om godkendelse og markedsovervågning af to- og trehjulede køretøjer samt quadricykler (EUT L 60 af 2.3.2013, s. 52).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/1629 af 14. september 2016 om fastsættelse af tekniske forskrifter for fartøjer til sejlads på indre vandveje, om ændring af direktiv 2009/100/EF og om ophævelse af direktiv 2006/87/EF (se side 118 i denne EUT).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/53/EU af 20. november 2013 om fritidsfartøjer og personlige fartøjer og om ophævelse af direktiv 94/25/EF (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 90).

- i) luftfartøjer som defineret i artikel 2, litra a), i Kommissionens forordning (EU) nr. 1321/2014 ⁽¹⁾
- j) køretøjer til fritidsbrug, undtagen snescootere, terrængående køretøjer og side-by-side-køretøjer
- k) køretøjer og maskiner, der udelukkende bruges eller er bestemt til brug ved konkurrencer
- l) bærbare brandpumper, der er defineret i og omfattet af den europæiske standard for bærbare brandpumper ⁽²⁾
- m) modeller i reduceret målestok eller efterligninger i reduceret målestok af køretøjer eller maskiner, som til rekreative formål fremstilles i mindre målestok end den oprindelige, og som har en nettoeffekt på under 19 kW.

Artikel 3

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »mobil ikkevejgående maskine«: en mobil maskine, transportabelt udstyr eller køretøj med eller uden karosseri eller hjul, som ikke er beregnet til personbefordring eller godstransport ad vej, og som omfatter maskiner monteret på chassiset af køretøjer, der er beregnet til personbefordring eller godstransport ad vej
- 2) »EU-typegodkendelse«: den procedure, hvorved en godkendende myndighed attesterer, at en motortype eller motorfamilie opfylder de relevante administrative bestemmelser og tekniske krav i denne forordning
- 3) »forurenende luftarter«: følgende gasformige forurenende stoffer, der udledes af en motor: carbonmonoxid (CO), samlede carbonhydrider (HC) og nitrogenoxider (NO_x), idet NO_x er nitrogenoxid (NO) og nitrogendioxid (NO₂) udtrykt som NO₂-ækvivalenter
- 4) »partikler« eller »PM«: massen af ethvert materiale i gas, som udledes af en motor, og som er indsamlet på et nærmere angivet filtermateriale efter fortynding af gassen med ren, filtreret luft, således at temperaturen ikke overstiger 325 K (52 °C)
- 5) »partikelantal« eller »PN« antallet af faste partikler, som udledes af en motor, med en diameter på mere end 23 nm
- 6) »forurenende partikler«: ethvert stof, der udledes af en motor og måles som partikler eller partikelantal
- 7) »forbrændingsmotor« eller »motor«: en energiomformer, bortset fra en gasturbine, der er udformet med det formål at omdanne kemisk energi (input) til mekanisk energi (output) med en intern forbrændingsproces; det omfatter, hvis disse er monteret, emissionskontrollsystemet og kommunikationsgrænsefladen (hardware og meddelelser) mellem motorens elektroniske styreenhed(-er) og andre styreenheder for drivaggregater eller mobile ikkevejgående maskiner, der er nødvendige for at efterkomme kapitel II og III
- 8) »motortype«: en gruppe motorer, der ikke adskiller sig indbyrdes med hensyn til væsentlige motorspecifikationer
- 9) »motorfamilie«: en af fabrikanten foretaget gruppering af motortyper, som gennem deres konstruktion har ensartede egenskaber hvad angår udstødningsemissioner og overholder de gældende emissionsgrænseværdier
- 10) »stammotor«: en motortype, der er udvalgt af en motorfamilie på en sådan måde, at dens emissionsegenskaber er repræsentative for den pågældende motorfamilie
- 11) »udskiftningsmotor«: en motor, der:
 - a) udelukkende anvendes til at udskifte en motor, der allerede er bragt i omsætning og monteret i en mobil ikkevejgående maskine, og
 - b) er i overensstemmelse med et emissionstrin, som er lavere end trinnet gældende på datoen for udskiftning af motoren

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 1321/2014 af 26. november 2014 om vedvarende luftdygtighed af luftfartøjer og luftfartøjsmateriel, -dele og -apparatur og om godkendelse af organisationer og personale, der deltager i disse opgaver (EUT L 362 af 17.12.2014, s. 1).

⁽²⁾ Europæisk standard EN 14466+A1: 2009 (brandpumper — bærbare pumper — krav vedrørende sikkerhed og præstation, afprøvninger).

- 12) »ibrugtagen motor«: en motor, der anvendes i mobile ikkevejgående maskiner i henhold til dens normale driftsmønstre, driftsforhold og nyttelast og til at udføre de i artikel 19 omhandlede prøvninger af overvågning af emissioner
- 13) »CI-motor«: en motor, der arbejder efter kompressionstændingsprincippet (»CI«)
- 14) »SI-motor«: en motor, der arbejder efter gnisttændingsprincippet (»SI«)
- 15) »håndholdt SI-motor«: en SI-motor med en referenceeffekt, som er mindre end 19 kW, og som anvendes i udstyr, der opfylder mindst en af følgende betingelser:
 - a) det bæres af operatøren hele tiden under udførelsen af dets tilsigtede funktion(-er)
 - b) det benyttes i flere positioner, f.eks. vendt på hovedet eller på siden, for at udføre dets tilsigtede funktion(-er)
 - c) dets tørvægt inklusive motor er mindre end 20 kg, og det opfylder mindst én af følgende betingelser:
 - i) operatøren sørger for fysisk støtte til eller alternativt bærer udstyret hele tiden under udførelsen af dets tilsigtede funktion(-er)
 - ii) operatøren sørger for fysisk støtte til eller holder udstyret i den rigtige position hele tiden under udførelsen af dets tilsigtede funktion(-er)
 - iii) det anvendes i en generator eller en pumpe
- 16) »flydende brændstof«: brændstof, der findes i flydende tilstand under normale omgivende betingelser (298 K, samlede omgivende tryk 101,3 kPa)
- 17) »gasformigt brændstof«: ethvert brændstof, der er fuldstændig gasformigt under normale omgivende betingelser (298 K, samlede omgivende tryk 101,3 kPa)
- 18) »dobbeltbrændstofmotor«: en motor, som er konstrueret til samtidig drift med flydende brændstof og et gasformigt brændstof, idet begge brændstoffer tilføres separat, og hvor den forbrugte mængde af et af brændstofferne i forhold til det andet kan variere afhængigt af driften
- 19) »enkeltbrændstofmotor«: en motor, der ikke er en dobbeltbrændstofmotor
- 20) »GER« (gas/energiforhold): for dobbeltbrændstofmotorer forholdet mellem energiindholdet i det gasformige brændstof i forhold til energiindholdet i begge brændstoffer; i tilfælde af enkeltbrændstofmotorer defineres GER som værende enten 1 eller 0 afhængigt af typen af brændstof
- 21) »motor med konstant hastighed«: en motor, hvis EU-typegodkendelse er begrænset til drift med konstant hastighed, bortset fra motorer, hvis regulator for konstant hastighed er fjernet eller deaktiveret; den kan være forsynet med en tomgangshastighed, som kan anvendes under opstart og nedlukning, og den kan være udstyret med en regulator, som kan indstilles til en alternativ hastighed, når motoren er stoppet
- 22) »motor med variabel hastighed«: en motor, som ikke er en motor med konstant hastighed
- 23) »drift med konstant hastighed«: motorens drift med en regulator, som automatisk kontrollerer førerkravet om at opretholde motorhastighed, også under skiftende belastning
- 24) »hjælpmotor«: en motor, der er monteret eller er beregnet til montering i en mobil ikkevejgående maskine, som hverken direkte eller indirekte skaber fremdrift
- 25) »nettoeffekt«: den motoreffekt i kW, der er bestemt i prøvebænk ved enden af krumtapakslen eller tilsvarende del, målt efter metoden til måling af effekten af forbrændingsmotorer som fastsat i FN/ECE-regulativ nr. 120 ved anvendelse af et referencebrændstof eller en brændstofkombination, jf. artikel 25, stk. 2
- 26) »referenceeffekt«: den nettoeffekt, der anvendes til fastsættelse af motorens emissionsgrænseværdier

- 27) »mærkenettoeffekt«: motorens nettoeffekt i kW som angivet af fabrikanten ved mærkehastighed
- 28) »maksimal nettoeffekt«: den højeste værdi af nettoeffekten på den nominelle effektkurve ved fuld belastning for den pågældende motortype
- 29) »mærkehastighed«: den maksimale hastighed ved fuld belastning, som tillades af en motors regulator ifølge fabrikantens angivelser, eller, hvis der ikke er en regulator, den hastighed, ved hvilken motorens maksimale effekt opnås ifølge fabrikantens angivelser
- 30) »motorens produktionsdato«: den dato, udtrykt i måned og år, hvor motoren gennemgår den sidste kontrol, efter at den har forladt samlebandet, og er klar til at blive leveret eller lagt på lager
- 31) »overgangsperiode«: de første 24 måneder efter datoerne i bilag III for omsætning af trin V-motorer
- 32) »overgangsmotor«: en motor, hvis produktionsdato ligger før datoerne i bilag III for omsætning af trin V-motorer, og som:
- a) er i overensstemmelse med de seneste gældende emissionsgrænser som fastsat i den relevante lovgivning gældende den 5. oktober 2016 eller
 - b) hører under et effektområde eller anvendes eller er beregnet til anvendelse i en anordning, der ikke var underlagt emissionsgrænser og typegodkendelse på EU-niveau den 5. oktober 2016
- 33) »den mobile ikkevejgående maskines produktionsdato«: den måned og det årstal, der er anført på maskinens lovpligtige mærkning eller, i mangel af en lovpligtig mærkning, den måned og det årstal, hvor den gennemgår den sidste kontrol efter den har forladt samlebandet
- 34) »fartøj til transport ad indre vandveje«: et fartøj, der er omfattet af anvendelsesområdet for direktiv (EU) 2016/1629
- 35) »generatorsæt«: en uafhængig mobil ikkevejgående maskine, der ikke er en del af et drivaggregat, primært bestemt til produktion af elektricitet
- 36) »stationær maskine«: maskine, der er beregnet til at blive installeret permanent på et sted i dens første anvendelse og ikke med henblik på at blive flyttet, på vej eller på anden måde, undtagen ved overførsel fra fremstillingsstedet til det første installationssted
- 37) »installeret permanent«: fastboltet eller på anden måde effektivt fastgjort, så det ikke kan fjernes uden brug af værktøj eller udstyr, til et fundament eller et alternativt fastgørelsessted med det formål at bevirke, at motoren fungerer på ét enkelt sted i en bygning, struktur eller anlæg
- 38) »snescooter«: en selvkørende maskine, der er beregnet til terrængående kørsel primært på sne, drevet af bælter i kontakt med sneen og styret via en mede eller meder i kontakt med sneen, og som har en maksimal egenmasse i køreklar stand på 454 kg (inklusive standardudstyr, kølemiddel, smøremidler, brændstof og værktøj, men uden ekstraudstyr og fører)
- 39) »terrængående køretøj« eller »ATV«: motoriseret køretøj, der fremdrives af en motor, primært bestemt til kørsel på overflader uden belægning på fire eller flere hjul med lavt dæktryk, der er konstrueret med et sæde, hvor føreren sidder alene overskrævs, eller konstrueret med et sæde, hvor føreren sidder overskrævs og et sæde til højst én passager, og med et styr til styring
- 40) »side by side-køretøj« eller »SSV«: et selvkørende, førerbetjent, ikkeleddet køretøj, primært beregnet til kørsel på overflader uden belægning på fire eller flere hjul med en egenmasse i køreklar stand på mindst 300 kg (inklusive standardudstyr, kølemiddel, smøremidler, brændstof og værktøj, men uden ekstraudstyr og fører) og med en konstruktivt bestemt maksimal hastighed på 25 km/h eller derover; et sådant køretøj er også konstrueret til transport af passagerer og/eller gods og/eller til at skubbe og trække udstyr, og det styres med en anden styreanordning end et styr, og er beregnet til fritids- eller erhvervsformål og beforder højst seks personer, inklusive føreren, der sidder side om side på et eller flere sæder, som ikke er saddelsæder
- 41) »jernbanekøretøj«: en mobil ikkevejgående maskine, der udelukkende anvendes på jernbaneskinner

- 42) »lokomotiv«: et jernbanekøretøj, der er konstrueret til enten direkte ved hjælp af egne hjul eller indirekte via hjulene på andre jernbanekøretøjer at levere drivkraften til egen fremdrift eller til fremdriften af andre jernbanekøretøjer, som er beregnet til at transportere gods, passagerer og andet udstyr, idet det selv ikke er konstrueret eller beregnet til godstransport eller personbefordring, undtagen af de personer, der fører det
- 43) »motorvogn«: et jernbanekøretøj, der er konstrueret til enten direkte ved hjælp af egne hjul eller indirekte via hjulene på andre jernbanekøretøjer at levere drivkraften til egen fremdrift, og som er specielt konstrueret til transport af gods eller passagerer eller både gods og passagerer, og ikke er et lokomotiv
- 44) »hjælpekøretøj til jernbanedrift«: et jernbanekøretøj, som ikke er en motorvogn eller et lokomotiv, og som omfatter, men ikke er begrænset til, et jernbanekøretøj, der er specielt konstrueret til vedligeholdelse eller bygningsarbejder eller hejse- og løfteoperationer i forbindelse med sporet eller anden infrastruktur i jernbanesystemet
- 45) »mobil kran«: en selvkørende kran med udligger, som kan køre på vej eller uden for vej eller begge dele, og hvis stabilitet afhænger af tyngdeaccelerationen, og som bevæger sig ved hjælp af hjul, bælter eller andet
- 46) »sneslynge«: en selvkørende maskine, der udelukkende er konstrueret til snerydning fra en overflade med belægning ved at samle en mængde sne og udslynge den kraftigt gennem et rør
- 47) »gøre tilgængelig på markedet«: enhver levering af en motor eller mobil ikkevejgående maskine med henblik på distribution eller anvendelse på EU-markedet som led i erhvervsvirksomhed mod eller uden vederlag
- 48) »bringe i omsætning« eller »omsætning«: første tilgængeliggørelse af en motor eller mobil ikkevejgående maskine på EU-markedet
- 49) »fabrikant«: den fysiske eller juridiske person, der over for den godkendende myndighed er ansvarlig for alle aspekter af proceduren med henblik på motorens EU-typegodkendelse eller tilladelse og for at sikre overensstemmelse af motorens produktion, og som også er ansvarlig for markedsovervågningsspørgsmål for så vidt angår fremstillede motorer, uanset om de er direkte involveret i alle etaper i udformningen og fremstillingen af den motor, der er genstand for EU-typegodkendelsesproceduren
- 50) »fabrikantens repræsentant« eller »repræsentanten«: enhver fysisk eller juridisk person, der er etableret i Unionen, og som er behørigt udnævnt af fabrikanten ved et skriftligt mandat til at repræsentere denne inden for områder vedrørende den godkendende myndighed eller markedsovervågningsmyndigheden og til at handle på dennes vegne inden for de områder, der er omfattet af denne forordning
- 51) »importør«: enhver fysisk eller juridisk person, der er etableret i Unionen, og som bringer en motor fra et tredjeland i omsætning, uanset om den allerede er monteret i en mobil ikkevejgående maskine
- 52) »distributør«: enhver fysisk eller juridisk person i forsyningskæden, bortset fra fabrikanten eller importøren, som gør en motor tilgængelig på markedet
- 53) »økonomisk aktør«: fabrikanten, fabrikantens repræsentant, importøren eller distributøren
- 54) »originaludstyrsfabrikant«: enhver fysisk eller juridisk person, der er fabrikant af mobile ikkevejgående maskiner
- 55) »godkendende myndighed«: den myndighed i en medlemsstat, der er oprettet eller udpeget af en medlemsstat, og som den har givet meddelelse om til Kommissionen, og som er kompetent med hensyn til:
- a) alle aspekter vedrørende EU-typegodkendelse af en motortype eller en motorfamilie
 - b) godkendelsesproceduren
 - c) meddelelse og eventuel inddragelse af eller afslag på EU-typegodkendelse og udstedelse af EU-typegodkendelsesattester
 - d) at fungere som forbindelsesled til andre medlemsstaters godkendende myndigheder

- e) udpegning af de tekniske tjenester og
 - f) kontrol af, at fabrikanten opfylder sine forpligtelser for så vidt angår produktionens overensstemmelse
- 56) »teknisk tjeneste«: en organisation eller et organ, der af en godkendende myndighed er udpeget til at fungere som prøvningslaboratorium til gennemførelse af prøvninger, eller som et overensstemmelsesvurderingsorgan til gennemførelse af den indledende vurdering og andre prøvninger eller inspektioner på den godkendende myndigheds vegne, eller myndigheden selv, når den udfører disse opgaver
- 57) »markedsovervågning«: aktiviteter, der gennemføres, og foranstaltninger, der træffes af nationale myndigheder for at sikre, at motorer, der gøres tilgængelige på markedet, overholder den relevante EU-harmoniseringslovgivning
- 58) »markedsovervågningsmyndighed«: en myndighed i en medlemsstat, der er ansvarlig for at udføre markedsovervågningen på dens område
- 59) »national myndighed«: en godkendende myndighed eller enhver anden myndighed, der, for så vidt angår motorer beregnet til montering i mobile ikkevejgående maskiner eller mobile ikkevejgående maskiner, hvori motorer er monteret, beskæftiger sig med og er ansvarlig for markedsovervågning, grænsekontrol, eller i forbindelse med, at varer bringes i omsætning i en medlemsstat
- 60) »slutbruger«: enhver fysisk eller juridisk person, som ikke er fabrikanten, originaludstyrsfabrikanten, importøren eller distributøren, og som er ansvarlig for drift af motoren, der er monteret i mobile ikkevejgående maskiner
- 61) »emissionskontrolstrategi«: et element eller et sæt designelementer, som er indbygget i den overordnede konstruktion for en motor eller i den mobile ikkevejgående maskine, hvori en motor er monteret, og som anvendes til styring af emissioner
- 62) »emissionskontrollsystem«: en anordning, et system eller et konstruktionselement, der styrer eller reducerer emissioner
- 63) »manipulationsstrategi«: en emissionskontrolstrategi, som reducerer emissionskontrollsystemets effektivitet under visse omgivelses- eller motordriftsforhold, som optræder enten ved normal maskindrift eller uden for EU-typegodkendelsesprocedurerne
- 64) »elektronisk styreenhed«: en motors elektroniske anordning, som er en del af emissionskontrollsystemet og benytter data fra motorens sensorer til at styre maskinens parametre
- 65) »udstødningsgasrecirkulation« eller »EGR«: en teknisk anordning, der er en del af emissionskontrollsystemet og reducerer emissionerne ved at føre udstødningsgasser, der er blevet udstødt fra et eller flere forbrændingskamre, tilbage ind i motoren for at blive blandet med indkommende luft før eller under forbrændingen, med undtagelse af anvendelsen af ventilindstilling for at øge mængden af residuelle udstødningsgasser i et eller flere forbrændingskamre, som er blandet med indkommende luft før eller under forbrændingen
- 66) »system til efterbehandling af udstødningen«: en katalysator, et partikelfilter, et deNO_x-system, et kombineret deNO_x-partikelfilter eller enhver anden emissionsbegrænsende anordning, med undtagelse af udstødningsgasrecirkulation og turboladere, som er en del af emissionskontrollsystemet, men er monteret nedstrøms for motorens udstødningsporte
- 67) »manipulering«: inaktivering, justering eller ændring af emissionskontrollsystemet, herunder software eller andre former for logiske kontrolelementer til et sådant system, der har den tilsigtede eller utilsigtede virkning, at køretøjets emissionspræstation forringes
- 68) »prøvningscyklus«: en sekvens af prøvningspunkter, der hver er karakteriseret ved en bestemt hastighed og et bestemt drejningsmoment, som motoren skal overholde ved prøvning i henholdsvis stationær funktionsmåde og transient funktionsmåde
- 69) »stationær prøvningscyklus«: en prøvningscyklus, hvor motorhastighed og drejningsmoment holdes på et begrænset sæt nominelt konstante værdier; stationære prøvninger er enten prøvning i diskret modus eller rampe modus (ramped-modal)
- 70) »transient prøvningscyklus«: en prøvningscyklus med en sekvens af normaliseret hastigheds- og drejningsmomentværdier, der varierer på sekundbasis tiden
- 71) »krumtaplus«: lukkede rum i eller uden for motoren, som er forbundet med bundkarret gennem indvendige eller udvendige forbindelser, hvorigennem gas og dampe kan udsendes

- 72) »regenerering«: en begivenhed, hvorunder emissionsniveauer kan skifte, mens præstationen vedrørende systemet til efterbehandling af udstødningen genoprettes ved konstruktion, og som kan kvalificeres som kontinuerlig regenerering eller ikkehyppig (periodisk) regenerering
- 73) »emissionsholdbarhed« eller »EDP«: det antal timer eller, hvor det er relevant, den distance, der anvendes til at bestemme forringelsesfaktorer
- 74) »forringelsesfaktorer«: den række faktorer, der angiver forholdet mellem emissioner ved starten og slutningen af emissionsholdbarheden
- 75) »virtuel prøvning«: computersimulationer, herunder beregninger, der foretages for at påvise en motors præstationsniveau som en hjælp til beslutningstagning, uden at det er nødvendigt at anvende en egentlig motor.

Artikel 4

Motorkategorier

1. I denne forordning anvendes følgende kategorier af motorer, der er opdelt i underkategorier, jf. bilag I:
 - 1) »kategori NRE«:
 - a) motorer til mobile ikkevejgående maskiner beregnet og egnet til at bevæge sig eller blive fremdrevet ad vej eller på anden måde, som ikke er udelukket i henhold til artikel 2, stk. 2, og som ikke er omfattet af nogen anden kategori i nærværende stykkes nr. 2)-10)
 - b) motorer med en referenceeffekt på mindre end 560 kW, der anvendes i stedet for trin V-motorer i kategori IWP, IWA, RLL eller RLR
 - 2) »kategori NRG«: motorer med en referenceeffekt, der er større end 560 kW, udelukkende til brug i generatorsæt; motorer til andre generatorsæt end med disse karakteristika er omfattet af kategori NRE eller NRS, alt efter deres karakteristika
 - 3) »kategori NRSh«: håndholdte SI-motorer med en referenceeffekt, der er mindre end 19 kW, udelukkende til brug i håndholdte maskiner
 - 4) »kategori NRS«: SI-motorer med en referenceeffekt, der er mindre end 56 kW, og som ikke er omfattet af kategori NRSh
 - 5) »kategori IWP«:
 - a) motorer med en referenceeffekt, der er større end eller lig med 19 kW, udelukkende til brug i fartøjer til sejlads ad indre vandveje, til deres direkte eller indirekte fremdrift eller beregnet til deres direkte eller indirekte fremdrift
 - b) motorer, der anvendes i stedet for motorer i kategori IWA, forudsat at de overholder artikel 24, stk. 8
 - 6) »kategori IWA«: hjælpemotorer med en referenceeffekt, der er større end eller lig med 19 kW, udelukkende til brug i fartøjer til sejlads ad indre vandveje
 - 7) »kategori RLL«: motorer udelukkende beregnet til brug i lokomotiver, til deres fremdrift eller beregnet til deres fremdrift
 - 8) »kategori RLR«:
 - a) motorer udelukkende beregnet til brug i motorvogne, til deres fremdrift eller beregnet til deres fremdrift
 - b) motorer, der anvendes i stedet for trin V-motorer i kategori RLL
 - 9) »kategori SMB«: SI-motorer udelukkende til brug i snescootere; andre motorer end SI-motorer til snescootere er omfattet af kategori NRE
 - 10) »kategori ATS«: SI-motorer udelukkende til brug i ATV'er og SSV'er; andre motorer end SI-motorer til ATV'er og SSV'er er omfattet af kategori NRE.

2. En motor med variabel hastighed i en bestemt kategori kan anvendes i stedet for en motor med konstant hastighed af samme kategori.

Motorer med variabel hastighed i kategori IWP, der anvendes til drift med konstant hastighed, skal desuden efterkomme artikel 24, stk. 7 eller 8, alt efter hvad der er relevant.

3. Motorer til hjælpemotorer til jernbanedrift og hjælpemotorer til motorvogne og lokomotiver er omfattet af kategori NRE eller NRS, alt efter deres karakteristika.

KAPITEL II

GENERELLE FORPLIGTELSE

Artikel 5

Medlemsstaternes forpligtelser

1. Medlemsstaterne opretter eller udpeger godkendende myndigheder og markedsovervågningsmyndigheder i overensstemmelse med denne forordning.
2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om oprettelsen og udpegelsen af de i stk. 1 omhandlede godkendende myndigheder og markedsovervågningsmyndigheder, herunder deres navne, postadresser og e-mailadresser samt ansvarsområder. Kommissionen offentliggør en liste over og oplysninger om de godkendende myndigheder på sit websted.
3. Medlemsstaterne tillader kun, at følgende bringes i omsætning:
 - a) motorer, der er omfattet af en gyldig EU-typegodkendelse meddelt i overensstemmelse med denne forordning, uanset om de allerede er monteret i mobile ikkevejgående maskiner, og
 - b) mobile ikkevejgående maskiner, hvori der er monteret motorer som omhandlet i litra a).
4. Medlemsstaterne må ikke forbyde, begrænse eller hindre, at følgende bringes i omsætning:
 - a) motorer, af grunde, der vedrører aspekter af deres konstruktion og funktioner, som er omfattet af denne forordning, hvis disse motorer opfylder dens krav
 - b) mobile ikkevejgående maskiner, af grunde, der vedrører emissioner af forurenende luftarter og partikler fra motorer, der er monteret i sådanne maskiner, hvis disse motorer er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde og opfylder dens krav.
5. Medlemsstaterne skal tilrettelægge og udføre markedsovervågning og kontrol af motorer på markedet i overensstemmelse med kapitel III i forordning (EF) nr. 765/2008.

Artikel 6

De godkendende myndigheders forpligtelser

1. De godkendende myndigheder skal sikre, at fabrikanten, der ansøger om EU-typegodkendelse, efterkommer denne forordning.
2. De godkendende myndigheder meddeler kun EU-typegodkendelse for de motortyper eller motorfamilier, der overholder denne forordning.
3. De godkendende myndigheder skal ved hjælp af IMI offentliggøre et register over alle motortyper og motorfamilier, for hvilke en EU-typegodkendelse er blevet meddelt, udvidet eller inddraget, eller i forbindelse med hvilke en ansøgning om EU-typegodkendelse er blevet afslået.

Registeret skal mindst indeholde følgende oplysninger:

- a) fabrikantens navn og adresse samt virksomhedsnavn, hvis det er forskelligt fra fabrikantens navn
- b) handelsnavn(-e) eller varemærke(-er), alt efter hvad der er relevant, der tilhører fabrikanten
- c) angivelse af de motortyper, der er omfattet af EU-typegodkendelsen af motortypen eller, hvor det er relevant, af EU-typegodkendelsen af motorfamilien
- d) motorkategori
- e) EU-typegodkendelsesnummer, herunder eventuelt udvidelsesnummer
- f) datoen for meddelelsen, udvidelsen, afslaget eller inddragelsen af EU-typegodkendelsen og
- g) indholdet af afsnittene »Generelle oplysninger om motoren« og »Endeligt emissionsresultat« i den i artikel 24, stk. 12, omhandlede prøvningsrapport.

Artikel 7

Markedsovervågningsmyndighedernes forpligtelser

1. Markedsovervågningsmyndighederne skal i passende omfang og på grundlag af passende stikprøver foretage dokumentkontrol og eventuelt fysisk kontrol og laboratoriekontrol af motorer. I denne forbindelse skal de tage hensyn til etablerede principper for risikovurdering, eventuelle klager og eventuelle andre relevante oplysninger.
2. Markedsovervågningsmyndighederne kan kræve af de økonomiske aktører, at de gør sådan dokumentation og information tilgængelig, i det omfang det skønnes nødvendigt for gennemførelsen af myndighedernes aktiviteter.

Artikel 8

Fabrikanternes generelle forpligtelser

1. Fabrikanterne skal sikre, at deres motorer, når de bringes i omsætning, er fremstillet og godkendt i overensstemmelse med denne forordning.
2. Hvis fabrikanterne ændrer en motor, som er genstand for EU-typegodkendelse, på en måde, der gør, at den efterfølgende kvalificerer sig til at tilhøre en anden kategori eller underkategori, er de ansvarlige for at sikre, at motoren overholder de krav, der gælder for den pågældende kategori eller underkategori.

Hvis en juridisk person ændrer en motor på en måde, der gør, at den ikke længere overholder emissionsgrænserne for den pågældende motors kategori eller underkategori, betragtes den pågældende person som ansvarlig for at sikre, at overholdelsen af disse emissionsgrænser genetableres.

3. Fabrikanterne er over for den godkendende myndighed ansvarlige for alle aspekter af EU-typegodkendelsesprocessen og for produktionens overensstemmelse, uanset om de er direkte involveret i alle etaper af fremstillingen af en motor.
4. Fabrikanterne skal sørge for, at der findes procedurer til sikring af, at produktionsserier forbliver i overensstemmelse med den godkendte type, og procedurer til overvågning af emissioner fra ibrugtagne motorer i overensstemmelse med artikel 19.

Ændringer i konstruktionen eller karakteristikaene af en motortype og ændringer i de krav, som en motortype erklæres at være i overensstemmelse med, tages i betragtning i overensstemmelse med kapitel VI.

5. Ud over den lovpligtige mærkning, der er omhandlet i artikel 32, skal fabrikanterne på de motorer, som de har fremstillet og bringer i omsætning, eller, hvis dette ikke er muligt, i et dokument, som vedlægges motoren, angive deres navn, registrerede handelsnavn eller registrerede varemærke og en adresse i Unionen, hvor de kan kontaktes.

6. Fabrikanterne skal efter begrundet anmodning give originaludstyrsfabrikanten et eksemplar af den i artikel 15, stk. 4, omhandlede lovpligtige mærkning.
7. Fabrikanterne skal sikre, at opbevarings- og transportbetingelserne for en motor, som de har ansvaret for, ikke tilsidesætter dens overensstemmelse med dette kapitel og kapitel III.
8. Fabrikanterne skal holde EU-typegodkendelsesattesten med dens bilag, jf. artikel 23, stk. 1, og, hvor det er relevant, en kopi af overensstemmelsesmeddelelsen, jf. artikel 31, til rådighed for de godkendende myndigheder i en periode på ti år efter, at en motor er bragt i omsætning.
9. Fabrikanterne skal efter begrundet anmodning og gennem den godkendende myndighed fremlægge en kopi af EU-typegodkendelsesattesten for en motor til nationale myndigheder. Kopien skal være affattet på et sprog, som er letforståeligt for den anmodende nationale myndighed.
10. Fabrikanten, der er etableret uden for Unionen, skal med henblik på EU-typegodkendelse af motorer udpege en enkelt repræsentant, der er etableret i Unionen, til at repræsentere sig over for den godkendende myndighed.
11. Fabrikanten, der er etableret uden for Unionen, skal med henblik på markedsovervågning udpege en enkelt repræsentant, der er etableret i Unionen, idet denne kan være den i stk. 10 omhandlede repræsentant.

Artikel 9

Fabrikanternes forpligtelser vedrørende ikkeoverensstemmende motorer

1. En fabrikant, der har grund til at tro eller finder, at en af dennes motorer, der er bragt i omsætning, ikke er i overensstemmelse med denne forordning, skal straks foretage en undersøgelse af den formodede manglende overensstemmelses art og det sandsynlige omfang af dens forekomst.

På grundlag af resultatet af undersøgelsen skal fabrikanten træffe afhjælpende foranstaltninger til at sikre, at de motorer, der fremstilles, rettidigt bringes i overensstemmelse med den godkendte motortype eller motorfamilie.

Fabrikanten skal straks underrette den godkendende myndighed, der har meddelt EU-typegodkendelsen, om undersøgelsen og navnlig give nærmere oplysninger om den manglende overensstemmelse og om eventuelle afhjælpende foranstaltninger, der er truffet.

2. En fabrikant er uanset stk. 1 ikke forpligtet til at træffe afhjælpende foranstaltninger med hensyn til en motor, der ikke er i overensstemmelse med denne forordning som følge af ændringer, der er foretaget, efter at den er bragt i omsætning, og som ikke var godkendt af fabrikanten.

Artikel 10

Forpligtelser for fabrikanternes repræsentanter med ansvar for markedsovervågning

Fabrikanternes repræsentanter med ansvar for markedsovervågning skal mindst udføre følgende opgaver, der skal være fastsat i det skriftlige mandat, de har modtaget fra fabrikanten:

- a) sikre, at EU-typegodkendelsesattesten med dens bilag, jf. artikel 23, stk. 1, og, hvor det er relevant, en kopi af overensstemmelsesmeddelelsen, jf. artikel 31, holdes til rådighed for de godkendende myndigheder i en periode på ti år efter, at en motor er bragt i omsætning
- b) efter begrundet anmodning give den godkendende myndighed al den information og dokumentation, der er nødvendig for at påvise produktionens overensstemmelse for en motor
- c) samarbejde med de godkendende myndigheder og markedsovervågningsmyndighederne, efter disses anmodning, i forbindelse med enhver foranstaltning, der træffes i henhold til mandatet.

*Artikel 11***Importørernes generelle forpligtelser**

1. Importørerne må kun bringe motorer i omsætning, hvis der er meddelt EU-typegodkendelse herfor.
2. Inden en EU-typegodkendt motor bringes i omsætning, skal importørerne sikre, at:
 - a) EU-typegodkendelsesattesten med dens bilag, jf. artikel 23, stk. 1, er til rådighed
 - b) motoren er forsynet med den lovpligtige mærkning, jf. artikel 32
 - c) motoren opfylder kravene i artikel 8, stk. 5.
3. Importørerne skal i en periode på ti år efter, at motoren er bragt i omsætning, opbevare, hvor det er relevant, et eksemplar af overensstemmelsesmeddelelsen, jf. artikel 31, så den er til rådighed for de godkendende myndigheder og markedsovervågningsmyndighederne, og skal sikre, at EU-typegodkendelsesattesten med dens bilag, jf. artikel 23, stk. 1, efter anmodning kan stilles til rådighed for disse myndigheder.
4. Importørerne skal på motoren eller, hvis dette ikke er muligt, i et dokument, der ledsager motoren, angive deres navn, registrerede handelsnavn eller registrerede varemærke og kontaktadresse.
5. Importørerne skal sikre, at motoren er ledsaget af de i artikel 43 omhandlede oplysninger og instrukser.
6. Importørerne skal sikre, at opbevarings- og transportbetingelserne for en motor, som de har ansvaret for, ikke tilsidesætter dens overensstemmelse med dette kapitel eller kapitel III.
7. Importører skal efter begrundet anmodning give en anmodende national myndighed al den information og dokumentation, der er nødvendig for at påvise en motors overensstemmelse. Denne information og dokumentation skal være affattet på et sprog, som er letforståeligt for den anmodende nationale myndighed.

*Artikel 12***Importørernes forpligtelser vedrørende ikkeoverensstemmende motorer**

1. En importør, der har grund til at tro eller finder, at en motor ikke er i overensstemmelse med denne forordning, og særlig at den ikke svarer til dens EU-typegodkendelse, må ikke bringe motoren i omsætning, før den er blevet bragt i overensstemmelse med denne forordning.

Importøren skal uden unødigt forsinkelse underrette fabrikanten, markedsovervågningsmyndighederne og den godkendende myndighed, der udstedte EU-typegodkendelsen, herom.

2. En importør, der har grund til at tro eller finder, at en motor, vedkommende har bragt i omsætning, ikke er i overensstemmelse med denne forordning, skal straks foretage en undersøgelse af den formodede manglende overensstemmelses art og det sandsynlige omfang af dens forekomst.

På grundlag af resultatet af undersøgelsen skal importøren træffe afhjælpende foranstaltninger, og underrette fabrikanten herom, for at sikre, at de motorer, der fremstilles, rettidigt bringes i overensstemmelse med den godkendte motortype eller motorfamilie.

*Artikel 13***Distributørernes generelle forpligtelser**

1. Distributørerne skal, når en motor gøres tilgængelig på markedet, handle med fornøden omhu for så vidt angår kravene i denne forordning.

2. Før en motor gøres tilgængelig på markedet, skal distributørerne kontrollere, at:
 - a) fabrikanten har efterkommet artikel 8, stk. 5
 - b) importøren, hvor det er relevant, har efterkommet artikel 11, stk. 2 og 4
 - c) motoren er forsynet med den lovpligtige mærkning, jf. artikel 32
 - d) oplysninger og instrukser, jf. artikel 43, er til rådighed på et sprog, som er letforståeligt for originaludstørsfabrikanten.
3. Distributørerne skal sikre, at opbevarings- og transportbetingelserne for en motor, som de har ansvaret for, ikke tilsidesætter dens overensstemmelse med dette kapitel eller kapitel III.
4. Distributørerne skal efter begrundet anmodning sikre, at fabrikanten giver den anmodende nationale myndighed den dokumentation, der er specificeret i artikel 8, stk. 8, eller at importøren giver den anmodende nationale myndighed den dokumentation, der er specificeret i artikel 11, stk. 3.

Artikel 14

Distributørernes forpligtelser vedrørende ikkeoverensstemmende motorer

1. En distributør, der har grund til at tro eller finder, at en motor ikke er i overensstemmelse med denne forordning, må ikke gøre motoren tilgængelig på markedet, før den er blevet bragt i overensstemmelse med denne forordning.
2. En distributør, der har grund til at tro eller finder, at en motor, som vedkommende har gjort tilgængelig på markedet, ikke er i overensstemmelse med denne forordning, skal underrette fabrikanten eller fabrikantens repræsentant for at sikre, at de nødvendige afhjælpende foranstaltninger for at bringe motorerne i produktion i overensstemmelse med den godkendte motortype eller motorfamilie træffes i overensstemmelse med artikel 9 eller 12.

Artikel 15

Originaludstørsfabrikanternes forpligtelser vedrørende montering af motorer

1. Originaludstørsfabrikanterne skal montere EU-typegodkendte motorer i mobile ikkevejgående maskiner i overensstemmelse med fabrikantens anvisninger i medfør af artikel 43, stk. 2, og på en måde, der ikke forringer motorens præstation for så vidt angår emissioner af forurenende luftarter og partikler.
2. Hvis en originaludstørsfabrikant ikke følger de i denne artikels stk. 1 omhandlede anvisninger eller ændrer en motor under dens montering i en mobil ikkevejgående maskine på en måde, der forringer motorens præstation for så vidt angår emissioner af forurenende luftarter og partikler, anses den pågældende originaludstørsfabrikant for at være fabrikant i denne forordnings forstand og er navnlig underlagt forpligtelserne i artikel 8 og 9.
3. Originaludstørsfabrikanterne må kun montere EU-typegodkendte motorer i mobile ikkevejgående maskiner, der udelukkende anvendes i overensstemmelse med artikel 4.
4. Hvis den lovpligtige mærkning på motoren, jf. artikel 32, ikke er synlig uden at fjerne dele, skal originaludstørsfabrikanten, som fastsat i nævnte artikel og i den relevante gennemførelsesretsakt, på synlig vis anbringe et eksemplar af mærkningen, der udleveres af fabrikanten, på den mobile ikkevejgående maskine.
5. Hvis mobile ikkevejgående maskiner med en monteret overgangsmotor bringes i omsætning i overensstemmelse med artikel 58, stk. 5, skal originaludstørsfabrikanterne angive den mobile ikkevejgående maskines produktionsdato som en del af mærkningen på maskinen.
6. Hvis en motor i overensstemmelse med artikel 34, stk. 3, leveres af en fabrikant adskilt fra sit system til efterbehandling af udstødningen til en originaludstørsfabrikant, skal originaludstørsfabrikanten, hvor det er relevant, give fabrikanten information om motorens samling og dens system til efterbehandling af udstødningen.

*Artikel 16***Anvendelse af fabrikanters forpligtelser på importører og distributører**

En importør eller distributør, der gør en motor tilgængelig på markedet under eget navn eller varemærke, eller som ændrer sådan en motor på en sådan måde, at dens overensstemmelse med de gældende krav kan påvirkes heraf, anses for at være en fabrikant i denne forordnings forstand og er navnlig underlagt forpligtelserne i artikel 8 og 9.

*Artikel 17***Økonomiske aktørers og originaludstyrsfabrikanters underretningsforpligtelse**

Inden for en periode på fem år, efter at en motor er bragt i omsætning, skal de økonomiske aktører og originaludstyrsfabrikanterne efter anmodning underrette de godkendende myndigheder og markedsovervågningsmyndighederne om:

- a) enhver økonomisk aktør, som har leveret dem en motor
- b) enhver økonomisk aktør eller identificerbar originaludstyrsfabrikant, som de har leveret en motor til.

KAPITEL III

MATERIELLE KRAV*Artikel 18***Udstødningsemissionskrav for EU-typegodkendelse**

1. Fabrikanterne skal sikre, at motortyper og motorfamilier er udformet, konstrueret og samlet således, at de er i overensstemmelse med kravene i kapitel II og dette kapitel.
2. Motortyper og motorfamilier må efter de datoer, hvor motorerne bringes i omsætning, jf. bilag III, ikke overskride de udstødningsemissionsgrænseværdier, benævnt trin V, der er fastsat i bilag II.

Hvis en motorfamilie i overensstemmelse med de parametre, der er bestemmende herfor, og som er fastsat i den relevante gennemførelsesretsakt, dækker mere end ét effektområde, skal stammotoren (med henblik på EU-typegodkendelse) og alle motortyper i samme familie (med henblik på produktionens overensstemmelse), hvad angår de gældende effektområder,

- a) opfylde de strengeste emissionsgrænseværdier
 - b) prøves ved hjælp af de prøvningscykluser, der svarer til de strengeste emissionsgrænseværdier
 - c) være omfattet af de tidligste gældende datoer for EU-typegodkendelse og for omsætning, jf. bilag III.
3. Udstødningsemissioner fra motortyper og motorfamilier skal måles på grundlag af de prøvningscykluser, der er fastsat i artikel 24, og i overensstemmelse med artikel 25.
 4. Motortyper og motorfamilier skal konstrueres og udstyres med emissionskontrolstrategier med henblik på at forhindre manipulering i videst muligt omfang. Det er forbudt at bruge manipulationsstrategier.
 5. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter detaljerede bestemmelser vedrørende de parametre, der skal anvendes med henblik på definitionen af motortyper og motorfamilier, herunder deres driftsmåder, og detaljerede tekniske bestemmelser med henblik på at forhindre manipulering, jf. denne artikels stk. 4. Disse gennemførelsesretsakter vedtages senest den 31. december 2016 efter undersøgelsesproceduren i artikel 56, stk. 2.

Artikel 19

Overvågning af emissioner fra ibrugtagne motorer

1. Emissionen af forurenende luftarter fra motorer, der tilhører emissionstrin V-motortyper eller -motorfamilier, der er typegodkendt i overensstemmelse med denne forordning, skal overvåges ved prøvning af ibrugtagne motorer, der er monteret i mobile ikkevejgående maskiner ved deres normale driftscyklusser. Sådanne prøvninger udføres på fabrikantens ansvar og i overensstemmelse med den godkendende myndigheds krav på motorer, der har været korrekt vedligeholdt og under overholdelse af bestemmelserne om udvælgelse af motorer, prøvningsprocedurer og rapportering af resultater for de forskellige motorkategorier.

Kommissionen skal gennemføre pilotprojekter med henblik på at udvikle passende prøvningsprocedurer for disse motorkategorier og underkategorier, for hvilke sådanne prøvningsprocedurer endnu ikke er på plads.

Kommissionen skal gennemføre overvågningsprogrammer for hver motorkategori med henblik på at fastsætte, i hvilket omfang de målte emissioner fra prøvningscyklussen svarer til de emissioner, der måles under reel drift. Disse programmer og deres resultater skal årligt forelægges medlemsstaterne og efterfølgende gøres tilgængelige for offentligheden.

2. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 55 med henblik på at supplere denne forordning med de nærmere ordninger med hensyn til udvælgelse af motorer, prøvningsprocedurer og rapportering af resultater, jf. nærværende artikels stk. 1. Disse delegerede retsakter vedtages senest den 31. december 2016.

KAPITEL IV

EU-TYPEGODKENDELSESPROCEDURER

Artikel 20

Ansøgning om EU-typegodkendelse

1. Fabrikanter skal for hver motortype eller motorfamilie indgive en særskilt ansøgning om EU-typegodkendelse til den godkendende myndighed i en medlemsstat, og hver ansøgning skal ledsages af en informationsmappe, jf. artikel 21. Der skal kun indgives én ansøgning for en bestemt motortype eller, hvor det er relevant, motorfamilie, og den skal kun indgives til én godkendende myndighed.

2. En motor, som er i overensstemmelse med motortypen, eller, i tilfælde af en motorfamilie, med de stammotorkarakteristika, der er beskrevet i informationsmappen, jf. artikel 21, skal af fabrikanten stilles til rådighed for den tekniske tjeneste, som har ansvaret for gennemførelse af EU-typegodkendelsesprøvningerne.

3. Fastslår den godkendende myndighed i forbindelse med ansøgning om EU-typegodkendelse af en motorfamilie, at den indgivne ansøgning med hensyn til den valgte stammotor, jf. denne artikels stk. 2, ikke er fuldt ud repræsentativ for den i informationsmappen beskrevne motorfamilie, jf. artikel 21, skal fabrikanter stille en alternativ og om nødvendigt en yderligere stammotor, som den godkendende myndighed anser for repræsentativ for motorfamilien, til rådighed.

4. Fabrikanter skal inden for en måned fra starten af produktionen af den godkendte motortype eller motorfamilie forelægge den foreløbige plan for overvågning af ibrugtagne motorer til den godkendende myndighed, der meddelte EU-typegodkendelse af denne motortype eller, hvor det er relevant, motorfamilie.

Artikel 21

Informationsmappe

1. Ansøgeren skal forsyne den godkendende myndighed med en informationsmappe, som indeholder følgende:

- a) et oplysningsskema, herunder en liste over referencebrændstoffer, og når fabrikanten anmoder herom, eventuelle andre specificerede brændstoffer, brændstofblandinger eller brændstofemulsioner, der er omhandlet i artikel 25, stk. 2, og beskrevet i overensstemmelse med de delegerede retsakter, der er omhandlet i artikel 25, stk. 4 («oplysningsskemaet»)

- b) alle relevante data, tegninger, fotografier og andre oplysninger vedrørende motortypen eller, hvor det er relevant, stammotoren
 - c) eventuelle yderligere oplysninger, som den godkendende myndighed anmoder om i forbindelse med ansøgningsproceduren for EU-typegodkendelse.
2. Informationsmappen kan leveres i papirform eller i et elektronisk format, som accepteres af den tekniske tjeneste og den godkendende myndighed.
3. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastlægger modeller for oplysningsskemaet og informationsmappen. Disse gennemførelsesretsakter vedtages senest den 31. december 2016 efter undersøgelsesproceduren i artikel 56, stk. 2.

KAPITEL V

GENNEMFØRELSE AF EU-TYPEGODKENDELSESPROCEDURERNE

Artikel 22

Generelle bestemmelser

1. Den godkendende myndighed, der modtager en ansøgning, meddeler EU-typegodkendelse af alle motortyper og motorfamilier, der er i overensstemmelse med hver af følgende:
- a) oplysningerne i informationsmappen
 - b) kravene i denne forordning, navnlig ordninger til sikring af produktionens overensstemmelse, jf. artikel 26.
2. Opfylder en motor kravene i denne forordning, må de godkendende myndigheder ikke stille andre EU-typegodkendelseskrav med hensyn til udstødningsemissioner fra mobile ikkevejgående maskiner, hvori sådan en motor er monteret.
3. De godkendende myndigheder må ikke meddele EU-typegodkendelse for en motortype eller motorfamilie, der ikke opfylder kravene i denne forordning, efter de datoer for EU-typegodkendelse af motorer, der er fastsat i bilag III for hver motorunderkategori.
4. EU-typegodkendelsesattesterne nummereres efter et harmoniseret system, der skal fastsættes af Kommissionen.
5. Via IMI skal den godkendende myndighed:
- a) inden for en måned fra udstedelsen af den pågældende EU-typegodkendelsesattest stille en liste over de EU-typegodkendelser, som den har meddelt eller, hvor det er relevant, udvidet, til rådighed for de godkendende myndigheder i de andre medlemsstater
 - b) straks stille en liste over de EU-typegodkendelser, som den har nægtet at meddele eller har inddraget, sammen med en begrundelse for sin afgørelse, til rådighed for de godkendende myndigheder i de andre medlemsstater
 - c) inden for en måned efter anmodning herom fra en godkendende myndighed i en anden medlemsstat sende den pågældende godkendende myndighed en kopi af motorens eller motorfamiliens EU-typegodkendelsesattest, om nogen, sammen med informationspakken, jf. stk. 6, for hver motortype eller motorfamilie, for hvilken den har meddelt eller nægtet godkendelse eller har inddraget EU-typegodkendelse.
6. Den godkendende myndighed samler en informationspakke, der omfatter informationsmappen plus prøvningsrapporten og alle andre dokumenter, som den tekniske tjeneste eller den godkendende myndighed har vedlagt informationsmappen under udførelsen af sine opgaver (»informationspakken«).

Informationspakken skal omfatte et indeks, der angiver dens indhold, idet hver enkelt side er nummereret eller mærket, således at hver enkelt side og hvert enkelt dokument format let kan identificeres, med henblik på at anskueliggøre de forskellige trin i administrationen af EU-typegodkendelsen, navnlig datoerne for revisioner og opdateringer.

Den godkendende myndighed sikrer, at de oplysninger, der indgår i informationspakken, stilles til rådighed i en periode på mindst 25 år efter, at gyldigheden af den pågældende EU-typegodkendelse er ophørt.

7. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter:

- a) metoden til fastsættelse af det harmoniserede nummereringssystem, jf. stk. 4
- b) modellerne og datastrukturen for udveksling af data, jf. stk. 5.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages senest den 31. december 2016 efter undersøgelsesproceduren i artikel 56, stk. 2.

Artikel 23

Særlige bestemmelser vedrørende EU-typegodkendelsesattesten

1. EU-typegodkendelsesattesten skal som bilag omfatte:

- a) informationspakken
- b) i givet fald navn, stilling og underskriftsprøver for de personer i virksomheden, som har bemyndigelse til at underskrive overensstemmelsesmeddelelser som omhandlet i artikel 31.

2. Kommissionen fastsætter en model for EU-typegodkendelsesattesten.

3. Den godkendende myndighed skal for hver motortype eller motorfamilie, der er blevet godkendt:

- a) udfylde alle de relevante afsnit i EU-typegodkendelsesattesten og vedlægge prøvningsrapporten
- b) oprette informationspakkens indeks
- c) straks udstede den udfyldte attest med bilag til ansøgeren.

4. Hvis en EU-typegodkendelse i overensstemmelse med artikel 35 er blevet underlagt begrænsninger med hensyn til gyldigheden, eller hvis motortypen eller motorfamilien er blevet undtaget fra visse krav i denne forordning, skal EU-typegodkendelsesattesten indeholde oplysninger om sådanne begrænsninger eller undtagelser.

5. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter modellen for EU-typegodkendelsesattesten, jf. denne artikels stk. 2. Disse gennemførelsesretsakter vedtages senest den 31. december 2016 efter undersøgelsesproceduren i artikel 56, stk. 2.

Artikel 24

Prøvninger med henblik på EU-typegodkendelse

1. De udpegede tekniske tjenester skal ved hjælp af passende prøvninger påvise, om de tekniske krav i denne forordning er overholdt. Måle- og prøvningsmetoderne og det særlige udstyr og værktøj til udførelsen af disse prøvninger skal være dem, der er fastsat i artikel 25.

2. Fabrikanten stiller det antal motorer til rådighed for den godkendende myndighed, som i henhold til de relevante delegerede retsakter kræves til udførelsen af de påkrævede prøvninger.

3. De krævede prøvninger udføres på motorer, som er repræsentative for den motortype eller i givet fald den stammotor eller motorfamilie, der skal godkendes.

Fabrikanten kan uanset første afsnit efter aftale med den godkendende myndighed udvælge en motor, som, selv om den ikke er repræsentativ for den motortype eller i givet fald den stammotor eller motorfamilie, der skal godkendes, kombinerer en række af de mest ugunstige karakteristika med hensyn til det krævede præstationsniveau. Virtuelle prøvningsmetoder kan anvendes til støtte for beslutningstagningen i udvælgelsesprocessen.

4. De prøvningscyklusser, der finder anvendelse med henblik på at gennemføre EU-typegodkendelsesprøvnings, er anført i bilag IV. De prøvningscyklusser, der gælder for hver motortype, som er omfattet af EU-typegodkendelsen, angives i oplysningsskemaet.
5. En motor, der er repræsentativ for motortypen eller i givet fald stammotoren eller motorfamilien, eller en motor, der er udvalgt i overensstemmelse med stk. 3, andet afsnit, skal prøves på et dynamometer i henhold til den gældende ikkevejgående stationære prøvningscyklus som fastsat i tabel IV-1 til IV-10 i bilag IV. Fabrikanten kan vælge, om denne prøvning udføres efter diskret modus-prøvningsmetoden (discrete-mode) eller rampe modus-prøvningsmetoden (ramped-modal). Undtagen i de tilfælde, der er omhandlet i stk. 7 og 8, er det ikke nødvendigt at prøve en motor med variabel hastighed af en bestemt kategori, der benyttes til drift med konstant hastighed i samme kategori, ved hjælp af den relevante stationære prøvningscyklus for konstant hastighed.
6. For en motor med konstant hastighed udstyret med en regulator, der kan indstilles til alternative hastigheder, skal kravene i stk. 5 være opfyldt for hver relevant konstant hastighed, og de hastigheder, der gælder for hver motortype, skal angives i oplysningsskemaet.
7. For en motor i kategori IWP, der er beregnet til drift med både variabel hastighed og konstant hastighed, skal kravene i stk. 5 være opfyldt for hver relevant stationær prøvningscyklus separat, og hver stationær prøvningscyklus, for hvilken disse krav var opfyldt, skal angives i oplysningsskemaet.
8. For en motor i kategori IWP, som er beregnet til brug i stedet for en motor i kategori IWA, jf. artikel 4, stk. 2, skal kravene i nærværende artikels stk. 5 opfyldes særskilt for hver relevant stationær prøvningscyklus som fastsat i tabel IV-5 og IV-6 i bilag IV, og hver stationær prøvningscyklus, for hvilke disse krav er blevet opfyldt, skal angives i oplysningsskemaet.
9. Bortset fra motorer, der er typegodkendt i henhold til artikel 34, stk. 5 og 6, skal motorer med variabel hastighed i kategori NRE med en nettoeffekt, der er større end eller lig med 19 kW, men ikke over 560 kW, foruden at opfylde kravene i nærværende artikels stk. 5 også prøves på et dynamometer ved hjælp af den transiente prøvningscyklus i tabel IV-11 i bilag IV.
10. Motorer af underkategori NRS-v-2b og NRS-v-3 med en maksimal hastighed på 3 400 o/m og derunder skal ud over at opfylde kravene i stk. 5 også prøves på et dynamometer ved hjælp af den transiente prøvningscyklus i tabel IV-12 i bilag IV.
11. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 55 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte de detaljerede tekniske specifikationer og karakteristika for de i denne artikel omhandlede stationære og transiente prøvningscyklusser, herunder den tilsvarende metode til fastsættelse af motorens belastning og hastighedsindstillinger. Disse delegerede retsakter vedtages senest den 31. december 2016.
12. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter det fælles format af den prøvningsrapport, der kræves med henblik på EU-typegodkendelse. Disse gennemførelsesretsakter vedtages senest den 31. december 2016 efter undersøgelsesproceduren i artikel 56, stk. 2.

Artikel 25

Gennemførelse af målinger og prøvninger med henblik på EU-typegodkendelse

1. De endelige prøvningsresultater for udstødningsemission for motorer, der er omfattet af denne forordning, beregnes ved at anvende samtlige af følgende på laboratorieprøvningsresultaterne:
 - a) emissioner af krumtaphusgasser, når det kræves i henhold til stk. 3, og hvis de ikke allerede er omfattet af laboratiormålingen
 - b) alle nødvendige justeringsfaktorer, når det kræves i henhold til stk. 3, og hvis motoren indeholder et regenererende system til efterbehandling af udstødningen
 - c) forringelsesfaktorer for de emissionsholdbarhedsperioder, der er specificeret i bilag V, for alle motorer.

2. Prøvningen af en motortype eller motorfamilie med henblik på at bestemme, om den opfylder de emissionsgrænser, der er fastsat i denne forordning, skal gennemføres ved at anvende følgende referencebrændstoffer eller brændstofkombinationer, alt efter hvad der er relevant:

- a) diesel
- b) benzin
- c) benzin/olieblanding til 2-takts SI-motorer
- d) naturgas/biomethan
- e) flydende gas (LPG)
- f) ethanol.

Motortypen eller motorfamilien skal desuden opfylde de grænser for udstødningsemission, der er fastsat i denne forordning, for så vidt angår eventuelle andre specificerede brændstoffer, brændstofblandinger eller brændstofemulsioner, der er medtaget af en fabrikant i en ansøgning om EU-typegodkendelse og er beskrevet i informationsmappen.

3. For udførelse af målinger og prøvninger skal de tekniske krav være opfyldt med hensyn til:

- a) apparater og procedurer for gennemførelse af prøvninger
 - b) apparater og procedurer til emissionsmåling og prøveudtagning
 - c) metoder til evaluering og beregning af data
 - d) metoder til bestemmelse af forringelsesfaktorer
 - e) for motorer i kategorierne NRE, NRG, IWP, IWA, RLR, NRS, NRSh, SMB og ATS, der opfylder trin V-emissionsgrænserne, jf. bilag II:
 - i) metoder til at tage hensyn til emissionen af krumtaphusgasser
 - ii) metoder til at bestemme og tage hensyn til kontinuerlig eller ikkehyppig regenerering af systemer til efterbehandling af udstødningen
 - f) for elektronisk styrede motorer i kategori NRE, NRG, IWP, IWA, RLL og RLR, der opfylder trin V-emissionsgrænserne, jf. bilag II, og som anvender elektronisk styring til bestemmelse af både brændstofmængde og indsprøjtningstidspunkt, eller som anvender elektronisk styring til at aktivere, deaktivere eller justere det emissionskontrollsystem, som anvendes til at reducere NO_x:
 - i) emissionskontrolstrategier og omfatte den dokumentation, der kræves for at påvise disse strategier
 - ii) NO_x-kontrolforanstaltninger og omfatte metoden til at påvise disse kontrolforanstaltninger
 - iii) det område, der er forbundet med den relevante stationære ikkevejgående prøvningscyklus, inden for hvilken den mængde, hvormed emissionerne tillades at overstige emissionsgrænserne, jf. bilag II, kontrolleres
 - iv) den tekniske tjenestes udvælgelse af yderligere målepunkter inden for kontrolområdet under prøvningen af emissioner på prøvebænk.
4. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 55 med henblik på at supplere denne forordning ved at opstille:
- a) metoden for tilpasning af laboratorieprøvningsresultaterne for emission til også at omfatte forringelsesfaktorerne, jf. stk. 1, litra c)
 - b) de tekniske specifikationer for de referencebrændstoffer, der er omhandlet i stk. 2, og om relevant kravene til beskrivelsen af eventuelle andre specificerede brændstoffer, brændstofblandinger eller brændstofemulsioner, der er beskrevet i informationspakken
 - c) de detaljerede tekniske krav og specifikationer for gennemførelse af målinger og prøvninger, jf. stk. 3

- d) metoden til måling af partikelantal, idet der tages hensyn til bestemmelserne i ændringsserie 06 til FN/ECE-regulativ nr. 49
- e) de detaljerede tekniske krav gældende for prøvning af dobbeltbrændstofmotorer eller gasdrevne enkeltbrændstofmotorer, jf. bilag II.

Disse delegerede retsakter vedtages senest den 31. december 2016.

Artikel 26

Ordninger til sikring af produktionens overensstemmelse

1. En godkendende myndighed, der har meddelt EU-typegodkendelse, skal for denne EU-typegodkendelse træffe de fornødne foranstaltninger for, om nødvendigt i samarbejde med de godkendende myndigheder i de øvrige medlemsstater, at kontrollere, at der er truffet passende forholdsregler til sikring af, at de motorer, der fremstilles, vil være i overensstemmelse med den godkendte type for så vidt angår kravene i denne forordning.
2. En godkendende myndighed, der har meddelt EU-typegodkendelse, skal for denne EU-typegodkendelse træffe de fornødne foranstaltninger for at kontrollere, at de overensstemmelsesmeddelelser, som fabrikanten har udstedt, overholder artikel 31.
3. En godkendende myndighed, der har meddelt EU-typegodkendelse, skal for denne EU-typegodkendelse træffe de fornødne foranstaltninger for, om nødvendigt i samarbejde med de godkendende myndigheder i de øvrige medlemsstater, at kontrollere, at de forholdsregler, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, stadig er tilstrækkelige til at sikre, at de motorer, der fremstilles, fortsat vil være i overensstemmelse med den godkendte type, og at overensstemmelsesmeddelelserne, hvor det er relevant, fortsat vil være i overensstemmelse med artikel 31.
4. For at kontrollere, at en motor er i overensstemmelse med den godkendte type, kan den godkendende myndighed, der har meddelt EU-typegodkendelsen, udføre enhver kontrol eller prøvning, som der kræves for EU-typegodkendelse, på prøveeksemplarer udtaget hos fabrikanten, herunder i fabrikantens produktionsanlæg.
5. Når en godkendende myndighed, der har meddelt en EU-typegodkendelse, fastslår, at de forholdsregler, der er omhandlet i stk. 1, ikke anvendes, afviger væsentligt fra de vedtagne forholdsregler som omhandlet i stk. 1, ikke længere anvendes eller ikke længere anses for at være egnede, selv om produktionen fortsætter, skal den enten træffe de fornødne foranstaltninger for at sikre, at proceduren for produktionens overensstemmelse er fulgt korrekt, eller inddrage EU-typegodkendelsen.
6. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 55 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte de detaljerede foranstaltninger, der skal træffes, og de procedurer, der skal følges af de godkendende myndigheder for at sikre, at de motorer, der er under fremstilling, er i overensstemmelse med den godkendte type. Disse delegerede retsakter vedtages senest den 31. december 2016.

KAPITEL VI

ÆNDRINGER OG GYLDIGHED AF EU-TYPEGODKENDELSER

Artikel 27

Almindelige bestemmelser

1. Fabrikanten underretter straks den godkendende myndighed, der har meddelt EU-typegodkendelsen, om alle ændringer i de oplysninger, der er registreret i informationspakken.

I tilfælde af en sådan ændring afgør denne godkendende myndighed, hvilke af de procedurer, der er fastlagt i artikel 28, der skal anvendes.

Om nødvendigt kan den godkendende myndighed efter høring af fabrikanten beslutte, at der skal meddeles en ny EU-typegodkendelse.

2. Ansøgning om ændring af en EU-typegodkendelse indgives udelukkende til den godkendende myndighed, der har meddelt den oprindelige EU-typegodkendelse.

3. Finder den pågældende godkendende myndighed, at det for at foretage en ændring er nødvendigt at gentage inspektioner eller prøvninger, underretter den fabrikanten herom.

De i artikel 28 fastsatte procedurer finder kun anvendelse, hvis den godkendende myndighed på grundlag af sådanne inspektioner eller prøvninger, konkluderer, at kravene til EU-typegodkendelse stadig er opfyldt.

Artikel 28

Revision og udvidelse af EU-typegodkendelser

1. Hvis der er foretaget ændringer i nogle af oplysningerne i informationspakken, uden at dette kræver en gentagelse af inspektioner eller prøvninger, betegnes sådan en ændring som en »revision«.

I tilfælde af en sådan revision reviderer den godkendende myndighed uden ugrundet ophold i nødvendigt omfang de relevante blade til informationspakken, idet hvert enkelt rettelsesblad mærkes tydeligt med ændringens art, og den skal også angive datoen for revisionen og tilføje et revideret indeks til informationspakken. En konsolideret, ajourført version af informationspakken ledsaget af en detaljeret beskrivelse af ændringerne anses for at opfylde kravet i dette stykke.

2. En ændring som omhandlet i stk. 1 betegnes som en »udvidelse«, hvis oplysningerne i informationspakken er blevet ændret, og et af følgende forhold gør sig gældende:

- a) der kræves yderligere inspektioner eller nye prøvninger
- b) der er foretaget ændringer i oplysningerne i EU-typegodkendelsesattesten, bortset fra i bilagene
- c) et nyt krav, der er fastsat i denne forordning eller i en delegeret retsakt eller gennemførelsesretsakt vedtaget i henhold til denne forordning, finder anvendelse på den godkendte motortype eller motorfamilie.

I tilfælde af en udvidelse udarbejder den godkendende myndighed en ajourført EU-typegodkendelsesattest, der forsynes med et udvidelsesnummer, der stiger fortløbende i overensstemmelse med antallet af på hinanden følgende udvidelser, der tidligere er meddelt. EU-typegodkendelsesattesten skal tydeligt angive årsagen til udvidelsen og datoen for udvidelsen.

3. Hver gang blade til informationspakken ændres, eller der udarbejdes en konsolideret, ajourført version, rettes indekset til informationspakken, der er knyttet til EU-typegodkendelsesattesten, i overensstemmelse hermed, således at datoen for den seneste udvidelse eller revision eller datoen for den seneste konsolidering af den ajourførte version fremgår.

4. Der kræves ingen ændring af EU-typegodkendelsen af en motortype eller en motorfamilie, hvis et nyt krav, der er omhandlet i stk. 2, litra c), teknisk set ikke er relevant for den pågældende motortype eller motorfamilie for så vidt angår dens emissionspræstation.

Artikel 29

Udstedelse af og underretning vedrørende ændringer

1. I tilfælde af en revision af en EU-typegodkendelse udsteder den godkendende myndighed uden ugrundet ophold de reviderede dokumenter eller den konsoliderede ajourførte version, alt efter hvad der er relevant, herunder det reviderede indeks til informationspakken, til ansøgeren, jf. artikel 28, stk. 1, andet afsnit.

2. I tilfælde af en udvidelse af en EU-typegodkendelse udsteder den godkendende myndighed uden ugrundet ophold den ajourførte EU-typegodkendelsesattest, der er omhandlet i artikel 28 stk. 2, andet afsnit, herunder bilagene hertil samt indekset til informationspakken, til ansøgeren.

3. Den godkendende myndighed underretter via IMI de godkendende myndigheder i de andre medlemsstater om enhver ændring af EU-typegodkendelser i overensstemmelse med artikel 22, stk. 5.

Artikel 30

EU-typegodkendelsers gyldighed

1. En EU-typegodkendelse udstedes med ubegrænset varighed.
2. En EU-typegodkendelse af en motor ophører med at være gyldig i et af følgende tilfælde:
 - a) når nye krav, som finder anvendelse på den godkendte motortype, eller i givet fald på motorfamilien, bliver obligatoriske for at bringe den i omsætning, og det ikke er muligt at udvide eller revidere EU-typegodkendelsen i overensstemmelse hermed
 - b) når produktionen af den godkendte motortype eller motorfamilie ophører definitivt og frivilligt
 - c) når gyldigheden af EU-typegodkendelsen udløber som følge af en begrænsning i henhold til artikel 35, stk. 3
 - d) når EU-typegodkendelsen er blevet inddraget i henhold til artikel 26, stk. 5, artikel 39, stk. 1, eller artikel 40, stk. 3.
3. Hvis betingelserne for en EU-typegodkendelsers gyldighed ikke længere er opfyldte for kun én motortype inden for en motorfamilie, ophører EU-typegodkendelsen af den pågældende motorfamilie kun med at være gyldig for så vidt angår den pågældende motortype.
4. Hvis produktionen af en motortype eller i givet fald en motorfamilie ophører definitivt, underretter fabrikanten den godkendende myndighed, der har meddelt den tilsvarende EU-typegodkendelse, om dette ophør.

Den godkendende myndighed, der har meddelt EU-typegodkendelse for motortypen eller motorfamilien, informerer senest en måned efter modtagelse af denne underretning de godkendende myndigheder i de øvrige medlemsstater herom.

5. Er en EU-typegodkendelse af en motortype eller i givet fald af en motorfamilie ved at blive ugyldig, underretter fabrikanten, med forbehold af stk. 4, den godkendende myndighed, der har meddelt den tilsvarende EU-typegodkendelse, herom.

I sådanne tilfælde meddeleler den godkendende myndighed, der har meddelt EU-typegodkendelsen, straks alle relevante oplysninger til de godkendende myndigheder i de øvrige medlemsstater.

Denne meddelelse skal navnlig indeholde oplysninger om produktionsdatoen og identifikationsnummeret på den sidste motor, der er fremstillet.

6. De krav om underretning, der er omhandlet i stk. 4 og 5, anses for at være opfyldt, når de relevante oplysninger er blevet uploadet til IMI.

KAPITEL VII

OVERENSSTEMMELSESMEDELELSE OG MÆRKNING

Artikel 31

Overensstemmelsesmeddelelse

1. Fabrikanten leverer i sin egenskab af indehaver af en EU-typegodkendelse af en motortype eller motorfamilie en overensstemmelsesmeddelelse (»overensstemmelsesmeddelelse«), der skal ledsage motorer, som bringes i omsætning på grundlag af:
 - a) en undtagelse, jf. artikel 34, stk. 2, 4, 5, 6, 7 eller 8, artikel 35, stk. 4, eller
 - b) en overgangsbestemmelse, jf. artikel 58, stk. 9, 10 eller 11.

Overensstemmelsesmeddelelsen specificerer de særlige foranstaltninger og begrænsninger, som skal gælde for motoren, leveres gratis sammen med motoren og ledsager, hvor det er relevant, den mobile ikkevejgående maskine, hvori motoren er monteret. Dens levering må ikke gøres afhængig af en udtrykkelig anmodning eller indsendelse af yderligere oplysninger til fabrikanten. Overensstemmelsesmeddelelsen kan også leveres i form af en beskyttet elektronisk fil.

I en periode på ti år efter motorens produktionsdato udsteder fabrikanten, på anmodning af slutbrugeren, en genpart af overensstemmelsesmeddelelsen mod betaling af et beløb, der ikke overstiger omkostningerne ved udstedelsen. Ordet »genpart« skal være tydeligt og synligt angivet på en sådan genpart af overensstemmelsesmeddelelsen.

2. Overensstemmelsesmeddelelsen skal udfærdiges på mindst ét af EU-institutionernes officielle sprog.

En medlemsstat kan anmode fabrikanten om, at overensstemmelsesmeddelelsen oversættes til medlemsstatens officielle sprog.

3. Den eller de personer, der er bemyndigede til at underskrive overensstemmelsesmeddelelser, skal tilhøre fabrikantens organisation og være behørigt bemyndiget af ledelsen af denne organisation til på fabrikantens vegne at påtage sig det fulde juridiske ansvar med hensyn til en motors udformning og konstruktion eller produktionens overensstemmelse.

4. Hele overensstemmelsesmeddelelsen udfyldes, og den må ikke indeholde begrænsninger med hensyn til motorens anvendelse, bortset fra de begrænsninger, der er fastsat i denne forordning.

5. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter modellen for overensstemmelsesmeddelelsen, herunder de foranstaltninger, der har til hensigt at forhindre forfalskning og muliggøre kontrol af den beskyttede elektroniske fil. Til dette formål skal gennemførelsesretsakterne indeholde bestemmelser om de sikkerhedsforanstaltninger, der anvendes til beskyttelse af overensstemmelsesmeddelelsen. Disse gennemførelsesretsakter vedtages senest den 31. december 2016 efter undersøgelsesproceduren i artikel 56, stk. 2.

Artikel 32

Lovpligtig mærkning af motorer

1. Fabrikanten anbringer en mærkning på hver motor, der fremstilles i overensstemmelse med den godkendte type (»lovpligtig mærkning«).

2. For så vidt angår følgende motorer skal den lovpligtige mærkning omfatte supplerende oplysninger om, at motoren er genstand for den relevante undtagelses- eller overgangsbestemmelse:

- a) motorer, der er bestemt til eksport til tredjelande, jf. artikel 34, stk. 1, som er fremstillet enten i Unionen eller uden for Unionen og efterfølgende monteret i mobile ikkevejgående maskiner i Unionen
- b) motorer, der bringes i omsætning i overensstemmelse med artikel 34, stk. 2, 5, 6 eller 8
- c) motorer, der midlertidigt bringes i omsætning i overensstemmelse med artikel 34, stk. 4
- d) overgangsmotorer, der bringes i omsætning i overensstemmelse med artikel 58, stk. 5
- e) udskiftningsmotorer, der bringes i omsætning i overensstemmelse med artikel 34, stk. 7, artikel 58, stk. 10 eller 11.

3. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter modellen for den lovpligtige mærkning, herunder de obligatoriske væsentlige oplysninger, der er påkrævet, når motoren forlader produktionslinjen, de obligatoriske væsentlige oplysninger, der er påkrævet, inden motoren bringes i omsætning, og om relevant de yderligere oplysninger, der er omhandlet i denne artikels stk. 2. Disse gennemførelsesretsakter vedtages senest den 31. december 2016 efter undersøgelsesproceduren i artikel 56, stk. 2.

*Artikel 33***Lovpligtig mærkning af motorer**

1. Fabrikanten anbringer en midlertidig mærkning på hver motor, der er fremstillet i overensstemmelse med den godkendte type, og som bringes i omsætning på grundlag af artikel 34, stk. 3.
2. En motor, der endnu ikke er i overensstemmelse med den godkendte type, og som leveres til fabrikanten af den pågældende motor, må kun være forsynet med en midlertidig mærkning.
3. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter modellen for den midlertidige mærkning, der er omhandlet i denne artikels stk. 1 og 2, herunder de obligatoriske væsentlige oplysninger, der skal angives derpå. Disse gennemførelsesretsakter vedtages senest den 31. december 2016 efter undersøgelsesproceduren i artikel 56, stk. 2.

KAPITEL VIII

UNDTAGELSER*Artikel 34***Generelle undtagelser**

1. Undtagen for så vidt angår artikel 32, stk. 2, litra a), er motorer, der er bestemt til eksport til tredjelande, ikke omfattet af denne forordning.
2. Undtagen for så vidt angår artikel 32, stk. 2, litra b), er motorer, der anvendes af de væbnede styrker, ikke omfattet af denne forordning.

Med henblik på dette stykke anses brandvæsenet, civilforsvarstjenester, ordensmagten og akutmedicinske tjenester ikke for at være en del af de væbnede styrker.

3. Uden at det berører artikel 32, og med originaludstyrsfabrikantens samtykke kan en fabrikant levere en motor, der er adskilt fra sit system til efterbehandling af udstødningen, til denne originaludstyrsfabrikant.
4. Uanset artikel 5, stk. 3, skal medlemsstaterne tillade, at motorer, som ikke er blevet EU-typegodkendt i overensstemmelse med denne forordning, midlertidigt bringes i omsætning med henblik på driftsprøvning.
5. Uanset artikel 18, stk. 2, og artikel 22, stk. 3, meddeler medlemsstaterne EU-typegodkendelse for motorer og giver tilladelse til, at motorer bringes i omsætning, når de opfylder emissionsgrænseværdierne for forurenende luftarter og partikler for motorer til særlige formål, jf. bilag VI, på betingelse af at motorerne er beregnet til montering i mobile ikkevejgående maskiner til anvendelse i en potentielt eksplosiv atmosfære som defineret i artikel 2, nr. 5), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/34/EU ⁽¹⁾.
6. Uanset artikel 18, stk. 2, og artikel 22, stk. 3, kan medlemsstaterne efter anmodning meddele EU-typegodkendelse og give tilladelse til, at motorer bringes i omsætning, når de opfylder emissionsgrænseværdierne for forurenende luftarter og partikler for motorer til særlige formål, jf. bilag VI, på betingelse af at motorerne er beregnet til montering i mobile ikkevejgående maskiner, der udelukkende anvendes til søsætning og bjærgning af redningsbåde, der føres af en national redningstjeneste.
7. Uanset artikel 5, stk. 3, og artikel 18, stk. 2, kan medlemsstaterne for så vidt angår motorer i kategori RLL eller RLR, og som er bragt i omsætning i Unionen senest den 31. december 2011, tillade, at udskiftningsmotorer bringes i omsætning, hvis den godkendende myndighed efter nærmere undersøgelse anerkender og konkluderer, at montering af en motor, der er i overensstemmelse med de gældende emissionsgrænser, jf. bilag II, tabel II-7 og II-8, indebærer betydelige tekniske vanskeligheder. I et sådant tilfælde skal udskiftningsmotorerne enten være i overensstemmelse med de emissionsgrænser, som de skulle have opfyldt for at blive bragt i omsætning i Unionen den 31. december 2011, eller være i overensstemmelse med strengere emissionsgrænser.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/34/EU af 26. februar 2014 om harmonisering af medlemsstaternes love om materiel og sikringssystemer til anvendelse i en potentielt eksplosiv atmosfære (EUT L 96 af 29.3.2014, s. 309).

For motorer i kategorierne RLL og RLR, som blev bragt i omsætning i Unionen efter den 31. december 2011, kan medlemsstaterne give tilladelse til at bringe udskiftningsmotorer i omsætning, som er i overensstemmelse med de emissionsgrænser, som de motorer, der skal udskiftes, skulle opfylde, da de oprindeligt blev bragt i omsætning i Unionen.

8. For motorer i kategorierne RLL eller RLR kan medlemsstaterne give tilladelse til at bringe motorer i omsætning, som er i overensstemmelse med de seneste gældende emissionsgrænser som fastsat i den relevante lovgivning, der finder anvendelse den 5. oktober 2016, forudsat at:

- a) disse motorer indgår i et projekt, som den 6. oktober 2016 befinder sig på et avanceret udviklingstrin som defineret i direktiv 2008/57/EF, og
- b) brugen af motorer i overensstemmelse med de gældende emissionsgrænser, der er fastsat i tabel II-7 eller II-8 i bilag II, vil medføre uforholdsmæssigt høje omkostninger.

Senest den 17. september 2017 sender hver medlemsstat Kommissionen en liste over alle sådanne projekter.

9. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 55 med henblik på at supplere denne forordning med de nærmere tekniske specifikationer og betingelser for, hvordan:

- a) en fabrikant kan levere en motor adskilt fra sit system til efterbehandling af udstødningen til en originaludstyrsfabrikant, jf. stk. 3
- b) motorer, som ikke er blevet EU-typegodkendt i henhold til denne forordning, jf. stk. 4, midlertidigt kan bringes i omsætning med henblik på driftsprøvning
- c) motorer, der overholder emissionsgrænseværdierne for forurenende luftarter og partikler for motorer til særlige formål i bilag VI, jf. stk. 5 og 6, kan meddeles EU-typegodkendelse og gives tilladelse til at bringes i omsætning.

Disse delegerede retsakter vedtages senest den 31. december 2016.

Artikel 35

Undtagelser for nye teknologier eller nye principper

1. En fabrikant kan ansøge om EU-typegodkendelse af en motortype eller en motorfamilie, der inkorporerer nye teknologier eller nye principper, og som er uforenelig med et eller flere krav i denne forordning som følge af disse nye teknologier eller nye principper.

2. Den godkendende myndighed skal meddele den i stk. 1 omhandlede EU-typegodkendelse, når alle følgende betingelser er opfyldt:

- a) ansøgningen indeholder en begrundelse for, hvorfor de nye teknologier eller nye principper forhindrer motortypen eller motorfamilien i at være i overensstemmelse med et eller flere krav i denne forordning
- b) ansøgningen beskriver de nye teknologiers eller de nye princippers miljømæssige virkninger og de foranstaltninger, der er truffet for at sikre, at der opnås et miljøbeskyttelsesniveau, som mindst svarer til det niveau, der opnås med de krav i denne forordning, som der søges om undtagelse fra
- c) der forelægges prøvningsbeskrivelser og -resultater, der påviser, at betingelsen i litra b) er opfyldt.

3. Meddelelse af EU-typegodkendelsen, jf. stk. 1, kræver tilladelse fra Kommissionen.

Hvor det er relevant, angives det også i Kommissionens tilladelse, om den er underlagt begrænsninger.

Tilladelsen gives ved hjælp af en gennemførelsesretsakt.

4. Indtil Kommissionen træffer afgørelse om tilladelse i henhold til stk. 3, kan den godkendende myndighed udstede en foreløbig EU-typegodkendelse, som er gyldig:

- a) udelukkende på den pågældende medlemsstats område
- b) udelukkende for en motortype eller motorfamilie, der er omfattet af den undtagelse, som der ansøges om, og
- c) i mindst 36 måneder.

Udstedes en foreløbig EU-typegodkendelse, skal den godkendende myndighed straks underrette Kommissionen og de øvrige medlemsstater herom ved hjælp af en sagsmappe, der indeholder de oplysninger, der er omhandlet i stk. 2.

Det skal fremgå af overskriften på EU-typegodkendelsesattesten og overskriften på den tilsvarende overensstemmelsesmeddelelse, at en sådan foreløbig EU-typegodkendelse er foreløbig og har begrænset territorial gyldighed.

5. Hvis en godkendende myndighed beslutter at acceptere en foreløbig EU-typegodkendelse, jf. stk. 4, på dens område, underretter den den relevante godkendende myndighed og Kommissionen skriftligt herom.

6. Hvis Kommissionen træffer afgørelse om ikke at give den tilladelse, der er omhandlet i stk. 3, meddeler den godkendende myndighed straks indehaveren af den foreløbige EU-typegodkendelse, jf. stk. 4, at den foreløbige EU-typegodkendelse vil blive inddraget seks måneder efter datoen for Kommissionens afslag.

Motorer, der er fremstillet i overensstemmelse med den foreløbige EU-typegodkendelse, inden dens gyldighed ophørte, kan uanset Kommissionens afgørelse om ikke at give den i stk. 3 omhandlede tilladelse, bringes i omsætning i de medlemsstater, hvis godkendende myndigheder har accepteret den foreløbige EU-typegodkendelse.

7. De krav, der er omhandlet i stk. 4, andet afsnit, og stk. 5, anses for at være opfyldt, når de relevante oplysninger er blevet uploadet til IMI.

8. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter den i denne artikels stk. 3 omhandlede tilladelse. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 56, stk. 2.

9. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter de harmoniserede modeller for EU-typegodkendelsesattesten og overensstemmelsesmeddelelsen, jf. denne artikels stk. 4, herunder deres obligatoriske væsentlige oplysninger. Disse gennemførelsesretsakter vedtages senest den 31. december 2016 efter undersøgelsesproceduren i artikel 56, stk. 2.

Artikel 36

Efterfølgende tilpasning af delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter

1. Tillader Kommissionen en undtagelse i henhold til artikel 35, træffer den straks de nødvendige foranstaltninger for at tilpasse de berørte delegerede retsakter eller gennemførelsesretsakter til den teknologiske udvikling.

Hvis undtagelsen i henhold til artikel 35 vedrører et spørgsmål, der reguleres af et FN/ECE-regulativ, foreslår Kommissionen en ændring af nævnte regulativ efter den procedure, der er fastlagt i Overenskomsten af 1958, som revideret.

2. Så snart de relevante delegerede retsakter eller gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i stk. 1, er blevet ændret, ophæver Kommissionen enhver begrænsning i afgørelsen om godkendelse af undtagelsen.

Hvis der ikke er truffet de nødvendige foranstaltninger til at tilpasse de delegerede retsakter eller gennemførelsesretsakter, kan Kommissionen efter anmodning fra den medlemsstat, som meddelte den foreløbige EU-typegodkendelse, give den pågældende medlemsstat tilladelse til at udvide den ved en afgørelse i form af en gennemførelsesretsakt vedtaget efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 56, stk. 2.

KAPITEL IX

PRODUKTIONSINDBERETNING OG -KONTROL*Artikel 37***Forpligtelser for fabrikanter med hensyn til produktionsindberetning**

1. Fabrikanten forelægger for den godkendende myndighed, som meddelte EU-typegodkendelsen, en fortegnelse med antallet af motorer for hver motortype og motorunderkategori, der er fremstillet i overensstemmelse med denne forordning og EU-typegodkendelsen siden sidste produktionsindberetning, eller siden denne forordnings krav første gang fandt anvendelse.

Denne fortegnelse forelægges:

- a) senest 45 dage efter hvert kalenderårs slutning
- b) straks efter hver af datoerne i bilag III for omsætning af motorer, og
- c) senest på en anden dato, som den godkendende myndighed måtte fastsætte.

2. Den i stk. 1 omhandlede fortegnelse skal angive, hvordan identifikationsnumrene hænger sammen med de tilsvarende motortyper eller motorfamilier og EU-typegodkendelsesnumrene, hvis denne sammenhæng ikke fremgår af motorernes kodningssystem.

3. Den i stk. 1 omhandlede fortegnelse skal angive eventuelle tilfælde, hvor fabrikanten ophører med at producere en godkendt motortype eller motorfamilie.

4. Fabrikanten skal opbevare en kopi af den i stk. 1 omhandlede fortegnelse i en periode på mindst 20 år, efter at gyldigheden af den pågældende EU-typegodkendelse er ophørt.

5. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter formatet for den i denne artikels stk. 1 omhandlede fortegnelse. Disse gennemførelsesretsakter vedtages senest den 31. december 2016 efter undersøgelsesproceduren i artikel 56, stk. 2.

*Artikel 38***Kontrolforanstaltninger**

1. En medlemsstats godkendende myndighed, der meddelte EU-typegodkendelse, skal, hvor det er hensigtsmæssigt i samarbejde med de godkendende myndigheder i de øvrige medlemsstater, træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at identifikationsnumrene i forbindelse med den pågældende EU-typegodkendelse er korrekt tildelt til og anvendt af fabrikanterne, inden den typegodkendte motor bringes i omsætning eller gøres tilgængelig på markedet.

2. Der kan foretages supplerende kontrol af identifikationsnumrene i forbindelse med kontrollen af produktionens overensstemmelse, jf. artikel 26.

3. Fabrikanten eller dennes repræsentant skal med henblik på kontrol af identifikationsnumrene efter anmodning straks give den ansvarlige godkendende myndighed de nødvendige oplysninger vedrørende fabrikantens købere tillige med identifikationsnumrene på de motorer, der oplyses at være fremstillet i overensstemmelse med artikel 37. For motorer, der gøres tilgængelige for en originaludstyrsfabrikant, er yderligere oplysninger ikke påkrævet fra fabrikanten.

4. Hvis fabrikanten efter den godkendende myndigheds anmodning ikke er i stand til at påvise, at kravene til den lovpligtige mærkning er overholdt, kan den godkendende myndighed inddrage EU-typegodkendelsen af den tilsvarende motortype eller motorfamilie. De godkendende myndigheder skal inden for en frist på en måned underrette hinanden om enhver inddragelse af en EU-typegodkendelse og om grundene til denne inddragelse i overensstemmelse med artikel 22, stk. 5.

KAPITEL X

BESKYTTELSESKLAUSULER

Artikel 39

Motorer, der ikke er i overensstemmelse med den godkendte type

1. Hvis motorer, som er forsynet med en lovpligtig mærkning og om relevant er ledsaget af en overensstemmelsesmeddelelse, ikke er i overensstemmelse med den godkendte motortype eller motorfamilie, skal den godkendende myndighed, der har meddelt EU-typegodkendelsen, træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at motorer, der er under fremstilling, bringes i overensstemmelse med den godkendte motortype eller motorfamilie. Sådanne foranstaltninger kan omfatte inddragelse af EU-typegodkendelsen, når de afhjælpende foranstaltninger, der er truffet af fabrikanten, er utilstrækkelige.

Den relevante godkendende myndighed underretter de godkendende myndigheder i de øvrige medlemsstater om de foranstaltninger, der træffes.

2. Med henblik på stk. 1 anses afvigelser fra de specifikationer, der er fastsat i EU-typegodkendelsesattesten eller informationspakken, og når der ikke er givet tilladelse til disse afvigelser i overensstemmelse med kapitel VI, for at udgøre en manglende overensstemmelse med den godkendte motortype eller motorfamilie.

3. Finder en godkendende myndighed, at motorer, som er ledsaget af en overensstemmelsesmeddelelse, hvis det er relevant, eller som er forsynet med et typegodkendelsesmærke udstedt af en anden medlemsstat, ikke er i overensstemmelse med den godkendte motortype eller motorfamilie, kan den anmode den godkendende myndighed, der har meddelt EU-typegodkendelsen, om at kontrollere, at de motorer, der er under fremstilling, fortsat er i overensstemmelse med den godkendte motortype eller motorfamilie. Efter modtagelse af en sådan anmodning træffer den godkendende myndighed, som har meddelt EU-typegodkendelse, snarest muligt og under alle omstændigheder senest tre måneder efter, at anmodningen er fremsat, de i stk. 1 omhandlede foranstaltninger.

4. De godkendende myndigheder skal inden for en frist på en måned underrette hinanden om enhver inddragelse af en EU-typegodkendelse og om grundene til denne inddragelse i overensstemmelse med artikel 22, stk. 5.

5. Bestrider den godkendende myndighed, der har meddelt EU-typegodkendelsen, den manglende overensstemmelse, som den er blevet underrettet om, bestræber de berørte medlemsstater sig på at forlige tvisten.

Den godkendende myndighed holder Kommissionen underrettet herom, og Kommissionen foretager om nødvendigt høringer for at nå frem til en løsning.

Artikel 40

Tilbagekaldelse af motorer

1. Hvis en fabrikant, der har fået meddelt en EU-typegodkendelse, er forpligtet til i medfør af artikel 20, stk. 1, i forordning (EF) nr. 765/2008 at tilbagekalde motorer, der er bragt i omsætning, uanset om motorerne er monteret i mobile ikkevejgående maskiner, på grundlag af, at motorerne udgør en alvorlig risiko med hensyn til beskyttelsen af miljøet eller folkesundheden, skal denne fabrikant:

- a) straks underrette den godkendende myndighed, der har meddelt EU-typegodkendelsen, og
 - b) over for denne godkendende myndighed foreslå et sæt passende afhjælpende foranstaltninger til at håndtere den alvorlige risiko.
2. Den godkendende myndighed underretter straks de øvrige medlemsstaters godkendende myndigheder og Kommissionen om de foreslåede afhjælpende foranstaltninger.

De godkendende myndigheder skal sikre, at de afhjælpende foranstaltninger rent faktisk gennemføres i deres respektive medlemsstater.

3. Hvis en godkendende myndighed vurderer, at de afhjælpende foranstaltninger er utilstrækkelige eller ikke er gennemført hurtigt nok, underretter den straks den godkendende myndighed, der har meddelt EU-typegodkendelsen, herom.

Hvis fabrikanten efterfølgende ikke foreslår og gennemfører effektive afhjælpende foranstaltninger, skal den godkendende myndighed, der har meddelt EU-typegodkendelse, træffe alle nødvendige beskyttelsesforanstaltninger, herunder inddragelse af EU-typegodkendelsen.

I tilfælde af inddragelse af EU-typegodkendelsen underretter den godkendende myndighed ved anbefalet brev eller på tilsvarende elektronisk vis inden for en måned efter denne inddragelse fabrikanten, de godkendende myndigheder i de øvrige medlemsstater og Kommissionen herom.

Artikel 41

Underretning om afgørelser og tilgængelige retsmidler

1. Afgørelser af den følgende type eller til det følgende formål skal angive den begrundelse, som de bygger på:
 - a) som træffes i medfør af denne forordning
 - b) om at nægte eller inddrage en EU-typegodkendelse
 - c) om at kræve, at en motor tilbagekaldes fra markedet
 - d) om at forbyde, begrænse eller hindre, at en motor bringes i omsætning, eller
 - e) om at forbyde, begrænse eller hindre, at mobile ikkevejgående maskiner, hvori der monteres en motor, der falder inden for anvendelsesområdet for denne forordning, bringes i omsætning.
2. De godkendende myndigheder underretter den berørte part om:
 - a) alle afgørelser der er omhandlet i stk. 1
 - b) hvilke retsmidler der er tilgængelige for vedkommende i medfør af gældende ret i den pågældende medlemsstat, og hvilke tidsfrister der gælder for disse retsmidler.

KAPITEL XI

INTERNATIONALE REGULATIVER OG LEVERING AF TEKNISKE OPLYSNINGER

Artikel 42

Anerkendelse af ækvivalente motortypegodkendelser

1. Unionen kan, inden for rammerne af multilaterale og bilaterale aftaler mellem Unionen og tredjelande, anerkende ækvivalensen mellem betingelser for og bestemmelser om EU-typegodkendelse af motorer, der er fastsat ved denne forordning, og de procedurer, som er fastsat ved internationale regulativer eller ved bestemmelser i tredjelande.
2. Typegodkendelser, der er meddelt, og lovpligtig mærkning, der er i overensstemmelse med FN/ECE-regulativer eller ændringer hertil, som Unionen har stemt for eller tiltrådt, som fastsat i den delegerede retsakt, jf. stk. 4, litra a), anerkendes som svarende til de EU-typegodkendelser, der er meddelt, og den lovpligtige mærkning, der kræves i henhold til denne forordning.
3. EU-typegodkendelser meddelt på grundlag af EU-retsakter som anført i den delegerede retsakt, jf. stk. 4, litra b), anerkendes som svarende til de EU-typegodkendelser, der meddeles i henhold til denne forordning.
4. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 55 med henblik på at supplere denne forordning ved at opstille:
 - a) listen over FN/ECE-regulativer eller ændringer hertil, herunder alle krav, der er fastsat heri, som vedrører anvendelsen heraf, som Unionen har stemt for eller tiltrådt, og som skal gælde for EU-typegodkendelser af motortyper og motorfamilier til montering i mobile ikkevejgående maskiner
 - b) listen over EU-retsakter, i henhold til hvilke EU-typegodkendelser meddeles, herunder alle krav, der er fastsat heri, som vedrører anvendelsen heraf.

Disse delegerede retsakter vedtages senest den 31. december 2016.

Artikel 43

Oplysninger og instrukser beregnet for originaludstyrsfabrikanter og slutbrugere

1. En fabrikant må ikke give originaludstyrsfabrikanter eller slutbrugere teknisk information vedrørende de oplysninger, der er foreskrevet i denne forordning, der afviger fra de oplysninger, der er godkendt af den godkendende myndighed.
2. Fabrikanten stiller alle relevante oplysninger og instrukser, der er nødvendige for korrekt montering af en motor i mobile ikkevejgående maskiner, til rådighed for originaludstyrsfabrikanter, herunder en beskrivelse af eventuelle særlige betingelser eller begrænsninger med hensyn til montering eller anvendelsen af motoren.
3. Fabrikanten skal give originaludstyrsfabrikanter adgang til alle relevante oplysninger og nødvendige instrukser, der er beregnet til slutbrugeren, herunder en beskrivelse af eventuelle særlige betingelser for eller begrænsninger med hensyn til brugen af en motor.
4. Fabrikanter skal give originaludstyrsfabrikanter adgang til værdien af kuldioxidemissioner (CO₂), der bestemmes under EU-typegodkendelsesproceduren, og skal give originaludstyrsfabrikanterne instruks om at videregive disse oplysninger sammen med forklarende oplysninger om prøvningsbetingelserne til slutbrugeren af de mobile ikkevejgående maskiner, hvori motoren skal monteres.
5. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i medfør af artikel 55 med henblik på at supplere denne forordning ved fastsættelse af nærmere bestemmelser om de i stk. 2, 3 og 4 i nærværende artikel omhandlede oplysninger og instrukser. Disse delegerede retsakter vedtages senest den 31. december 2016.

Artikel 44

Udveksling af data og oplysninger via IMI

1. Udveksling af data og oplysninger i forbindelse med EU-typegodkendelser mellem nationale myndigheder eller mellem nationale myndigheder og Kommissionen inden for rammerne af denne forordning skal ske i elektronisk form via IMI.
2. Alle relevante oplysninger vedrørende EU-typegodkendelser, der meddeles i henhold til denne forordning, indsamles centralt og stilles til rådighed for de nationale myndigheder og Kommissionen via IMI.
3. Kommissionen sikrer, at IMI også:
 - a) muliggør udveksling af data og oplysninger mellem på den ene side fabrikanter eller tekniske tjenester og på den anden side nationale myndigheder eller Kommissionen
 - b) giver aktindsigt i visse data og oplysninger om resultater af typegodkendelser og overvågningsresultater vedrørende ibrugtagne motorer
 - c) hvor det er relevant samt teknisk og økonomisk muligt, og efter aftale med de pågældende medlemsstater, stiller faciliteter til rådighed til automatisk overførsel af data mellem eksisterende nationale databaser og IMI.
4. De i stk. 3 omhandlede anvendelser af IMI er ikke obligatoriske.
5. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter detaljerede tekniske krav og procedurer, der er nødvendige for sammenkobling af IMI med de i denne artikels stk. 3, litra c), omhandlede eksisterende nationale databaser. Disse gennemførelsesretsakter vedtages senest den 31. december 2016 efter undersøgelsesproceduren i artikel 56, stk. 2.

KAPITEL XII

UDPEGELSE AF OG UNDERRETNING OM TEKNISKE TJENESTER

Artikel 45

Krav med hensyn til tekniske tjenester

1. En teknisk tjeneste udpeges af en godkendende myndighed i overensstemmelse med artikel 47 og skal opfylde kravene i stk. 2-9 i nærværende artikel.
2. En teknisk tjeneste oprettes i henhold til en medlemsstats nationale ret og skal være en juridisk person.
3. Den tekniske tjeneste skal være et tredjepartsorgan, der er uafhængigt i forhold til konstruktion, fremstilling, levering eller vedligeholdelse af de motorer, som det vurderer.

Et organ, der tilhører en erhvervsorganisation eller en brancheforening, som repræsenterer virksomheder, der er involveret i konstruktion, fremstilling, tilvejebringelse, samling, montering, brug eller vedligeholdelse af de motorer, som det vurderer, afprøver eller inspicerer, kan, forudsat at det påviser, at det er uafhængigt, og at der ikke er nogen interessekonflikt, anses for at opfylde kravene i første afsnit.

4. Den tekniske tjeneste, herunder dens øverste ledelse og det personale, der er ansvarlig for at foretage de kategorier af aktiviteter, som den tekniske tjeneste er udpeget til i henhold til artikel 47, stk. 1, må ikke være konstruktør, fabrikant, leverandør, montør eller reparatør af de motorer, som den vurderer, og må ikke repræsentere parter, der deltager i disse aktiviteter. Denne begrænsning udelukker ikke anvendelsen af vurderede motorer, jf. nærværende artikels stk. 3, der er nødvendige for driften af den tekniske tjeneste eller anvendelsen af sådanne motorer til personlige formål.

Den tekniske tjeneste skal sikre, at dens dattervirksomheders eller underentreprenørers aktiviteter ikke påvirker dens fortrolighed, objektivitet eller uvildighed, i forbindelse med de kategorier af aktiviteter, som den er blevet udpeget til.

5. Den tekniske tjeneste skal udføre de kategorier af aktiviteter, de er udpeget til, med den størst mulige faglige integritet og den nødvendige tekniske kompetence på det specifikke område og dens personale må ikke påvirkes af nogen form for pression eller incitamenter, navnlig ikke af økonomisk karakter, som kan have indflydelse på dens afgørelser eller resultaterne af dens vurderingsaktiviteter, især ikke pression og incitamenter fra personer eller grupper af personer, som har en interesse i resultaterne af disse aktiviteter.

6. Den tekniske tjeneste skal påvise over for dens udpegende godkendende myndighed, at den er i stand til at udføre samtlige de kategorier af aktiviteter, som den søger om udpegelse til i overensstemmelse med artikel 47, stk. 1, ved at sikre, at den har:

- a) personale med tilstrækkelig kompetence, specifik teknisk viden og faglig uddannelse samt tilstrækkelig og relevant erfaring til udførelse af opgaverne
- b) beskrivelser af de relevante procedurer for de kategorier af aktiviteter, som den søger om at blive udpeget til at udføre, for således at sikre disse procedurers gennemsigtighed og reproducerbarhed
- c) procedurer, der sætter den i stand til at udføre de kategorier af aktiviteter, som den søger om at blive udpeget til at udføre, under behørig hensyntagen til graden af kompleksitet af de pågældende motorers teknologi og til, hvorvidt motorerne er fremstillet i henhold til en masse- eller serieproduktionsproces, og
- d) de nødvendige midler til på passende vis at udføre de opgaver, der er forbundet med de kategorier af aktiviteter, som den søger om at blive udpeget til, og adgang til alt nødvendigt udstyr eller nødvendige faciliteter.

7. Den tekniske tjeneste, herunder dens øverste ledelse samt vurderingspersonale, skal være uvildig og må ikke deltage i aktiviteter, som kan være i strid med deres objektivitet og integritet i forhold til de kategorier af aktiviteter, som den tekniske tjeneste er udpeget til at udføre.

8. Den tekniske tjeneste skal tegne en ansvarsforsikring, der omfatter dens aktiviteter, medmindre medlemsstaten kan holdes ansvarlig i henhold til national ret, eller medlemsstaten selv er direkte ansvarlig for vurderingen.

9. En teknisk tjenestes personale har tavshedspligt med hensyn til alle oplysninger, som det kommer i besiddelse af ved udførelsen af sine opgaver i henhold til denne forordning eller enhver bestemmelse i national ret, som gennemfører den.

En teknisk tjenestes personale er ikke bundet af den i første afsnit omhandlede forpligtelse for så vidt angår udveksling af oplysninger med den udpegende godkendende myndighed, eller såfremt en sådan udveksling er krævet i henhold til EU-retten eller national ret.

Ejendomsrettigheder skal beskyttes.

Artikel 46

Dattervirksomheder og underentreprise i tilknytning til tekniske tjenester

1. Den tekniske tjeneste kan, hvis dens udpegende godkendende myndighed samtykker hertil, give specifikke opgaver, der er forbundet med de kategorier af aktiviteter, som den er udpeget til at udføre i henhold til artikel 47, stk. 1, i underentreprise eller lade disse udføre af en dattervirksomhed.

I sådanne tilfælde skal den tekniske tjeneste sikre, at underentreprenøren eller dattervirksomheden opfylder kravene i artikel 45, og skal underrette den udpegende godkendende myndighed herom.

2. Den tekniske tjeneste har det fulde ansvar for de opgaver, der udføres af dens underentreprenører eller dattervirksomheder, uanset deres etableringssted.

3. Den tekniske tjeneste skal kunne stille de relevante dokumenter vedrørende vurderingen af underentreprenørens eller dattervirksomhedens kvalifikationer og de opgaver, som disse har udført, til rådighed for den udpegende godkendende myndighed.

Artikel 47

Udpegelse af tekniske tjenester

1. Godkendende myndigheder skal udpege tekniske tjenester for en eller flere af følgende kategorier af aktiviteter i overensstemmelse med deres kompetenceområder:

- a) kategori A: udførelse af de prøvninger, der er omhandlet i denne forordning, i anlæg, der tilhører den pågældende tekniske tjeneste
- b) kategori B: tilsyn med de prøvninger, der er omhandlet i denne forordning, hvor sådanne prøvninger udføres i en fabrikants eller en tredjemands anlæg
- c) kategori C: regelmæssig vurdering og overvågning af fabrikantens procedurer til sikring af produktionens overensstemmelse
- d) kategori D: tilsyn med eller udførelse af prøvninger eller inspektioner til sikring af produktionens overensstemmelse.

2. En godkendende myndighed kan fungere som teknisk tjeneste i forbindelse med en eller flere kategorier af de aktiviteter, der er omhandlet i stk. 1.

3. Der kan i henhold til artikel 50 gives meddelelse om tekniske tjenester i tredjelande ud over dem, der er udpeget i overensstemmelse med nærværende artikel, hvis der er fastsat bestemmelser om en sådan anerkendelse af de tekniske tjenester i en bilateral aftale indgået mellem Unionen og det berørte tredjeland.

En teknisk tjeneste etableret i overensstemmelse med artikel 45, stk. 2, kan dog etablere underafdelinger i tredjelande, forudsat at disse underafdelinger ledes og kontrolleres direkte af denne tekniske tjeneste.

Artikel 48

Procedurer for præstationsstandarder og vurdering af tekniske tjenester

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 55 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte:

- a) de standarder, som tekniske tjenester skal opfylde og
- b) proceduren for vurdering af tekniske tjenester, herunder den tilsvarende rapport, i overensstemmelse med artikel 49.

Artikel 49

Vurdering af tekniske tjenesters kompetencer

1. Den udpegende godkendende myndighed udarbejder en vurderingsrapport, der påviser, at en ansøgende teknisk tjeneste er blevet vurderet med hensyn til dens overensstemmelse med denne forordning og de delegerede retsakter vedtaget i henhold hertil. Vurderingsrapporten kan omfatte et akkrediteringscertifikat udstedt af et nationalt akkrediteringsorgan, der attesterer, at den tekniske tjeneste opfylder kravene i denne forordning.

Den vurdering, som vurderingsrapporten baseres på, skal foretages efter de bestemmelser, der er fastlagt i en delegeret retsakt omhandlet i artikel 48.

2. Den udpegende godkendende myndighed reviderer vurderingsrapporten mindst én gang hvert tredje år.

3. Den udpegende godkendende myndighed sender vurderingsrapporten til Kommissionen på sidstnævntes anmodning. I tilfælde, hvor vurderingen ikke er baseret på et akkrediteringscertifikat udstedt af et nationalt akkrediteringsorgan, skal den udpegende godkendende myndighed forelægge Kommissionen dokumentation, der attesterer følgende:

- a) den tekniske tjenestes kompetence
- b) de ordninger, der er oprettet til sikring af, at den tekniske tjeneste overvåges regelmæssigt af den udpegende godkendende myndighed, og
- c) at den tekniske tjeneste opfylder kravene i denne forordning og i de delegerede retsakter vedtaget i henhold til den.

4. Den godkendende myndighed, der ønsker at fungere som teknisk tjeneste i overensstemmelse med artikel 47, stk. 2, skal dokumentere, at den opfylder de gældende krav, ved en vurdering, der foretages af auditorer, som er uafhængige af den aktivitet, der vurderes. Sådanne auditorer kan være fra samme organisation, forudsat at de forvaltes separat fra det personale, der udfører den vurderede aktivitet.

Artikel 50

Underretningsprocedure

1. For hver teknisk tjeneste, de har udpeget, underretter medlemsstaterne Kommissionen om følgende:

- a) den tekniske tjenestes navn

b) adresse, herunder e-mailadresse

c) ansvarlige personer

d) aktivitetskategori og

e) alle ændringer vedrørende udpegelsen, jf. artikel 47.

2. En teknisk tjeneste kan kun udføre de i artikel 47, stk. 1, omhandlede aktiviteter på vegne af den udpegende godkendende myndighed, hvis Kommissionen i forvejen er blevet underrettet om denne tekniske tjeneste i overensstemmelse med stk. 1 i nærværende artikel.

3. En teknisk tjeneste kan udpeges af flere udpegende godkendende myndigheder og gøres til genstand for en underretning fra disse udpegende godkendende myndigheders medlemsstater, uanset den eller de kategorier af aktiviteter, som den skal udføre i overensstemmelse med artikel 47, stk. 1.

4. Hvis en specifik organisation eller et kompetent organ, der udfører en aktivitet, som ikke er omfattet af artikel 47, stk. 1, skal udpeges i henhold til en delegeret retsakt, underretter den pågældende medlemsstat Kommissionen herom i overensstemmelse med nærværende artikel.

5. Kommissionen offentliggør på sit websted en liste over og nærmere oplysninger om tekniske tjenester, for hvilke der er indgivet underretning i overensstemmelse med denne artikel.

Artikel 51

Ændringer af udpegelser

1. Har en udpegende myndighed konstateret, eller er den blevet underrettet om, at en teknisk tjeneste, som den har udpeget, enten ikke længere opfylder kravene i denne forordning, eller at den ikke opfylder sine forpligtelser, skal den begrænse, suspendere eller trække udpegelsen tilbage, alt efter hvad der er relevant, afhængigt af hvor alvorlig den manglende opfyldelse af kravene eller forpligtelserne er.

Den medlemsstat, der har indgivet underretning til Kommissionen om den pågældende tekniske tjeneste i overensstemmelse med artikel 50, stk. 1, underretter straks Kommissionen om enhver sådan begrænsning, suspension eller tilbagetrækning.

Kommissionen ændrer de offentliggjorte oplysninger, jf. artikel 50, stk. 5, i overensstemmelse hermed.

2. Begrænses, suspenderes eller trækkes udpegelsen tilbage, jf. stk. 1, eller har den tekniske tjeneste indstillet sine aktiviteter, skal den udpegende godkendende myndighed træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at denne tekniske tjenestes sager enten behandles af en anden teknisk tjeneste eller står til rådighed for den ansvarlige udpegende godkendende myndighed eller for markedsovervågningsmyndighederne efter disses anmodning.

Artikel 52

Anfægtelse af tekniske tjenesters kompetence

1. Kommissionen undersøger alle sager, hvor den har tvivl, eller hvor den bliver gjort opmærksom på tvivl, om en teknisk tjenestes kompetence eller fortsatte opfyldelse af de krav og forpligtelser, der påhviler den.

2. Den udpegende godkendende myndigheds medlemsstat skal efter anmodning forelægge Kommissionen alle oplysninger om grundlaget for udpegelsen eller opretholdelsen af udpegelsen af den pågældende tekniske tjeneste.

3. Kommissionen skal sikre, at alle følsomme oplysninger, som den indhenter som led i sine undersøgelser, behandles fortroligt.

4. Finder Kommissionen, at en teknisk tjeneste ikke opfylder eller ikke længere opfylder de krav, som dens udpegelse forudsætter, underretter den den udpegede godkendende myndigheds medlemsstat herom med henblik på i samarbejde med den pågældende medlemsstat at fastsætte de fornødne afhjælpende foranstaltninger og pålægger den pågældende medlemsstat at træffe disse afhjælpende foranstaltninger, herunder om nødvendigt tilbagetrækning af udpegelsen.

Artikel 53

Tekniske tjenesters operationelle forpligtelser

1. Tekniske tjenester skal udføre de kategorier af aktiviteter, som de er udpeget til, på vegne af den udpegede godkendende myndighed og i overensstemmelse med de vurderings- og prøvningsprocedurer, der er fastsat i denne forordning og dens delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter.

Tekniske tjenester skal føre tilsyn med eller selv udføre de prøvninger, der kræves med henblik på EU-typegodkendelse eller inspektion som fastsat i denne forordning eller i en af dens delegerede retsakter eller gennemførelsesretsakter, medmindre der er givet tilladelse til alternative procedurer.

Tekniske tjenester må ikke udføre prøvninger, vurderinger eller inspektioner, som de ikke er blevet udpeget til.

2. Tekniske tjenester skal til enhver tid:

- a) give den udpegede godkendende myndighed mulighed for at overvære, at de foretager deres vurderinger, hvis denne myndigheder vurderer, at dette er hensigtsmæssigt, og
- b) med forbehold af artikel 45, stk. 9, og artikel 54 give den udpegede godkendende myndighed de oplysninger, som der måtte blive anmodet om, om de kategorier af aktiviteter, som de udfører, og som falder inden for denne forordnings anvendelsesområde.

3. Konstaterer en teknisk tjeneste, at de krav, der er fastsat i denne forordning, ikke er opfyldt af en fabrikant, meddeler den dette til den udpegede godkendende myndighed, der pålægger den pågældende fabrikant at træffe passende afhjælpende foranstaltninger.

Den udpegede godkendende myndighed udsteder ikke en EU-typegodkendelsesattest, før fabrikanten har truffet de passende afhjælpende foranstaltninger i et omfang, som kan godtages af denne godkendende myndighed.

4. Konstaterer en teknisk tjeneste, der handler på vegne af den udpegede godkendende myndighed, i forbindelse med overvågningen af produktionens overensstemmelse efter udstedelsen af en EU-typegodkendelsesattest, at en motortype eller motorfamilie ikke længere er i overensstemmelse med denne forordning, meddeler den dette til den udpegede godkendende myndighed.

Den godkendende myndighed træffer passende forholdsregler som fastsat i artikel 26.

Artikel 54

Tekniske tjenesters oplysningsforpligtelser

1. Tekniske tjenester underretter deres udpegede godkendende myndighed om alle:

- a) manglende overensstemmelser, som kan gøre det nødvendigt at nægte, begrænse, suspendere eller inddrage en EU-typegodkendelsesattest
- b) forhold, der har indflydelse på omfanget af eller betingelserne for deres udpegelse
- c) anmodninger om oplysninger om deres aktiviteter fra markedsovervågningsmyndighederne.

2. Efter anmodning fra deres udpegede godkendende myndighed skal tekniske tjenester fremlægge oplysninger om de aktiviteter, der udføres inden for det område, for hvilket de er udpeget, og om alle øvrige aktiviteter, de har udført, herunder grænseoverskridende aktiviteter og underentrepriser.

KAPITEL XIII

DELEGEREDE RETSAKTER OG GENNEMFØRELSESRETSAKTER

Artikel 55

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 19, stk. 2, artikel 24, stk. 11, artikel 25, stk. 4, artikel 26, stk. 6, artikel 34, stk. 9, artikel 42, stk. 4, artikel 43, stk. 5, og artikel 48, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 6. oktober 2016.
3. Den i artikel 19, stk. 2, artikel 24, stk. 11, artikel 25, stk. 4, artikel 26, stk. 6, artikel 34, stk. 9, artikel 42, stk. 4, artikel 43, stk. 5, og artikel 48 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerende retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 19, stk. 2, artikel 24, stk. 11, artikel 25, stk. 4, artikel 26, stk. 6, artikel 34, stk. 9, artikel 42, stk. 4, artikel 43, stk. 5, og artikel 48 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 56

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen består af Det Tekniske Udvalg for Motorkøretøjer (TCMV) nedsat ved artikel 40, stk. 1, i direktiv 2007/46/EF. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.
3. Afgiver udvalget ikke nogen udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 finder anvendelse.

KAPITEL XIV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 57

Sanktioner

1. Medlemsstaterne fastsætter regler om sanktioner, hvis økonomiske aktører eller originaludstyrsfabrikanter overtræder denne forordning og delegerede retsakter eller gennemførelsesretsakter vedtaget i henhold til denne forordning. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

Medlemsstaterne giver senest den 7. oktober 2018 Kommissionen meddelelse om disse regler og underretter den straks om senere ændringer, der berører dem.

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at sanktioner anvendes.

2. Overtrædelser, for hvilke der gælder sanktioner, omfatter:

- a) afgivelse af falske erklæringer, navnlig i forbindelse med EU-typegodkendelsesprocedurer, procedurer, der fører til tilbagekaldelse, eller procedurer i forbindelse med undtagelser
- b) forfalskning af prøvningsresultater i forbindelse med en EU-typegodkendelse eller overvågning af ibrugtagne motorer
- c) tilbageholdelse af data eller tekniske specifikationer, der kan føre til tilbagekaldelse af motorer eller nægtelse eller inddragelse af EU-typegodkendelse
- d) brug af manipulationsstrategier
- e) nægtelse af adgang til oplysninger
- f) at bringe motorer, der er omfattet af krav om EU-typegodkendelse, i omsætning uden EU-typegodkendelse, eller forfalskning af dokumenter eller lovpligtig mærkning med henblik herpå
- g) at bringe overgangsmotorer og mobile ikkevejgående maskiner, hvori sådanne motorer er monteret, i omsætning i strid med bestemmelserne om undtagelser
- h) overtrædelse af de begrænsninger, der er fastsat i artikel 35, stk. 3 og 4
- i) at bringe en motor, der er ændret på en sådan måde, at den ikke længere er i overensstemmelse med specifikationerne for dens EU-typegodkendelse, i omsætning
- j) montering af en motor i mobile ikkevejgående maskiner til anden brug end den eksklusive anvendelse, der er omhandlet i artikel 4
- k) at bringe en motor til særlige formål, der er omfattet af artikel 34, stk. 5 eller 6, i omsætning til anvendelse i andre mobile ikkevejgående maskiner end dem, der er fastsat i nævnte stykker
- l) at bringe en motor, der er omfattet af artikel 34, stk. 7 eller 8, og artikel 58, stk. 9, 10 eller 11, i omsætning til anvendelse i andre maskiner end dem, der er fastsat i nævnte stykker
- m) at bringe mobile ikkevejgående maskiner, hvori der er monteret motorer, der er omfattet af EU-typegodkendelse i henhold til denne forordning, i omsætning uden en sådan godkendelse
- n) at bringe mobile ikkevejgående maskiner, som ikke overholder en begrænsning for mobile ikkevejgående maskiner, der er fastsat i artikel 34, stk. 8, i omsætning.

Artikel 58

Overgangsbestemmelser

1. Uden at dette berører kapitel II og III ugyldiggør denne forordning ikke, inden datoerne i bilag III for omsætning af motorer, nogen EU-typegodkendelse eller undtagelse.
2. De godkendende myndigheder kan i overensstemmelse med den relevante lovgivning, der var gældende den 5. oktober 2016, fortsat meddele EU-typegodkendelser indtil de obligatoriske datoer for EU-typegodkendelse af motorer, der er fastsat i bilag III, og kan fortsat meddele undtagelser i overensstemmelse med nævnte lovgivning indtil de obligatoriske datoer for omsætning af motorer, der er fastsat i bilag III.

Medlemsstaterne kan i overensstemmelse med den relevante lovgivning, der var gældende den 5. oktober 2016, fortsat tillade, at motorer bringes i omsætning indtil de obligatoriske datoer for omsætning af motorer, der er fastsat i bilag III.

3. Som en undtagelse fra denne forordning kan motorer, som har modtaget EU-typegodkendelse i henhold til den relevante lovgivning, der var gældende den 5. oktober 2016, eller som opfylder de krav, der er fastsat af Centralkommissionen for Sejlads på Rhinen (CCNR) og vedtaget som CCNR trin II, inden for rammerne af den reviderede konvention om sejlads på Rhinen, fortsat bringes i omsætning indtil de datoer for omsætning af motorer, der er fastsat i bilag III.

I sådanne tilfælde må de nationale myndigheder ikke forbyde, begrænse eller hindre, at motorer, der er i overensstemmelse med den godkendte type, bringes i omsætning.

4. Motorer, der den 5. oktober 2016 ikke faldt inden for anvendelsesområdet for direktiv 97/68/EF, kan fortsat bringes i omsætning på grundlag af de gældende nationale regler, hvis sådanne regler findes, indtil de datoer for omsætning af motorer, der er fastsat i bilag III.

5. Med forbehold af artikel 5, stk. 3, artikel 18, stk. 2, og, hvis det er relevant, direktiv 2008/57/EF og Kommissionens forordning (EU) nr. 1302/2014 ⁽¹⁾ kan overgangsmotorer og, hvor det er relevant, de mobile ikkevejgående maskiner, hvori disse overgangsmotorer er monteret, fortsat bringes i omsætning i overgangsperioden, på betingelse af at den maskine, som overgangsmotoren er monteret i, har en produktionsdato, der ligger senest 18 måneder efter begyndelsen af overgangsperioden.

For motorer af kategori NRE skal medlemsstaterne tillade en forlængelse af overgangsperioden og af den 18-måneders periode, der er omhandlet i første afsnit, med yderligere 12 måneder for originaludstyrsfabrikanter med en samlet årlig produktion på under 100 enheder af mobile ikkevejgående maskiner udstyret med forbrændingsmotorer. Med henblik på beregningen af denne samlede årlige produktion skal alle originaludstyrsfabrikanter, som kontrolleres af samme fysiske eller juridiske person, anses for at være en og samme originaludstyrsfabrikant.

For motorer af kategori NRE til anvendelse i mobile kraner forlænges overgangsperioden og den 18-måneders periode, der er omhandlet i første afsnit, med 12 måneder.

For motorer i kategori NRS med en motoreffekt, der er mindre end 19 kW, til anvendelse i sneslynger forlænges overgangsperioden og den 18-måneders periode, der er omhandlet i første afsnit, med 24 måneder.

6. Med forbehold af stk. 5 i denne artikel skal overgangsmotorer opfylde mindst ét af følgende krav:

- a) være i overensstemmelse med motortyper eller motorfamilier, hvis EU-typegodkendelse ikke længere er gyldig i henhold til artikel 30, stk. 2, litra a), og er på motorernes produktionsdatoer omfattet af en gyldig EU-typegodkendelse, som er i overensstemmelse med de seneste gældende emissionsgrænser som fastsat i den relevante lovgivning, der gælder den 5. oktober 2016
- b) tilhøre et effektområde, der ikke var underlagt typegodkendelse vedrørende forurenende emissioner på EU-niveau den 5. oktober 2016, eller
- c) anvendes eller være bestemt til anvendelse i en anordning, der ikke var underlagt typegodkendelse vedrørende forurenende emissioner på EU-niveau den 5. oktober 2016.

7. Perioden, i hvilken overgangsmotorer kan bringes i omsætning, begrænses til:

- a) 24 måneder fra den gældende dato i bilag III for omsætning af motorer i det tilfælde, der er fastsat i stk. 5, første afsnit
- b) 36 måneder fra den gældende dato i bilag III for omsætning af motorer i det tilfælde, der er omhandlet i stk. 5, andet og tredje afsnit
- c) 48 måneder fra den gældende dato i bilag III for omsætning af motorer i det tilfælde, der er omhandlet i stk. 5, fjerde afsnit.

8. Fabrikanter skal sikre, at overgangsmotorer, der bringes i omsætning i løbet af overgangsperioden, er i overensstemmelse med den mærkning, der er omhandlet i artikel 32, stk. 2, litra d).

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 1302/2014 af 18. november 2014 om en teknisk specifikation for interoperabilitet gældende for lokomotiver og rullende materiel til passagertog i delsystemet Rullende materiel til jernbanesystemet i Den Europæiske Union (EUT L 356 af 12.12.2014, s. 228).

9. Uanset artikel 5, stk. 3, artikel 18, stk. 2, og artikel 22 kan medlemsstaterne for en periode, der senest slutter den 17. september 2026, give tilladelse til at bringe motorer i kategori RLL i omsætning, hvis de har en maksimal nettoeffekt, der er større end 2 000 kW, ikke overholder emissionsgrænserne i bilag II og skal monteres i lokomotiver, der udelukkende kører på et teknisk isoleret jernbanenet på 1 520 mm. I løbet af denne periode skal de motorer, der bringes i omsætning, mindst overholde de emissionsgrænser, som motorer skulle overholde for at kunne bringes i omsætning den 31. december 2011. Medlemsstaternes godkendende myndigheder meddeler EU-typegodkendelse og giver tilladelse til, at sådanne motorer bringes i omsætning.

10. Uanset artikel 5, stk. 3, og artikel 18, stk. 2, giver medlemsstaterne tilladelse til, at udskiftningsmotorer bringes i omsætning for en periode på højst 15 år fra de datoer i bilag III, der gælder for omsætning af trin V-motorer, forudsat at motorerne tilhører en kategori svarende til NRS med en referenceeffekt, der ikke er mindre end 19 kW, eller tilhører en kategori svarende til NRG, hvis udskiftningsmotoren og den oprindelige motor tilhører en motorkategori eller et effektområde, der ikke var underlagt typegodkendelse på EU-niveau den 31. december 2016.

11. Uanset artikel 5, stk. 3, og artikel 18, stk. 2, giver medlemsstaterne tilladelse til, at udskiftningsmotorer bringes i omsætning for en periode på højst 20 år fra de datoer i bilag III, der gælder for omsætning af trin V-motorer, forudsat at motorerne:

- a) tilhører kategori NRE med en referenceeffekt, der ikke er mindre end 19 kW og ikke er større end 560 kW, og overholder et emissionstrin, der udløb højst 20 år før den dato, hvor disse motorer blev bragt i omsætning, og som er mindst lige så strengt som de emissionsgrænser, som den motor, der skal udskiftes, skulle overholde, da den oprindeligt blev bragt i omsætning
- b) tilhører en kategori svarende til NRE med en referenceeffekt, der er større end 560 kW, hvis udskiftningsmotoren og den oprindelige motor tilhører en motorkategori eller et effektområde, der ikke var underlagt typegodkendelse på EU-niveau den 31. december 2016.

12. Medlemsstaterne kan beslutte ikke at anvende denne forordning i en periode, der senest slutter den 17. september 2026, på motorer, der er monteret i bomuldshøstmaskiner.

13. Fabrikanter skal sikre, at overgangsmotorer er i overensstemmelse med den mærkning, der er omhandlet i artikel 32, stk. 2, litra e).

Artikel 59

Rapport

1. Medlemsstaterne skal senest den 31. december 2021 underrette Kommissionen om anvendelsen af procedurerne for EU-typegodkendelse i denne forordning.
2. Senest den 31. december 2022 forelægger Kommissionen på grundlag af underretningen i stk. 1 en rapport for Europa-Parlamentet og for Rådet om anvendelsen af denne forordning.

Artikel 60

Revision

1. Kommissionen forelægger senest den 31. december 2018 Europa-Parlamentet og Rådet en rapport med en vurdering af muligheden for at fastlægge harmoniserede foranstaltninger til eftermontering af emissionskontrolanordninger i motorer i mobile ikkevejgående maskiner, der allerede er bragt i omsætning i Unionen. Denne rapport skal også omhandle tekniske foranstaltninger og finansielle incitamentsordninger som et middel til at hjælpe medlemsstaterne med at overholde Unionens luftkvalitetslovgivning ved at vurdere mulige foranstaltninger mod luftforurening i tætbefolkede områder under behørig overholdelse af Unionens statsstøtteregler.
2. Kommissionen forelægger senest den 31. december 2020 Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om:
 - a) vurdering af potentielle yderligere reduktioner af forurenende emissioner på grundlag af tilgængelige teknologier og en cost-benefit-analyse.

Navnlig for motorer i kategori IWP og IWA en vurdering af, hvorvidt følgende er teknologisk og økonomisk mulig:

- i) en yderligere reduktion af emissionsgrænseværdien for partikelantallet og NO_x-emissioner
 - ii) en yderligere reduktion af faktor A for helt og delvis gasdrevne motorer som led i klimaneutral drift i sammenligning med dieseldrevne motorer og
 - iii) en tilføjelse af grænseværdier for partikelantal til de motorkategorier, for hvilke sådanne værdier ikke er blevet fastsat i bilag II til denne forordning
- b) identifikation af potentielt relevante forurenende typer, som ikke er omfattet af denne forordning.
3. Kommissionen forelægger senest den 31. december 2025 Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af undtagelsesbestemmelserne i artikel 34, stk. 4 og 5, og overvågningen af resultaterne af de emissionsprøvninger, der er fastsat i artikel 19, og konklusionerne heraf.

Rapporten skal desuden indeholde en evaluering af de prøvninger, der kræves med henblik på EU-typegodkendelse som fastsat i artikel 24 og 25, med særlig fokus på, i hvilket omfang disse prøvninger svarer til virkelige motordrifts-betingelser, og den skal også indeholde en evaluering af, hvorvidt det er muligt at indføre prøvninger for emissioner af forurenende partikler som led i den prøvning efter ibrugtagning, der er fastsat i artikel 19.

4. Rapporterne, der er omhandlet i stk. 2 og 3:

- a) udarbejdes på grundlag af en høring af de relevante interessenter
- b) tager hensyn til de gældende tilknyttede EU-standarder og internationale standarder og
- c) ledsages om fornødent af lovgivningsforslag.

Artikel 61

Ændringer af direktiv 97/68/EF

I direktiv 97/68/EF foretages følgende ændringer:

1) I artikel 9, stk. 4a, tilføjes følgende afsnit:

»Som undtagelse fra første afsnit kan medlemsstaterne efter anmodning fra en originaludstyr-fabrikant give tilladelse til markedsføring af motorer, når de opfylder emissionsgrænseværdierne for trin III A-motorer, forudsat at disse motorer er beregnet til montering i mobile ikkevejgående maskiner til anvendelse i en potentielt eksplosiv atmosfære som defineret i artikel 2, nr. 5), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/34/EU (*).

Fabrikanter skal forelægge den godkendende myndighed behørig dokumentation for, at motorerne udelukkende monteres i mobile ikkevejgående maskiner, der er certificeret som opfyldende disse krav. En etiket med teksten »Motor til begrænset brug i maskiner fremstillet af« efterfulgt af navnet på originaludstyr-fabrikanten og med den særlige henvisning til den dermed forbundne undtagelse skal påføres alle sådanne motorer ved siden af motorens lovpligtige mærkning, jf. bilag I, afsnit 3.

Som undtagelse fra første afsnit kan medlemsstaterne meddele EU-typegodkendelse og give tilladelse til at markedsføre motorer i kategori RLL, hvis de har en maksimal nettoeffekt, der er større end 2 000 kW, ikke overholder emissionsgrænserne i bilag II og skal monteres i lokomotiver, der udelukkende kører på et teknisk isoleret jernbanenet på 1 520 mm. Disse motorer skal mindst overholde de emissionsgrænser, som motorer skulle overholde for at kunne markedsføres den 31. december 2011.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/34/EU af 26. februar 2014 om harmonisering af medlemsstaternes love om materiel og sikringsystemer til anvendelse i en potentielt eksplosiv atmosfære (EUT L 96 af 29.3.2014, s. 309).«

2) I artikel 10 tilføjes følgende stykke:

»8. Medlemsstaterne kan beslutte ikke at anvende dette direktiv på motorer, der er monteret i bomuldshøstmaskiner.«

Artikel 62

Ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012

I bilaget til forordning (EU) nr. 1024/2012 tilføjes følgende punkt:

»9. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1628 af 14. september 2016 om krav vedrørende emissionsgrænser for forurenende luftarter og partikler for og typegodkendelse af forbrændingsmotorer til mobile ikkevejgående maskiner, om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 og (EU) nr. 167/2013 og om ændring og ophævelse af direktiv 97/68/EF (*): artikel 44.

(*) EUT L 252 af 16.9.2016, s. 53.«

Artikel 63

Ændringer af forordning (EU) nr. 167/2013

I artikel 19 i forordning (EU) nr. 167/2013 foretages følgende ændringer:

1) Stk. 3 affattes således:

»3. De bestemmelser om motorkategorier, udstødningsemissionsgrænser, prøvningscykluser, emissionsholdbarhedsperioder, udstødningsemissionskrav, overvågning af emissioner fra ibrugtagne motorer og udførelse af målinger og prøvninger samt overgangsbestemmelserne og bestemmelserne om mulighed for hurtig EU-typegodkendelse af trin V-motorer og for hurtigt at bringe sådanne motorer i omsætning, der er fastsat for mobile ikkevejgående maskiner i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1628 (*), og de delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, der er vedtaget i henhold hertil, finder anvendelse.

Med henblik på at markedsføre traktorer i klasse T2, T4.1 og C2 og registrere og ibrugtage sådanne traktorer betragtes motorer i effektområdet 56-130 kW, der opfylder trin IIIB-kravene, som overgangsmotorer som defineret i artikel 3, nr. 32), i forordning (EU) 2016/1629.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1628 af 14. september 2016 om krav vedrørende emissionsgrænser for forurenende luftarter og partikler for og typegodkendelse af forbrændingsmotorer til mobile ikkevejgående maskiner, om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 og (EU) nr. 167/2013 og om ændring og ophævelse af direktiv 97/68/EF (EUT L 252 af 16.9.2016, s. 53).«

2) I stk. 6 tilføjes følgende afsnit:

»Uanset det princip, der er fastsat i andet afsnit, tillægges Kommissionen beføjelse til senest den 31. december 2016 at ændre Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/96 (*), således at:

- a) den udsættelsesperiode, der er fastsat i artikel 11, stk. 4, i delegeret forordning (EU) 2015/96, er fire år med henblik på EU-typegodkendelse af traktorer i klasse T2, T4.1 og C2 og
- b) den fleksibilitet, der er tilladt i henhold til punkt 1.1.1 i bilag V til delegeret forordning (EU) 2015/96, øges til 150 % for traktorer i klasse T2, T4.1 og C2 i fleksibilitetsordningen, der er omhandlet i artikel 14 i nævnte delegerede forordning.

(*) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/96 af 1. oktober 2014 om supplerende bestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 167/2013 for så vidt angår krav til landbrugs- og skovbrugs-køretøjers miljøpræstationer og fremdriftsydelse (EUT L 16 af 23.1.2015, s. 1).«

*Artikel 64***Ophævelse**

1. Med forbehold af artikel 58, stk. 1-4, i denne forordning ophæves direktiv 97/68/EF med virkning fra den 1. januar 2017.
2. Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til denne forordning.

*Artikel 65***Ikrafttrædelse og anvendelse**

1. Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
2. Denne forordning finder anvendelse fra den 1. januar 2017 med undtagelse af artikel 61, der finder anvendelse fra den 6. oktober 2016.

De godkendende myndigheder må fra den 6. oktober 2016 ikke give afslag på at meddele EU-typegodkendelse for en ny motortype eller motorfamilie eller forbyde, at den bringes i omsætning, hvis denne motortype eller motorfamilie er i overensstemmelse med kapitel II, III, IV og VIII og de delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, der er vedtaget i henhold til denne forordning.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 14. september 2016.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

I. KORČOK

Formand

BILAG I

Definition af motorunderkategorier, jf. artikel 4

Tabel I-1: Underkategorier af motorkategori NRE, jf. artikel 4, stk. 1, nr. 1)

Kategori	Tændings- type	Driftshastighed	Effekt (kW)	Underkategori	Referenceeffekt
NRE	CI	Variabel	$0 < P < 8$	NRE-v-1	Maksimal nettoeffekt
	CI		$8 \leq P < 19$	NRE-v-2	
	CI		$19 \leq P < 37$	NRE-v-3	
	CI		$37 \leq P < 56$	NRE-v-4	
	Alle		$56 \leq P < 130$	NRE-v-5	
			$130 \leq P \leq 560$	NRE-v-6	
			$P > 560$	NRE-v-7	
	CI	Konstant	$0 < P < 8$	NRE-c-1	Mærke nettoeffekt
	CI		$8 \leq P < 19$	NRE-c-2	
	CI		$19 \leq P < 37$	NRE-c-3	
	CI		$37 \leq P < 56$	NRE-c-4	
	Alle		$56 \leq P < 130$	NRE-c-5	
			$130 \leq P \leq 560$	NRE-c-6	
			$P > 560$	NRE-c-7	

Tabel I-2: Underkategorier af motorkategori NRG, jf. artikel 4, stk. 1, nr. 2)

Kategori	Tændings-type	Driftshastighed	Effekt (kW)	Underkategori	Referenceeffekt
NRG	Alle	Variabel	$P > 560$	NRG-v-1	Maksimal nettoeffekt
		Konstant	$P > 560$	NRG-c-1	Mærke nettoeffekt

Tabel I-3: Underkategorier af motorkategori NRSh, jf. artikel 4, stk. 1, nr. 3)

Kategori	Tændings-type	Driftshastighed	Effekt (kW)	Slagvolumen (cm ³)	Underkategori	Referenceeffekt
NRSh	SI	Variabel eller konstant	$0 < P < 19$	$SV < 50$	NRSh-v-1a	Maksimal nettoeffekt
				$SV \geq 50$	NRSh-v-1b	

Tabel I-4: Underkategorier af motorkategori NRS, jf. artikel 4, stk. 1, nr. 4)

Kategori	Tændings- type	Driftshastighed	Effekt (kW)	Slagvolumen (cm³)	Underkategori	Referenceeffekt
NRS	SI	Variabel ≥ 3 600 o/m eller kon- stant	0 < P < 19	80 ≤ SV < 225	NRS-vr-1a	Maksimal net- toeffekt
				SV ≥ 225	NRS-vr-1b	
		Variabel < 3 600 o/m		80 ≤ SV < 225	NRS-vi-1a	
				SV ≥ 225	NRS-vi-1b	
		Variabel eller konstant	19 ≤ P < 30	SV ≤ 1 000	NRS-v-2a	Maksimal net- toeffekt
				SV > 1 000	NRS-v-2b	
			30 ≤ P < 56	Alle	NRS-v-3	Maksimal net- toeffekt

For motorer < 19 kW med $SV < 80$ cm³ i andet end håndholdte maskiner anvendes motorer i kategori NRSh.

Tabel I-5: Underkategorier af motorkategori IWP, jf. artikel 4, stk. 1, nr. 5)

Kategori	Tændings-type	Driftshastighed	Effekt (kW)	Underkategori	Referenceeffekt
IWP	Alle	Variabel	$19 \leq P < 75$	IWP-v-1	Maksimal nettoeffekt
			$75 \leq P < 130$	IWP-v-2	
			$130 \leq P < 300$	IWP-v-3	
			$P \geq 300$	IWP-v-4	
		Konstant	$19 \leq P < 75$	IWP-c-1	Mærke nettoeffekt
			$75 \leq P < 130$	IWP-c-2	
			$130 \leq P < 300$	IWP-c-3	
			$P \geq 300$	IWP-c-4	

Tabel I-6: Underkategorier af motorkategori IWA, jf. artikel 4, stk. 1, nr. 6)

Kategori	Tændings-type	Driftshastighed	Effekt (kW)	Underkategori	Referenceeffekt
IWA	Alle	Variabel	$19 \leq P < 75$	IWA-v-1	Maksimal nettoeffekt
			$75 \leq P < 130$	IWA-v-2	
			$130 \leq P < 300$	IWA-v-3	
			$P \geq 300$	IWA-v-4	

Kategori	Tændings-type	Driftshastighed	Effekt (kW)	Underkategori	Referenceeffekt
		Konstant	$19 \leq P < 75$	IWA-c-1	Mærke nettoeffekt
			$75 \leq P < 130$	IWA-c-2	
			$130 \leq P < 300$	IWA-c-3	
			$P \geq 300$	IWA-c-4	

Tabel I-7: Underkategorier af motorkategori RLL, jf. artikel 4, stk. 1, nr. 7)

Kategori	Tændings-type	Driftshastighed	Effekt (kW)	Underkategori	Referenceeffekt
RLL	Alle	Variabel	$P > 0$	RLL-v-1	Maksimal nettoeffekt
		Konstant	$P > 0$	RLL-c-1	Mærke nettoeffekt

Tabel I-8: Underkategorier af motorkategori RLR, jf. artikel 4, stk. 1, nr. 8)

Kategori	Tændings-type	Driftshastighed	Effekt (kW)	Underkategori	Referenceeffekt
RLR	Alle	Variabel	$P > 0$	RLR-v-1	Maksimal nettoeffekt
		Konstant	$P > 0$	RLR-c-1	Mærke nettoeffekt

Tabel I-9: Underkategorier af motorkategori SMB, jf. artikel 4, stk. 1, nr. 9)

Kategori	Tændings-type	Driftshastighed	Effekt (kW)	Underkategori	Referenceeffekt
SMB	SI	Variabel eller konstant	$P > 0$	SMB-v-1	Maksimal nettoeffekt

Tabel I-10: Underkategorier af motorkategori ATS, jf. artikel 4, stk. 1, nr. 10)

Kategori	Tændings-type	Driftshastighed	Effekt (kW)	Underkategori	Referenceeffekt
ATS	SI	Variabel eller konstant	$P > 0$	ATS-v-1	Maksimal nettoeffekt

BILAG II

Udstødningsemissionsgrænser, jf. artikel 18, stk. 2

Tabel II-1: Trin V-emissionsgrænser for motorkategori NRE, jf. artikel 4, stk. 1, nr. 1)

Emissionstrin	Motorunderkategorie	Effektinterval	Tændingstype	CO	HC	NO _x	Partikelmasse	PN	A
		kW		g/kWh	g/kWh	g/kWh	g/kWh	#/kWh	
Trin V	NRE-v-1 NRE-c-1	0 < P < 8	CI	8,00	(HC + NO _x ≤ 7,50)		0,40 ⁽¹⁾	—	1,10
Trin V	NRE-v-2 NRE-c-2	8 ≤ P < 19	CI	6,60	(HC + NO _x ≤ 7,50)		0,40	—	1,10
Trin V	NRE-v-3 NRE-c-3	19 ≤ P < 37	CI	5,00	(HC + NO _x ≤ 4,70)		0,015	1 × 10 ¹²	1,10
Trin V	NRE-v-4 NRE-c-4	37 ≤ P < 56	CI	5,00	(HC + NO _x ≤ 4,70)		0,015	1 × 10 ¹²	1,10
Trin V	NRE-v-5 NRE-c-5	56 ≤ P < 130	Alle	5,00	0,19	0,40	0,015	1 × 10 ¹²	1,10
Trin V	NRE-v-6 NRE-c-6	130 ≤ P ≤ 560	Alle	3,50	0,19	0,40	0,015	1 × 10 ¹²	1,10
Trin V	NRE-v-7 NRE-c-7	P > 560	Alle	3,50	0,19	3,50	0,045	—	6,00

⁽¹⁾ 0,60 for luftkølede motorer med direkte indsprøjtning, der kan håndstartes.

Tabel II-2: Trin V-emissionsgrænser for motorkategori NRG, jf. artikel 4, stk. 1, nr. 2)

Emissionstrin	Motorunderkategorie	Effektinterval	Tændingstype	CO	HC	NO _x	Partikelmasse	PN	A
		kW		g/kWh	g/kWh	g/kWh	g/kWh	#/kWh	
Trin V	NRG-v-1 NRG-c-1	P > 560	Alle	3,50	0,19	0,67	0,035	—	6,00

Tabel II-3: Trin V-emissionsgrænser for motorkategori NRSh, jf. artikel 4, stk. 1, nr. 3)

Emissionstrin	Motorunderkategorie	Effektinterval	Tændingstype	CO	HC + NO _x
		kW		g/kWh	g/kWh
Trin V	NRSh-v-1a	0 < P < 19	SI	805	50
Trin V	NRSh-v-1b			603	72

Tabel II-4: Trin V-emissionsgrænser for motorkategori NRS, jf. artikel 4, stk. 1, nr. 4)

Emissionstrin	Motorunderkategori	Effektinterval	Tændingstype	CO	HC + NO _x
		kW		g/kWh	g/kWh
Trin V	NRS-vr-1a NRS-vi-1a	0 < P < 19	SI	610	10
Trin V	NRS-vr-1b NRS-vi-1b			610	8
Trin V	NRS-v-2a	19 ≤ P ≤ 30		610	8
Trin V	NRS-v-2b NRS-v-3	19 ≤ P < 56		4,40 (*)	2,70 (*)

(*) Valgfrit og som alternativ enhver kombination af værdier, der opfylder formelen $(HC + NO_x) \times CO^{0,784} \leq 8,57$ og følgende betingelser: $CO \leq 20,6$ g/kWh og $(HC + NO_x) \leq 2,7$ g/kWh.

Tabel II-5: Trin V-emissionsgrænser for motorkategori IWP, jf. artikel 4, stk. 1, nr. 5)

Emissionstrin	Motorunderkategori	Effektinterval	Tændingstype	CO	HC	NO _x	Partikelmasse	PN	A
		kW		g/kWh	g/kWh	g/kWh	g/kWh	#/kWh	
Trin V	IWP-v-1 IWP-c-1	19 ≤ P < 75	Alle	5,00	(HC + NO _x ≤ 4,70)		0,30	—	6,00
Trin V	IWP-v-2 IWP-c-2	75 ≤ P < 130	Alle	5,00	(HC + NO _x ≤ 5,40)		0,14	—	6,00
Trin V	IWP-v-3 IWP-c-3	130 ≤ P < 300	Alle	3,50	1,00	2,10	0,10	—	6,00
Trin V	IWP-v-4 IWP-c-4	P ≥ 300	Alle	3,50	0,19	1,80	0,015	1 × 10 ¹²	6,00

Tabel II-6: Trin V-emissionsgrænser for motorkategori IWA, jf. artikel 4, stk. 1, nr. 6)

Emissionstrin	Motorunderkategori	Effektinterval	Tændingstype	CO	HC	NO _x	Partikelmasse	PN	A
		kW		g/kWh	g/kWh	g/kWh	g/kWh	#/kWh	
Trin V	IWA-v-1 IWA-c-1	19 ≤ P < 75	Alle	5,00	(HC + NO _x ≤ 4,70)		0,30	—	6,00
Trin V	IWA-v-2 IWA-c-2	75 ≤ P < 130	Alle	5,00	(HC + NO _x ≤ 5,40)		0,14	—	6,00

Emissionstrin	Motorunderkategorikategori	Effektinterval	Tændingstype	CO	HC	NO _x	Partikelmasse	PN	A
		kW		g/kWh	g/kWh	g/kWh	g/kWh	#/kWh	
Trin V	IWA-v-3 IWA-c-3	$130 \leq P < 300$	Alle	3,50	1,00	2,10	0,10	—	6,00
Trin V	IWA-v-4 IWA-c-4	$P \geq 300$	Alle	3,50	0,19	1,80	0,015	1×10^{12}	6,00

Tabel II-7: Trin V-emissionsgrænser for motorkategori RLL, jf. artikel 4, stk. 1, nr. 7)

Emissionstrin	Motorunderkategorikategori	Effektinterval	Tændingstype	CO	HC	NO _x	Partikelmasse	PN	A
		kW		g/kWh	g/kWh	g/kWh	g/kWh	#/kWh	
Trin V	RLL-c-1 RLL-v-1	$P > 0$	Alle	3,50	$(HC + NO_x \leq 4,00)$		0,025	—	6,00

Tabel II-8: Trin V-emissionsgrænser for motorkategori RLR, jf. artikel 4, stk. 1, nr. 8)

Emissions-trin	Motorunderkategorikategori	Effektinterval	Tændingstype	CO	HC	NO _x	Partikelmasse	PN	A
		kW		g/kWh	g/kWh	g/kWh	g/kWh	#/kWh	
Trin V	RLR-c-1 RLR-v-1	$P > 0$	Alle	3,50	0,19	2,00	0,015	1×10^{12}	6,00

Tabel II-9: Trin V-emissionsgrænser for motorkategori SMB, jf. artikel 4, stk. 1, nr. 9)

Emissionstrin	Motorunderkategorikategori	Effektinterval	Tændingstype	CO	NO _x	HC
		kW		g/kWh	g/kWh	g/kWh
Trin V	SMB-v-1	$P > 0$	SI	275	—	75

Tabel II-10: Trin V-emissionsgrænser for motorkategori ATS, jf. artikel 4, stk. 1, nr. 10)

Emissionstrin	Motorunderkategorikategori	Effektinterval	Tændingstype	CO	HC + NO _x
		kW		g/kWh	g/kWh
Trin V	ATS-v-1	$P > 0$	SI	400	8

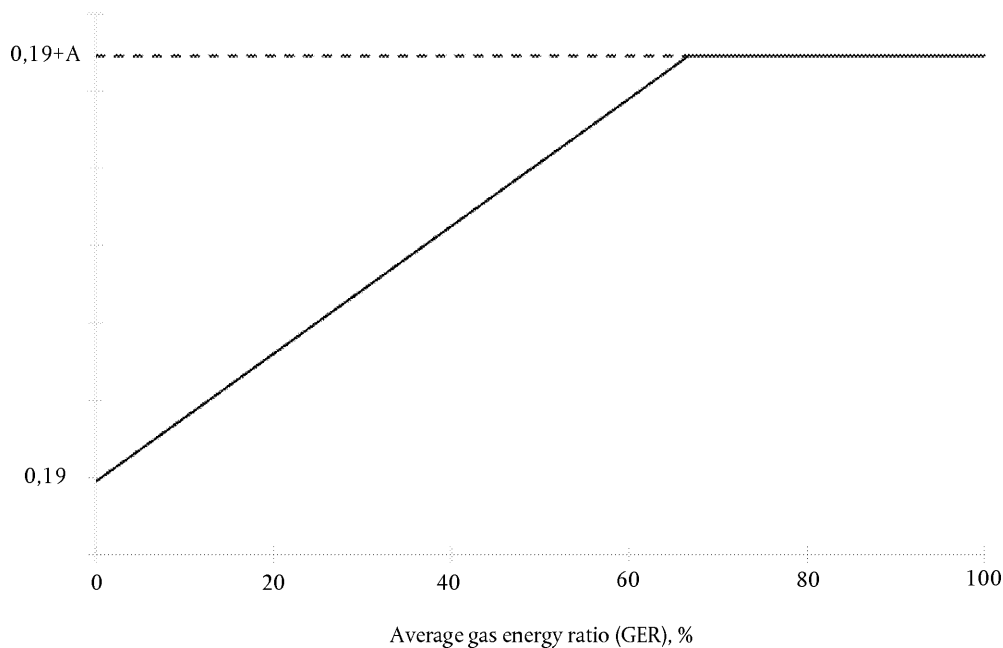
Særlige bestemmelser om samlede grænseværdier for kulbrinte (HC) for helt eller delvis gasdrevne motorer

1. For underkategorier, hvor faktor A er defineret, erstattes grænseværdien for kulbrinte for helt eller delvis gasdrevne motorer, der er angivet i tabel II-1 til II-10, med en værdi, der beregnes efter følgende formel:

$$HC = 0,19 + (1,5 \times A \times GER),$$

hvor GER er det gennemsnitlige gas/energiforhold i den relevante prøvningscyklus. Anvendes både den stationære og transiente prøvningscyklus, bestemmes GER ud fra den transiente prøvningscyklus med varmstart. Anvendes mere end én stationær prøvningscyklus, bestemmes det gennemsnitlige GER individuelt for hver cyklus.

Overstiger det beregnede loft for HC-værdien $0,19 + A$, sættes grænseværdien for HC til $0,19 + A$.

Figur 1. Diagram, der viser HC-emissionsgrænse som funktion af det gennemsnitlige GER

2. For underkategorier med kombineret HC- og NO_x -grænse nedbringes den kombinerede grænseværdi for HC og NO_x med 0,19 g/kWh, og den anvendes kun for NO_x .
3. Formlen finder ikke anvendelse på motorer, der anvender ikkegasformige brændstoffer.

BILAG III

Tidsplan for anvendelse af denne forordning med hensyn til EU-typegodkendelse og omsætning

Tabel III-1: Datoer for anvendelse af denne forordning for motorkategori NRE

Kategori	Tændings-type	Effekt (kW)	Underkategori	Obligatorisk anvendelsesdato for denne forordning for så vidt angår	
				EU-typegodkendelse af motorer	Omsætning af motorer
NRE	CI	$0 < P < 8$	NRE-v-1 NRE-c-1	1. januar 2018	1. januar 2019
	CI	$8 \leq P < 19$	NRE-v-2 NRE-c-2		
	CI	$19 \leq P < 37$	NRE-v-3 NRE-c-3	1. januar 2018	1. januar 2019
		$37 \leq P < 56$	NRE-v-4 NRE-c-4		
	Alle	$56 \leq P < 130$	NRE-v-5 NRE-c-5	1. januar 2019	1. januar 2020
		$130 \leq P < 560$	NRE-v-6 NRE-c-6	1. januar 2018	1. januar 2019
		$P > 560$	NRE-v-7 NRE-c-7	1. januar 2018	1. januar 2019

Tabel III-2: Datoer for anvendelse af denne forordning for motorkategori NRG

Kategori	Tændings-type	Effekt (kW)	Underkategori	Obligatorisk anvendelsesdato for denne forordning for så vidt angår	
				EU-typegodkendelse af motorer	Omsætning af motorer
NRG	Alle	$P > 560$	NRG-v-1 NRG-c-1	1. januar 2018	1. januar 2019

Tabel III-3: Datoer for anvendelse af denne forordning for motorkategori NRSh

Kategori	Tændings-type	Effekt (kW)	Underkategori	Obligatorisk anvendelsesdato for denne forordning for så vidt angår	
				EU-typegodkendelse af motorer	Omsætning af motorer
NRSh	SI	$0 < P < 19$	NRSh-v-1a NRSh-v-1b	1. januar 2018	1. januar 2019

Tabel III-4: Datoer for anvendelse af denne forordning for motorkategori NRS

Kategori	Tændings-type	Effekt (kW)	Underkategori	Obligatorisk anvendelsesdato for denne forordning for så vidt angår	
				EU-typegodkendelse af motorer	Omsætning af motorer
NRS	SI	$0 < P < 56$	NRS-vr-1a NRS-vi-1a NRS-vr-1b NRS-vi-1b NRS-v-2a NRS-v-2b NRS-v-3	1. januar 2018	1. januar 2019

Tabel III-5: Datoer for anvendelse af denne forordning for motorkategori IWP

Kategori	Tændings-type	Effekt (kW)	Underkategori	Obligatorisk anvendelsesdato for denne forordning for så vidt angår	
				EU-typegodkendelse af motorer	Omsætning af motorer
IWP	Alle	$19 \leq P < 300$	IWP-v-1 IWP-c-1 IWP-v-2 IWP-c-2 IWP-v-3 IWP-c-3	1. januar 2018	1. januar 2019
		$P \geq 300$	IWP-v-4 IWP-c-4	1. januar 2019	1. januar 2020

Tabel III-6: Datoer for anvendelse af denne forordning for motorkategori IWA

Kategori	Tændings-type	Effekt (kW)	Underkategori	Obligatorisk anvendelsesdato for denne forordning for så vidt angår	
				EU-typegodkendelse af motorer	Omsætning af motorer
IWA	Alle	$19 \leq P < 300$	IWA-v-1 IWA-c-1 IWA-v-2 IWA-c-2 IWA-v-3 IWA-c-3	1. januar 2018	1. januar 2019
		$P \geq 300$	IWA-v-4 IWA-c-4	1. januar 2019	1. januar 2020

Tabel III-7: Datoer for anvendelse af denne forordning for motorkategori RLL

Kategori	Tændings-type	Effekt (kW)	Underkategori	Obligatorisk anvendelsesdato for denne forordning for så vidt angår	
				EU-typegodkendelse af motorer	Omsætning af motorer
RLL	Alle	$P > 0$	RLL-v-1 RLL-c-1	1. januar 2020	1. januar 2021

Tabel III-8: Datoer for anvendelse af denne forordning for motorkategori RLR

Kategori	Tændings-type	Effekt (kW)	Underkategori	Obligatorisk anvendelsesdato for denne forordning for så vidt angår	
				EU-typegodkendelse af motorer	Omsætning af motorer
RLR	Alle	$P > 0$	RLR-v-1 RLR-c-1	1. januar 2020	1. januar 2021

Tabel III-9: Datoer for anvendelse af denne forordning for motorkategori SMB

Kategori	Tændings-type	Effekt (kW)	Underkategori	Obligatorisk anvendelsesdato for denne forordning for så vidt angår	
				EU-typegodkendelse af motorer	Omsætning af motorer
SMB	SI	$P > 0$	SMB-v-1	1. januar 2018	1. januar 2019

Tabel III-10: Datoer for anvendelse af denne forordning for motorkategori ATS

Kategori	Tændings-type	Effekt (kW)	Underkategori	Obligatorisk anvendelsesdato for denne forordning for så vidt angår	
				EU-typegodkendelse af motorer	Omsætning af motorer
ATS	SI	$P > 0$	ATS-v-1	1. januar 2018	1. januar 2019

BILAG IV

Ikkevejgående stationære prøvningscyklusser (NRSC)

Tabel IV-1: NRSC-prøvningscyklusser for motorkategori NRE

Kategori	Driftshastighed	Formål	Underkate- gori	NRSC
NRE	Variabel	Motor med variabel hastighed med referenceeffekt under 19 kW	NRE-v-1 NRE-v-2	G2 el- ler C1
		Motor med variabel hastighed med referenceeffekt på 19 kW el- ler derover, men ikke over 560 kW	NRE-v-3 NRE-v-4 NRE-v-5 NRE-v-6	C1
		Motor med variabel hastighed med referenceeffekt over 560 kW	NRE-v-7	C1
	Konstant	Motor med konstant hastighed	NRE-c-1 NRE-c-2 NRE-c-3 NRE-c-4 NRE-c-5 NRE-c-6 NRE-c-7	D2

Tabel IV-2: NRSC-prøvningscyklusser for motorkategori NRG

Kategori	Driftshastighed	Formål	Underkate- gori	NRSC
NRG	Variabel	Motor med variabel hastighed til generatorsæt	NRG-v-1	C1
	Konstant	Motor med konstant hastighed til generatorsæt	NRG-c-1	D2

Tabel IV-3: NRSC-prøvningscyklusser for motorkategori NRSh

Kategori	Driftshastighed	Formål	Underkate- gori	NRSC
NRSh	Variabel eller konstant	Motor med referenceeffekt på højst 19 kW til anvendelse i hånd- holdte maskiner	NRSh-v-1a NRSh-v-1b	G3

Tabel IV-4: NRSC-prøvningscyklusser for motorkategori NRS

Kategori	Driftshastighed	Formål	Underkate- gori	NRSC
NRS	Variabel < 3 600 o/m	Motor med variabel hastighed med referenceeffekt på højst 19 kW beregnet til drift med < 3 600 o/m	NRS-vi-1a NRS-vi-1b	G1

Kategori	Driftshastighed	Formål	Underkate- gori	NRSC
	Variabel $\geq$ 3 600 o/m eller konstant	Motor med variabel hastighed med referenceeffekt på højst 19 kW beregnet til drift med $\geq$ 3 600 o/m; motor med konstant hastighed med referenceeffekt på højst 19 kW	NRS-vr-1a NRS-vr-1b	G2
	Variabel eller konstant	Motor med både referenceeffekt mellem 19 og 30 kW og samlet slagvolumen på mindre end 1 liter	NRS-v-2a	G2
		Motor med referenceeffekt over 19 kW, undtagen motor med både referenceeffekt mellem 19 og 30 kW og samlet slagvolumen på mindre end 1 liter	NRS-v-2b NRS-v-3	C2

Tabel IV-5: NRSC-prøvningscyklusser for motorkategori IWP

Kategori	Driftshastighed	Formål	Underkate- gori	NRSC
IWP	Variabel	Motor med variabel hastighed beregnet til fremdrift, der fungerer med en rotor med fast bladindstilling	IWP-v-1 IWP-v-2 IWP-v-3 IWP-v-4	E3
	Konstant	Motor med konstant hastighed beregnet til fremdrift, der fungerer med stilbar propel eller elektrisk tilkoblet propel	IWP-c-1 IWP-c-2 IWP-c-3 IWP-c-4	E2

Tabel IV-6: NRSC-prøvningscyklusser for motorkategori IWA

Kategori	Driftshastighed	Formål	Underkate- gori	NRSC
IWA	Variabel	Motor med variabel hastighed beregnet som hjælpemotor i fartøjer til sejlads ad indre vandveje	IWA-v-1 IWA-v-2 IWA-v-3 IWA-v-4	C1
	Konstant	Motor med konstant hastighed beregnet som hjælpemotor i fartøjer til sejlads ad indre vandveje	IWA-c-1 IWA-c-2 IWA-c-3 IWA-c-4	D2

Tabel IV-7: NRSC-prøvningscyklusser for motorkategori RLL

Kategori	Driftshastighed	Formål	Underkate- gori	NRSC
RLL	Variabel	Motor med variabel hastighed til fremdrift af lokomotiver	RLL-v-1	F
	Konstant	Motor med konstant hastighed til fremdrift af lokomotiver	RLL-c-1	D2

Tabel IV-8: NRSC-prøvningscyklusser for motorkategori RLR

Kategori	Driftshastighed	Formål	Underkate- gori	NRSC
RLR	Variabel	Motor med variabel hastighed til fremdrift af motorvogne	RLR-v-1	C1
	Konstant	Motor med konstant hastighed til fremdrift af motorvogne	RLR-c-1	D2

Tabel IV-9: NRSC-prøvningscyklusser for motorkategori SMB

Kategori	Driftshastighed	Formål	Underkate- gori	NRSC
SMB	Variabel eller konstant	Motorer til fremdrift af snescootere	SMB-v-1	H

Tabel IV-10: NRSC-prøvningscyklusser for motorkategori ATS

Kategori	Driftshastighed	Formål	Underkate- gori	NRSC
ATS	Variabel eller konstant	Motorer til fremdrift af ATV'er eller SSV'er	ATS-v-1	G1

Ikkevejgående transient prøvningscyklus

Tabel IV-11: Ikkevejgående transient prøvningscyklus for motorkategori NRE

Kategori	Driftshastighed	Formål	Underkate- gori	
NRE	Variabel	Motor med variabel hastighed med referenceeffekt på 19 kW eller derover, men ikke over 560 kW	NRE-v-3 NRE-v-4 NRE-v-5 NRE-v-6	NRTC- cyklus

Tabel IV-12: Ikkevejgående transient prøvningscyklus for motorkategori NRS ⁽¹⁾

Kategori	Driftshastighed	Formål	Underkate- gori	
NRS	Variabel eller konstant	Motor med referenceeffekt over 19 kW, undtagen motor med både referenceeffekt mellem 19 og 30 kW og samlet slagvolumen på mindre end 1 liter	NRS-v-2b NRS-v-3	LSI- NRTC

⁽¹⁾ Gælder kun motorer med en maksimal prøvningshastighed på $\leq 3\,400$ o/m.

BILAG V

Emissionsholdbarhedsperioder (EDP), jf. artikel 25, stk. 1

Tabel V-1: EDP for motorkategori NRE

Kategori	Tændings- type	Driftshastighed	Effekt (kW)	Underkategori	EDP (timer)
NRE	CI	Variabel	$0 < P < 8$	NRE-v-1	3 000
	CI		$8 \leq P < 19$	NRE-v-2	
	CI		$19 \leq P < 37$	NRE-v-3	5 000
	CI		$37 \leq P < 56$	NRE-v-4	8 000
	Alle		$56 \leq P < 130$	NRE-v-5	
			$130 \leq P \leq 560$	NRE-v-6	
			$P > 560$	NRE-v-7	
	CI	Konstant	$0 < P < 8$	NRE-c-1	3 000
	CI		$8 \leq P < 19$	NRE-c-2	
	CI		$19 \leq P < 37$	NRE-c-3	
	CI		$37 \leq P < 56$	NRE-c-4	8 000
	Alle		$56 \leq P < 130$	NRE-c-5	
			$130 \leq P \leq 560$	NRE-c-6	
			$P > 560$	NRE-c-7	

Tabel V-2: EDP for motorkategori NRG

Kategori	Tændings-type	Driftshastighed	Effekt (kW)	Underkategori	EDP (timer)
NRG	Alle	Konstant	$P > 560$	NRG-v-1	8 000
		Variabel		NRG-c-1	

Tabel V-3: EDP for motorkategori NRSh

Kategori	Tændings-type	Driftshastighed	Effekt (kW)	Slagvolumen (cm ³)	Underkategori	EDP (timer)
NRSh	SI	Variabel eller konstant	$0 < P < 19$	SV < 50	NRSh-v-1a	50/125/300 ⁽¹⁾
				SV ≥ 50	NRSh-v-1b	

⁽¹⁾ EDP-timer svarer til EDP-kategori kat. 1/kat. 2/kat. 3 som defineret i de delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til denne forordning.

Tabel V-4: EDP for motorkategori NRS

Kategori	Tændings-type	Driftshastighed	Effekt (kW)	Slagvolumen (cm ³)	Underkategori	EDP (timer)
NRS	SI	Variabel $\geq 3\ 600$ o/m eller konstant	$0 < P < 19$	$80 \leq SV < 225$	NRS-vr-1a	125/250/500 ⁽¹⁾
		Variabel $< 3\ 600$ o/m			NRS-vi-1a	
		Variabel $\geq 3\ 600$ o/m eller konstant		$SV \geq 225$	NRS-vr-1b	250/500/1 000 ⁽¹⁾
		Variabel $< 3\ 600$ o/m			NRS-vi-1b	
		Variabel eller konstant	$19 \leq P < 30$	$SV \leq 1\ 000$	NRS-v-2a	1 000
				$SV > 1\ 000$	NRS-v-2b	5 000
			$30 \leq P < 56$	Alle	NRS-v-3	5 000

⁽¹⁾ EDP-timer svarer til EDP-kategori kat. 1/kat. 2/kat. 3 som defineret i de delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til denne forordning.

Tabel V-5: EDP for motorkategori IWP

Kategori	Tændings-type	Driftshastighed	Effekt (kW)	Underkategori	EDP (timer)
IWP	Alle	Variabel	$19 \leq P < 75$	IWP-v-1	10 000
			$75 \leq P < 130$	IWP-v-2	
			$130 \leq P < 300$	IWP-v-3	
			$P \geq 300$	IWP-v-4	
		Konstant	$19 \leq P < 75$	IWP-c-1	10 000
			$75 \leq P < 130$	IWP-c-2	
			$130 \leq P < 300$	IWP-c-3	
			$P \geq 300$	IWP-c-4	

Tabel V-6: EDP for motorkategori IWA

Kategori	Tændings-type	Driftshastighed	Effekt (kW)	Underkategori	EDP (timer)
IWA	Alle	Variabel	$19 \leq P < 75$	IWA-v-1	10 000
			$75 \leq P < 130$	IWA-v-2	
			$130 \leq P < 300$	IWA-v-3	
			$P \geq 300$	IWA-v-4	

Kategori	Tændings-type	Driftshastighed	Effekt (kW)	Underkategori	EDP (timer)
		Konstant	$19 \leq P < 75$	IWA-c-1	10 000
			$75 \leq P < 130$	IWA-c-2	
			$130 \leq P < 300$	IWA-c-3	
			$P \geq 300$	IWA-c-4	

Tabel V-7: EDP for motorkategori RLL

Kategori	Tændings-type	Driftshastighed	Effekt (kW)	Underkategori	EDP (timer)
RLL	Alle	Variabel	$P > 0$	RLL-v-1	10 000
		Konstant	$P > 0$	RLL-c-1	

Tabel V-8: EDP for motorkategori RLR

Kategori	Tændings-type	Driftshastighed	Effekt (kW)	Underkategori	EDP (timer)
RLR	Alle	Variabel	$P > 0$	RLR-v-1	10 000
		Konstant	$P > 0$	RLR-c-1	

Tabel V-9: EDP for motorkategori SMB

Kategori	Tændings-type	Driftshastighed	Effekt (kW)	Underkategori	EDP (timer)
SMB	SI	Variabel eller konstant	$P > 0$	SMB-v-1	400 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Alternativt er en emissionsholdbarhedsperiode på 8 000 km tilladt.

Tabel V-10: EDP for motorkategori ATS

Kategori	Tændings-type	Driftshastighed	Effekt (kW)	Underkategori	EDP (timer)
ATS	SI	Variabel eller konstant	$P > 0$	ATS-v-1	500/1 000 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ EDP-timer svarer til følgende samlede slagvolumen: $< 100 \text{ cm}^3/\geq 100 \text{ cm}^3$.

BILAG VI

Emissionsgrænseværdier for motorer til særlige formål, jf. artikel 34, stk. 5

Tabel VI-1: Emissionsgrænseværdier for motorer til særlige formål for motorkategori NRE

Emissionstrin	Motorunder-kategori	Effektinterval	Tændingstype	CO	HC	NO _x	Partikel-masse	A
		kW		g/kWh	g/kWh	g/kWh	g/kWh	
SPE	NRE-v-1 NRE-c-1	$0 < P < 8$	CI	8	7,5		0,4	6,0
SPE	NRE-v-2 NRE-c-2	$8 \leq P < 19$	CI	6,6	7,5		0,4	6,0
SPE	NRE-v-3 NRE-c-3	$19 \leq P < 37$	CI	5,5	7,5		0,6	6,0
SPE	NRE-v-4 NRE-c-4	$37 \leq P < 56$	CI	5,0	4,7		0,4	6,0
SPE	NRE-v-5 NRE-c-5	$56 \leq P < 130$	Alle	5,0	4,0		0,3	6,0
SPE	NRE-v-6 NRE-c-6	$130 \leq P \leq 560$	Alle	3,5	4,0		0,2	6,0
SPE	NRE-v-7 NRE-c-7	$P > 560$	Alle	3,5	6,4		0,2	6,0

Tabel VI-2: Emissionsgrænseværdier for motorer til særlige formål for motorkategori NRG

Emissionstrin	Motorunder-kategori	Effektinterval	Tændingstype	CO	HC	NO _x	Partikel-masse	A
		kW		g/kWh	g/kWh	g/kWh	g/kWh	
SPE	NRG-c-1	$P > 560$	Alle	3,5	6,4		0,2	6,0
	NRG-v-1							

Tabel VI-3: Emissionsgrænseværdier for motorer til særlige formål for motorkategori RLL

Emissionstrin	Motorunder-kategori	Effektinterval	Tændingstype	CO	THC	NO _x	Partikel-masse	A
		kW		g/kWh	g/kWh	g/kWh	g/kWh	
SPE	RLL-v-1 RLL-c-1	$P \leq 560$	Alle	3,5	$(HC + NO_x \leq 4,0)$		0,2	6,0
SPE	RLL-v-1 RLL-c-1	$P > 560$ kW	Alle	3,5	0,5	6,0	0,2	6,0
SPE	RLL-v-1 RLL-c-1	$P > 2\,000$ kW og SVc ⁽¹⁾ > 5 liter	Alle	3,5	0,4	7,4	0,2	6,0

⁽¹⁾ Slagvolumen pr. cylinder.

DIREKTIVER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2016/1629

af 14. september 2016

om fastsættelse af tekniske forskrifter for fartøjer til sejlads på indre vandveje, om ændring af direktiv 2009/100/EF og om ophævelse af direktiv 2006/87/EF

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 91, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/87/EF ⁽⁴⁾ fastsætter harmoniserede betingelser for udstedelse af tekniske certifikater for fartøjer til sejlads på indre vandveje på alle Unionens indre vandveje.
- (2) De tekniske forskrifter for fartøjer, der sejler på Rhinen, er fastsat af Centralkommissionen for Sejlads på Rhinen (CCNR).
- (3) De tekniske forskrifter i bilagene til direktiv 2006/87/EF indeholder de fleste af de bestemmelser, som er fastsat i reglementet for inspektion af fartøjer på Rhinen i den udgave, der blev godkendt i 2004 af CCNR. Betingelserne og de tekniske forskrifter for udstedelse af certifikater for sejlads på indre vandveje i henhold til artikel 22 i den reviderede konvention om sejlads på Rhinen revideres regelmæssigt og svarer til den seneste teknologiske udvikling.
- (4) På grund af de forskellige retlige rammer og tidsrammer for beslutningsprocedurerne er det vanskeligt at opretholde ækvivalens mellem EU-certifikater for sejlads på indre vandveje, der udstedes i henhold til direktiv 2006/87/EF, og certifikater, der udstedes i henhold til artikel 22 i den reviderede konvention om sejlads på Rhinen. Dette medfører mangel på retssikkerhed, hvilket kan få negativ indvirkning på sejladsikkerheden.
- (5) For at opnå harmonisering på EU-plan og undgå konkurrenceforvridning og divergerende sikkerhedsniveauer bør der anvendes samme tekniske forskrifter for alle Unionens indre vandveje, og der bør regelmæssigt foretages ajourføring heraf.

⁽¹⁾ EUT C 177 af 11.6.2014, s. 58.

⁽²⁾ EUT C 126 af 26.4.2014, s. 48.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 15.4.2014 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets førstebehandlingsholdning af 16.6.2016 (endnu ikke offentliggjort i EUT). Europa-Parlamentets holdning af 14.9.2016.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/87/EF af 12. december 2006 om fastsættelse af tekniske forskrifter for fartøjer på indre vandveje og om ophævelse af Rådets direktiv 82/714/EØF (EUT L 389 af 30.12.2006, s. 1).

- (6) Da CCNR har opbygget betydelig ekspertise i udvikling og ajourføring af tekniske forskrifter for fartøjer til sejlads på indre vandveje, bør denne ekspertise udnyttes fuldt ud til gavn for de indre vandveje i EU. Et europæisk udvalg for udarbejdelse af standarder for sejlads på indre vandveje (CESNI) under ledelse af CCNR, som er åbent for eksperter fra alle medlemsstater, er ansvarligt for udarbejdelse af tekniske standarder for sejlads på indre vandveje, som Unionen bør henvise til.
- (7) EU-certifikater for sejlads på indre vandveje, der attesterer, at flydende strukturer fuldt ud overholder de tekniske forskrifter, bør gælde for alle Unionens indre vandveje.
- (8) Der bør gennemføres videre harmonisering af betingelserne for medlemsstaternes udstedelse af supplerende EU-certifikater for sejlads på indre vandveje for sejlads på vandveje i zone 1 og 2 (flodudmundinger) samt for sejlads på vandveje i zone 4.
- (9) Af sikkerhedshensyn bør standarderne harmoniseres i vid udstrækning og på en sådan måde, at sikkerhedsstandarderne på Unionens indre vandveje ikke mindskes. Medlemsstaterne bør dog efter at have hørt Kommissionen kunne fastsætte specifikke bestemmelser om supplerende eller lempede tekniske forskrifter for visse zoner, forudsat at sådanne foranstaltninger er begrænset til de specifikke områder, der er anført i bilag III og IV.
- (10) Samtidig med at der opretholdes et tilstrækkelig højt sikkerhedsniveau, bør medlemsstaterne have mulighed for at fravige dette direktiv i visse tilfælde i forbindelse med sejlbare vandveje, som ikke er forbundet med indre vandveje i andre medlemsstater, eller visse flydende strukturer, som udelukkende benyttes på indenlandske vandveje. Når sådanne undtagelser omfatter alle flydende strukturer, der benyttes til sejlads i en medlemsstat, vil det indebære en uforholdsmæssig og unødvendig forpligtelse for denne medlemsstat at gennemføre alle forpligtelserne i dette direktiv. Medlemsstater kan kun udstede EU-certifikater for sejlads på indre vandveje, hvis de har gennemført de relevante forpligtelser efter dette direktiv.
- (11) Det bør være muligt at fravige dette direktiv og anerkende ækvivalens for specifikke flydende strukturer for at benytte alternative tilgange eller fremme innovation eller forhindre urimelige omkostninger, forudsat at der sikres ækvivalent eller tilstrækkelig sikkerhed. Med henblik på at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af dette direktiv, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser vedrørende sådanne undtagelser og anerkendelser af ækvivalenser. Kommissionen bør have mulighed for at henvise til henstillinger fra CESNI med hensyn til sådanne undtagelser og anerkendelser af ækvivalenser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽¹⁾.
- (12) Af hensyn til administrativ, teknisk og økonomisk effektivitet bør medlemsstaterne have mulighed for at udpege kompetente myndigheder med ansvar for at sikre overholdelse af dette direktiv og korrekt anvendelse heraf i overensstemmelse med deres respektive nationale praksis.
- (13) Et EU-certifikat for sejlads på indre vandveje bør udstedes til en flydende struktur, som med tilfredsstillende resultat gennemgår en teknisk inspektion, der foretages, før den flydende struktur tages i drift. Denne tekniske inspektion bør anvendes til at kontrollere, om den flydende struktur overholder de tekniske forskrifter i dette direktiv. De kompetente myndigheder i medlemsstaterne bør når som helst kunne kontrollere en sådan overholdelse, og om der findes et gyldigt certifikat for sejlads på indre vandveje om bord.
- (14) Det er hensigtsmæssigt, at gyldighedsperioden for EU-certifikater for sejlads på indre vandveje fastlægges fra sag til sag inden for visse grænser og afhængigt af den pågældende flydende strukturs kategori.
- (15) For at opretholde en høj grad af sikkerhed for sejlads på indre vandveje er det nødvendigt at der fastsættes detaljerede bestemmelser om erstatning, fornyelse, forlængelse af gyldigheden og udstedelse af nye EU-certifikater for sejlads på indre vandveje.
- (16) For at sikre, at dette direktiv gennemføres på en effektiv måde, bør oplysninger om flydende strukturer til sejlads på indre vandveje indføres i den europæiske skrogdatabase med henblik på anvendelse af de kompetente myndigheder. Den europæiske skrogdatabase bør navnlig give mulighed for at kontrollere historikken for certifikatansøgninger under behandling og at få oplysning om alle gyldige certifikater, der allerede er udstedt til den pågældende flydende struktur. Kommissionen bør føre og tilpasse den europæiske skrogdatabase, således at den fuldt ud kan være til gavn for anvendelsen af dette direktiv.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

- (17) De foranstaltninger, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/100/EF ⁽¹⁾, bør forblive i kraft for fartøjer, der ikke er omfattet af dette direktiv.
- (18) Med henblik på at forbedre klarheden i EU-lovgivningen bør anvendelsesområdet for direktiv 2009/100/EF tilpasses for at tage højde for nærværende direktivs komplementære anvendelsesområde og for at tage højde for udviklingen vedrørende internationale aftaler. Direktiv 2009/100/EF bør derfor ændres.
- (19) Der bør anvendes en overgangsordning for flydende strukturer i drift, som endnu ikke har et EU-certifikat for sejlads på indre vandveje, når de underkastes den første tekniske inspektion i henhold til de reviderede tekniske forskrifter i dette direktiv.
- (20) Som led i målsætningen om bedre lovgivning og forenkling bør det være muligt for dette direktiv at henvise til internationale standarder uden at duplikere dem i EU-lovgivningen.
- (21) CESNI er nedsat for at lette harmoniseringen af tekniske standarder, der anvendes i sektoren for indre vandveje i hele Europa. For at sikre et højt niveau af sikkerhed og effektivitet for sejlads på indre vandveje, for at opretholde ækvivalens mellem certifikater for sejlads på indre vandveje og for at tage højde for videnskabelige og tekniske fremskridt og andre udviklinger i sektoren bør henvisningen til den relevante europæiske standard om fastsættelse af tekniske forskrifter for fartøjer til sejlads på indre vandveje (ES-TRIN-standard) i direktivet ajourføres. Beføjelsen til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) bør derfor delegeres til Kommissionen, for så vidt angår ajourføring af henvisningen til den seneste version af ES-TRIN-standard og fastsættelse af datoen for dens anvendelse.
- (22) Når det er behørigt begrundet i en egnet analyse og i fraværet af relevante og ajourførte internationale standarder til sikring af sejladsikkerheden, eller hvis ændringer i beslutningsprocessen i CESNI kan kompromittere Unionens interesser, bør beføjelsen til at vedtage retsakter i henhold til artikel 290 i TEUF delegeres til Kommissionen med henblik på at ændre bilag II til dette direktiv for at sikre Unionens interesser ved at fastlægge tilstrækkelige tekniske forskrifter.
- (23) For at ændre eller supplere visse ikkeafgørende elementer i dette direktiv bør beføjelsen til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF delegeres til Kommissionen, for så vidt angår ændringen af klassifikationen af en vandvej, den nærmere specificering af de oplysninger, der skal indføres i den europæiske skrogdatabase, typer af adgang til og instrukser vedrørende anvendelse og drift af denne database, ajourføring af de tekniske minimumsforskrifter for flydende strukturer til sejlads på indre vandveje og ændring af bilag III og IV for at tage hensyn til den videnskabelige og tekniske udvikling, af bilag V for at ajourføre og strømline dets proceduremæssige bestemmelser og af bilag VI for at ændre kriterierne for anerkendelse af klassifikationsselskaber for at sikre sejladsikkerheden samt ændring af eventuelle henvisninger i dette direktiv til bilag II og V, som vedtagelsen af delegerede retsakter har nødvendiggjort.
- (24) I forbindelse med vedtagelsen af delegerede retsakter er det navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning ⁽²⁾. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til de møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelsen af delegerede retsakter.
- (25) For at muliggøre alternative tilgange, fremme innovation, forhindre urimelige omkostninger, sikre en effektiv procedure for udstedelse af certifikater eller at tage hensyn til regionale forhold bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser, for så vidt angår godkendelse af visse undtagelser til de tekniske forskrifter for specifikke flydende strukturer, anerkendelse af klassifikationsselskaber og godkendelse af supplerende eller lempede tekniske forskrifter for fartøjer i drift i visse zoner, der ikke er forbundet med en anden medlemsstats indre sejlbare vandveje. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 182/2011.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/100/EF af 16. september 2009 om gensidig anerkendelse af fartsattester for fartøjer på indre vandveje (EUT L 259 af 2.10.2009, s. 8).

⁽²⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

- (26) For at sikre hensigtsmæssige rammer for koordinering og samarbejde med internationale organisationer, der er kompetente med hensyn til sejlads på indre vandveje, navnlig CCNR, og udvikling af ensartede tekniske standarder for sejlads på indre vandveje, som Unionen og internationale organisationer kan henvise til, bør dette direktiv tages op til revision, navnlig for så vidt angår effektiviteten af de foranstaltninger, som det indfører, samt mekanismerne for samarbejde med internationale organisationer, der er kompetente med hensyn til sejlads på indre vandveje, med henblik på at opnå et samlet, ensartet sæt tekniske standarder.
- (27) I Danmark, Estland, Irland, Grækenland, Spanien, Cypern, Letland, Malta, Portugal, Slovenien og Finland er der enten ingen indre vandveje, eller også anvendes sejlads på indre vandveje ikke i betydeligt omfang. Det ville derfor indebære en uforholdsmæssig og unødvendig forpligtelse for disse medlemsstater at gennemføre og anvende dette direktiv.
- (28) Målet for dette direktiv, nemlig fastsættelse af de tekniske forskrifter, der er nødvendige for at garantere sikkerheden for flydende strukturer til sejlads på Unionens indre vandveje, kan ikke i tilstrækkelig grad nås af medlemsstaterne, men kan på grund af dette direktivs omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (29) Direktiv 2006/87/EF bør derfor ophæves —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

KAPITEL 1

ANVENDELSESOMRÅDE, DEFINITIONER OG VANDVEJSZONER

Artikel 1

Genstand

Ved dette direktiv fastsættes:

- a) de tekniske forskrifter, der er nødvendige for at garantere sikkerheden for flydende strukturer til sejlads på indre vandveje, jf. artikel 4, og
- b) klassifikationen af disse indre vandveje.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv finder anvendelse på følgende flydende strukturer:
 - a) fartøjer med en længde (L) på 20 meter eller derover
 - b) fartøjer, for hvilke produktet af længde (L), bredde (B) og dybgang (T) er 100 kubikmeter eller derover
 - c) slæbebåde og skubbebåde, der er bestemt til at slæbe eller skubbe ethvert af de i litra a) og b) omhandlede flydende strukturer eller flydende materiel eller til at danne parformation med sådanne flydende strukturer eller flydende materiel
 - d) passagerfartøjer
 - e) flydende materiel.

2. Dette direktiv finder ikke anvendelse på:
- a) færger
 - b) flådefartøjer
 - c) søgående skibe, herunder søgående slæbebåde og skubbebåde, som
 - i) sejler eller er stationeret i tidevandsområder, eller
 - ii) midlertidig sejler på indre vandveje,

forudsat at de som minimum er forsynet med:

- et certifikat, som attesterer overensstemmelse med den internationale konvention om sikkerhed for menneskeliv på søen fra 1974 (SOLAS-konventionen), eller tilsvarende certifikat, et certifikat, som attesterer overensstemmelse med den internationale konvention om lastelinjer fra 1966, eller tilsvarende, og et internationalt certifikat vedrørende forebyggelse af olieforurening (IOPP-certifikat), som attesterer overensstemmelse med den internationale konvention om forebyggelse af forurening fra skibe fra 1973/1978 (MARPOL-konventionen)
- for så vidt angår søgående skibe, der ikke er omfattet af SOLAS-konventionen, den internationale konvention om lastelinjer fra 1966 eller MARPOL-konventionen, de relevante certifikater og de fribordmærker, der kræves i henhold til lovgivningen i deres respektive flagstat
- for så vidt angår passagerfartøjer, der ikke er omfattet af en af de i første led omhandlede konventioner, et certifikat vedrørende sikkerhedsregler og -standarder for passagerskibe udstedt i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/45/EF ⁽¹⁾, eller
- for så vidt angår fritidsfartøjer, som ikke er omfattet af en af de i første led omhandlede konventioner, et certifikat fra fartøjets flagstat, der dokumenterer et tilstrækkeligt sikkerhedsniveau.

Artikel 3

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- a) »flydende struktur«: et fartøj eller flydende materiel
- b) »fartøj«: et fartøj til sejlads på indre vandveje eller et søgående skib
- c) »fartøj til sejlads på indre vandveje«: et fartøj, som alene eller hovedsagelig er beregnet til sejlads på indre vandveje
- d) »slæbebåd«: et fartøj, der er specialbygget til at udføre slæbning
- e) »skubbebåd«: et fartøj, der er specialbygget til at fremdrive en konvoj, der skubbes
- f) »passagerfartøj«: et fartøj til endagsudflugter eller et fartøj med kahytter, der er bygget og udstyret til transport af flere end 12 passagerer
- g) »flydende materiel«: et flydende anlæg, der bærer arbejdsmaskiner som f.eks. kraner, uddybningsmateriel, rambukke eller elevatorer
- h) »flydende indretning«: ethvert flydende anlæg, som ikke normalt er beregnet til at blive flyttet, som f.eks. en badeanstalt, en dok, en landgangsbro eller et bådhus
- i) »flydende genstand«: en flåde eller anden struktur, genstand eller kombination, der kan sejle, men som ikke er et fartøj eller flydende materiel eller indretning

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/45/EF af 6. maj 2009 om sikkerhedsregler og -standarder for passagerskibe (EUT L 163 af 25.6.2009, s. 1).

- j) »fritidsfartøj«: et fartøj, bortset fra et passagerfartøj, som anvendes til sport eller fritidssejls
- k) »højhastighedsfartøj«: et motorfartøj, der kan nå op på hastigheder på over 40 km/h gennem vandet
- l) »vandfortrængning«: fartøjets neddykkede rumfang i kubikmeter
- m) »længde (L)«: skrogets maksimale længde i meter uden ror og bovspryd
- n) »bredde (B)«: skrogets maksimale bredde i meter målt til yderkanten af skrogets yderklædning (uden skovlhjul, fenderbælter o.l.)
- o) »dybgang (T)«: den lodrette afstand i meter mellem skrogets laveste punkt, ikke medregnet kølen og andre fastgjorte anordninger, og den dybeste lastevandlinje
- p) »indbyrdes forbundne vandveje«: vandveje i en medlemsstat, der via indre vandveje, som kan besejles i henhold til national eller international ret af flydende strukturer, der falder inden for anvendelsesområdet for dette direktiv, er forbundet med indre vandveje i en anden medlemsstat.

Artikel 4

Klassifikation af indre vandveje

1. I dette direktiv klassificeres Unionens indre vandveje således:
 - a) Zone 1, 2, 3 og 4:
 - i) zone 1 og 2: de vandveje, som er anført i bilag I, kapitel 1
 - ii) zone 3: de vandveje, som er anført i bilag I, kapitel 2
 - iii) zone 4: alle øvrige indre vandveje, som i henhold til national ret kan besejles af flydende strukturer, der falder inden for anvendelsesområdet for dette direktiv.
 - b) Zone R: de vandveje, jf. litra a), for hvilke der skal udstedes certifikater i henhold til artikel 22 i den reviderede konvention om sejls på Rhinen, sådan som denne artikel er affattet den 6. oktober 2016.
2. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 32 vedrørende ændringer af bilag I med henblik på at ændre klassifikationen af en vandvej, herunder at tilføje vandveje og lade vandveje udgå. Sådanne ændringer til bilag I kan kun foretages på anmodning af den berørte medlemsstat for vandveje på dens område.

KAPITEL 2

SEJLADSCERTIFIKATER

Artikel 5

Overholdelse af tekniske og sikkerhedsmæssige forskrifter

1. Medlemsstaterne sikrer, at flydende strukturer, jf. artikel 2, stk. 1, som sejler på Unionens indre vandveje, jf. artikel 4, fremstilles og vedligeholdes i overensstemmelse med forskrifterne i dette direktiv.
2. Efterlevelse af stk. 1 skal attesteres ved hjælp af et certifikat udstedt i overensstemmelse med dette direktiv.

Artikel 6

EU-certifikater for sejlads på indre vandveje

1. EU-certifikater for sejlads på indre vandveje udstedes af medlemsstaternes kompetente myndigheder i overensstemmelse med dette direktiv. Medlemsstaterne kontrollerer i forbindelse med udstedelsen af et EU-certifikat for sejlads på indre vandveje, at et gyldigt certifikat, jf. artikel 7, ikke allerede er blevet udstedt til den pågældende flydende struktur.
2. Et EU-certifikat for sejlads på indre vandveje udfærdiges efter modellen i bilag II.
3. Hver medlemsstat udfærdiger en fortegnelse over de kompetente myndigheder, der udsteder EU-certifikater for sejlads på indre vandveje, og underretter Kommissionen herom, herunder om ændringer til fortegnelsen. Kommissionen fører en ajourført fortegnelse over kompetente myndigheder på et passende websted.
4. Et EU-certifikat for sejlads på indre vandveje udstedes til en flydende struktur efter en teknisk inspektion, som foretages, inden den flydende struktur tages i brug, og som skal sikre, at den flydende struktur overholder de tekniske forskrifter, der er omhandlet i bilag II og V.
5. Det kontrolleres i givet fald, om den flydende struktur overholder de i artikel 23, stk. 1 og 2, omhandlede supplerende forskrifter, enten ved de tekniske inspektioner, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 4 og artikel 29, eller ved en teknisk inspektion, som foretages på anmodning af den flydende strukturs ejer eller dennes repræsentant.
6. Procedurerne for indgivelse af en anmodning om inspektion og for fastsættelse af sted og dato for inspektionen henhører under beføjelserne for de kompetente myndigheder, som udsteder EU-certifikatet for sejlads på indre vandveje. Den kompetente myndighed fastsætter, hvilke dokumenter der skal forelægges. Proceduren skal gennemføres på en sådan måde, at det sikres, at inspektionen kan finde sted inden for en rimelig tidsfrist efter indgivelse af anmodningen.
7. De kompetente myndigheder i medlemsstaterne udsteder på anmodning af ejeren eller dennes repræsentant et EU-certifikat for sejlads på indre vandveje for en flydende struktur, der ikke er omfattet af dette direktiv, hvis denne flydende struktur overholder forskrifterne i dette direktiv.

Artikel 7

Forpligtelse til at medføre et certifikat

Flydende strukturer, som benyttes på Unionens indre vandveje, jf. artikel 4, skal medføre følgende originaldokumenter:

a) ved benyttelse på indre vandveje i zone R enten:

- et certifikat, som er udstedt i henhold til artikel 22 i den reviderede konvention om sejlads på Rhinen, eller
- et EU-certifikat for sejlads på indre vandveje, som attesterer, at den flydende struktur, hvis det er relevant i henhold til overgangsbestemmelserne efter bilag II til dette direktiv for flydende strukturer, der sejler på Rhinen (zone R), fuldt ud overholder de tekniske forskrifter omhandlet i bilag II og V til dette direktiv, for hvilke der i overensstemmelse med de gældende regler og procedurer er fastslået ækvivalens med de tekniske forskrifter i den reviderede konvention om sejlads på Rhinen

b) ved sejlads på andre vandveje, et EU-certifikat for sejlads på indre vandveje eller et certifikat, der er udstedt i henhold til artikel 22 i den reviderede konvention om sejlads på Rhinen, herunder, hvis det er relevant, eventuelle supplerende EU-certifikater for sejlads på indre vandveje i overensstemmelse med dette direktivs artikel 8.

Artikel 8

Supplerende EU-certifikater for sejlads på indre vandveje

1. Flydende strukturer, der medfører et gyldigt EU-certifikat for sejlads på indre vandveje eller et certifikat, der er udstedt i henhold til artikel 22 i den reviderede konvention om sejlads på Rhinen, skal have et supplerende EU-certifikat for sejlads på indre vandveje i overensstemmelse med dette direktivs artikel 23.
2. Det supplerende EU-certifikat for sejlads på indre vandveje udfærdiges efter modellen i bilag II og udstedes af de kompetente myndigheder på de betingelser, der er fastsat for de pågældende vandveje.

Artikel 9

Foreløbige EU-certifikater for sejlads på indre vandveje

1. De kompetente myndigheder i medlemsstaterne kan udstede et foreløbigt EU-certifikat for sejlads på indre vandveje til:
 - a) flydende strukturer, der skal sejle til et bestemt sted med tilladelse fra den kompetente myndighed for at opnå et EU-certifikat for sejlads på indre vandveje
 - b) flydende strukturer, for hvilke EU-certifikatet for sejlads på indre vandveje er bortkommet, beskadiget eller midlertidig inddraget i et af de tilfælde, der er omhandlet i artikel 13 og 15 eller i bilag II og V
 - c) flydende strukturer, hvis EU-certifikat for sejlads på indre farvande udfærdiges efter inspektion med positivt resultat
 - d) flydende strukturer, der ikke opfylder alle betingelser for opnåelse af et EU-certifikat for sejlads på indre farvande i overensstemmelse med bilag II og V
 - e) flydende strukturer, som er så beskadigede, at de ikke længere er i overensstemmelse med deres EU-certifikat for sejlads på indre farvande
 - f) flydende indretninger eller flydende genstande i tilfælde, hvor de myndigheder, der har ansvaret for særtransporter, har givet tilladelse til udførelse af en særtransport betinget af, at der er opnået et sådan foreløbigt EU-certifikat for sejlads på indre vandveje, jf. medlemsstaternes gældende søfartsregler
 - g) flydende strukturer, som er omfattet af en undtagelse fra bilag II og V i overensstemmelse med dette direktivs artikel 25 og 26, indtil de relevante gennemførelsesretsakter er vedtaget.
2. Det foreløbige EU-certifikat for sejlads på indre vandveje udfærdiges kun, når den flydende strukturs, flydende indretnings eller flydende genstands sødygtighed synes at være sikret på tilfredsstillende vis. Det udfærdiges efter modellen i bilag II.
3. Det foreløbige EU-certifikat for sejlads på indre vandveje skal omfatte de betingelser, som den kompetente myndighed anser for nødvendige, og skal være gyldigt:
 - a) i de i stk. 1, litra a), d), e) og f), omhandlede tilfælde for én bestemt tur, som skal finde sted inden for en passende frist, der ikke må overstige en måned
 - b) i de i stk. 1, litra b) og c), omhandlede tilfælde for et passende tidsrum
 - c) i de i stk. 1, litra g), omhandlede tilfælde for seks måneder; det foreløbige EU-certifikat for sejlads på indre vandveje kan forlænges med seks måneder ad gangen, indtil den respektive gennemførelsesretsakt er vedtaget.

*Artikel 10***Gyldighed af EU-certifikater for sejlads på indre vandveje**

1. For EU-certifikater for sejlads på indre vandveje, som udstedes til nybyggede flydende strukturer, fastsætter den kompetente myndighed gyldighedsperioden, som ikke må overstige:

- a) fem år for passagerfartøjer og højhastighedsfartøjer
- b) ti år for alle andre flydende strukturer.

Gyldighedsperioden skal være anført på EU-certifikatet for sejlads på indre vandveje.

2. For flydende strukturer, som allerede er i drift før den tekniske inspektion foretages, fastsætter den kompetente myndighed gyldighedsperioden for EU-certifikatet for sejlads på indre vandveje i det enkelte tilfælde på grundlag af resultaterne af inspektionen. Gyldighedsperioden må dog ikke overskride de frister, der er fastsat i stk. 1.

*Artikel 11***Undtagelsesvis forlængelse af gyldighedsperioden for EU-certifikater for sejlads på indre vandveje**

Gyldighedsperioden for EU-certifikater for sejlads på indre vandveje kan i overensstemmelse med bilag II og V undtagelsesvist forlænges i højst seks måneder af den kompetente myndighed, der udstedte eller fornyede det, uden teknisk inspektion. En sådan forlængelse anføres på certifikatet.

*Artikel 12***Fornyelse af EU-certifikater for sejlads på indre vandveje**

1. Et EU-certifikat for sejlads på indre vandveje fornys ved udløbet af gyldighedsperioden på de betingelser, der er fastsat i artikel 6, efter en teknisk inspektion, som skal kontrollere, om den flydende struktur overholder de tekniske forskrifter, der er omhandlet i bilag II og V. EU-certifikater for sejlads på indre vandveje kan fornys af enhver kompetent myndighed, som Kommissionen er blevet underrettet om i henhold til artikel 6, stk. 3.

2. Når EU-certifikater for sejlads på indre vandveje fornys, finder overgangsbestemmelserne i bilag II anvendelse på flydende strukturer på de i nævnte bilag anførte betingelser.

*Artikel 13***Udskiftning af EU-certifikater for sejlads på indre vandveje**

Hver medlemsstat fastsætter betingelserne for udstedelse af et nyt certifikat i tilfælde, hvor et gyldigt EU-certifikat for sejlads på indre vandveje er bortkommet eller beskadiget. Efter disse betingelser kræves, at den flydende struktur, der anmoder om udskiftning, i tilfælde af bortkomst forelægger en erklæring om certifikatets bortkomst og i tilfælde af beskadigelse returnerer det beskadigede certifikat. Det skal fremgå af udskiftningscertifikatet, at det er et duplikat.

*Artikel 14***Væsentlige ændringer eller væsentlige reparationer af flydende strukturer**

I tilfælde af væsentlige ændringer eller væsentlige reparationer, som berører en flydende strukturs overensstemmelse med de i bilag II og V omhandlede tekniske forskrifter, for så vidt angår dens soliditet, sejl- eller manøvreegenskaber eller særlige karakteristika, skal den flydende struktur underkastes teknisk inspektion i henhold til artikel 6 inden videre sejlads.

Efter denne inspektion ændres det eksisterende EU-certifikat for sejlads på indre vandveje, så det afspejler den flydende strukturs ændrede tekniske specifikationer, eller dette certifikat inddrages, og et nyt udstedes. Såfremt det nye certifikat udstedes i en anden medlemsstat end den, hvor det oprindelige certifikat blev udstedt eller fornyet, skal den kompetente myndighed, der har udstedt eller fornyet certifikatet, underrettes herom inden for 30 dage efter udstedelsen af det nye certifikat.

*Artikel 15***Afslag på udstedelse eller fornyelse og inddragelse af EU-certifikater for sejlads på indre vandveje**

1. Enhver beslutning om ikke at udstede eller forny et EU-certifikat for sejlads på indre vandveje skal begrundes. Den flydende strukturs ejer eller dennes repræsentant underrettes herom og oplyses om klageadgang og frister gældende i den pågældende medlemsstat.
2. Ethvert EU-certifikat for sejlads på indre vandveje kan inddrages af den kompetente myndighed, der har udstedt eller fornyet det, hvis den flydende struktur ikke længere overholder de tekniske forskrifter, der er fastsat i dets certifikat.

*Artikel 16***Anerkendelse af sejladscertifikater for flydende strukturer fra tredjelande**

Indtil aftaler mellem Unionen og tredjelande om gensidig anerkendelse af sejladscertifikater træder i kraft, kan de kompetente myndigheder i en medlemsstat anerkende sejladscertifikater for flydende strukturer fra tredjelande med hensyn til sejlads på den pågældende medlemsstats område.

*Artikel 17***Certifikatregistre**

Medlemsstaterne sikrer, at deres kompetente myndigheder fører et register om alle de certifikater, som de har udstedt eller fornyet i henhold til artikel 6, 8, 9 og 12. Dette register skal omfatte oplysningerne i certifikatmodellen i bilag II.

KAPITEL 3

FARTØJSIDENTIFIKATION, INSPEKTIONER OG ÆNDREDE TEKNISKE FORSKRIFTER*Artikel 18***Enkelt europæisk fartøjsidentifikationsnummer**

1. Medlemsstaterne sikrer, at hver flydende struktur tildeles et enkelt europæisk fartøjsidentifikationsnummer (ENI), i overensstemmelse med bilag II og V.
2. Hver flydende struktur skal kun have ét ENI-nummer, som forbliver uændret i hele dens levetid.
3. Ved udstedelsen af et EU-certifikat for sejlads på indre vandveje anfører den kompetente myndighed ENI herpå.
4. Hver medlemsstat udfærdiger en fortegnelse over de kompetente myndigheder med ansvar for tildeling af ENI, og underretter Kommissionen herom, samt om ændringer til fortegnelsen. Kommissionen fører en ajourført fortegnelse over kompetente myndigheder på et passende websted.

*Artikel 19***Europæisk skrogdatabase**

1. Kommissionen fører den europæiske skrogdatabase for at støtte administrative foranstaltninger til at opretholde sikkerheden og lette navigationen og sikre anvendelsen af dette direktiv.

Enhver behandling af personoplysninger i medlemsstaterne skal foretages i overensstemmelse med EU-retten om beskyttelse af personoplysninger, navnlig Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 ⁽¹⁾.

Enhver behandling af personoplysninger i Kommissionen skal foretages i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 ⁽²⁾.

2. Medlemsstaterne sikrer for hver flydende struktur, at de kompetente myndigheder straks indfører følgende i den europæiske skrogdatabase:
 - a) oplysninger, der identificerer og beskriver den flydende struktur, i overensstemmelse med dette direktiv
 - b) oplysninger vedrørende udstedte, fornyede, erstattede og inddragede certifikater samt den kompetente myndighed, som udsteder certifikatet, i overensstemmelse med dette direktiv
 - c) en digital kopi af samtlige certifikater, som de kompetente myndigheder har udstedt i overensstemmelse med dette direktiv
 - d) oplysninger om eventuelle afviste eller ikkefærdigbehandlede certifikatansøgninger i overensstemmelse med dette direktiv, og
 - e) eventuelle ændringer til de oplysninger, der er omhandlet i litra a)-d).

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

3. De i stk. 2 omhandlede oplysninger kan behandles af kompetente myndigheder i medlemsstater, kontraherende parter i den reviderede konvention om sejlads på Rhinen og tredjelande, der er blevet overdraget opgaver i forbindelse med anvendelsen af dette direktiv og af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/44/EF ⁽¹⁾ med henblik på:

- a) at anvende nærværende direktiv og direktiv 2005/44/EF
- b) at sikre trafikken på vandvejene og infrastrukturforvaltning
- c) at opretholde eller håndhæve sejladssikkerheden
- d) statistisk dataindsamling.

4. En medlemsstats kompetente myndighed kan videregive personoplysninger til tredjelande eller internationale organisationer, forudsat at den kun gør dette fra sag til sag, og at kravene i forordning (EU) 2016/679, og navnlig kravene i forordningens kapitel V, er opfyldt. Medlemsstaterne sikrer, at videregivelsen er nødvendig med henblik på denne artikels stk. 3. De sikrer også, at tredjelandet eller den internationale organisation ikke videregiver oplysningerne til et andet tredjeland eller en anden international organisation uden udtrykkelig skriftlig tilladelse og opfylder de af medlemsstatens kompetente myndighed fastsatte betingelser.

5. Kommissionen kan fra sag til sag videregive personoplysninger til en myndighed i et tredjeland eller en international organisation eller give denne adgang til den europæiske skrogedatabase, forudsat at videregivelsen eller adgangen er nødvendig med henblik på denne artikels stk. 3, og at kravene i artikel 9 i forordning (EF) nr. 45/2001 er opfyldt. Kommissionen sikrer, at videregivelsen eller adgangen er nødvendig med henblik på nærværende artikels stk. 3. Den sikrer også, at tredjelandet eller den internationale organisation ikke videregiver oplysningerne til et andet tredjeland eller en anden international organisation uden udtrykkelig skriftlig tilladelse og opfylder de af Kommissionen fastsatte betingelser.

6. Den kompetente myndighed sikrer, at oplysningerne vedrørende en flydende struktur slettes fra den i stk. 1 omhandlede database, når denne flydende struktur skrottes.

7. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 32 vedrørende nærmere regler om:

- a) oplysninger, der skal indføres i databasen af medlemsstaterne
- b) tilladte adgangstyper under hensyntagen til kategorierne for modtagerne af oplysningerne og de i nærværende artikels stk. 3 omhandlede formål med at behandle oplysningerne
- c) instrukser vedrørende anvendelse og drift af databasen, navnlig med hensyn til databeskyttelsesforanstaltninger, kryptering og behandling af oplysninger og databasens samkøring med registre i artikel 17.

Artikel 20

Foretagelse af teknisk inspektion

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder, jf. stk. 3, foretager de indledende, periodiske, særlige og frivillige inspektioner, der er omhandlet i dette direktiv.

2. Disse kompetente myndigheder kan helt eller delvis undlade at underkaste en flydende struktur teknisk inspektion, hvis det fremgår af en gyldig attest, som er udstedt af et anerkendt klassifikationsselskab i overensstemmelse med artikel 21, at den flydende struktur helt eller delvis overholder de tekniske forskrifter, der er omhandlet i bilag II og V.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/44/EF af 7. september 2005 om harmoniserede flodinformationstjenester (RIS) på de indre vandveje i Fællesskabet (EUT L 255 af 30.9.2005, s. 152).

3. Hver medlemsstat udarbejder en fortegnelse over kompetente myndigheder, der er ansvarlige for teknisk inspektion, og underretter Kommissionen herom, herunder om eventuelle ændringer til fortegnelsen. Kommissionen fører en ajourført fortegnelse over kompetente myndigheder og inspektionsorganer på et passende websted.

4. Medlemsstaterne skal overholde de særlige forskrifter om inspektionsorganer og anmodning om inspektion i bilag II og V.

Artikel 21

Anerkendelse af klassifikationsselskaber

1. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter med henblik på at anerkende klassifikationsselskaber, som opfylder kriterierne i bilag VI, eller tilbagetrækker anerkendelse efter proceduren i denne artikels stk. 2 og 3. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 33, stk. 2.

2. En ansøgning om anerkendelse indgives til Kommissionen af den medlemsstat, hvor klassifikationsselskabet har sit hjemsted eller et datterselskab, der er bemyndiget til at udstede attester, som godtgør, at flydende strukturer overholder forskrifterne omhandlet i bilag II og V i overensstemmelse med dette direktiv. Ansøgningen skal ledsages af alle de oplysninger og al den dokumentation, der er nødvendige for at kontrollere, om anerkendelseskriterierne er opfyldt.

3. Enhver medlemsstat kan indgive en anmodning til Kommissionen om at tilbagetrække anerkendelsen, hvis den mener, at et klassifikationsselskab ikke længere opfylder de kriterier, der er fastsat i bilag VI. Anmodningen om tilbagetrækning skal være ledsaget af dokumentation.

4. De klassifikationsselskaber, der senest den 6. oktober 2016 er tildelt anerkendelse i overensstemmelse med direktiv 2006/87/EF, beholder deres anerkendelse.

5. Kommissionen offentliggør første gang senest den 7. oktober 2017 en fortegnelse over klassifikationsselskaber, der er anerkendt i overensstemmelse med denne artikel, på et passende websted og holder den ajour. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen eventuelle ændringer vedrørende navne eller adresser på klassifikationsselskaber, for hvilke de har ansøgt om anerkendelse.

Artikel 22

Overensstemmelseskontrol

1. Medlemsstaterne sikrer, at deres kompetente myndigheder når som helst kan kontrollere, om en flydende struktur medfører et gyldigt certifikat, jf. artikel 7, og om den overholder kravene til udstedelsen af et sådant certifikat.

I tilfælde af manglende overholdelse af forskrifterne træffer de kompetente myndigheder passende foranstaltninger i overensstemmelse med denne artikels stk. 2-5. De anmoder også den flydende strukturs ejer eller dennes repræsentant om at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at afhjælpe situationen inden for frist, som de kompetente myndigheder fastsætter.

Den kompetente myndighed, der har udstedt det certifikat, som den flydende struktur medfører, skal underrettes om manglerne inden for syv dage efter kontrollen.

2. Hvis der ikke medføres et gyldigt certifikat, kan den flydende strukturs videre sejlads forbydes.

3. Hvis de kompetente myndigheder under kontrollen finder, at den flydende struktur udgør en åbenbar fare for de ombordværende personer, miljøet eller sejladsikkerheden, kan de forbyde den flydende strukturs videre sejlads, indtil der er taget de nødvendige skridt for at afhjælpe situationen.

Den kompetente myndighed kan også foreskrive rimelige foranstaltninger, der gør det muligt for den flydende struktur sikkert at sejle til et sted, hvor den vil blive inspiceret eller repareret, hvis det er relevant efter endt transport.

4. En medlemsstat, der har forbudt en flydende strukturs videre sejlads eller har meddelt den flydende strukturs ejer eller dennes repræsentant, at den agter at forbyde denne, hvis de konstaterede mangler ikke afhjælpes, underretter inden for syv dage den kompetente myndighed i den medlemsstat, der har udstedt den flydende strukturs certifikat eller senest har fornyet det, om den beslutning, som den har truffet eller agter at træffe.

5. Enhver beslutning om at afbryde en flydende strukturs sejlads, som træffes i forbindelse med gennemførelsen af dette direktiv, skal nøje begrundes. Beslutningen skal straks meddeles den berørte part, som samtidig oplyses om klageadgang i henhold til gældende ret i den pågældende medlemsstat og klagefrister herfor.

Artikel 23

Ændrede tekniske forskrifter for visse zoner

1. Medlemsstaterne kan, hvis det er relevant, med forbehold af forskrifterne i den reviderede konvention om sejlads på Rhinen vedtage tekniske forskrifter ud over de forskrifter, der er omhandlet i bilag II og V, for flydende strukturer, der benyttes på indre vandveje i zone 1 og 2 på deres område. Sådanne supplerende forskrifter må kun omfatte de elementer, der er anført i bilag III.

2. En medlemsstat kan for passagerfartøjer, der sejler på dens ikkeforbundne indre vandveje i zone 3, opretholde tekniske forskrifter ud over de forskrifter, der er omhandlet i bilag II og V. Sådanne supplerende forskrifter må kun omfatte de elementer, der er anført i bilag III.

3. Hvis anvendelse af de overgangsbestemmelserne, der er omhandlet i bilag II, ville medføre lempelse af de eksisterende nationale sikkerhedsstandarder, kan en medlemsstat undlade at anvende disse overgangsbestemmelser for passagerfartøjer, der sejler på dens ikkeforbundne indre vandveje. Under sådanne omstændigheder kan den pågældende medlemsstat kræve, at disse passagerfartøjer, der sejler på dens ikkeforbundne indre vandveje, fra den 30. december 2008 fuldt ud overholder de tekniske forskrifter, der er omhandlet i bilag II og V.

4. Medlemsstaterne kan tillade delvis anvendelse af de tekniske forskrifter eller fastsætte tekniske forskrifter, som er mindre strenge end dem, der er omhandlet i bilag II og V, for så vidt angår flydende strukturer, som udelukkende benyttes på vandveje i zone 3 og 4 på deres område. De mindre strenge tekniske forskrifter eller en delvis anvendelse af de tekniske forskrifter må kun omfatte de elementer, der er anført i bilag IV.

5. Hvis en medlemsstat anvender denne artikels stk. 1, 2, 3 eller 4, underretter den Kommissionen herom senest seks måneder før den planlagte anvendelsesdato. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom.

I de i denne artikels stk. 1 og 2 omhandlede tilfælde vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter med henblik på at godkende de supplerende tekniske forskrifter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 33, stk. 2.

6. Overholdelse af ændrede tekniske forskrifter i overensstemmelse med stk. 1, 2, 3 og 4 skal anføres på EU-certifikatet for sejlads på indre vandveje eller på det supplerende EU-certifikat for sejlads på indre vandveje.

*Artikel 24***Undtagelser for visse kategorier af flydende strukturer**

1. Samtidig med at der opretholdes et tilstrækkelig højt sikkerhedsniveau, kan medlemsstaterne tillade undtagelser fra hele eller dele af dette direktiv for:
 - a) flydende strukturer, der sejler på ikkeforbundne indre vandveje
 - b) flydende strukturer med en dødvægt på højst 350 ton eller flydende strukturer, der ikke er bestemt til godstransport, med en vandfortrængning på under 100 kubikmeter, der er køllagt inden den 1. januar 1950, og som udelukkende benyttes på en medlemsstats område.
2. Uden at det berører den reviderede konvention om sejlads på Rhinen, kan medlemsstater for sejlads på deres område tillade undtagelser fra dette direktiv for flydende strukturer, som benyttes på begrænsede strækninger af lokal interesse eller i havneområder. Undtagelserne og de strækninger eller de områder, for hvilke de finder anvendelse, anføres i den flydende strukturs certifikat.
3. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de undtagelser, der er givet tilladelse til i overensstemmelse med stk. 1 og 2. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom.

*Artikel 25***Anvendelse af nye teknologier og undtagelser for specifikke flydende strukturer**

1. For at tilskynde til innovation og anvendelse af nye teknologier i forbindelse med sejlads på indre vandveje tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage gennemførelsesretsakter om undtagelser eller anerkendelse af ækvivalens af tekniske specifikationer for en specifik flydende struktur med hensyn til:
 - a) udstedelse af et EU-certifikat for sejlads på indre vandveje, der anerkender anvendelse eller tilstedeværelse om bord på en flydende struktur af andre materialer eller anlæg eller andet udstyr eller anvendelse af en anden udformning eller et andet design end dem, der er anført i bilag II og V, forudsat at der sikres et ækvivalent sikkerhedsniveau
 - b) udstedelse af et EU-certifikat for sejlads på indre vandveje for en begrænset periode med henblik på afprøvning med nye tekniske specifikationer, som afviger fra forskrifterne i bilag II og V, forudsat at der sikres et tilstrækkeligt sikkerhedsniveau.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 33, stk. 2.

2. En medlemsstats kompetente myndigheder angiver de undtagelser og de anerkendelser af ækvivalenser, der er omhandlet i stk. 1, i EU-certifikatet for sejlads på indre vandveje.

*Artikel 26***Usædvanlige vanskeligheder**

1. Efter udløbet af overgangsbestemmelser for de tekniske forskrifter, der er fastsat i bilag II, kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter om undtagelser fra de tekniske forskrifter, der er fastsat i nævnte bilag, og som var omfattet af nævnte overgangsbestemmelser, hvis disse forskrifter er teknisk vanskelige at anvende eller kan medføre urimelige omkostninger.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 33, stk. 2.

2. En medlemsstats kompetente myndigheder angiver de undtagelser, der er omhandlet i stk. 1, i EU-certifikatet for sejlads på indre vandveje.

Artikel 27

Register over typegodkendt udstyr

Kommissionen offentliggør et register over udstyr, der er typegodkendt i overensstemmelse med bilag II og V, på et passende websted.

KAPITEL 4

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 28

Overgangsbestemmelser vedrørende anvendelse af dokumenter

Dokumenter, der er omfattet af dette direktiv og udstedt af medlemsstaternes kompetente myndigheder i henhold til direktiv 2006/87/EF før den 6. oktober 2016, er gyldige indtil deres udløbsdato.

Artikel 29

Flydende strukturer, som ikke er omfattet af anvendelsesområdet for direktiv 82/714/EØF

1. EU-certifikat for sejlads på indre vandveje udstedes til flydende strukturer, som ikke er omfattet af anvendelsesområdet for Rådets direktiv 82/714/EØF ⁽¹⁾, men som er omfattet af nærværende direktiv i henhold til nærværende direktivs artikel 2, stk. 1, efter en teknisk inspektion for at kontrollere, om den pågældende flydende struktur overholder de tekniske forskrifter, der er omhandlet i bilag II og V til nærværende direktiv. Den tekniske inspektion skal foretages, når den flydende strukturs nuværende certifikat udløber, og under alle omstændigheder senest den 30. december 2018.

2. Enhver manglende overholdelse af de tekniske forskrifter, der er omhandlet i bilag II og V, skal angives i EU-certifikatet for sejlads på indre vandveje. Forudsat at de kompetente myndigheder finder, at disse mangler ikke udgør en åbenbar fare, kan den i denne artikels stk. 1 omhandlede flydende struktur fortsætte driften, indtil de komponenter eller områder af den flydende struktur, der ifølge certifikatet ikke overholder disse forskrifter, udskiftes eller ændres, hvorefter komponenterne eller områderne skal overholde de tekniske forskrifter, der er omhandlet i bilag II og V.

3. Udskiftning af eksisterende dele med identiske dele eller dele med en tilsvarende teknologi og konstruktion som led i rutinemæssig reparation og vedligeholdelse anses ikke for en udskiftning eller ændring i henhold til stk. 2.

4. Åbenbar fare i henhold til denne artikels stk. 2 anses navnlig at foreligge, når forskrifterne vedrørende soliditet, sejl- eller manøvreegenskaber eller særlige karakteristika i overensstemmelse med de tekniske forskrifter, der er omhandlet i bilag II og V, er berørt. Undtagelser, der er anført i de tekniske forskrifter, som er omhandlet i bilag II og V, betragtes ikke som mangler, der udgør en åbenbar fare.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 82/714/EØF af 4. oktober 1982 om indførelse af tekniske forskrifter for fartøjer på indre vandveje (EFT L 301 af 28.10.1982, s. 1).

*Artikel 30***Overgangsbestemmelser vedrørende midlertidige forskrifter i henhold til direktiv 2006/87/EF**

Midlertidige forskrifter, der er vedtaget i overensstemmelse med artikel 1.06 i bilag II til direktiv 2006/87/EF, er gyldige, indtil de udløber.

*Artikel 31***Tilpasning af bilagene**

1. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 32 med henblik på tilpasning af bilag II for straks at ajourføre henvisningen til den seneste version af ES-TRIN-standarden og fastsætte datoen for dens anvendelse.
2. Uanset stk. 1, når det er behørigt begrundet i en egnet analyse og i fraværet af relevante og ajourførte internationale standarder til sikring af sejladsikkerheden, eller hvis ændringer i beslutningsprocessen i CESNI kan kompromittere Unionens interesser, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 32 om ændring af bilag II for at tilvejebringe tilstrækkelige tekniske forskrifter.
3. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 32 vedrørende tilpasninger af bilag III og IV til de videnskabelige og tekniske fremskridt.
4. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 32 vedrørende tilpasninger af bilag V for at ajourføre og strømline administrative bestemmelser.
5. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 32 vedrørende tilpasninger af bilag VI for at ændre kriterierne for anerkendelse af klassifikationsselskaber for at sikre sejladsikkerheden.
6. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 32 med henblik på at ajourføre henvisningerne i dette direktiv til visse bestemmelser i bilag II og V for at tage hensyn til ændringer af disse bilag.

*Artikel 32***Udøvelse af de delegerede beføjelser**

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastsatte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 4, 19 og 31, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 6. oktober 2016. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.
3. Den i artikel 4, 19 og 31 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning fra dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelse af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, 19 og 31 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 33

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved artikel 7 i Rådets direktiv 91/672/EØF ⁽¹⁾ (i det følgende benævnt »udvalget«). Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Når udvalgets udtalelse indhentes efter en skriftlig procedure, afsluttes proceduren uden noget resultat, hvis formanden for udvalget træffer beslutning herom inden for tidsfristen for afgivelse af udtalelsen.

Artikel 34

Revision

Kommissionen forelægger inden den 7. oktober 2021 Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om revision af effektiviteten af de foranstaltninger, der er indført ved dette direktiv, navnlig med hensyn til harmonisering af tekniske forskrifter og udvikling af tekniske standarder for sejlads på indre vandveje. Rapporten skal ligeledes indeholde en revision af mekanismerne for samarbejde med internationale organisationer, der er kompetente med hensyn til sejlads på indre vandveje. Rapporten skal, hvis det er relevant, ledsages af et lovgivningsforslag om yderligere strømlining af samarbejdet om og samordningen af fastsættelsen af standarder, der kan henvises til i EU-retsakter. Kommissionen forelægger en lignende rapport efter en væsentlig udvikling inden for sejlads på indre vandveje.

Artikel 35

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter regler om sanktioner for overtrædelse af de nationale bestemmelser, der vedtages i medfør af dette direktiv, og træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at sanktionerne gennemføres. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 91/672/EØF af 16. december 1991 om gensidig anerkendelse af nationale bådførercertifikater for transport af varer og personer ad indre vandveje (EFT L 373 af 31.12.1991, s. 29).

Artikel 36

Ændring af direktiv 2009/100/EF

I direktiv 2009/100/EF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 1 affattes således:

»Artikel 1

Dette direktiv finder anvendelse på fartøjer, der benyttes til godstransport på indre vandveje, og som har en samlet dødvægt på 20 tons eller derover og:

- a) har en længde på mindre end 20 meter, og
- b) for hvilke produktet af længde (L), bredde (B) og dybgang (T) er mindre end 100 kubikmeter.

Dette direktiv berører ikke reglementet for inspektion af fartøjer på Rhinen og den europæiske konvention om international transport af farligt gods ad indre vandveje (ADN).«

2) Artikel 3 ændres således:

a) Stk. 4 affattes således:

»4. Medlemsstaterne kan kræve, at fartøjer, der transporterer farlige stoffer som omhandlet i ADN, skal overholde de i nævnte konvention fastsatte krav. Medlemsstaterne kan som bevis herfor stille krav om fremlæggelse af den i konventionen fastsatte tilladelse.«

b) Stk. 5, andet afsnit, affattes således:

»Særlige betingelser for transport af farligt gods anses på alle indre vandveje inden for Fællesskabet for at være opfyldt, såfremt fartøjerne opfylder kravene i ADN. Den i stk. 4 omhandlede tilladelse kan være bevis for, at disse betingelser er opfyldt.«

Artikel 37

Gennemførelse

1. Medlemsstater sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest og med virkning fra den 7. oktober 2018, jf. dog artikel 40. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsakter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

3. En medlemsstat, som i kraft af de undtagelser, der er tilladt i henhold til artikel 24, stk. 1 og 2, ikke har flydende strukturer, som er omfattet af dette direktiv, i benyttelse på sine vandveje, er ikke forpligtet til at gennemføre kapitel 2, artikel 18, stk. 3, og artikel 20 og 21.

*Artikel 38***Ophævelse**

Direktiv 2006/87/EF ophæves med virkning fra den 7. oktober 2018.

Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses i overensstemmelse med sammenligningstabellen i bilag VII.

*Artikel 39***Ikrafttræden**

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

*Artikel 40***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne med undtagelse af Danmark, Estland, Irland, Grækenland, Spanien, Cypern, Letland, Malta, Portugal, Slovenien og Finland.

Udfærdiget i Strasbourg, den 14. september 2016.

På Europa-Parlamentets vegne
M. SCHULZ
Formand

På Rådets vegne
I. KORČOK
Formand

LISTE OVER BILAG

Bilag I:	Liste over indre vandveje i Unionen, geografisk inddelt i zone 1, 2 og 3
Bilag II:	Tekniske minimumsforskrifter for flydende strukturer til sejlads på indre vandveje i zone 1, 2, 3 og 4
Bilag III:	Områder, hvor der eventuelt kan opstilles supplerende tekniske forskrifter for flydende strukturer til sejlads på indre vandveje i zone 1, 2 og ikkeforbundet 3
Bilag IV:	Områder, hvor der eventuelt kan ske lempelser i de tekniske forskrifter for flydende strukturer til sejlads på indre vandveje i zone 3 og 4
Bilag V:	Detaljerede proceduremæssige bestemmelser
Bilag VI:	Klassifikationsselskaber
Bilag VII:	Sammenligningstabel

BILAG I

LISTE OVER INDRE VANDVEJE I UNIONEN, GEOGRAFISK INDDELT I ZONE 1, 2 OG 3

KAPITEL 1

Zone 1

Tyskland

Ems	Fra forbindelseslinjen mellem det tidligere fyrtårn i Greetsiel og den vestlige mole af havneindsejlingen til Eemshaven og udefter indtil 53° 30' N og 6° 45' E, dvs. lidt længere ude end omlastningsområdet for tørlastskibe i Alte Ems ⁽¹⁾
-----	--

(¹) For skibe, der har hjemmehavn andetsteds, skal der tages hensyn til artikel 32 i Ems-Dollart-traktaten af 8. april 1960 (BGBl. 1963 II, s. 602).

Polen

Den del af den Pommerske Bugt, der ligger syd for forbindelseslinjen mellem det nordlige Perd på øen Rügen og fyrtårnet i Niechorze.

Den del af Gdanskbugten, der ligger syd for forbindelseslinjen mellem fyrtårnet i Hel og afmærkningsbøjen ved havneindsejlingen til Baltijsk.

Sverige

Vänern, afgrænset i syd af breddegraden gennem Bastugrunds sømærke

Göta älv og Rivöfjorden, afgrænset i øst af Älvsborgsbroen, i vest af længdegraden gennem Gäveskärs fyr og i syd af breddegraden gennem Smörbådans fyr

Det Forenede Kongerige

SKOTLAND	
Blue Mull Sound	Mellem Gutcher og Belmont
Yell Sound	Mellem Tofts Voe og Ulsta
Sullom Voe	Inden for en linje fra det nordøstligste punkt af Gluss Island til det nordligste punkt af Calback Ness
Dales Voe	Om vinteren: inden for en linje fra det nordligste punkt af Kebister Ness til kysten ved Breiwick på 1° 10,8'W
Dales Voe	Om sommeren: som for Lerwick
Lerwick	Om vinteren: inden for det område, der mod nord afgrænses af en linje fra Scottle Holm til Scarfi Taing på Bressay og mod syd af en linje fra fyrtårnet på Twageos Point til Whalpa Taing på Bressay
Lerwick	Om sommeren: inden for det område, der mod nord afgrænses af en linje fra Brim Ness til det nordøstlige hjørne af Inner Score og mod syd af en linje fra sydspidsen af Ness of Sound til Kirkabisterness

Kirkwall	Mellem Kirkwall og Rousay ikke øst for en linje mellem Point of Graand (Egilsay) og Galt Ness (Shapinsay) eller mellem Head of Work (Mainland) gennem Helliær Holm-fyrtårnet til Shapinsays kyst; ikke nordvest for den sydøstligste spids af Eynhallow Island, ikke udefter mod havet fra en linje mellem Rousays kyst på 59°10,5'N 002°57,1'W og Egilsays kyst på 59°10'N 002°56,4'W
Stromness	Til Scapa, men ikke uden for Scapa Flow
Scapa Flow	Inden for et område, der afgrænses af linjer trukket fra Point of Cletts på øen Hoy til den trigonometriske station Thomson's Hill på øen Fara og videre til Gibraltar Pier på øen Flotta; fra St Vincent Pier på øen Flotta til det vestligste punkt på Calf of Flotta; fra det østligste punkt på Calf of Flotta til Needle Point på øen South Ronaldsay og fra Ness on Mainland til fyrtårnet på Point of Oxan på øen Graemsay og videre til Bu Point på øen Hoy; samt på havsiden af farvande i zone 2
Balnakiel Bay	Mellem Eilean Dubh og A'Chleit
Cromarty Firth	Inden for en linje fra North Sutor til Nairn Breakwater samt på havsiden af farvande i zone 2
Inverness	Inden for en linje fra North Sutor til Nairn Breakwater samt på havsiden af farvande i zone 2
River Tay — Dundee	Inden for en linje fra Broughty Castle til Tayport samt på havsiden af farvande i zone 2
Firth of Forth og River Forth	Inden for en linje fra Kirkcaldy til River Portobello samt på havsiden af farvande i zone 2
Solway Firth	Inden for en linje fra Southernness Point til Silloth
Loch Ryan	Inden for en linje fra Finnart's Point til Milleur Point samt på havsiden af farvande i zone 2
The Clyde	Ydre grænse: en linje fra Skipness til en position en mil syd for Garroch Head og videre til Farland Head Indre grænse om vinteren: en linje fra fyrtårnet på Cloch til Dunoon Pier Indre grænse om sommeren: en linje fra Bogany Point på Isle of Bute til Skelmorlie Castle og en linje fra Ardlamont Point til den sydligste ende af Ettrick Bay inde i Kyles of Bute <i>Note:</i> Ovennævnte indre grænse, der gælder om sommeren, udvides fra den 5. juni til den 5. september (begge datoer medregnet) med en linje fra et punkt to mil ud for Ayrshires kyst ved Skelmorlie Castle til Tomont End på Cumbrae og en linje fra Portachur Point på Cumbrae til Inner Brigurd Point i Ayrshire

Oban	Inden for et område, der mod nord afgrænses af en linje fra fyrtårnet på Dunollie Point til Ard na Chruidh og mod syd af en linje fra Rudha Seanach til Ard na Cuile
Kyle of Lochalsh	Gennem Loch Alsh til Loch Duichs forbjerg
Loch Gairloch	Om vinteren: ingen Om sommeren: syd for en linje mod øst fra Rubha na Moine til Eilan Horrisdale og videre til Rubha nan Eanntag
NORDIRLAND	
Belfast Lough	Om vinteren: ingen Om sommeren: inden for en linje fra Carrickfergus til Bangor samt på havsiden af farvande i zone 2
Loch Neagh	I en afstand af over 2 mil fra kysten
ENGLANDS ØSTKYST	
River Humber	Om vinteren: inden for en linje fra New Holland til Paull Om sommeren: inden for en linje fra Cleethorpes Pier til Patrington Church samt på havsiden af farvande i zone 2
WALES OG ENGLANDS VESTKYST	
River Severn	Om vinteren: inden for en linje fra Blacknore Point til Caldicot Pill, Portskewett Om sommeren: inden for en linje fra Barry Dock Pier til Steepholm og videre til Brean Down samt på havsiden af farvande i zone 2
River Wye	Om vinteren: inden for en linje fra Blacknore Point til Caldicot Pill, Portskewett Om sommeren: inden for en linje fra Barry Dock Pier til Steepholm og videre til Brean Down samt på havsiden af farvande i zone 2
Newport	Om vinteren: ingen Om sommeren: inden for en linje fra Barry Dock Pier til Steepholm og videre til Brean Down samt på havsiden af farvande i zone 2

Cardiff	Om vinteren: ingen Om sommeren: inden for en linje fra Barry Dock Pier til Steepholm og videre til Brean Down samt på havsiden af farvande i zone 2
Barry	Om vinteren: ingen Om sommeren: inden for en linje fra Barry Dock Pier til Steepholm og videre til Brean Down samt på havsiden af farvande i zone 2
Swansea	Inden for en linje, der forbinder bølgebrydernes yderste punkt ud imod havet
Menai Straits	Inden for Menai Straits fra en linje, der forbinder fyrtårnet på Llanddwyn Island med Dinas Dinlleu, og linjer, der forbinder sydspidsen af Puffin Island med Trwyn DuPoint og Llanfairfechan jernbanestation samt på havsiden af farvande i zone 2
River Dee	Om vinteren: inden for en linje fra Hilbre Point til Point of Air Om sommeren: inden for en linje fra Formby Point til Point of Air samt på havsiden af farvande i zone 2
River Mersey	Om vinteren: ingen Om sommeren: inden for en linje fra Formby Point til Point of Air samt på havsiden af farvande i zone 2
Preston og Southport	Inden for en linje fra Southport til Blackpool inden for bredderne samt på havsiden af farvande i zone 2
Fleetwood	Om vinteren: ingen Om sommeren: inden for en linje fra Rossal Point til Humphrey Head samt på havsiden af farvande i zone 2
River Lune	Om vinteren: ingen Om sommeren: inden for en linje fra Rossal Point til Humphrey Head samt på havsiden af farvande i zone 2

Heysham	Om vinteren: ingen Om sommeren: inden for en linje fra Rossal Point til Humphrey Head
Morecambe	Om vinteren: ingen Om sommeren: inden for en linje fra Rossal Point til Humphrey Head
Workington	Inden for en linje fra Southernness Point til Silloth samt på havsiden af farvande i zone 2
SYDENGLAND	
River Colne, Colchester	Om vinteren: inden for en linje fra Colne Point til Whitstable Om sommeren: inden for en linje fra Clacton Pier til Reculvers
River Blackwater	Om vinteren: inden for en linje fra Colne Point til Whitstable Om sommeren: inden for en linje fra Clacton Pier til Reculvers samt på havsiden af farvande i zone 2
River Crouch og River Roach	Om vinteren: inden for en linje fra Colne Point til Whitstable Om sommeren: inden for en linje fra Clacton Pier til Reculvers samt på havsiden af farvande i zone 2
Themsens og dens bifloder	Om vinteren: inden for en linje fra Colne Point til Whitstable Om sommeren: inden for en linje fra Clacton Pier til Reculvers samt på havsiden af farvande i zone 2
River Medway og the Swale	Om vinteren: inden for en linje fra Colne Point til Whitstable Om sommeren: inden for en linje fra Clacton Pier til Reculvers samt på havsiden af farvande i zone 2
Chichester	Inden for Isle of Wight i et område, der mod øst afgrænses af en linje fra kirkespiret i West Wittering til Trinity Church i Bembridge og mod vest af en linje fra the Needles til Hurst Point samt på havsiden af farvande i zone 2

Langstone Harbour	Inden for Isle of Wight i et område, der mod øst afgrænses af en linje fra kirkespiret i West Wittering til Trinity Church i Bembridge og mod vest af en linje fra the Needles til Hurst Point samt på havsiden af farvande i zone 2
Portsmouth	Inden for Isle of Wight i et område, der mod øst afgrænses af en linje fra kirkespiret i West Wittering til Trinity Church i Bembridge og mod vest af en linje fra the Needles til Hurst Point samt på havsiden af farvande i zone 2
Bembridge på Isle of Wight	Inden for Isle of Wight i et område, der mod øst afgrænses af en linje fra kirkespiret i West Wittering til Trinity Church i Bembridge og mod vest af en linje fra the Needles til Hurst Point samt på havsiden af farvande i zone 2
Cowes, Isle of Wight	Inden for Isle of Wight i et område, der mod øst afgrænses af en linje fra kirkespiret i West Wittering til Trinity Church i Bembridge og mod vest af en linje fra the Needles til Hurst Point samt på havsiden af farvande i zone 2
Southampton	Inden for Isle of Wight i et område, der mod øst afgrænses af en linje fra kirkespiret i West Wittering til Trinity Church i Bembridge og mod vest af en linje fra the Needles til Hurst Point samt på havsiden af farvande i zone 2
Beaulieu River	Inden for Isle of Wight i et område, der mod øst afgrænses af en linje fra kirkespiret i West Wittering til Trinity Church i Bembridge og mod vest af en linje fra the Needles til Hurst Point samt på havsiden af farvande i zone 2
Keyhaven Lake	Inden for Isle of Wight i et område, der mod øst afgrænses af en linje fra kirkespiret i West Wittering til Trinity Church i Bembridge og mod vest af en linje fra the Needles til Hurst Point samt på havsiden af farvande i zone 2
Weymouth	Inden for Portland Harbour og mellem River Wey og Portland Harbour
Plymouth	Inden for en linje fra Cawsand til Breakwater og videre til Staddon samt på havsiden af farvande i zone 2
Falmouth	Om vinteren: inden for en linje fra St Anthony Head til Rosemullion Om sommeren: inden for en linje fra St Anthony Head til Nare Point samt på havsiden af farvande i zone 2
River Camel	Inden for en linje fra Stepper Point til Trebetherick Point samt på havsiden af farvande i zone 2
Bridgewater	Inden for banken samt på havsiden af farvande i zone 2

River Avon (Avon)	Om vinteren: inden for en linje fra Blacknore Point til Caldicot Pill, Portskewett Om sommeren: inden for en linje fra Barry Dock Pier til Steephholm og videre til Brean Down samt på havsiden af farvande i zone 2
-------------------	--

Zone 2

Den Tjekkiske Republik

Den kunstige sø Lipno

Tyskland

Ems	Fra en linje tværs over Ems nær havneindsejlingen i Papenburg mellem den tidligere pumpestation i Diemen og digegennemsejlingen ved Halte til forbindelseslinjen mellem det tidligere fyrtårn i Greetsiel og den vestlige mole af havneindsejlingen i Eemshaven
Jade	Inden for forbindelseslinjen mellem fyrtårnet i Schillig og kirketårnet i Langwarden
Weser	Fra den nordvestlige ende af jernbanebroen i Bremen til en linje mellem kirketårnene i Langwarden og Cappel, herunder flodarmene Westergate, Rekumer Loch, Rechter Nebennarm og Schweiburg
Elben med Büttzflether Süderelbe (fra km 0,69 til udmunding i Elben) Ruthenstrom (fra km 3,75 til udmunding i Elben) Wischhafener Süderelbe (fra km 8,03 til udmunding i Elben)	Fra den nedre grænse af Hamburgs havn til forbindelseslinjen mellem fyret i Döse og den vestlige ende af Friedrichskoogdiget (Dieksand), herunder Nebenelben samt bifloderne Este, Lühe, Schwinge, Oste, Pinnau, Krückau og Stör (for alles vedkommende fra munden til dæmningen)
Meldorfer Bucht	Inden for forbindelseslinjen mellem den vestlige ende af Friedrichskoogdiget (Dieksand) og det vestlige molehoved i Büsum
Eider	Fra Gieselaukanalens munding (km 22,64) til forbindelseslinjen mellem midten af fortet (Tränke) og kirketårnet i Vollerwiek
Gieselaukanalen	Fra udmundingen i Eideren til udmundingen i Nord-Ostsee-kanalen
Flensborg Fjord	Inden for forbindelseslinjen mellem Kegnæs Fyr og Birknack og nord for den tysk-danske grænse i Flensborg Fjord
Schlei	Inden for en linje mellem molehovederne i Schleimundingen
Eckernförder Bucht	Inden for en linje mellem Bocknis-Eck og den nordøstlige spids af fastlandet ved Dänisch-Nienhof
Kieler Förde	Inden for en linje mellem Bülk fyrtårn og marinemindesmærket i Laboe

Nord-Ostsee-kanalen, herunder Audorfer See og Schirnauer See	Fra forbindelseslinjen mellem molehovederne i Brunsbüttel til en linje mellem indsejlingslysene i Kiel-Holtenau, herunder Obereidersee og Enge, Audorfer See, Borgstedter See og Enge, Schirnauer See, Flemhuder See og Achterwehrkanalen
Trave	Fra den nordvestlige ende af jernbaneklapbroen i Lübeck med Pötenitzer Wiek og Dassower See indtil forbindelseslinjen mellem det indre sydlige og det ydre nordlige molehoved i Travemünde
Leda	Fra indsejlingen til yderhavnen ved Leer sluse til udmundingen i Eems
Hunte	Fra Oldenburgs havn og fra et punkt 140 m nedstrøms i forhold til Amalienbrücke i Oldenburg til udmundingen i Weser
Lesum	Fra sammenløbet af Hamme og Wümme (km 0,00) til udmundingen i Weser
Este	Fra afløbskanalen fra Buxtehude sluse (km 0,25) til udmundingen i Elben
Lühe	Fra afløbskanalen fra Au-Mühle in Horneburg (km 0,00) til udmundingen i Elben
Schwinge	Fra den nordlige ende af Salztor sluse i Stade til udmundingen i Elben
Oste	Fra 210 m over akse på vejbroen over Ostedæmningen (km 69,360) til udmundingen i Elben
Pinnau	Fra den nordlige ende af Salztor sluse i Stade til udmundingen i Elben
Krückau	Fra den sydvestlige ende af broen til/fra Wedenkamp i Elmshorn til udmundingen i Elben
Stör	Fra vandstandsmåleren i Rensing til udmundingen i Elben
Freiburger Hafenpriel	Fra den østlige ende af slusen i Freiburg an der Elbe til udmundingen i Elben
Wismarbucht, Kirchsee, Breitling, Salzhaff og havneområdet i Wismar	Afgrænset mod havet af en linje mellem Hoher Wieschendorf Huk og fyrtårnet i Timmendorf og en linje, der forbinder fyrtårnet i Gollwitz på øen Poel og sydspidsen af halvøen Wustrow
Warnow, herunder Breitling og bifloder	Nedstrøms i forhold til Mühlendamm fra den nordlige ende af Geinitzbrücke i Rostock afgrænset mod havet af en linje, der forbinder de nordligste punkter af henholdsvis vest- og østmolen i Warnemünde
Farvandet mellem fastlandet og halvøerne Darss og Zingst samt øerne Hiddensee og Rügen (inkl. havneområdet i Stralsund)	Afgrænset mod havet: mellem halvøen Zingst og øen Bock: til 54°26'42"N mellem øerne Bock og Hiddensee: til en linje, der forbinder nordspidsen af øen Bock og sydspidsen af øen Hiddensee mellem øerne Hiddensee og Rügen (Bug): til en linje, der forbinder sydøstspidsen af Neubessin og Buger Haken

Kleine Jasmunder Bodden	
Greifswalder Bodden	Bugten afgrænset mod havet af en linje fra østspidsen af Thiessower Haken (Südperd) til østspidsen af øen Ruden og videre til nordspidsen af øen Usedom (54°10'37"N, 13°47'51"E)
Ryck	Fra den østlige ende af Steinbeckerbroen til forbindelseslinjen over anløbsbroerne
Farvandet mellem fastlandet og øen Usedom (floden Peene, herunder havneområdet i Wolgast, Achterwasser og Oder Haff)	Mod øst indtil grænsen til Republikken Polen i Stettiner Haff
Uecker	Fra den sydvestlige ende af vejbroen i Uekermünde til forbindelseslinjen over anløbsbroerne

Note: For fartøjer, der har hjemmehavn andetsteds, skal der tages hensyn til artikel 32 i Ems-Dollart-traktaten af 8. april 1960 (BGBl. 1963 II, s. 602).

Frankrig

Gironde fra kilometerpunkt (KP 48,50) til nedstrømsenden af Ile de Patiras, til den tværgående havgrænse afgrænset af linjen mellem Pointe de Grave og Pointe de Suzac

Loire fra Cordemais (KP 25) til den tværgående havgrænse afgrænset af linjen mellem Ponte de Mindin og Pointe de Penhoët

Seinen fra starten af Tancarvillekanalen til den tværgående havgrænse afgrænset af linjen fra Cap du Hode på højre bred til det punkt på venstre bred, hvor det planlagte dige møder kysten under Berville

Vilaine fra dæmningen i Arzal til den tværgående havgrænse afgrænset af linjen mellem Pointe du Scal og Pointe du Moustoir

Genèvesøen.

Ungarn

Balatonsøen

Nederlandene

Dollard

Eems

Waddenzee: herunder forbindelserne til Nordsøen

IJsselmeer: herunder Markermeer og IJmeer, men ikke Gouwzee

Nieuwe Waterweg og Scheur

Calandkanaal mod vest fra Beneluxhavnen

Hollands Diep

Breeddiep, Beerkanaal og de derved liggende havne

Haringvliet og Vuile Gat: herunder vandvejene mellem Goeree-Overflakkee og Voorne-Putten og Hoeksche Waard

Hellegat

Volkerak

Krammer

Grevelingenmeer og Brouwershavensche Gat: herunder alle vandveje mellem Schouwen-Duiveland og Goeree-Overflakkee

Keten, Mastgat, Zijpe, Krabbenkreek, Oosterschelde og Roompot: herunder vandvejene mellem Walcheren, Noord-Beveland og Zuid-Beveland samt Schouwen-Duiveland og Tholen, med undtagelse af Schelde-Rhin-kanalen

Schelde, Westerschelde og dens munding: herunder vandvejene mellem Zeeland Vlaanderen samt Walcheren og Zuid-Beveland, med undtagelse af Schelde-Rhin-kanalen

Polen

Szczecinbugten

Kamieńbugten

Wislabugten

Puckbugten

Włocławskireservoiret

Śniardwysøen

Niegocinsøen

Mamrysøen

Sverige

Göta älv, afgrænset i øst af Göta älv-broen og i vest af Älvsborgbroen

Det Forenede Kongerige

SKOTLAND	
Scapa Flow	Inden for et område, der afgrænses af linjer trukket fra Whartha på Flotta til Martello Tower på South Walls og fra Point Cletts på Hoy til den trigonometriske station Thomson's Hill på Fara og videre til Gibraltar Pier på Flotta
Kyle of Durness	Syd for Eilean Dubh

Cromarty Firth	Inden for en linje mellem North Sutor og South Sutor
Inverness	Inden for en linje fra Fort George til Chanonry Point
Findhorn Bay	Inden for odden
Aberdeen	Inden for en linje fra South Jetty til Abercromby Jetty
Montrose Basin	Vest for en linje, der går i nord-sydlig retning tværs over havneindsejlingen ved Scurdie Ness-fyrtårnet
River Tay — Dundee	Inden for en linje fra tidevandsbassinet (fiskedokken) i Dundee til Craig Head i East New-port
Firth of Forth og River Forth	Inden for Firth of Forth, men ikke øst for jernbanebroen i Forth
Dumfries	Inden for en linje fra Airds Point til Scar Point
Loch Ryan	Inden for en linje fra Cairn Point til Kircolm Point
Ayr Harbour	Inden for banken
The Clyde	Oven for zone 1-farvande
Kyles of Bute	Mellem Colintrave og Rhubodach
Campbeltown Harbour	Inden for en linje fra Macringan's Point til Ottercharach Point
Loch Etive	Inden for Loch Etive oven for Falls of Lora
Loch Leven	Oven for broen ved Ballachulish
Loch Linnhe	Nord for Corran Point-fyrtårnet
Loch Eil	Hele vandområdet
Den Kaledoniske Kanal	Loch Lochy, Loch Oich og Loch Ness
Kyle of Lochalsh	Inden for Kyle Akin, ikke vest for Eilean Ban-fyrtårnet eller øst for Eileanan Dubha
Loch Carron	Mellem Stromemore og Strome Ferry
Loch Broom, Ullapool	Inden for en linje fra Ullapool Point-fyrtårnet til Aultnaharrie
Kylesku	Tværs over Loch Cairnbawn i området mellem østspidsen af Garbh Eilean og det vestlige punkt på Eilean na Rainich
Stornoway Harbour	Inden for en linje fra Arnish Point til Sandwick Bay-fyrtårnet, nordvest herfor

Scalpay Sund	Scalpay Sund, ikke øst for Berry Cove (Scalpay) og ikke vest for Croc a Loin (Harris)
Nordhavnen i Scalpay og Tarbert Harbour	Inden for én mil fra Harris' kyst
Loch Awe	Hele vandområdet
Loch Katrine	Hele vandområdet
Loch Lomond	Hele vandområdet
Loch Tay	Hele vandområdet
Loch Loyal	Hele vandområdet
Loch Hope	Hele vandområdet
Loch Shin	Hele vandområdet
Loch Assynt	Hele vandområdet
Loch Glascarnoch	Hele vandområdet
Loch Fannich	Hele vandområdet
Loch Maree	Hele vandområdet
Loch Gairloch	Hele vandområdet
Loch Monar	Hele vandområdet
Loch Mullardach	Hele vandområdet
Loch Cluanie	Hele vandområdet
Loch Loyne	Hele vandområdet
Loch Garry	Hele vandområdet
Loch Quoich	Hele vandområdet
Loch Arkaig	Hele vandområdet
Loch Monar	Hele vandområdet
Loch Shiel	Hele vandområdet
Loch Earn	Hele vandområdet
Loch Rannoch	Hele vandområdet

Loch Tummel	Hele vandområdet
Loch Ericht	Hele vandområdet
Loch Fionn	Hele vandområdet
Loch Glass	Hele vandområdet
Loch Rimsdale/nan Clar	Hele vandområdet
NORDIRLAND	
Strangford Lough	Inden for en linje fra Cloghy Point til Dogtail Point
Belfast Lough	Inden for en linje fra Holywood til Macedon Point
Larne	Inden for en linje fra Larne Pier til færgemolen på Island Magee
River Bann	Fra de yderste ender af bølgebryderne til Toome Bridge
Lough Erne	Upper Lough Erne og Lower Lough Erne
Lough Neagh	Indtil to mil fra kysten
ENGLANDS ØSTKYST	
Berwick	Inden for bølgebryderne
Warkworth	Inden for bølgebryderne
Blyth	Inden for de ydre molehoveder
River Tyne	Dunston Staithes til molehovederne i Tyne
River Wear	Fatfield til molehovederne i Sunderland
Seaham	Inden for bølgebryderne
Hartlepool	Inden for en linje fra Middleton Jetty til Old Pier Head Inden for en linje fra North Pier Head til South Pier Head
River Tees	Inden for en linje stik vest fra Government Jetty til Teesdæmningen
Whitby	Inden for molehovederne i Whitby
River Humber	Inden for en linje fra North Ferriby til South Ferriby
Grimsby Dock	Inden for en linje fra tidevandsbassinets vestmole til østmolen af Fish Docks i North Quay

Boston	Inden for New Cut
Dutch River	Hele kanalen
River Hull	Beverley Beck til River Humber
Kielder Water	Hele søen
River Ouse	Neden for Naburn sluse
River Trent	Neden for Cromwell sluse
River Wharfe	Fra sammenløbet med Ouse til Tadcasterbroen
Scarborough	Inden for molehovederne i Scarborough
WALES OG ENGLANDS VESTKYST	
River Severn	Nord for en linje stik vest fra Sharpness Point (51°43,4'N) til Llanthony Weir og Maisemore Weir samt på havsiden af farvande i zone 3
River Wye	Ved Chepstow, nord for 51°38,0'N til Monmouth
Newport	Nord for de luftledninger, der løber på tværs ved Fifoots Points
Cardiff	Inden for en linje fra South Jetty til Penarth Head og det indesluttede farvand vest for dæmningen i Cardiff Bugt
Barry	Inden for en linje, der forbinder bølgebrydernes yderste punkt ud imod havet
Port Talbot	Inden for en linje mellem de yderste ender af bølgebryderne i River Afran uden for de lukkede dokker
Neath	Inden for en linje stik nord fra den yderste ende af Baglan Bay Tanker Jetty (51°37,2' N, 3° 50,5' W)
Llanelli og Burry Port	Inden for et område, der afgrænses af en linje fra vestmolen i Burry Port til Whiteford Point
Milford Haven	Inden for en linje fra South Hook Point til Thorn Point
Fishguard	Inden for en linje, der forbinder de yderste ender af den nordlige og den østlige bølgebryder
Cardigan	Inden for the Narrows ved Pen-Yr-Ergyd
Aberystwyth	Inden for de yderste ender af bølgebryderne

Aberdyfi	Inden for en linje fra Aberdyfi jernbanestation til Twyni Bach-sømærket
Barmouth	Inden for en linje fra Barmouth jernbanestation til Penrhyn Point
Portmadoc	Inden for en linje fra Harlech Point til Graig Ddu
Holyhead	Inden for et område, der afgrænses af den store bølgebryder og en linje fra enden af bølgebryderen til Brynglas Point i Towyn Bay
Menai Straits	Inden for Menai Straits mellem en linje fra Aber Menai Point til Belan Point og en linje fra Beaumaris Pier til Pen-y-Coed Point
Conway	Inden for en linje fra Mussel Hill til Tremlyd Point
Llandudno	Inden for bølgebryderen
Rhyl	Inden for bølgebryderen
River Dee	Oven for Connah's Quay til vandindvindingsanlægget i Barrelwell Hill
River Mersey	Inden for en linje mellem Rockfyrtårnet og North West Seaforth Dock, men andre dokker indgår ikke
Preston og Southport	Inden for en linje fra Lytham til Southport og inden for Preston Docks
Fleetwood	Inden for en linje fra Low Light til Knott
River Lune	Inden for en linje fra Sunderland Point til Chapel Hill indtil og inklusive Glasson Dock
Barrow	Inden for en linje fra Haws Point på Isle of Walney til Roa Island Slipway
Whitehaven	Inden for bølgebryderen
Workington	Inden for bølgebryderen
Maryport	Inden for bølgebryderen
Carlisle	Inden for en linje fra Point Carlisle til Torduff
Coniston Water	Hele søen
Derwentwater	Hele søen
Ullswater	Hele søen
Windermere	Hele søen

SYDENGSLAND	
Blakeney og Morston havn og havneindløb	Øst for en linje mod syd fra Blakeney Point til indsejlingen til Stiffkey River
River Orwell og River Stour	Orwell inden for en linje fra Blackmanshead bølgebryder til Landguard Point samt på havsiden af farvande i zone 3
River Blackwater	Alle vandveje inden for en linje fra sydvestspidsen af Mersea Island til Sales Point
River Crouch og River Roach	River Crouch inden for en linje fra Holliwell Point til Foulness Point, herunder River Roach
Themsens og dens bifloder	Themsens oven for en linje, der går i nord-sydlig retning gennem den østlige ende af Denton Wharf Pier i Gravesend, til Teddington sluse
River Medway og the Swale	River Medway fra en linje mellem Garrison Point og Grain Tower, til Allington sluse; og Swale fra Whitstable til Medway
River Stour (Kent)	Stour oven for munden til landingspladsen ved Flagstaff Reach
Dover Harbour	Inden for linjer på tværs af den østlige og den vestlige havneindsejling
River Rother	River Rother oven for signalstationen for tidevand ved Camber til Scots Float Sluice og til indsejlingsslusen til River Brede
River Adur og Southwick Canal	Inden for en linje på tværs af indsejlingen til Shoreham havn frem til Southwick Canal sluse og til den vestlige ende af Tarmac Wharf
River Arun	River Arun oven for Littlehampton Pier til Littlehampton Marina
River Ouse (Sussex) Newhaven	River Ouse fra en linje på tværs af molerne ved indsejlingen til Newhaven havn til den nordlige ende af North Quay
Brighton	Brighton Marina yderhavn inden for en linje fra den sydlige ende af West Quay til den nordlige ende af South Quay
Chichester	Inden for en linje mellem Eastoke Point og kirkespiret i West Wittering samt på havsiden af farvande i zone 3
Langstone Harbour	Inden for en linje mellem Eastney Point og Gunner Point
Portsmouth	Inden for en linje på tværs af havneindsejlingen fra Port Blockhouse til Round Tower
Bembridge på Isle of Wight	Inde i Brading havn
Cowes, Isle of Wight	River Medina inden for en linje fra Breakwater Light på østbredden til House Light på vestbredden

Southampton	Inden for en linje fra Calshot Castle til Hook Beacon
Beaulieu River	På Beaulieu River, ikke øst for en linje i nord-sydlig retning gennem Inchmery House
Keyhaven Lake	Inden for en linje stik nord fra forfyret i Hurst Point til Keyhaven Marshes
Christchurch	The Run
Poole	Inden for linjeføringen for kædefærgen mellem Sandbanks og South Haven Point
Exeter	Inden for en linje i øst-vestlig retning fra Warren Point til redningsbådsstationen på kysten over for Checkstone Ledge
Teignmouth	Inde i havnen
River Dart	Inden for en linje fra Kettle Point til Battery Point
River Salcombe	Inden for en linje fra Splat Point til Limebury Point
Plymouth	Inden for en linje fra Mount Batten Pier til Raveness Point gennem Drake's Island; River Yealm inden for en linje fra Warren Point til Misery Point
Fowey	Inde i havnen
Falmouth	Inden for en linje fra St. Anthony Head til Pendennis Point
River Camel	Inden for en linje fra Gun Point til Brea Hill
River Taw og River Torridge	Inden for en linje i retning 200° retvisende fra fyrtårnet på Crow Point til kysten ved Skern Point
Bridgewater	Syd for en linje stik øst fra Stert Point (51°13,0'N)
River Avon (Avon)	Inden for en linje mellem Avonmouth Pier og Wharf Point, til Netham Dam

KAPITEL 2

Zone 3*Belgien*

Maritieme Schelde (nedstrøms i forhold til Antwerpens åbne ankerplads)

Bulgarien

Donau: fra flodkilometer 845 650 til 374 100

Den Tjekkiske Republik

Kunstige søer: Brněnská (Kníničky), Jesenice, Nečranice, Orlický, Rozkoš, Slapy, Těrlicko, Žermanice og Nové Mlýny III

Grusgravssøer: Ostrožná Nová Ves og Tovačov

Tyskland

Donau	fra Kelheim (km 2 414,72) til den tysk-østrigske grænse ved Jochenstein
Rhinen med Lampertheimer Altrhein (fra km 4,75 til Rijn), Altrhein Stockstadt-Erfelden (fra km 9,80 til Rijn)	fra den tysk-schweiziske grænse til den tysk-nederlandske grænse
Elben (Norderelbe), herunder Süderelbe en Köhlbrand	fra munden af Elbe-Seiten-kanalen til den nedre grænse af Hamburgs havn
Müritz	

Frankrig

Ardour fra Bec du Gave til havet

Aulne fra slusen i Châteaulin til den tværgående havgrænse afgrænset af Passage de Rosnoën

Blavet fra Pontivy til Pont du Bonhomme

Calaiskanalen

Charente fra broen ved Tonnay-Charente til den tværgående havgrænse afgrænset af linjen gennem fyret på venstre side nedstrøms og gennem centrum af Fort la Pointe

Dordogne fra sammenløbet med Lidoire til Bec d'Ambès

Garonne fra broen ved Castet en Dorthie til Bec d'Ambès

Gironde fra Bec d'Ambès til den tværgående linje ved KP 48,50 og gennem nedstrømspunktet på Ile de Patiras

Hérault fra Bessan havn til havet, op til den øvre grænse af tidevandsforstranden

Isle fra sammenløbet med Dronne til sammenløbet med Dordogne

Loire fra sammenløbet med Maine til Cordemais (KP 25)

Marne fra broen ved Bonneuil (KP 169bis900) og slusen ved St Maur til sammenløbet med Seinen

Rhinen

Nive fra Håitzedæmningen ved Ustaritz til sammenløbet med Adour

Oise fra Janville sluse til sammenløbet med Seinen

Orb fra Sérignan til havet, op til den øvre grænse af tidevandsforstranden

Rhône fra grænsen til Schweiz til havet, med undtagelse af Petit Rhône

Saône fra Pont de Bourgogne-broen ved Chalon-sur-Saône til sammenløbet med Rhône

Seinen fra slusen ved Nogent-sur-Seine til starten af Tancarvillekanalen

Sèvre Niortaise fra slusen ved Marans til den tværgående havgrænse over for vagtbygningen indtil munden

Somme fra nedstrømsiden af Pont de la Portelette-broen ved Abbeville til viadukten ved Noyelles til Saint-Valéry-sur-Somme-jernbanen

Vilaine fra Redon (KP 89,345) til Arzaldæmningen

Amancesøen

Annecysøen

Biscarossesøen

Bourgetsøen

Carcansøen

Cazauxsøen

Der-Chantecoq-søen

Guerlédansøen

Hourtinsøen

Lacanausøen

Orientsøen

Pareloupsøen

Parentissøen

Sanguinetsøen

Serre-Ponçon-søen

Templesøen.

Kroatien

Donau: fra flodkilometer 1 295 + 500 til 1 433 + 100

Drava: fra flodkilometer 0 til 198 + 600

Sava: fra flodkilometer 210 + 800 til 594 + 000

Kupa: fra flodkilometer 0 til 5 + 900

Una: fra flodkilometer 0 til 15

Ungarn

Donau: fra flodkilometer 1 812 til 1 433

Donau, Moson: fra flodkilometer 14 til 0

Donau, Szentendre: fra flodkilometer 32 til 0

Donau, Ráckeve: fra flodkilometer 58 til 0

Tisza: fra flodkilometer 685 til 160

Dráva: fra flodkilometer 198 til 70

Bodrog: fra flodkilometer 51 til 0

Kettős-Körös: fra flodkilometer 23 til 0

Hármas-Körös: fra flodkilometer 91 til 0

Siókanalen: fra flodkilometer 23 til 0

*Velencesøen**Fertősøen**Nederlandene**Rhinen*

Sneekemeer, Koevordermeer, Heegermeer, Fluessen, Slotermeer, Tjeukemeer, Beulakkerwijde, Belterwijde, Ramsdiep, Ketelmeer, Zwartemeer, Veluwemeer, Eemmeer, Alkmaardermeer, Gouwzee, Buiten IJ, Afsesloten IJ, Noordzeekanaal, IJmuiden havn, Rotterdam havn, Nieuwe Maas, Noord, Oude Maas, Beneden Merwede, Nieuwe Merwede, Dordsche Kil, Boven Merwede, Waal, Bijlandsch Canal, Boven Rijn, Pannersdensch Canal, Geldersche IJssel, Neder Rijn, Lek, Amsterdam-Rhine-Canal, Veerse Meer, Schelde-Rhine-Canal indtil udløbet i Volkerak, Amer, Bergsche Maas, Meuse neden for Venlo, Gooimeer, Europoort, Calandkanaal (øst for Beneluxhavnen), Hartelkanaal

Østrig

Donau: fra den tyske grænse til den slovakiske grænse

Inn: fra munden til Passau-Ingling-kraftværket

Traun: fra munden til km 1,80

Enns: fra munden til km 2,70

March: til km 6,00

Polen

— Biebrza fra udløbet af Augustowskikanalen til Narwias udløb

— Brda fra forbindelsen med Bydgoskikanalen i Bydgoszcz til Wisłas udløb

- Bug fra Muchawiecs udløb til Narwias udløb
- Dąbieszøen til den indre havbugt
- Augustowskikanalen fra forbindelsen med Biebrza til landegrænsen, sammen med de søer, som kanalen løber igennem
- Bartnickikanalen fra Ruda Woda-søen til Bartężeksøen, sammen med Bartężeksøen
- Bydgoskikanalen
- Elbląskikanalen fra Druznosøen til Jezioraksøen og Szeląg Wielki-søen, sammen med disse søer og de søer, som kanalen løber igennem, og et sideløb i retning af Zalewo fra Jezioraksøen til Ewingisøen (inklusive)
- Gliwickikanalen sammen med Kędzierzyńskikanalen
- Jagiellońskikanalen fra forbindelsen med Elbląg til Nogat
- Łaczańskikanalen
- Ślesieńskikanalen med søerne langs denne kanal og Gopłosøen
- Żerańskikanalen
- Martwa Wisła fra Wisła i Przegalina til grænsen i det indre farvand
- Narew fra udløbet af Biebrza til udløbet af Wisła sammen med Zegrzyńskisøen
- Nogat fra Wisła til udløbet i Wisłabugten
- Noteć (øvre løb) fra Gopłosøen til forbindelsen med Górnonoteckikanalen og Górnonoteckikanalen og Noteć (nedre løb) fra forbindelsen med Bydgoskikanalen til udløbet i Warta
- Nysa Łużycka fra Gubin til udløbet i Oder
- Oder fra byen Racibórz til forbindelsen med den østlige Oder, som løber ud i Regalica fra Klucz-Ustowogennemskæringen, sammen med denne flod og dens sideløb til Dąbieszøen samt et sideløb til Oder fra Opatowice sluse til slusen i Wrocław by
- den vestlige Oder fra dæmningen i Widuchowa (704,1 km på Oder) til grænsen i det indre farvand, sammen med sideløb samt Klucz-Ustowogennemskæringen, som forbinder den østlige Oder med den vestlige Oder
- Parnica og Parnickigennemskæringen fra den vestlige Oder til grænsen i det indre farvand
- Pisa fra Rośsoen til Narews udløb
- Szkarpa fra Wisła til udløbet i Wisłabugten
- Warta fra Ślesieńskisøen til Oders udløb
- Wielkie Jeziora Mazurskie-systemet med de søer forbundet af floder og kanaler, som udgør hovedruten fra Rośsoen (inklusive) i Pisz til Węgorzewskikanalen (inklusive) i Węgorzewo sammen med søerne: Seksty, Mikołajskie, Tały, Tałtowisko, Kotek, Szymon, Szymoneckie, Jagodne, Boczne, Tajty, Kisajno, Dargin, Łabap, Kirsajty og Święcajty, sammen med Giżyckikanalen og Niegocińskikanalen og Piękna Góra-kanalen, og et sideløb til Ryńskiesøen (inklusive) i Ryn til Nidzkiesøen (op til 3 km, grænser op til Nidzkiesøereservatet), sammen med søerne: Bełdany, Guzianka Mała og Guzianka Wielka
- Wisła fra Przemsza udløb til forbindelsen med Łaczańskikanalen samt fra denne kanals udløb i Skawina til Wisłas udløb i Gdańskbugten, eksklusive Włocławskireservoiret

Rumænien

Donau: fra den serbisk-rumænske grænse (km 1 075) til Sortehavet ad Sulinakanalen

Donau-Sortehavskanalen (en strækning på 64,410 km): fra sammenløbet med Donau ved km 299,300 på Donau ved Cernavodă (km 64,410 på kanalen) til havnen Constanța Syd-Agigea (km 0 på kanalen)

Poarta Albă-Midia Năvodarikanalen (en strækning på 34,600 km): fra sammenløbet med Donau-Sortehavskanalen ved km 29,410 ved Poarta Albă (km 27,500 på kanalen) til Midiahavnen (km 0 på kanalen)

Slovakiet

Donau: fra flodkilometer 1 880,26 til 1 708,20

Donaukanalen: fra flodkilometer 1 851,75 til 1 811,00

Váh: fra flodkilometer 0,00 til 70,00

Morava: fra flodkilometer 0,00 til 6,00

Bodrog: fra flodkilometer 49,68 til 64,85

Kunstige søer: Oravská Priehrada, Liptovská Mara, Zemplínska Šírava

Sverige

Trollhättekanalen og Göta älv, fra breddegraden gennem Bastugrundssømærket til Göta älv-broen

Mälaren

Stockholms havne, afgrænset i nordvest af Lidingöbroen, i nordvest af en linje gennem Elfviksgrundfyrtårnet i en pejling på 135-315 grader og i syd af Skurubroen

Södertäljekanal og Södertäljes havne, afgrænset i nord af Södertälje sluse og i syd af breddegrad N 59° 09' 00"

Det Forenede Kongerige

SKOTLAND	
Leith (Edinburgh)	Inden for bølgebryderne
Glasgow	Strathclyde Loch
Crinan Canal	Crinan til Ardrishaig
Den Kaledoniske Kanal	Kanalafsnittene
NORDIRLAND	
River Lagan	Lagan Weir til Stranmillis
ØSTENGLAND	
River Wear (delen uden tidevand)	Den gamle jernbanebro, Durham til Prebendsbroen, Durham
River Tees	Opstrøms fra Teesdæmningen

Grimsby Dock	Inden for sluserne
Immingham Dock	Inden for sluserne
Hull Docks	Inden for sluserne
Boston Dock	Inden for sluseportene
Aire og Calder Navigation	Goole Docks til Leeds; sammenløbet med Leeds and Liverpool Canal; Bank Dole-sammenløb til Selby (slusen ved Ouse); Castlefordsammenløb til Wakefield (Falling sluse)
River Ancholme	Ferriby Sluice til Brigg
Calder og Hebble Canal	Wakefield (Falling sluse) til Broadcut Top sluse
River Foss	Fra (Blue Bridge) sammenløbet med River Ouse til Monk Bridge
Fosdyke Canal	Sammenløb med River Trent til Brayford Pool
Goole Dock	Inden for sluseportene
Hornsea Mere	Hele kanalen
River Hull	Fra Struncheon Hill sluse til Beverley Beck
Market Weighton Canal	Slusen ved Humber til Sod Houses sluse
New Junction Canal	Hele kanalen
River Ouse	Fra Naburn sluse til Nun Monkton
Sheffield og South Yorkshire Canal	Keadby sluse til Tinsley sluse
River Trent	Cromwell sluse til Shardlow
River Witham	Boston Sluice til Brayford Poole (Lincoln)
WALES OG VESTENGLAND	
River Severn	Oven for Llanthony Weir og Maisemore Weir
River Wye	Oven for Monmouth
Cardiff	Roath Park-søen
Port Talbot	Inden for de lukkede dokker

Swansea	Inden for de lukkede dokker
River Dee	Oven for vandindvindingsanlægget i Barrelwell Hill
River Mersey	Dokkerne (undtagen Seaforth Dock)
River Lune	Oven for Glasson Dock
River Avon (Midland)	Tewkesbury sluse til Evesham
Gloucester	Gloucester City Docks Gloucester/Sharpness Canal
Hollingworth Lake	Hele søen
Manchester Ship Canal	Hele kanalen og Salford Docks inklusive River Irwell
Pickmere Lake	Hele søen
River Tawe	Mellem havdæmningen/Marina og Morfa atletikstadion
Rudyard Lake	Hele søen
River Weaver	Neden for Northwich
SYDENGSLAND	
River Nene	Wisbech Cut og Nene til Dog-in-a-Doublet sluse
River Great Ouse	Kings Lynn Cut og River Great Ouse neden for West Lynn Road-broen
Yarmouth	River Yares udløb fra en linje på tværs gennem enderne af den nordlige og den sydlige indsejlingsmole, herunder Breydon Water
Lowestoft	Lowestoft havn neden for Mutford sluse til en linje på tværs af molerne ved indsejlingen til yderhavnen
River Alde og River Ore	Oven for indsejlingen til Ore til Westrow Point
River Deben	Oven for indsejlingen til River Deben til Felixstowe Ferry
River Orwell og River Stour	Fra en linje, der går fra Fagbury Point til Shotley Point ved River Orwell til Ipswich Dock; og fra en linje, der går i nord-sydlig retning gennem Erwardon Ness ved River Stour til Manningtree
Chelmer & Blackwater Canal	Øst for Beeleigh sluse
Themsens og dens bifloder	Themsens oven for Teddington sluse til Oxford

River Adur og Southwick Canal	River Adur oven for den vestlige ende af Tarmac Wharf, og inden for Southwick Canal
River Arun	Arun oven for Littlehampton Marina
River Ouse (Sussex) Newhaven	River Ouse oven for den nordlige ende af North Quay
Bewl Water	Hele søen
Grafham Water	Hele søen
Rutland Water	Hele søen
Thorpe Park Lake	Hele søen
Chichester	Øst for en linje mellem Cobnor Point og Chalkdock Point
Christchurch	Inde i Christchurch havn, undtagen the Run
Exeter Canal	Hele kanalen
River Avon (Avon)	Bristol City Docks Netham Dam til Pulteney Weir

*BILAG II*TEKNISKE MINIMUMSFORSKRIFTER FOR FLYDENDE STRUKTURER TIL SEJLADS PÅ INDRE VANDVEJE I ZONE 1, 2,
3 OG 4

De tekniske forskrifter for flydende strukturer er fastsat i ES-TRIN-standardens 2015/1.

BILAG III

OMRÅDER, HVOR DER EVENTUELT KAN OPSTILLES SUPPLERENDE TEKNISKE FORSKRIFTER FOR FLYDENDE STRUKTURER TIL SEJLADS PÅ INDRE VANDVEJE I ZONE 1, 2 OG IKKEFORBUNDET 3

Eventuelle supplerende tekniske forskrifter, som en medlemsstat i medfør af artikel 23, stk. 1, og 2, fastlægger for flydende strukturer, der sejler på denne medlemsstats område, er begrænset til følgende emner:

1. Definitioner

- Nødvendige til forståelse af de supplerende forskrifter

2. Stabilitet

- Forstærkning af struktur
- Certifikat/attest udstedt af et anerkendt klassifikationsselskab

3. Sikkerhedsafstand og fribord

- Fribord
- Sikkerhedsafstand

4. Vandtæthed af åbninger i skrog og af overbygning

- Overbygning
- Døre
- Vinduer og skylights
- Lastluger
- Andre åbninger (ventilationsrør, udstødningsrør osv.)

5. Udstyr

- Ankre og ankerkæder
- Navigationslys
- Lydsignalanlæg
- Kompas
- Radar
- Radiosende- og modtageanlæg
- Redningsmidler
- Rådighed over søkort

6. Supplerende bestemmelser for passagerfartøjer

- Stabilitet (vindstyrke, kriterier)
- Redningsmidler
- Fribord
- Sikkerhedsafstand
- Udsyn fra styrehus

7. Konvojer og containertransport

- Forbindelse mellem skubbebåd-skubbepram
 - Stabilitet af flydende strukturer eller skubbepramme, der fragter containere
-

BILAG IV

OMRÅDER, HVOR DER EVENTUELT KAN SKE LEMPELSER I DE TEKNISKE FORSKRIFTER FOR FLYDENDE STRUKTURER TIL SEJLADS PÅ INDRE VANDVEJE I ZONE 3 OG 4

Eventuelle lempede tekniske forskrifter, som en medlemsstat i medfør af dette direktivs artikel 23, stk. 4, fastlægger for fartøjer, som udelukkende besejler vandveje i zone 3 eller 4 på denne medlemsstats område, er begrænset til følgende emner:

Zone 3

- Ankerudstyr, herunder ankerkæders længde
- Hastighed (fremad)
- Kollektive redningsanordninger
- Torumsstatus
- Udsyn fra styrehus

Zone 4

- Ankerudstyr, herunder ankerkæders længde
 - Hastighed (fremad)
 - Redningsudstyr
 - Torumsstatus
 - Udsyn fra styrehus
 - Supplerende uafhængigt fremdrivningssystem
-

BILAG V

DETALJEREDE PROCEDUREMÆSSIGE BESTEMMELSER

Artikel 2.01

Inspektionsorganer

1. Medlemsstaterne opretter inspektionsorganer.
2. Inspektionsorganerne skal bestå af en formand og eksperter.

Hvert organ skal mindst omfatte følgende eksperter:

- a) en embedsmand fra den myndighed, der har ansvaret for sejlads på indre vandveje
 - b) en ekspert i konstruktion af fartøjer til sejlads på indre vandveje og disses maskiner
 - c) en søfartsekspert, som er indehaver af en bådførerlicens for indre vandveje, der bemyndiger indehaveren til at sejle fartøjet, som skal inspiceres.
3. Formanden og eksperterne i hvert inspektionsorgan skal udpeges af myndighederne i den medlemsstat, hvor organet oprettes. Formanden og eksperterne skal ved deres tiltrædelse skriftligt erklære, at de vil varetage embedet på fuldstændig uafhængig måde. Af embedsmænd kræves der ingen erklæring.
 4. Inspektionsorganerne kan bistås af eksperter på bestemte områder i henhold til de nationale bestemmelser herfor.

Artikel 2.02

(Uden indhold)

Artikel 2.03

Fremstilling af den flydende struktur til inspektion

1. Ejeren eller dennes repræsentant skal fremstille den flydende struktur til inspektion i ulastet tilstand, rengjort og med udstyr. Han skal yde den nødvendige hjælp ved inspektionen, for eksempel stille en egnet båd og personale til rådighed og afdække dele af skrog og udstyr, som ikke er direkte tilgængelige eller synlige.
2. Inspektionsorganet skal kræve, at den første inspektion foretages i tørdok. Der kan afstås fra inspektion i tørdok, hvis der kan forevises et klassifikationscertifikat eller et certifikat fra et anerkendt klassifikationsselskab på, at bygningen opfylder dets forskrifter, eller hvis der kan forevises et certifikat, der viser, at en kompetent myndighed allerede har foretaget en inspektion i tørdok med andre formål. Er der tale om periodisk inspektion eller inspektion i henhold til direktivets artikel 14, kan inspektionsorganet kræve inspektion i tørdok.

Inspektionsorganet skal foretage afprøvning under sejlads ved første inspektion af motorfartøjer eller konvojer eller ved væsentlige ændringer af fremdrivnings- eller styreanlægget.

3. Inspektionsorganet kan kræve yderligere driftsafprøvning samt anden dokumentation. Denne bestemmelse finder ligeledes anvendelse under bygning af den flydende struktur.

*Artikel 2.04**(Uden indhold)**Artikel 2.05**(Uden indhold)**Artikel 2.06**(Uden indhold)**Artikel 2.07***Oplysninger og ændringer i EU-certifikatet for sejlads på indre vandveje**

1. Den flydende strukturs ejer eller dennes repræsentant skal meddele enhver ændring af navn eller ejerforhold, en ny måling eller ændring af indregistreringen eller hjemstedshavnen til den kompetente myndighed og fremsende EU-certifikatet for sejlads på indre vandveje til myndigheden med henblik på rettelse.
2. Enhver kompetent myndighed kan tilføje oplysninger eller foretage ændringer i EU-certifikatet for sejlads på indre vandveje.
3. Når en kompetent myndighed foretager en ændring eller tilføjer en oplysning i et EU-certifikat for sejlads på indre vandveje, skal den underrette den kompetente myndighed, som har udstedt EU-certifikatet for sejlads på indre vandveje.

*Artikel 2.08**(Uden indhold)**Artikel 2.09***Periodisk inspektion**

1. Flydende strukturer skal underkastes en periodisk inspektion inden udløbet gyldighedsperioden for deres EU-certifikat for sejlads på indre vandveje.
2. Den kompetente myndighed skal fastsætte den nye gyldighedsperiode for EU-certifikatet for sejlads på indre vandveje på grundlag af resultaterne af inspektionen.
3. Gyldighedsperioden skal anføres på EU-certifikatet for sejlads på indre vandveje, og den myndighed, som har udstedt EU-certifikatet for sejlads på indre vandveje, skal underrettes herom.
4. Hvis man i stedet for at forlænge gyldighedsperioden for EU-certifikatet for sejlads på indre vandveje erstatter det med et nyt, skal det gamle EU-certifikat for sejlads på indre vandveje returneres til den kompetente myndighed, som har udstedt det.

*Artikel 2.10***Frivillig inspektion**

Ejeren af den flydende struktur eller hans repræsentant kan til hver en tid frivilligt anmode om inspektion.

En sådan anmodning om inspektion skal efterkommes.

Artikel 2.11

(Uden indhold)

Artikel 2.12

(Uden indhold)

Artikel 2.13

(Uden indhold)

Artikel 2.14

(Uden indhold)

*Artikel 2.15***Omkostninger**

Ejeren af den flydende struktur eller dennes repræsentant skal dække alle omkostninger i forbindelse med inspektionen af den flydende struktur og udstedelsen af EU-certifikatet for sejlads på indre vandveje efter en særlig tarif, som fastsættes af hver enkelt medlemsstat.

*Artikel 2.16***Oplysninger**

Den kompetente myndighed kan give tilladelse til, at personer, der kan godtgøre begrundet interesse, får kendskab til indholdet af et EU-certifikat for sejlads på indre vandveje, og kan udstede uddrag eller bekræftede genparten af EU-certifikatet for sejlads på indre vandveje til de pågældende.

*Artikel 2.17***Register for EU-certifikater for sejlads på indre vandveje**

1. De kompetente myndigheder skal opbevare original eller genpart af alle EU-certifikater for sejlads på indre vandveje, som de har udstedt, og skal på disse anføre alle oplysninger og ændringer såvel som annullering og udskiftning af EU-certifikater for sejlads på indre vandveje. De skal opdatere det i artikel 17 nævnte register i overensstemmelse hermed.

2. Med henblik på at træffe administrative foranstaltninger til at opretholde sikkerheden og lette navigationen samt gennemføre artikel 2.02-2.15 i dette bilag og artikel 6, 9, 10, 13, 14, 15, 20, 21 og 22 i dette direktiv vil der blive bevilget læseadgang til registret efter den model, der er anført i bilag II, for de kompetente myndigheder i andre medlemsstater, til stater, der har tiltrådt Mannheimkonventionen, og, såfremt der garanteres et tilsvarende niveau af privatlivsbeskyttelse, til tredjelande i henhold til administrative aftaler.

Artikel 2.18

Enkelt europæisk fartøjsidentifikationsnummer

1. Det enkelte europæiske fartøjsidentifikationsnummer (ENI) består af otte arabertal i henhold til dette direktivs bilag II.
2. Medmindre den flydende struktur har et ENI på tidspunktet for udstedelsen af EU-certifikatet for sejlads på indre vandveje, skal den tildeles et nummer af den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor den flydende struktur er indregistreret eller har sin hjemhavn.

For så vidt angår flydende strukturer fra lande, hvor det ikke er muligt at tildele et ENI, skal det ENI, der skal anføres på EU-certifikatet for sejlads på indre vandveje, tildeles af den kompetente myndighed, som udsteder EU-certifikatet for sejlads på indre vandveje.

3. Ejeren af den flydende struktur eller dennes repræsentant skal ansøge den kompetente myndighed om at få tildelt et ENI. Ejeren eller dennes repræsentant er også ansvarlig for, at det ENI, der er anført på EU-certifikatet for sejlads på indre vandveje, er anbragt på den flydende struktur.

Artikel 2.19

(Uden indhold)

Artikel 2.20

Underretninger

Hver medlemsstat eller deres kompetente myndigheder underretter Kommissionen og de andre medlemsstater eller de andre kompetente myndigheder:

- a) om navnene og adresserne på de tekniske tjenester, som sammen med deres nationale kompetente myndighed er ansvarlige for anvendelsen af bilag II
- b) om databladet som vist i bilag II, for indenbords anlæg til rensning af spildevand, for hvilke der er udstedt en godkendelse siden den seneste underretning
- c) om anerkendte typegodkendelser af indenbords anlæg til rensning af spildevand på grundlag af andre standarder end dem, der er fastlagt i bilag II, til brug på medlemsstaternes nationale indre vandveje
- d) inden for en måned om inddragelse af en typegodkendelse og grundene hertil, for så vidt angår sådanne indenbords anlæg til rensning af spildevand
- e) om godkendte særlige ankre på grundlag af en ansøgning om reduktion af ankermasse, med angivelse af typebetegnelse og tilladt reduktion af ankermasse. Den kompetente myndighed meddeler godkendelsen til ansøgeren tidligst tre måneder efter underretning af Kommissionen, forudsat at denne ikke fremsætter nogen indvendinger

- f) om radarnavigationsudstyr og drejehastighedsindikatorer, som de har udstedt typegodkendelse for. Den relevante meddelelse skal omfatte det tildelte typegodkendelsesnummer samt typebetegnelsen, fabrikantens navn, navnet på indehaveren af typegodkendelsen og datoen for typegodkendelsen
 - g) om de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for godkendelse af specialvirksomheder, der kan forestå montering, udskiftning samt reparation og vedligeholdelse af radarnavigationsudstyr og drejehastighedsindikatorer.
-

BILAG VI

KLASSIFIKATIONSSKABER

Kriterier for godkendelse af klassifikationsselskaber

For at blive anerkendt i henhold til artikel 21 skal klassifikationsselskaber opfylde alle følgende kriterier:

- 1) Klassifikationsselskabet skal kunne dokumentere omfattende erfaring med vurdering af udformning og bygning af fartøjer til sejlads på indre vandveje. Klassifikationsselskabet skal have omfattende regler og forskrifter for udformning, bygning og regelmæssig inspektion af fartøjer til sejlads på indre vandveje, navnlig til beregning af stabilitet i overensstemmelse med del 9 i de regulativer, der er knyttet som bilag til ADN som omhandlet i bilag II. Disse regler og forskrifter skal offentliggøres på minimum nederlandsk, engelsk, fransk eller tysk og skal løbende videreudvikles og forbedres gennem forsknings- og udviklingsprogrammer. Reglerne og forskrifterne må ikke være i strid med bestemmelser i EU-retten eller med gældende internationale aftaler.
- 2) Klassifikationsselskabet skal en gang om året offentliggøre sit fartøjsregister.
- 3) Klassifikationsselskabet må ikke være afhængigt af ejere, virksomheder eller andre, som i erhvervsmæssigt øjemed konstruerer, bygger, udstyrer, vedligeholder, driver eller forsikrer fartøjer. Klassifikationsselskabet må med hensyn til indtægter ikke være afhængigt af én enkelt erhvervsvirksomhed.
- 4) Klassifikationsselskabet skal have sit hjemsted eller et datterselskab, der er beslutnings- og handlingskompetent på alle de områder, hvor selskabet ifølge gældende bestemmelser for sejlads på indre vandveje har kompetence, i en af medlemsstaterne.
- 5) Klassifikationsselskabet og dets sagkyndige skal have et godt omdømme inden for sejlads på indre vandveje; de sagkyndige skal kunne dokumentere deres faglige kvalifikationer. De skal optræde på vegne af klassifikations-selskabet.
- 6) Til tekniske ledelses-, hjælpe-, prøvnings-, inspektions- og forskningsopgaver skal klassifikationsselskabet råde over et betydeligt antal medarbejdere i forhold til de klassificerede fartøjer og desuden sørge for videreudvikling af kapaciteten og ajourføring af regulativerne. Det skal beskæftige inspektører i mindst en af medlemsstaterne.
- 7) Klassifikationsselskabet skal arbejde i overensstemmelse med etiske regler.
- 8) Klassifikationsselskabet skal forvaltes og administreres på en sådan måde, at fortroligheden af de af medlemsstaterne forlangte oplysninger sikres.
- 9) Klassifikationsselskabet skal være rede til at forsyne medlemsstaterne med relevante oplysninger.
- 10) Klassifikationsselskabets ledelse skal udforme og dokumentere sin politik, sine mål og sit engagement for så vidt angår kvalitetssikring og sikre, at politikken forstås, gennemføres og ajourføres på alle niveauer i klassifikations-selskabet.
- 11) Klassifikationsselskabet skal udarbejde og gennemføre og skal vedligeholde et effektivt internt kvalitetsstyringssystem, der er baseret på relevante dele af de internationalt anerkendte kvalitetsstandarder, og som er i overensstemmelse med EN ISO/IEC 17020: 2004 som fortolket i IACS Quality System Certification Scheme Requirements. Kvalitetstyringssystemet skal være certificeret af en uafhængig kontrolinstans, som er anerkendt af forvaltningen i den stat, hvori klassifikationsselskabet har sit hjemsted eller et forretningssted, jf. nr. 4), og som bl.a. sikrer:
 - a) at klassifikationsselskabets forskrifter udformes og ajourføres på en systematisk måde
 - b) at klassifikationsselskabets forskrifter og regulativer overholdes
 - c) at forskrifterne for det lovbestemte arbejde, som klassifikationsselskabet er bemyndiget til, er opfyldt
 - d) at det ansvar og de beføjelser, der er tildelt ansatte, hvis arbejde har betydning for kvaliteten af klassifikations-selskabets tjenester, og de indbyrdes forbindelser mellem disse ansatte er fastlagt skriftligt

- e) at alt arbejde udføres under kontrollerede forhold
 - f) at der findes et system til kontrol af de handlinger og det arbejde, som udføres af inspektører og teknisk og administrativt personale, der er ansat direkte af klassifikationsselskabet
 - g) at forskrifterne for det vigtigste myndighedsarbejde, som klassifikationsselskabet har beføjelse til at udføre efter bemyndigelse fra en offentlig myndighed, kun udføres eller kun kontrolleres direkte af dets egne inspektører eller af andre anerkendte organisationers egne inspektører
 - h) at der anvendes en ordning med uddannelse af skibsinspektører og løbende ajourføring af deres kundskaber
 - i) at der løbende foretages registreringer, der viser, at de krævede standarder er opfyldt på de punkter, som de udførte tjenesteydelser omfatter, samt at kvalitetsstyringssystemet fungerer effektivt, og
 - j) at der findes et omfattende system af planlagt og dokumenteret intern revision af kvalitetsrelaterede aktiviteter på alle de steder, hvor selskabet driver virksomhed.
- 12) Kvalitetsstyringssystemet skal være certificeret af et uafhængigt revisionsorgan, der er anerkendt af myndighederne i den medlemsstat, hvor klassifikationsselskabet har sit hjemsted eller et forretningssted, jf. nr. 4).
- 13) Klassifikationsselskabet skal forpligte sig til at tilpasse sine forskrifter til de pågældende EU-direktiver og til rettidigt at forelægge alle relevante oplysninger for Kommissionen.
- 14) Klassifikationsselskabet skal forpligte sig til regelmæssigt at rådføre sig med allerede anerkendte klassifikations-selskaber for at sikre ækvivalensen af sine tekniske standarder og gennemførelsen deraf, og til at tillade, at repræsentanter for en medlemsstat og andre berørte parter deltager i udarbejdelsen af dets forskrifter.
-

BILAG VII

SAMMENLIGNINGSTABEL

Direktiv 2006/87/EF	Nærværende direktiv
—	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
—	Artikel 3
Artikel 1	Artikel 4
—	Artikel 5
Artikel 9	Artikel 6, stk. 1 og 3
Artikel 8, stk. 1	Artikel 6, stk. 2 og 4
Artikel 8, stk. 4	Artikel 6, stk. 5
Artikel 3	Artikel 7
Artikel 4	Artikel 8
Artikel 11, stk. 2	Artikel 9
Artikel 11, stk. 1	Artikel 10
Artikel 14	Artikel 11
Artikel 13	Artikel 12
Artikel 12	Artikel 13
Artikel 15	Artikel 14
Artikel 16	Artikel 15
Artikel 18	Artikel 16
—	Artikel 17
—	Artikel 18
—	Artikel 19
Artikel 10	Artikel 20
—	Artikel 21
Artikel 17	Artikel 22
Artikel 5	Artikel 23
Artikel 6 er udgået ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/68/EF (*)	—
Artikel 7, stk. 1-3	Artikel 24
—	Artikel 25
—	Artikel 26
—	Artikel 27
—	Artikel 28

Direktiv 2006/87/EF	Nærværende direktiv
Artikel 8, stk. 2 og 3	Artikel 29
—	Artikel 30
Artikel 20, stk. 1	Artikel 31
Artikel 20, stk. 2	—
Artikel 22	—
—	Artikel 32
Artikel 19	Artikel 33
—	Artikel 34
Artikel 24	Artikel 35
Artikel 21	Artikel 36
Artikel 23	Artikel 37, stk. 1 og 2
Artikel 7, stk. 4	Artikel 37, stk. 3
—	Artikel 38
—	Artikel 39
Artikel 25	—
Artikel 26	—
Artikel 27	Artikel 40

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/68/EF af 24. september 2008 om indlandstransport af farligt gods (EUT L 260 af 30.9.2008, s. 13).

ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2520 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA